

Зміст

Перші позашкільні заклади освіти	4
1935 – 1936	5
1937 – 1941	6
1941 – 1944	
Ніхто не забутий – ніщо не забуте	7
1944 – 1950	8
1950 – 1970	9
1970-1990	11
1991 – 2000	14
Феномен Сергія Сергійовича Семенюти	19
Феномен Ігоря Ізраїловича Винокурова	19
Феномен Валерія Олександровича Кизименка	21
Феномен Станіслава Макаровича Степаненка	23
Феномен Світлани Федорівни Титової	26
Феномен Людмили Володимирівни Листопадової	28
Форми роботи (1991-2000)	33
2001-2011	54
Феномен родини Стороженко	58
Феномен Наталії Костянтинівни Долгополової	60
Феномен Ірини Михайлівни Зантарії	63
Феномен Надії Олексіївни Фільченкової	65
Феномен Олександри Іванівни Пренко	66
Феномен Галини Євгенівни	
і Володимира Олексійовича Чайковських	68
Феномен Софії Володимирівни Матрос	71
Феномен Ірини Володимирівни Мурованої	72
Феномен Вікторії Степанівни Гавази	
і Вікторії Анатоліївни Політовської	74
Феномен Сивоконь Лариси Леонідівни	76
Форми роботи (2001-2011)	80
2011- 2012	138
Паспорт закладу	138

Керівний склад адміністрації закладу.....	139
Художній відділ	141
<i>Студія художнього слова «Юність»</i>	<i>142</i>
<i>Зразковий художній колектив</i> <i>студія вокального мистецтва «Антарес»</i>	<i>143</i>
<i>Зразковий художній колектив студія</i> <i>сучасної естрадної дитячої пісні «Вікторія»</i>	<i>145</i>
<i>Народний художній колектив</i> <i>оркестр духових інструментів «Зміна».....</i>	<i>146</i>
<i>Народний художній колектив</i> <i>хореографічний ансамбль «Росинка».....</i>	<i>148</i>
<i>Народний художній колектив</i> <i>ансамбль сучасної хореографії «Час пік»</i>	<i>150</i>
<i>Народний художній колектив театр-студія «Маска»</i>	<i>153</i>
Гуманітарний відділ	155
<i>Дитяча студія дошкільної підготовки та виховання «Горішок».....</i>	<i>157</i>
<i>Творче об'єднання молодіжний клуб «Імідж».....</i>	<i>158</i>
<i>Євроклуб «Надія». Рада євроклубів Кіровоградщини</i>	<i>161</i>
<i>Творче об'єднання «Клуб інтелектуального розвитку».....</i>	<i>162</i>
Відділ народних мистецтв	165
<i>Гурток декоративного розпису «Калинонька».....</i>	<i>166</i>
<i>Зразковий художній колектив студія «Килимарство»</i>	<i>167</i>
<i>Зразковий художній колектив студія образотворчого</i> <i>та декоративно-прикладного мистецтва «Писанка».....</i>	<i>168</i>
<i>Арт-студія «Колаж»</i>	<i>170</i>
<i>Народний художній колектив</i> <i>студія образотворчого мистецтва «Соняшник»</i>	<i>170</i>
<i>Гурток «Народна іграшка».....</i>	<i>172</i>
<i>Дизайн-студія «Тетяна»</i>	<i>173</i>
<i>Гурток «Школа моделей» дизайн-студії «Тетяна»</i>	<i>174</i>
<i>Народний художній колектив</i> <i>оркестр народних інструментів «Орія»</i>	<i>176</i>
<i>Зразковий художній колектив ансамбль бандуристів «Орія» ...</i>	<i>178</i>
<i>Гурток «Вишивка стрічками»</i>	<i>179</i>
<i>Організаційно-масовий відділ</i>	<i>180</i>
Методичний відділ	182
Заклучення	184
Література	185

Комунальний позашкільний навчальний заклад
«Кіровоградський обласний центр дитячої та юнацької творчості»
Кіровоградський музей історії позашкільної освіти

**Новітня історія
Кіровоградського обласного центру
дитячої та юнацької творчості**

Кіровоград – 2012

Підготував: Кизименко В.О., методист ОЦДЮТ

Ми раді вітати Вас на сторінках цього збірника, присвяченого 75-річчю заснування Кіровоградського обласного центру дитячої та юнацької творчості й пропонуємо Вам подорож в його минуле і сучасне.

Вивчення та теоретичне узагальнення того цінного, що створили педагоги минулого, осмислення досягнень світової педагогічної думки, творче використання їх з урахуванням вимог і можливостей сучасності дають змогу якісно оновити й удосконалити систему діяльності позашкільних навчальних закладів України.

75-річна історія Кіровоградського обласного центру дитячої та юнацької творчості є яскравим прикладом поєднання досвіду та новаторства, плідної співпраці дітей та дорослих, пошуку цікавих ідей, створення неповторної атмосфери щасливого дитинства, яку випускники закладу проносять протягом усього життя.

Що ж є секретом довготривалого успіху закладу, який гідно витримав усі історичні негаразди і на кожному новому етапі становлення української держави знаходив своє місце у нелегкій справі виховання підростаючого покоління?

По-перше, справа у перевагах самої системи позашкільної освіти – її гнучності, різноманітності форм та методів роботи з дітьми. По-друге, це педагоги, які працюють з дітьми до нестями самовіддано, з любов'ю, терпінням і розумінням, які відкривають у дітях великі таланти, запалюють вогник у юних грайливих очах. Один із секретів успіху – це стосунки між дітьми та педагогами. Вони довірливі, оскільки і педагоги, і діти об'єднані спільним інтересом – успіх дитини в улюбленій справі. По-третє, вже сьогодні ОЦДЮТ вводить дитину у світ майбутньої професії. Вихованці закладу отримують знання та навички на рівні, який дозволяє їм ставати переможцями обласних, всеукраїнських, міжнародних фестивалів та конкурсів. Як наслідок цього досвіду – навчання у профільних вузах.

У запропонованій праці робиться другий крок у вивченні історичного надбання обласного багатопрофільного позашкільного закладу – Кіровоградського центру дитячої та юнацької творчості (правонаступника Палацу піонерів та дитячо-юнацького центру): хронологічно викладається той шлях, яким він пройшов з початку свого існування до сучасних часів.

Творчість дасть вам дужі крила,
Завітайте в Центр дитячий!
Дружба – віру в сили.
І зустрінє вас тут удача.
Завітайте і здійсняться мрії!

Перші позашкільні заклади освіти

Позашкільні заклади пройшли досить динамічний і складний шлях розвитку. Історія їх створення пов'язана з іменем американського ткача Томаса Шю, який відкрив у Бостоні у 1878 році на спонсорські гроші перший Будинок юнацтва. Діяльність закладу мала добровільний та демократичний характер. Бажаючи могли займатися тут спортом, музикою, співами, мистецтвом. Керувала Будинком Рада самоврядування, головою якої був Томас Шю.

За цим зразком створюються в Америці і перші клуби для дівчаток, які займалися іншими напрямками (шиття, в'язання, ведення господарства, манери поведінки тощо).

На території України перші будинки юнацтва з ініціативи прогресивної педагогічної громадськості та за підтримки меценатів і добродійних комісій було організовано в Ніжені та Києві. У Харкові у 1885 році відкрито перший дитячий парк. У Львові у 1911 році студенти П.Франко та І.Чмоля засновують перші пластові гуртки.

У Харкові в 1920 році було відкрито перший дитячий театр, у 1925 році – першу дитячу біологічну станцію, в 1931 році – республіканську дитячу екскурсійно-туристичну станцію, а також кілька обласних ЕТС.

У вересні 1935 року у столиці України відкрився Палац піонерів і школярів, у якому працювали понад 400 керівників гуртків, клубів і секцій з різних напрямків науки, техніки, мистецтва, культури, спорту тощо.

Дитячо-юнацький рух на території сучасної Кіровоградської області започаткований ще у 1922 році в м.Олександрії (тоді Дніпропетровська область), де були створені 23 загони для організації виховної роботи з дітьми на базі дитячого будинку для безпритульних. Через рік виник дитячий клуб.

Одним із перших закладів позашкільної освіти в регіоні був Піщанобридський будинок піонерів Новоархангельського району (1927 рік), де працювали гуртки художньої самодіяльності, проводились заняття з ліквідації неписьменності.

У 1928 році у Зінов'євську (нині Кіровоград) була створена районна станція юних техніків (у 1939 році – обласна).

У 1936 у м. Кірове (нині Кіровоград) на базі центрального клубу піонерів ім.Вегера засновують Палац піонерів і жовтенят.

Формується державна система позашкільної роботи, основними напрямками якої, відповідно до економічних та політичних перетворень у країні, стали: боротьба за грамотність, культурно-освітня робота, пропаганда нового способу життя, суспільнокорисна і трудова діяльність, оздоровча робота та інше.

У період 20-30-х років формується структура управління та координації позашкільної роботи. Було створено такі методичні і наукові центри: науководослідні інститути дитячої гри (1921-1923), методів позашкільної роботи (1923-1930), відділення з позашкільної роботи при Академії виховання (1928-1936). Велика увага приділялась підготовці кадрів. Розширюється мережа позашкільних закладів України.

1935 – 1936

Перші спогади про наш заклад відносяться до 1935 року. Спочатку це був Будинок Спартак, пізніше – центральний піонерський клуб ім.Вегера, репресованого у 1937 році як «ворога народу». В архівних документах є річний звіт закладу станом на 1 січня 1936 року (у Центральному Держархіві Кіровоградської області: р 1749, архів 218, опис 1, аркуш 4, «Річні звіти установ клубного типу», 1934-36 роки), з якого ми дізнаємося про те, що:

- юридична адреса: УРСР, Одеська область, Кіровський район, місто Кірово, вулиця Леніна, будинок № 6;
- установа знаходиться у розпорядженні відділу народної освіти та міського комітету ЛКСМ;
- на балансі міського бюджету (за 1935 рік на усі статті витрачено 40 700 крб., з них на зарплату – 19 400 крб.);
- персонал на 1.01.36: 12 осіб, з них культробітників, керівників гуртків – 7, обслуговуючого персоналу – 5;
- у закладі є зала для глядачів на 250 місць, дійова радіоустановка, куток оборонної роботи;
- кількість проведених вистав і концертів – 24;
- гуртків на 1.01.36: фізкультурних (в них членів) – 40, драматичних – 23, хорових – 70, образотворчих – 19, літературних – 24, авіамоделельних – 40, інших – 45.

Першим директором Палацу піонерів з 1.10.1936 року був В.О.Росіков, профуповноваженим – С.В.Чумаков. Заклад був організований в старовинному приміщенні колишнього театру «Ілюзія» та розташований на одній з найкрасивіших та найстаріших вулиць міста – вулиці Леніна.

Не одне покоління гуртківців виросло в стінах цього позашкільного закладу, змужніло й фізично, й духовно, отримало майбутню професію, стали відомими в Україні та за її межами людьми.

Із спогадів одного із перших гуртківців Палацу піонерів В.Киримова:

«...Голод 1933 приніс Україні багато знедолених дітей. Головним для них була вулиця. Називали їх безпритульними. Перед державою постало питання про їхнє виховання.

У 1934 році в місті були організовані при ЖЕКах спеціальні ігрові кімнати для дітей, де працювали гуртки. Називали ці кімнати постишевськими – за іменем політичного діяча тих років. Керували ними вожаті з комсомольців старшого віку. Багато дітей стали покидати вулиці. Ось тоді і виникла ідея об'єднати ці кімнати в єдиний дитячий виховний заклад, яким і став у 1935 клуб піонерів.

Я навчався у драмгуртку, зі мною разом займалися Є.Керн, В.Скориченко, Н.Панюшкіна, Н.Маргінштейн, К.Параконьєв.

Діти! Читайте, навчайтесь, живіть, працюйте!»

1937 – 1941

Виписка з протоколу № 54\172 засідання Президії Кіровської міської Ради від 3 листопада 1937 року (у Центральному Держархіві Кіровоградської області: р 242, опис 1, од. зб. 1624, аркуш 271, од. зб. 1525, аркуш 246-253):

«...Надати Палацу піонерів та жовтенят ім'я Володимира Ілліча Леніна».

Архівна стаття з газети «Кіровська правда» від 4 листопада 1937 року:

«6 листопада в Палаці піонерів відбудеться дитячий ранок. Буде проведено бесіду на тему: «Жовтень і діти». Після бесіди вистава «Квітуча юність».

8 листопада відбудеться урочисте відкриття Палацу піонерів і жовтенят.

9 листопада відбудеться великий концерт силами гуртків дитячої самодіяльності, в якому візьмуть участь хор і симфонічний оркестр.

10 листопада драматичний колектив поставить п'єсу Мольєра «Вітівки Скапена».

Архівна стаття з газети «Кіровська правда» від 11 листопада 1937 року: «...Щодня, удень і ввечері, працюють різні гуртки: драматичний (140 чол.), хорова капелла (120 чол.), прекрасний симфонічний оркестр, балетний колектив, гурток художнього читання, юні художники і скульптори в своїх гуртках працюють над портретами та першими скульптурами, військовий гурток (60 чол.), спортивна секція (100 чол.).

Щовечора кімнату ігор відвідує 200 чоловік. Бібліотека має близько 300 постійних читачів. Організовується фотгурток, оркестр народних інструментів, устатковуються технічна і авіамодельна лабораторії».

Зі спогадів першого директора Палацу піонерів Я.І.Неміровського (архів ОЦДЮТ, інв.№ 163051): «Відкриття було 7 листопада 1937 року. До цієї дати була проведена велика підготовча робота. Були організовані гуртки художньої самодіяльності: драматичний, яким керував випускник театрального інституту Семен Наумович Бабіч; хореографічний (керівник – Микола Ксенофонович Анкудінов); хоровий (керівник – Лев Маркович Битенський); художнього слова (керівник – Поліна Бабіч); оркестр скрипалів (керівник т. Зуперман); духовий оркестр (керівник – т. Дедушин) та ін. Крім художнього відділу були ще й технічний, фізкультурний, декоративно-прикладний (художники, скульптори, фотографи). Керували відділами і гуртками т.т. Звержковський, Френкель, Курзов, Литвак, Чистоганов та ін.»

Зі спогадів гуртківця Палацу піонерів В.Гульбе (архів ОЦДЮТ, інв. № 163051): «...Найяскравіші спогади мого дитинства починаються з 1936 року, коли я вперше увійшла у Палац піонерів. ... Саме він дав мені цю любов до прекрасного, саме педагоги Палацу Н.К.Анкудінов, К.Шульц, Л.М.Бишенський, Н.Звержковський виховували у мене повагу до педагогічної праці».

Зі спогадів гуртківця Палацу піонерів В. Долинки (архів ОЦДЮТ, інв. № 163051): «...Після 30 років перерви я знову з тремтінням вхожу до будівлі улюбленого Палацу піонерів. До війни я 5 років займався у Льва Марковича

Битенського в хорі і вокальному гуртку. Любов до співу, вихована у мене керівниками Палацу піонерів, залишилася на все життя».

1941 – 1944 **Ніхто не забутий – ніщо не забуте**

Тяжкі роки пережила країна у ті роки – і в тилу, і на фронті люди боролися за перемогу, не всі повернулися з тієї війни.

В кімнаті бойової слави Кіровоградського Палацу піонерів знаходилося багато матеріалів про юних героїв – братів Анатолія і Юрія Маркітан.

Коротке, але героїчне життя прожили брати. Обидва брати відвідували Палац піонерів, мріяли стати льотчиками. Закінчуючи навчальний рік в 1941 році, Анатолій Маркітан разом з товаришами готувався до республіканських змагань із спортивної гімнастики. Тренер В. Френкель був задоволений своїм учнем, його наполегливістю, працьовитістю.

Анатолію, як кращому гімнасту, незабаром треба було захищати спортивну честь області на республіканській першості серед школярів. Але не довелося йому випробувати свої сили в тих поєдинках. Його чекали більш складні випробування: почалася війна. Юнак попросився у Червону Армію, але його не взяли через неповноліття.

Юрій та Анатолій стали бійцями партизанського загону в Нерубаївському лісі. Із спогадів командира загону Семена Івановича Долженя: «Брати Маркітан були хоробрими та мужніми месниками. Анатолій командував кінною розвідкою, розповідав людям правду про події на фронтах, приймав участь у бойових операціях проти фашистів, був лідером серед молоді. Незабаром його обрали секретарем комсомольської організації загону. В той час в організації було 50 комсомольців».

В багатьох бойових операціях брав участь Анатолій. 8 грудня 1943 року, коли наші війська звільняли Кіровоградщину, брати Маркітан загинули в бою біля села Михайлівка Олександрівського району. Посмертно вони нагороджені медалями. В селищі Підлісному Олександрівського району є музей. Серед його експонатів і фото Анатолія і Юрія.

Образи братів Маркітан живуть в серцях сучасників.

... Воювали за Батьківщину і педагоги, ось тільки маленькі нотатки:

- Володимир Сергійович Ласун – керівник фотогуртка (воював на III Українському фронті, у Венгрії, Чехословаччині, Австрії). Нагороджений медалями «За победу над Германией», «30 лет Советской Армии», «За взяття Відня»;
- Блюменталь Аврамівна Стрельбіцька – керівник студії бальних танців (ансамбль пісні і танцю I Українського фронту). Нагороджена орденом Великої Вітчизняної війни II ступеня, медалями «За перемогу над фашистами» та «70 років ВС»;
- Ганна Василівна Козир – керівник гуртка бандуристів (розвідгрупа партизанського загону Дубового у Холодному Ярі). Нагороджена медалями.

1944 – 1950

В архівних матеріалах є стаття М. Омельченко з «Кіровоградської правди» від 23 травня 1944р.:

«З перших днів визволення нашого міста від фашистських загарбників розпочав свою велику корисну роботу Кіровоградський Палац піонерів. Сюди, в колись такий прекрасний, обладнаний, повний творчого життя і веселих розваг Палац прийшли знову піонери і школярі. Зголоднілі за культурою, вони потяглися сюди, як квіти до сонця.

І тут залишили ганебні сліди свого перебування німецькі варвари, але це не викликало розпачу у дітей: з енергією і захопленням взялися вони за відновлення свого Палацу.

Пройшов деякий час і вже почали працювати в Палаці піонерів драматичний, фізкультурний, балетний і інші гуртки, якими було охоплено понад 300 дітей. Велику культурно-масову роботу провели учасники цих гуртків – більше 30 концертів дано в госпіталах, в дитячому будинку №2, в клубі Жовтня. Кожний концерт піонерів викликав у глядачів велике задоволення і щирю подяку».

Педагогічний колектив Палацу складався із багатьох творчих особистостей, які по-справжньому віддано служили великій справі виховання дітей та підлітків.

Очолювали заклад з 1944 року: В.Ф.Бордюк (1944), Л.І.Костиря (1944-1945), В.С.Завгородній (1945-1946), П.І.Шаров (1946-1947), Р.М.Лобода (1947-1949), О.М.Ахматова (1949-1950), М.Ф.Путінцев (1950-1951), С.Є.Набока (1951-1953), Л.П.Чернишенко (1953-1964), З.І.Резніченко (1964-1966), В.Г.Тулянцева (1966-1974), Н.П.Дуля (1974-1975), М.С.Костенко (1975-1977), О.Н.Трофімов (завуч, 1949-1974), С.Ф.Тітова (завуч, 1974-2010), Л.В.Листопадова (1977-2011).

В альбомі-літописі читаємо імена педагогів та працівників того періоду: Єлизавета Василівна Леско, Юлія Прохорівна Петрашевська, Лев Маркович Битенський, Анатолій Омелянович Кириченко, Євгенія Олександрівна Мартинова, Володимир Матвійович Слободенюк, Ісаак Соломонович Жирмунський, Регіна Василівна Жевченко, Тетяна Юріївна Верхолаз, Борис Михайлович Вінтенко, Платон Костянтинович Курзов, Володимир Сергійович Ласун, Володимир Михайлович Підшивайлов, Людмила Михайлівна Швець, Ганна Василівна Козир, Михайло Миколайович Гуров, Блюменталь Аврамівна Стрельбіцька, Олександр Костянтинович Крючков, Розалія Давидівна Мінц, Анатолій Акимович Борса, Лідія Петрівна Чернишенко, Надія Тимофіївна Сафронова, Олександр Іларіонович Карауш, Володимир Григорович Дьяченко, Артур Борисович Будулатєв, Михайло Ілліч Барський, Іон Моїсейович Бадіян, Ольга Семенівна Замкова.

1950 – 1970

Палац піонерів живе напруженим трудовим життям. В його численних кімнатах – своєрідних майстернях, де діти беруть активну участь у процесі пізнання, де народжують трудові навички, розвиваються ще не розкриті здібності є все потрібне для того, щоб захопити юного відвідувача.

Найбільшу кількість учасників налічує гурток, яким керує Володимир Михайлович Підшивайлов – «Умілі руки». Красиві й зручні дитячі меблі, 150 іграшок виготовили піонери для дитячих будинків і садків Кіровограда та області. Чотириста іграшок послали вони в райони освоєння цілинних земель.

Авіамоделним гуртком керує Платон Костянтинович Курзов. Під його керівництвом діти добре освоюють столярну, слюсарну, токарну справу, знайомляться з кресленнями, вміють їх читати. Гуртківці багато років перемагають в обласних змаганнях.

Кого цікавлять моделі кораблів, катерів, суден, той може досягти їх у гуртку, яким керує Олександр Костянтинович Крючков.

Юлія Прохорівна Петрашевська проводить заняття образотворчого гуртка: «Головне у нас – це робота з натури, створення нескладних композицій на казковій сюжеті».

Дівчатка і хлопчики фотогуртка частину кімнати відгородили чистими занавісками, зробили тут саморобний водопровід і з великим інтересом вивчають під керівництвом Володимира Сергійовича Ласуна основи кіно й електротехніки.

Учнями декоративного гуртка (керівник Володимир Михайлович Підшивайлов) зроблені своєрідні панно – збільшені значки «Юний натураліст» і «Юний турист».

Дуже часто у місті та області виступають учасники драматичного гуртка (керівник Єлизавета Василівна Леско).

Із спогадів гуртківця Палацу Ю. Нікуліна (архів ОЦДЮТ, інв. № 163051): «Протягом останніх років я працюю у московському театрі ім.В.Маяковського. За цей час зіграно немало ролей у п'єсах російських, радянських та іноземних авторів. Палац піонерів зіграв велику, а можливо і головну роль у моєму житті. Коли я виходив з Палацу, то твердо вирішив стати актором. В цьому мені допомогла Єлизавета Василівна Леско. Своєю любов'ю до мистецтва вона зуміла виховати в нас віру у те, що театр – це радість творчості. Дякую богу і людям, що Палац піонерів був і є!»

Юні швеї гуртку крою та шиття (керівник Гуров Михайло Миколайович) вже понад 60 робіт демонстрували на виставці.

Бажаючих працювати в гуртку лялькового театру при Кіровоградському палаці піонерів було дуже багато. Його керівникові – Костянтину Федоровичу Кобзєву довелося навіть вибирати.

Під керівництвом інженера заводу «Червона зірка» Анатолія Омеляновича Кириченка шаховий гурток Палацу став справжньою кузницею спортивних кадрів. Його вихованці добре вчилися в школах, добре грали в шахи.

Дехто з них добився високої майстерності. А.Куліш та М.Контрабарський стали майстрами спорту, звання кандидатів у майстри здобули Г.Дубівка, В.Аронов, А.Мигач, Л.Насековський, А.Березовський та інші.

У 1949 році прийшов у Кіровоградський Палац піонерів Олексій Наумович Трофімов – заступник директора з навчально-виховної роботи. 27 років він присвятив вихованню юних. Жодне свято, вечір, змагання не проходило без участі Олексія Наумовича, якого важко уявити без пов'язаного галстука, ще важче – без оточення галасливої дітвори, для якої він вже багато років – друг, порадник, вчитель.

Серед експонатів музею Палацу – нагороди студії бального танцю, вихованці якої неодноразові лауреати різних конкурсів. Керівник студії – Стрельбицька Блюменталь Аврамівна. Не всі, хто записуються в студію, витримують. Залишається та група дітей, що любить танці. Ще одна хороша традиція прижилась в колективі: де є студієць, там і створено гурток бального танцю. Кожен отримує, крім основних умінь, посвідчення інструктора бального танцю.

Серед форм роботи закладу: дні відкритих дверей, обласні зльоти та звіти юних піонерів, новорічні бали та святкування зимових канікул, декади української літератури і мистецтва, допомога ветеранам праці та війни, концертні програми на підприємствах міста і області, заходи міського піонерського штабу, огляди художньої самодіяльності та стройової підготовки, листування з дітьми дружніх народів клубу інтернаціональної дружби, виставки образотворчого та декоративно-прикладного мистецтва, обласні змагання авіамоделістів, шахові турніри, конкурси бальних танців, звітні концерти тощо.

1970-1990

Палац піонерів і школярів – це своєрідний центр методичної, масової та гурткової роботи. Палац творчо працює в різних напрямках виховання дітей – естетичному, технічному, фізичному, прикладному. Районні, сільські та міські будинки (всього їх 34) можуть отримати тут допомогу: це обласні семінари для методистів, культорганізаторів, керівників різнопрофільних гуртків, обласні конкурси, фестивалі, зльоти, огляди, свята. Працівники Палацу узагальнюють досвід, підбивають підсумки, нагороджують переможців.

Палац піонерів – багатoproфільна установа, має два філіали: хореографічний ансамбль «Пролісок», клуб «Юний технік». У закладі функціонують 8 клубів за інтересами: «Любителі природи», «Щит і меч», «Любителі музики», «Ровесник», «Зіронька», клуб поезії «Юність», спортклуб, політклуб, інтернаціональної дружби «Факел».

Всього у Палаці працюють 178 гуртків, які відвідує біля 2500 дітей та підлітків. З ними займаються 68 педагогів, серед яких 3 заслужених працівника культури України, 16 чоловік нагороджені медаллю «Ветеран праці», 2 – Відмінники освіти СРСР, 10 – Відмінники народної освіти УРСР. Вони нагороджені багатьма грамотами та дипломами за значні успіхи у своїй діяльності.

Кожний, хто завітав у Палац піонерів і школярів, проймається особливим настроєм. Цей настрій не залишає його й тоді, коли він заходить у будь-яку з навчальних кімнат. Сотні юних аматорів у гуртках прилучаються до різних видів мистецтва. І кожний знайшов собі заняття до душі. Для багатьох вихованців заняття в гуртку були сходинкою у виборі професії. В одних виявився нахил до технічної творчості – до їхніх послуг гуртки: ракетомодельний, радіотехнічний, фотогурток та інші. У фотогуртку тебе навчають зупиняти мить. У гуртку «Світлофор» ти станеш інспектором вуличного руху. Дівчаток приваблюють гуртки «М'яка іграшка», «Дитяче ательє».

Багато цікавого можна побачити в кімнаті образотворчого мистецтва. Тут кожної хвилини народжується щось таємниче, незвичайне.

Чимало юних зайнято в гуртках художньої самодіяльності.

У репертуарі театру юного глядача, яким керує режисер Михайло Ілліч Барський з'явився новий цікавий спектакль.

Чимало цікавого в роботі клубу інтернаціональної дружби (керівник Т.П.Демиденко).

Тобі подобаються танці? Будь ласка, можеш приходити на заняття в ансамбль «Пролісок» чи «Ятраночка».

Хореографічний ансамбль «Пролісок», неодноразовий лауреат республіканських оглядів і конкурсів дитячої художньої творчості, заснований у 1970 році. Танцювальна група з двадцяти чоловік переросла в ансамбль. За роки існування колективу поставлено сотні номерів. Це скіти, композиції, картинки, мініатюри, що відтворюють піонерське, шкільне життя дітей. Кожна з них цікава за змістом, майстерно виконується. З юними танцюристами мали змогу познайомитися жителі Києва, Одеси, Вінниці, Черкас, Москви, Ленінграда,

Болгарії та інші. Повну програму ансамблю показувало Центральне телебачення. Естетичне виховання дітей – ось основне завдання, яке ставить перед собою художній керівник колективу Відмінник народної освіти, Заслужений працівник культури Української РСР Анатолій Єгорович Коротков.

Хотів би навчитися майструвати літаки, що самі злітатимуть у небо? Тебе радо зустрінуть у літакомодельному гуртку. Коли розмова заходить про гурток, про хлопців, про моделі, керівник авіагуртка Палацу піонерів Віктор Максимович Гуля загоряється. Заняття в школі і в гуртку – єдиний виховний процес. Оці рудоголові й чорняві, мовчазні й говірливі хлопчачки, що схилилися зараз над моделями – майстри на всі руки. Вони вправно володіють слюсарним інструментом, вміють паяти, клеїти, стругати, читати креслення. Це, звичайно, велике діло. Але не менш важливе й те, що вони після школи поспішають сюди, і батьки спокійні за своїх дітей, знаючи, що вони під наглядом надійного вихователя. Серед гуртківців немає відстаючих у навчанні. Тут, у стінах Палацу, народжуються майбутні космонавти, спеціалісти-авіатори, просто хороші люди. Поряд з Гулею не можна бути лінивим і недбайливим. Багато вихованців авіагуртка нині працюють за цією спеціальністю.

Дитяча хорова капела «Соловейко» Кіровоградського Палацу піонерів увірвала в єдиний зібраний голос і невтомний крок піонерських походів, і журливо-чарівний перелив української народної пісні, і мелодії класики. Як, власне, кожен колектив, капела має свою історію, свої традиції, а всіх учасників хору об'єднує єдине – любов до пісні. І коли до вишикуваних на сцені, уважних і зосереджених дітей, чітким кроком виходить художній керівник капели. Заслужений працівник культури України Микола Павлович Макода – за коротким помахом диригентської руки вони готові творити свою дитячу любов до неї, нести її в притихлий зал.

Ось тільки деякі віхи колективу: 1980 – виступи в Народній Республіці Болгарії; 1981 – участь у зйомках фінськими кінематографістами кінофільму «Естетичне виховання в СРСР», зустрічі в концертній студії Останкіно; 1982 – звітний концерт майстрів мистецтв і художніх колективів у Києві; 1983 – участь у спектаклі Кіровоградського музично-драматичного театру ім.М.Л.Кропивницького за п'єсою Івана Драча «Дума про вчителя»; 1984 – участь у цій же виставі, але вже у Москві в приміщенні Малого театру СРСР; 1983 – капела стає лауреатом обласної комсомольської премії імені Юрія Яновського, Міністерство освіти республіки присвоює їй почесне звання «Зразковий художній колектив».

Альберт Ізраїлович Березовський прийшов до шахового гуртка при Кіровоградському Палаці піонерів ще у середині 50-х. Вихованець Анатолія Ємельяновича Кириченка закінчивши школу, технічний інститут знову прийшов до Палацу у 1973, але вже у якості керівника гуртка. Інженер за фахом, шашкіст за захопленням Альберт Ізраїлович продовжив славні спортивні традиції закладу.

На допомогу гуртківцям – бібліотека, в якій зібрано чимало спеціальної та методичної літератури. Життя, як відомо, вимагає від нас знань, умінь мислити, висловлювати свої думки, почуття. А хіба можна навчитися всьому цьому

без книг? Ось чому бібліотекаря обласного Палацу піонерів Лідію Іванівну Паливоду і її колег можна образно назвати екскурсоводами дивосвіту книжок. Майже кожен гуртківець знайде собі літературу для душі.

До кімнати-музею В. І. Леніна, що розташована на першому поверсі Палацу, щороку приходять на екскурсію понад дві тисячі відвідувачів. Студенти і учні профтехучилищ, школярі і дошкільнята, піонери і комсомольці, кіровоградці і толбухінці – всі вони залишили слова подяки в книзі відгуків і пропозицій.

В альбомі-літописі читаємо імена педагогів та працівників того періоду:

Анатолій Андрійович Адамський, Ілона Петрівна Борса, Ігор Ізраїлович Винокуров, Юлія Никитична Вороніна, Олександр Іванович Гладченко, Олена Львівна Горницька, Ольга Миколаївна Давидова, Вікторія Павлівна Дворжецька, Микола Григорович Демешко, Галина Миколаївна Замкова, Валентина Василівна Захарченко, Микола Федорович Кодак, Петро Гордійович Кравченко, Сергій Олексійович Міхненко, Микола Матвійович Нагорний, Леонід Яковлевич Оснос, Лідія Івановна Паливода, Лариса Іванівна Полозова, Наталія Семенівна Савченко, Сергій Сергійович Семенюта, Станіслав Макарович Степаненко, Марія Василівна Стойкова, Юрій Борисович Стрельбіцкий, Віра Григорівна Тулянцева, Дмитро Панасович Фошко, Єфім Ісаакович Центер, Зоя Філіппівна Шостак.

Серед форм роботи цього періоду: семінари-практикуми, виставки дитячих малюнків та декоративно-прикладного мистецтва, тижні науки і техніки, конкурси бальних танців, тижні дитячої книги, зльоти червоних слідопитів, масові заходи на канікулах, заходи музею «Історія піонерської організації Кіровоградщини», робота з батьками, концерти в дитячій філармонії та на інших майданчиках, відзначення ювілейних дат закладу, інтернаціональні тижні, оздоровлення гуртківців, звітні концерти тощо.

(Презентація закладу підготовлена з використанням газет «Кіровоградська правда», «Молодий комунар», «Народне слово» періоду 1970-1990 рр.).

1991 – 2000

Історичний період 1991-2000 рік був складним перехідним етапом у становленні нової моделі української системи позашкільної освіти, під час якого відбувалася боротьба взагалі за існування цієї ланки освіти, пошук нової, неідеологізованої парадигми позашкільного закладу, мети та завдань його діяльності в умовах розбудови незалежної української державності.

Відсутність послідовної нормативно-законодавчої бази, проблеми фінансування, як наслідок, відтік професійних кадрів, зношеність матеріально – технічної бази творчих колективів, скорочення кадрів методистів, культорганізаторів, ставок керівників гуртків у районах – це ставило систему позашкільної освіти на рівень виживання.

В той же час прихильники позашкільної роботи у Міністерстві освіти України, науковці об'єднують творчих позашкільників і починають роботу з трансформації радянської системи позашкільної роботи у систему роботи з дітьми у позаурочний час, що відповідає принципам незалежної демократичної української держави.

Відбувається поступовий перехід будинків піонерів у центри та будинки дитячої творчості, дитячо-юнацькі центри, центри естетичного виховання тощо. Розробляється концепція та положення про позашкільний навчальний заклад, закладаються основні підходи до організації навчально-виховного процесу у позашкільному закладі.

Нелегкий період, особливо з серпня 1991 по 1992 рік, переживає і Кіровоградський обласний Палац піонерів та школярів імені В.І.Леніна.

Розпад Радянського Союзу поклав край ідеологічній складовій діяльності закладу, потрібно було проводити зміну змісту гуртків, що були пов'язані з діяльністю піонерської та комсомольської організацій, історичних та краєзнавчих гуртків, шукати поки що самостійно, своє нове місце у системі освіти області. Рішенням міськвиконкому за № 540 від 12.03.92 Кіровоградський обласний Палац піонерів та школярів імені В.І.Леніна перейменовано у Кіровоградський обласний дитячо-юнацький центр.

Менш ніж за 2 роки педагогічний колектив закладу завершив створення нової моделі установи, напрацював пакет документів, який дозволив йому працювати у правовому полі. А вже через 3 роки ДЮЦ вийшов на всеукраїнський рівень зі своїм досвідом роботи.

Кіровоградський обласний дитячо-юнацький центр в цей період відомий як один із кращих позашкільних закладів України. Завдяки постійному творчому пошуку педагогів тут визрівають, апробуються в широку практику найбільш доцільні в конкретних умовах форми і методи роботи з вихованцями, велика увага приділяється вдосконаленню, змісту діяльності гуртків, художніх колективів та інших структурних підрозділів. Все це спрямовується на гармонійне виховання дітей і підлітків, виявлення та розвиток нахилів і здібностей дітей, вирощування молодих талантів.

Як результат, дитячі колективи в численних своїх виступах показують

високу майстерність, викликаючи захоплення глядачів не лише в різних регіонах України, а й у зарубіжних країнах.

При обласному ДЮОЦі працюють 180 гуртків різних профілів, у них навчаються 3,5 тисячі дітей і молоді. На базі закладу щорічно проводяться десятки цікавих і захоплюючих масових заходів, у яких приймають участь біля 5 тисяч дітей щомісячно. Структурно в ДЮОЦі 5 відділів: масовий, методичний, художній, декоративно-прикладний та господарчий.

Колектив ДЮОЦу постійно підтримує міжнародні зв'язки, заклад є членом міжнародних організацій, зокрема Європейської Асоціації закладів вільного часу великих міст Європи, Всеукраїнського руху «Педагоги за мир та взаєморозуміння» та інших.

Педагогічний колектив ДЮОЦу відповідно до концепції життєтворчості будує свою діяльність по комплексним відкритим програмам: «Базис» – реалізація державної політики освіти: надання передпрофесійної підготовки, регіональний економічний центр, економічна освіта і виховання, Мала Академія Наук, науково-дослідницька діяльність; «Родина» – тісний зв'язок з батьками: родинні свята, батьківська рада, збори, лекторії, оздоровча та краєзнавча діяльність; «Талант» – має за мету виявлення творчих дітей у регіоні з різних видів творчої діяльності через систему конкурсів очно-заочного характеру, надання допомоги дітям у поглибленому вивченні обраного виду діяльності; «Дивосвіт» – організація дозвілля дітей і надання систематичної пізнавальної інформації визначеної тематики, розвиток нетрадиційних форм дозвілевої діяльності, організація циклічних традиційних свят у ДЮОЦі – «Іменинний тиждень», «Всесвітній День Землі»; «Партнери» – постійний обмін досвідом з іншими колективами, розширення зв'язків, опрацювання трьох напрямків партнерства: миротворчого, методичного та художнього; «Оберіг» – реалізація завдання формування національної самосвідомості через творчі об'єднання прикладного та художнього профілю.

Досвідчені педагоги і організатори, автори досвіду роботи з обдарованими дітьми чимало зусиль докладають для того, щоб ДЮОЦ став і для дітей, і для їх педагогів та батьків другою домівкою, красивою і привітною.

Маленьким університетом можна назвати Кіровоградський обласний дитячо-юнацький центр, навчально-виховний процес в ньому передбачає широку варіативність вибору змісту, засобів навчання та виховання, альтернативність у задоволенні запитів особистості, її пізнавальних та інтелектуальних можливостей.

Кіровоградський обласний дитячо-юнацький центр у багатьох відношеннях є взірцем для численних позашкільних закладів. Тут зосереджується наукова, методична і дослідницька робота. Педагогічні знахідки колективу вивчаються, впроваджуються в практику інших закладів області й інших регіонів України. У 2000 році колектив закладу нагороджений Грамотою Академії педагогічних наук України за активну участь у Всеукраїнському конкурсі-захисті сучасної моделі позашкільної освіти.

Вцей період на Кіровоградщині працює 30 закладів художньо-естетичного

напрямку, 10 станцій юних техніків, 6 еколого-натуралістичних центрів, 2 центри дитячо-юнацького туризму, клуб юних моряків. А це до 4 тисяч гуртків, де свої творчі здібності розвивають понад 60 тисяч вихованців.

Колектив обласного ДЮЦу здійснює систему заходів по наданню методичної допомоги позашкільним закладам шляхом проведення обласних семінарів з педагогами, організації консультацій на спеціально створених пунктах, забезпечує колег спеціально підготовленими методичними матеріалами. Це помітно позначається на підвищенні якості навчально-виховної роботи у районних та міських закладах.

Історичний аналіз становлення і розвитку позашкільних закладів у період 1991-2000 року свідчить про те, що попри проблем в роботі, що виникли під час їхньої трансформації, ці заклади, безперечно, мали значні прогресивні досягнення й позитивний вплив на розвиток юних особистостей.

Ось тільки деякі факти діяльності Кіровоградського обласного ДЮЦу цього часу.

Фотогурток традиційно працює в ДЮЦі ще з часів заснування Палацу піонерів та жовтенят. Його вихованцем був і Олег Анатолійович Мігуля у цей період – керівник гуртка. Діти вивчають побудову фотоапарату, вчаться працювати з фотоприладдям та фотореактивами, робити зйомки і в приміщенні, й на природі, набувають навичок в нелегкій, але цікавій і такій необхідній справі. Власними силами створили юні фотографі павільйон для зйомок. Роботи дітей неодноразово були включені до обласних виставок. Дехто з випускників мріє продовжити заняття улюбленою справою, вибираючи професію кінооператора.

Комп'ютерний клас існував ще в Палаці піонерів. З переїздом в нове приміщення ДЮЦу придбав клас БК-010. Навчаються в комп'ютерному класі 12 груп, діти вивчають «ази» програмування. Керівники Сергій Васильович та Ольга Євгенівна Корольови постійно працюють над ускладненням програми, багато уваги приділяють індивідуальним заняттям.

Є в ДЮЦі і своя швейна майстерня. Цей кабінет – невеличка фабрика одягу. Тут навчається 5 груп дівчаток-старшокласниць, які з величезним задоволенням вчать крою й шиттю, моделюють сучасний одяг, враховуючи традиції українського покрою. Керує гуртком не один вже рік умілий педагог – Катерина Єгорівна Пастушенко, людина закохана в свою справу і дуже вимоглива. Це під її керівництвом дівчатка ведуть конспекти занять, створюють цілі альбоми різноманітних викрійок, шують повсякденні речі, деталі до концертних костюмів ДЮЦу, стають майстринями. Це тут отримують дівчатка інформацію про сучасну моду, про закони краси в одязі. Це тут багато хто з них отримують «ази» для майбутньої професії швачки чи закрійниці-модельєра.

Мета гуртка театральної бутафорії – навчити дітей виготовляти театральну бутафорію для вистав театральної студії. Керує театальною бутафорією Анатолій Васильович Ступак, випускник Одеського державного театального художньо-технічного училища (відділення театральної бутафорії та декорації). Всі свої знання та енергію передає він своїм гуртківцям, навчаючи історії культури, знайомлячи з різними інструментами, матеріалами, ескізами оформлення

вистав. Працює керівник гуртка театральної бутафорії в тісному зв'язку з режисером вистави та в співпраці з вмілим столяром ДЮЦу Анатолієм Андрійовичем Паливодою.

Гурток штучних квітів порівняно молодий в ДЮЦі, працює лише з жовтня 1992 року, починався як гурток прикрас до одягу, але потім значно розширив свою діяльність. Особливо популярний серед дівчаток, бо тут і краса, і ніжність, і пізнання навколишньої природи. Та й не кожен хлопчик має такий естетичний смак до поєднання кольорів, може похвалитись такою посидючістю, такою акуратністю. Тільки дівочі ніжні пальчики здатні створити таку витончену квітку, так відчутти гармонію її форм! Дівчатка залюбки виготовляють українські віночки для концертних виступів юних фольклористів, створюють чудові подарунки, настінні панно та композиції із квітів. Керує гуртком – Надія Костянтинівна Неводнича, інженер за фахом, людина закохана в квіти, для якої хоббі стало професією.

Заняття гуртка в'язання проводить Валентина Василівна Сичова, яка працює в ДЮЦі з 1979 року. За 2 роки гуртківці вивчають всі види в'язки, в'яжуть дитячі вироби (комбінезони, шапочки, сорочечки, спідниці, пінетки, гольфи, рукавички, шарпетки, жилети), вчать робити викрійки, в'язати вироби, більш складні: кімоно, світери, пальто, кофти, куртки. Діти обов'язково ведуть конспекти, знайомляться на заняттях з новинками у в'язанні через огляд української й зарубіжної літератури та періодики. Традиційними стали в гуртку консультації (тата й мами дівчаток мають потребу в практичній допомозі керівника гуртка). Як переможці багатьох виставок, побували члени гуртка в Черкасах, Києві, Миколаєві, Очакові, Одесі.

Багато років керує гуртком «Умілі руки» Тетяна Олексіївна Гладченко. Діти тут в'яжуть гачком і спицями, займаються плетінням в техніці макраме, створюють композиції, настінні панно, декоративні кашпо, підвіски, серветки, різноманітні плетені вироби. Щороку діти з гуртка «Умілі руки» беруть участь в різноманітних конкурсах, виставках, ярмарках ДЮЦу.

В ігротечі ДЮЦу щодня людно. Діти заходять сюди й до занять в гуртках та студіях, в перервах між заняттями, після занять, грають в настільні та комп'ютерні ігри, бавяться на різноманітних атракціонах. Саме в цій кімнаті народжуються ідеї та втілюються в сценарії багато позашкільних заходів, таких як: «Іменини-шоу», традиційних новорічних свят, днів відпочинку школярів під час канікул. Це тут проводяться різноманітні програми для гуртківців різного віку. Для молодших це: «Веселі перерви», музично-ігрова програма «Барвистий віночок», «Архітектор майбутнього». Для дітей середнього віку: шоу-гра «Азарт», «Колесо фортуни», комерційна гра «Бізнесмен». Для дітей старшого віку проводяться інтелектуальні ігри, різноманітні кросворди. Працює в ігротечі культорганізатор Тетяна Павлівна Вітенко, в минулому – вихованка Палацу піонерів, випускниця хорової капели «Соловейко».

ДЮЦ має власне кафе з назвою «Лебедея». За день обслуговує воно близько 150 відвідувачів: гуртківців, співробітників та гостей закладу. Працює кафе на частковому госпрозрахунку, славиться своїми борошняними виробами,

доброзичливим уважним ставленням до відвідувачів. Очолює кафе завідувача виробництвом Світлана Федосіївна Майборода, людина досвідчена й небайдужа до запитів відвідувачів. Крім свого прямого призначення, кафе «Лебедея» має ще й інше. Це – бути місцем проведення різних масових заходів для дітей: «Мультикафе», «Хатинки-веселинки», молодіжних вечорів, дискотек, театральних виступів та іншого дозвілля.

Є в ДЮЦі і виставковий зал. Тут відбуваються колективні виставки та виставки звітних робіт гуртківців декоративно-прикладного відділу, виставки керівників гуртків. Всі вони дивують відвідувачів залу (а це і школярі міста та їх вчителі, і гуртківці ДЮЦу та їх батьки, і співробітники та гості дитячо-юнацького центру) своєю оригінальністю, майстерністю виконання. Особливо припала усім до душі чудова виставка родини Стороженків, де можна було помилуватись і декоративним петриківським розписом на дереві та склі, і художньою обробкою шкіри, і вишивкою «рішилє» та традиційною українською вишивкою в червоно-чорних кольорах, і глиняними виробами та виробами-композиціями з природного матеріалу. Світлана Василівна Стороженко – керівник гуртка образотворчого мистецтва – охоче консультує бажаючих теж творити таку красу, ділитись своїми знаннями та практичними «секретами».

В костюмерній ДЮЦу керує Лариса Борисівна Татарінцева. Вона обслуговує такі колективи: духовий оркестр «Зміна», зразковий хоровий колектив «Соловейко», фольклорну студію «Лебедея», хореографічний колектив «Росинка». Кожен з колективів має декілька видів костюмів, тому робота костюмера потребує великої уважності, дбайливості, але в Лариси Борисівни костюми завжди вчасно підготовлені, підшиті й випрасувані, зберігаються на окремих стелажах. Хороші умови зберігання костюмів та продуманість для їх транспортування (спеціальні чохла, контейнери, валізи) сприяють їхньому естетичному вигляду та тривалому терміну використання.

В бібліотеці ДЮЦу зібрана в основному методична література на допомогу керівникам гуртків, але є тут і художня література, яку вивчають діти за шкільною програмою. Більш ніж 800 гуртківців та членів підколективу черпають свої знання із цих книг, а їх тут аж 18000. Керує бібліотекою ось вже четвертий десяток років Лідія Іванівна Паливода. Це вона дбає про те, щоби ДЮЦ отримував свіжу періодику, щоб знайомилися з новинками літератури педагоги, це вона проводить огляди літератури, готує матеріали з певних тем, виступає на семінарах.

В червоному залі ДЮЦу проходять найрізноманітніші заходи: це і наради при директорові, і педагогічні ради, і творчі зустрічі з цікавими людьми, і вечори відпочинку, і масові заходи для гуртківців та школярів міста та області.

Феномен Сергія Сергійовича Семенюти

Хто з хлопчиків не мріяв у дитинстві стати льотчиком? А в Кіровограді існує такий навчальний заклад як Вища льотна академія. Але ж і в дитячому віці можна потроху знайомитись з цією справою, поступово наближатись до своєї мрії, схилившись то над кресленням авіамоделі, то над виготовленням її деталей. Щось постійно шліфувати, вимірювати, старанно припасовувати, робити й переробляти, а потім щасливо вдивлятися в небо, де декілька хвилин ось уже тримається в повітрі твій міні-літак, і відчувати, як в самого виростають крила.

Такі щасливі митті в житті, а іноді й розчарування від невдач, переживають юні авіамоделісти обласного ДЮОЦу, де займаються хлопчики, починаючи від 1 класу й закінчуючи дорослими юнаками. Багато їх щороку приходить до авіамоделного гуртка, але залишаються тут лише справжні особистості з характером, працьовиті, закохані і в свої моделі, і в свого керівника Сергія Сергійовича Семенюти (в минулому – вихованця Палацу піонерів, професійного льотчика-штурмана, чудового майстра своєї справи).

Яких тільки авіамоделей не виготовляють вихованці Сергія Сергійовича! 17 класів моделей освоєно ними.

І це при таких суворих вимогах до виконання, при такому довготривалому навчанні «азам» побудови моделі. Адже перш ніж взятись за роботу над моделлю, треба ще ознайомити дітей із властивостями різних матеріалів, їх використанням, навчити працювати з різними інструментами, навчити економності в роботі з часто наддефіцитним та дорогим матеріалом!

Перші результати з'являються лише через 3-4 роки, а хлоп'ята такий нетерплячий народ, такий непосидючий...

Та існують в Сергія Сергійовича, певно, якісь свої, тільки йому відомі «секрети». Бо ж щороку його авіамоделний гурток приймає участь в більше 10-ти змаганнях, займає перші місця, а на чемпіонатах України потрапляє теж в число кращих, має своїх чемпіонів в особистому заліку. Тож і мріють хлоп'ята з авіамоделного – про небо.

Феномен Ігоря Ізраїловича Винокурова

З інтерв'ю із завідуючим методичним відділом ДЮОЦу Ігорем Ізраїловичем Винокуровим: «Слово методист для багатьох незрозуміле. Чомусь склалася така думка, нібито методист – це людина, котра працює лише з паперами. Це зовсім не так. Наші друзі аж ніяк не папери, а дорослі. І необхідність методичної допомоги очевидна. Бо той, хто зветься методистом не тільки, наприклад, зможе пояснити педагогам, які заходи треба проводити з хлопчиками та дівчатками, а й навчить їх саме як оце треба робити. Щоб досягти успіху в методичній роботі, неодмінно треба знайти людей зацікавлених. Саме для цих людей методисти ДЮОЦу організовують постійно діючі семінари-практикуми. ... Головне ж в методичній роботі: пояснити педагогу, як навчити кожну дитину виконувати свої обов'язки; навчити тих, хто причетний до роботи з нашими матеріалами, працювати творчо; навчити кожного педагога знаходити своє творче обличчя».

При обласному Палаці піонерів та школярів у 1991 році за ініціативою Ігоря Ізраїловича Винокурова відкрито школу, аналогів якій немає ні в області, ні в місті, та й у всій країні не багато набереться. Це школа юного менеджера, засновниками якої є згаданий дитячий заклад і Кіровоградська міська рада піонерської організації.

Чому взялися за цю ідею, – мабуть, особливо розписувати не треба. Діти – наше майбутнє, а економічне майбутнє в нас відомо яке: ринок. Так ось завдання, яке ставить перед собою школа, – готувати менеджерів, які в його умовах почуватимуться впевнено.

Але не біда, якщо з когось менеджера не вийде, вважають засновники. Адже знання, набуті тут, взагалі згодяться в житті. За чотири роки навчання слухачі мають опанувати фінансування і кредитування, банківську справу і маркетинг, менеджмент, швидкочитання і роботу з калькулятором та комп'ютером; менеджер повинен уміти представити себе в товаристві, а значить, йому треба володіти ораторським мистецтвом і артистичними навичками. Крім того, у програмі є загальноосвітній цикл, який включає в себе й історію світової культури. Ну і обов'язкова умова – майбутні менеджери повинні досконало знати англійську мову, як суто ділову, так і розмовну.

Але тільки бажання, щоб бути зарахованим у згадану школу, не досить. Потрібний певний рівень знань, який у «абітурієнтів» визначали під час відбіркового туру. Слухачами стали 75 дітей.

Розповідає Ігор Ізраїлович: «... ми зібрали учнів 7-8 класів, щоб навчити їх життю в нових економічних умовах. За період навчання вони мають досконало оволодіти знаннями більше, ніж з 20 предметів. Так, у цьому півріччі: англійська мова, математика, артистичне мистецтво, введення у ринкову економіку, введення в право, стенографія, історія світової культури, психологія ділової людини та інші. Викладають їх досвідчені як наші (з Палацу піонерів), так і запрошені з інших навчальних закладів педагоги. Мушу сказати, що відбір проводився на жорсткій конкурсній основі. Було по 3-4 чоловіка на місце. Вже є свої відмінники».

Школу відвідують учні 7-11 класів у другій половині дня тричі на тиждень, всього – 12 годин. Слухачі школи мають змогу змістовно проводити дозвілля. Допомагає їм у цьому такий предмет, як акторська майстерність. Це – родинні вечори, дні іменинника, КВК, інтелект-тури, КРОКС.

Система платних послуг започаткована у ДЮОЦі дозволяє організовувати цікаву аудиторію, привчати організаторів до того, що за якісну роботу вони можуть отримати певну плату. Слухачі школи на практиці застосовують знання з реклами, самоменеджменту, соціоніки.

Школа юних менеджерів розвивається, змінює своє обличчя. Але традиції, що склалися на початку її становлення, в основному, залишаються незмінними.

Відгуки вихованців та батьків школи:

«ШЮМ для мене – надія на самостійне життя, допомогу своїй матері»
(Олексій Цешевський, 1 курс);

«Давно мріяв про таку школу, пробував займатися бізнесом, але все навамання. А тут все це цілком серйозно» (Дмитро Симонов, 1 курс);

«Заради цієї школи готовий був кинути і художню, і музичну школи. Та саме завдяки заняттям у школі юного менеджера навчився так розподіляти свій час, що встигаю» (Сергій Ткаченко, 2 курс);

«Без школи було б нудно жити. Ми вже так призвичаїлися до неї» (Катерина Радько, 3 курс);

«Школа навчила мого сина ставитися з повагою до праці інших людей» (мати Володимира Бойко, 4 курс);

«Моя донька стала серйозніше ставитися до життя, до своїх занять» (батько Ткаченко Ганни, 4 курс).

Феномен Валерія Олександровича Кизименка

Вони – останні чемпіони з водного туризму в колишньому Радянському Союзі, дев'ятикратні чемпіони України з водного туризму, чемпіони і призери України по лижному і пішохідному туризму...

Вони шестикратні призери першості України з техніки водного туризму, трикратні чемпіони Кіровоградської області серед дорослих команд з водного, гірського і пішохідного туризму – в очних змаганнях...

Вони переможці багатьох різноманітних Всеукраїнських конкурсів саморобного туристського спорядження, фотоматеріалів, самодіяльності...

Вони – це команди туристів Кіровоградського обласного дитячо-юнацького центру. А створив ці команди, навчив, виховав і очолював їх, розділяючи всі тяготи туристського життя, точніше, беручи на себе їх левову пайку, керівник туристських гуртків центру Валерій Олександрович Кизименко. А саме гуртків: моделювання та конструювання туристського спорядження; спортивно-туристське багатоборство; водний туризм, веслувальний слалом та рафтинг; школа виживання; молодші інструктори туризму. Всі програми – авторські.

Про результати роботи цих гуртків красномовно свідчать перші рядки у газетах, про них розповідають і грамоти, дипломи, кубки, фотознімки, які дають уявлення про краєвиди, що оточували гуртківців на «базі». Результатами можна назвати і зміцніле здоров'я підлітків, їх піднесений, бадьорий настрій. Результат – і палке бажання юнаків і дівчат йти за своїм викладачем, наставником і другом (причому, надійним другом, як показали усі походи), за мрією в далеку дорогу, долаючи при цьому не лише перешкоди рельєфу, але й вади власного характеру, відшліфовуючи в собі справжню людину.

А почалося все тоді, коли після закінчення з відзнакою Львівського державного інституту фізичної культури (тренерського факультету) у 1988 році Валерій Кизименко повернувся до Кіровограда (він вихованець шахового гуртка Палацу піонерів з 1980 року, керівник шахових гуртків у 1983-1984).

Юнак любив усе, що пов'язане зі спортом, подоланням труднощів. І хоча захоплювався великим тенісом, баскетболом, шахами (кандидат у майстри спорту), на пропозицію директора обласного Палацу піонерів і школярів

Людмили Володимирівни Листопадової – взятися за туристські гуртки – погодився і розпочав ... з нуля.

«Я прийшов на роботу тоді, – каже Валерій – коли можна було багато що міняти так, як вважаєш за потрібне (таке було веління часу). До того ж, я закінчив інститут, і в мене, як і в кожного цілеспрямованого випускника, було багато задумів, планів. Допомогло і те, що в студентські роки любив ходити у походи і постійно тренувався, тому добре знав, чого вимагає від учасників таке суворе випробування. Тому паралельно з роботою вів пошук такої програми навчання, яка б зацікавила дітей, допомогла їм у становленні і загартуванні. Тобто, програма, яка б відповідала певному рівню. Ну і серед головних задач було підготувати власну базу гуртків».

Майже все туристське спорядження, яке випускалося в колишньому Радянському Союзі, було занадто дорогим, незручним, важким... Тим і пояснюється той факт, що кожен, хто хотів йти в похід, особливо водний чи лижний, повинен сам виготовити міцне і зручне спорядження. Саме цим і займалися ентузіасти на чолі з Валерієм. Їм, як вони тепер відзначають, дуже пощастило з директором закладу. Бо Листопадова йшла назустріч у всьому: у пошуці і відшліфуванні нових програм, у придбанні необхідних матеріалів. Відпускала, тамуючи в душі тривогу, у далекі експедиції.

Безпека кожного походу – це не тільки надійність і порядність його учасників (важливість цього безперечна), але й надійність та зручність спорядження. А воно повинне бути універсальним – і для походів новачків, і для походів четвертої-п'ятої категорій складності. Туристи ДЮОЦу могли похвалитися матеріально-технічною базою найвищого гатунку.

Підготувати цю базу було нелегко: до пізнього вечора майже щодня, вони шили, клеїли, паяли разом з Валерієм. Незважаючи на час, працювали над виготовленням наметів, рюкзаків, спальників, рятувальних жилетів, щитків, вітрозахисних та водостійких костюмів, робили байдарки, катамарани, різноманітні блоки, лижі.

Робота не була марною. І база надійна, і колектив, кожен член якого навчився перемагати втому, роздратування, точніше – перемагати себе.

І в цьому молодий спеціаліст пішов по шляху максимальної віддачі. Перші категорійні походи почали свій, якщо можна так сказати професійний відбір. Далеко від дому, втомлені, цілеспрямовані туристи проходили школу витривалості, мужності, братерства, міцності. Тут вони всі мов на долоні. Мокнуть під дощем чи їдять кашу, ночують у зимовому наметі чи піднімаються в гору, несуть важкі катамарани чи ведуть боротьбу зі стрімкою течією... Дитяча аудиторія по-своєму жорстока. І коли хтось із учасників, ховаючись, їсть печиво, натягає ковдру більше на себе за рахунок іншого, ухилиється від важкої роботи – він не затримується. З мовчазної згоди усіх він покидає колектив. Ті, хто вже не перший рік ходить у походи, як правило, люди надійні.

Так не підведуть друзів Олег Найден, Ганна Лянных, Сергій Григор'єв, Ольга Катеринич, Павло Семеніхін, Геннадій Савченко, Павло Коноваленко, Алла Мрачковська, Світлана Зинишина та інші (а їх за десять років дуже і дуже

багато), які пройшли перевірку і заслужили довіру керівника. Хоча довіра довірою, але керівник повинен постійно перевіряти усе, бо кожна людина, а особливо стомлена дитина, може помилитися.

Походи забирають багато часу (від семи до тридцяти днів) та й на базі роботи багато. Можливо, й тому в туристські гуртки ходили діти, які були захоплені туризмом і не жалкували часу для цього захоплення. А головне, які вмють долати труднощі. Бо 45 категорійних походів за десять років – це досить багато. Та й географія солідна: Західний Кавказ, Західна Туркменія, пустелі Каракуми та Кизилкуми, Алтай, Урал, Курильські острови, Кольський півострів, Карелія, Крим, Карпати... Хіба можна забути ті прекрасні краєвиди, які після розпаду Союзу враз опинилися за кордоном. Бо вивезти дитячу команду в країни СНД – проблема. Треба чекати дозволу, готувати документи... Легше в Польщу повезти «туристів». Валерій же залишився вірним обраній важкій дорозі – дарувати своїм гуртківцям любов до рідного краю, мрію про багаття і вечірній чай під гітару, вміння долати перешкоди рельєфу і власного характеру. Валерій Олександрович Кизименко, перейшовши на методичну роботу, продовжує нести мрію про далекі краї вже з гуртківцями школи юних менеджерів, молодіжного клубу «Імідж», театральної студії «Маска» та з іншими гуртківцями.

Феномен Станіслава Макаровича Степаненка

Дзвінкою міддю співали голосну луну труби. Жайворонковими переливками підхопили мелодію кларнети і завихрилася, і полинула вона, заповнюючи зал, зачаровуючи всіх, хто прийшов послухати гру оркестру духових інструментів «Зміна» Кіровоградського обласного Палацу піонерів та школярів.

Важко повірити, що не так давно більшість оркестрантів не знала жодної ноти і мала не досить чітке уявлення про духові інструменти. А сьогодні виступи колективу викликають щире захоплення.

Йшла звичайна репетиція духового оркестру «Зміна» Палацу піонерів імені В.І.Леніна. Заклик труб підхоплював оркестр. Ось плавно, по-осінньому м'яко вступив баритон, його бентежність підхопили кларнети і флейти, а потім вже весь оркестр дзвенів і переливався. Звукам було тісно в цьому приміщенні. Вони рвалися на простір, у піднебесся.

Керівник оркестру С.М.Степаненко з тих людей, яких називають ентузіастами. Він захоплений музикою сам і вміє передати своє захоплення учням, – а їх у нього близько двохсот. «Звичайно, – говорить Станіслав Макарович, – я б нічого не зумів зробити без своїх помічників, таких, як флейтист Д.О.Фошко, як В.А.Коваль і С.А.Ковальов».

Успіхи цього колективу – результат наполегливої праці юних музикантів та їхніх учителів – художнього керівника й диригента оркестру Станіслава Степаненка, педагогів – Олександра Ніщименка, Михайла Кравченка, Юлії Івлєвої, Івана Меднікова. Як переважно буває в житті, на шляху до вершин майстерності колективові доводиться йти не лише рівною дорогою, а

й устеленою колючками та камінням безгрошів'я й байдужого ставлення чиновників до мистецтва.

За кілька десятиріч існування колектив виплекав не одну сотню музикантів. Колишні «змінівці» та їхні батьки із вдячністю пам'ятають про це і намагаються допомагати йому долати проблеми, яких вистачає. У колективі працюють кілька колишніх вихованців Станіслава Степаненка. І це добра традиція, спадкоємність поколінь, і завдяки цьому оркестр ще в колишньому СРСР був одним із найкращих. Через це на замовлення Держкіно СРСР про нього було знято фільм «У мене всі діти гарні». Вони дійсно такі й зовні, і внутрішньо. Недарма всюди, де колектив перебував на гастрольях, про них лишалася пам'ять як про вихованих, чемних людей. А це вже – заслуга і батьків, і педагогів, що не лише дають музичні знання, а й виховують своїх підопічних. Хоча слово виховують не зовсім чітко окреслює атмосферу любові, турботливості, творчого пориву, яка панує у «Зміні».

Дитячий оркестр духових інструментів «Зміна» – яскравий самобутній колектив справжніх ентузіастів, відданих своїй справі людей.

Художній керівник і диригент оркестру – відмінник народної освіти УРСР, заслужений працівник культури УРСР С.М.Степаненко розповідає: «Наш колектив створено у 1977 році. Його історія – це в першу чергу дні, тижні і місяці напруженої праці: розучування партій, обробка кожного звуку. Хлопчики і дівчатка, які прийшли у «Зміну», вивчали сольфеджіо, теорію, історію музики. Спільна праця, спільні уподобання здружили їх. Через рік з кращих гуртківців організувався концертний (основний) склад. Якщо на перших порах юні музиканти вивчали всього кілька маршів, то нині їх репертуар досить великий і різноманітний, в ньому поруч із творами радянських композиторів – І.Дунаєвського, М.Блантера, Д.Тухманова – музична класика.

Програма оркестру «Зміна» велика і різноманітна. З одного листа вихованця оркестру, який служить у лавах Радянської Армії. «Музиканти полкового оркестру, – говориться в листі, – були здивовані, коли дізналися, що в репертуарі «Зміни» «Пісня про Батьківщину» І.О.Дунаєвського – твір, за який не кожен професійний оркестр візьметься...».

Юні оркестранти вже чимало виступали. Вони – незмінні учасники маршів – парадів, свят духової музики, урочистих вечорів. Юні аматори не раз брали участь у конкурсах дитячої художньої творчості, їх виступи транслювалися по Українському телебаченню, звучали по республіканському та обласному радіо. Надовго запам'яталася всім учасникам «Зміни» поїздка до Москви, виступ у концертній студії в Останкіно, участь у зйомках фільму фінського телебачення «Естетичне виховання школярів в СРСР».

За всіма цими успіхами – щоденна, напружена праця і основного, і дублюючого складу «Зміни».

У класі духового оркестру завжди багато дітей: той переписує ноти, другий до вогняного блиску начищає інструмент, третій розучує гімн. А то й просто так приходять до класу, бо тут найзатишніше, бо диригент для них – не тільки суворий, вимогливий педагог. Він – чуйний, уважний старший товариш, вірний

друг і порадник. Станіслав Макарович і влітку не розлучається зі своїми вихованцями. То виїзд до піонерського табору «Молода гвардія», то до «Артеку». Там і відпочивали, і працювали. За тридцять днів перебування у піонерському таборі оркестранти дали чимало концертів, кожний з яких – то нові знайомства, нові друзі. Дружба, що зародилася в «Артеку», не закінчилася із завершенням табірної зміни.

Однією з особливостей «Зміни» є те, що творчі зв'язки оркестру виходять далеко за межі області, республіки. Кіровоградські школярі дружать з дитячим оркестром «Сувенір» Дарницького районного будинку піонерів та школярів міста Києва, народним дитячим оркестром духових інструментів «Орія» міста Львова. Тісні контакти налагодили також з дитячими колективами Челябінська, Магнітогорська, Златоуста. Юні музиканти обмінюються досвідом роботи, репертуаром. Листування допомагає дітям більше дізнатися про життя школярів братніх республік.

Якщо будь-яку людину запитати про її ставлення до духової музики, низала б плечима. Сучасне покоління не застало тих часів, коли під мелодію духових оркестрів танцювали в парках. З сучасного погляду сурмач – ніби вчорашній день. На їхню долю лишилися хіба що свята.

Духовий оркестр... Як прикро, що сьогодні його звучання приглушується електронікою. Духових оркестрів стає все менше. Побувавши на репетиціях і концертах духового оркестру «Зміна», розумієш, що ці діти, виховані під сучасні ритми, можуть оцінити красу духової музики, зрозуміти те, що дороге людям старшого віку, іншого покоління. А це так важливо.

Коли Станіслава Макаровича запросили на роботу організатором такого колективу, завдання перед ним було нелегке: створити великий оркестр. Сто сорок музик потрібно було підготувати, набравши майбутніх оркестрантів просто з вулиці. Необхідна тут була Степаненкова наполегливість, на котру так всі розраховували в Палаці, пропонуючи молодому ентузіастові клопітну посаду.

Хто має справу з духовим оркестром, знає, як «охоче» віддають батьки до нього своїх дітей. Бажання стати сурмачем прокидається далеко не в кожного. Степаненкове завзяття, правда, не лишилося непоміченим кіровоградцями. Та не просто домогтися, щоб ішли не на рік-два – на роки! А скільки їх піде, поки вималюється перспектива основного складу оркестру. Запишуться, а за місяць-другий залишаться з групи троє. Покинули оркестр тенор і баритон – трагедія. Немає двох труб – немає пісні...

Та нині й вихованці, й батьки знають: залишити заняття в оркестрі знічев'я – річ неприпустима. Бо дбає про своїх учнів Станіслав Макарович, як про рідних.

М'який за вдачею, Станіслав Макарович веде уроки з тією легкою невимушеністю, котра позначає почерк вправного майстра.

«Вище голови, спини – прямі, четверту вправу, будь ласка!» Голос у вчителя густий і сильний. У живому плетиві напівтонів, тонів і четвертей він перекриває ним голоси металевих сурм, працюючи під схрещеними на собі поглядами дитячих очей, що ловлять кожну його похвалу, посмішку, жест, кожне невдоволення.

...Певний час було важко організувати роботу гуртка. В оркестр прийшли діти, які з тих чи інших причин були не охоплені іншими, більш «престижними» заняттями (хореографія, гімнастика, плавання). Тільки навчиш їх чогось, як їм вже час прощатися з дитячим оркестром. І тоді Станіслав Макарович запропонував створити на базі середньої школи спеціалізовані класи, де майбутніх учасників оркестру навчатимуть ритміки, образотворчого мистецтва.

«Ви бачили, біля валторністів сиділи два хлопчики. Вони лише в третьому класі, але вже вільно читають ноти, володіють інструментом, я зміг підсадити їх в «дорослий» оркестр. Уявити не можу, як раніше ми до цього не додумались. Тепер, коли наші вихованці залишатимуть оркестр, на їх місце приходитимуть інші, ми не відчуватимемо труднощів».

Що приводить дітей в оркестр? Адже тут флейти, кларнети, труби... Не гітара ж у підворотті...

«Раніше в оркестр потрапляли діти випадкові, захотів спробувати, «як це робиться», прийшов, подивився, чогось сам навчився, але по-справжньому захопитися не встиг, залишив. Починаємо шукати інших. Дисципліна, незважаючи ні на що сувора. На компроміс ми не йшли. Не встигаєш у школі – нам не підходиш. Але ж думав я про таких. Ну добре – від нас пішли, а прийдуть куди? Що їх чекає? Ота сама гітара у підворотті. Треба було знайти оптимальний варіант. Десь у другому класі знайомимо їх з інструментами, спочатку довіряємо блок-флейти й альти. У третьому класі вони вже вільно читають ноти, починаємо з ними індивідуальні заняття. Ось ви мене запитаете, мовляв, духовий оркестр школярів... Пограють, пограють та й забудуть. Хто забуде, а хто й ні».

Музика – назавжди. Не відомо, яку відповідь дали б Наталя Тараненко, Альоша Цуканов, Віталій Танащук, Лариса Даниленко чи будь-хто з юних музикантів на запитання, що дає їм музика. Але сьогодні всі вони надзвичайно дорожать своїм часом, поспішають на репетиції, їдуть з концертами у різні куточки країни, захопивши із собою підручники (знають, поганого навчання в школі Станіслав Михайлович не пробачить), тобто вони «мобілізовані музикою».

Феномен Світлани Федорівни Титової

Кажуть, що людина народжується двічі – вдруге, коли знаходить справу до душі, одну, улюблену, на все життя. Знайти її, розкрити свої здібності й таланти, втілити творчі фантазії і вигадку допомагають дітям, підліткам, молоді позашкільні заклади, педагоги, які працюють у них. Захопити справою, яку любиш, вчити майстерності – нелегка робота. Тож і працюють у цих установах люди талановиті, закохані в дітей. І керувати такою установою теж нелегко.

У кожному колективі є люди без яких його існування було б неповним.

Такою яскравою та неординарною особистістю є Світлана Федорівна Тітова – заступник директора з навчально-виховної роботи Палацу піонерів, а пізніше – обласного Центру дитячої та юнацької творчості.

Доброзичливість та щирість, любов до ближніх та готовність завжди прийти на допомогу усім, хто її потребує, – головні риси цієї чудової людини.

Закохана у свою професію та дітей, вона вже багато років працює на педагогічній ниві. До своєї професії ставиться як до єдиного правильного вибору. Вона впевнена, що у позашкільному закладі формуються цеглинки великої споруди, ім'я якій інтелект, освіченість, культура, громадянськість.

В області її вважають майстром позашкільної роботи. Від запального та творчого культорганізатора до мудрого і дипломатичного заступника директора закладу – такий її трудовий шлях.

Бувають заступники директора за наказом, а бувають – за покликанням. Тітова Світлана Федорівна – з останніх. Звання «Відмінник освіти України», грамоти Міністерства освіти і науки України – визнання її діяльності з боку держави. Тисячі випускників, імена яких знають далеко за межами України, всі ці роки шлють Світлані Федорівні слова щирої подяки.

Функціонал Світлани Федорівни досить складний, але найбільше вона хвилюється аби виховати дітей толерантними, щирими, підготувати їх до дорослого життя.

У кабінеті Світлани Федорівни завжди по-діловому затишно ілюдно. Кожен тут знайде для себе і критику, і підказку, і пораду, і хвилини душевного спілкування. Вона має талант вирішувати питання, координувати роботу, узгоджувати, здавалося б, неузгоджуване, навіть, під час невимушеної розмови.

Світлана Федорівна однаково вміло і творчо працює як з дітьми, так і з дорослими, як з досвідченими педагогами, так і з тими, хто тільки розпочинає свою педагогічну діяльність. Завжди шукає нові ефективні шляхи удосконалення навчально-виховного процесу, використовує нові методики, користується сучасною інформаційно-методичною літературою.

Протягом багатьох років викладає у Школі юних менеджерів «Ділові підлітки», – викладає етикет. Для своїх вихованців завжди готує цікаві матеріали, приклади, повчальні історії.

Школа юних менеджерів створена ще у вересні 1991 році за вимогами самого життя, і саме Світлана Федорівна разом з Людмилою Володимирівною Листопадовою тоді приймали стратегічне рішення про експеримент та заснування цього колективу в ДЮЦі. Саме Світлана Федорівна вчила і виховувала завзятих, талановитих керівників ШЮМу: Ігоря Ізраїловича Винокурова, Лідію Василівну Олійник, Вероніку Олександрівну Войчук, Вікторію Вікторівну Царалунгу, Вікторію Олександрівну Дем'янчук, Валерія Олександровича Кизименка.

В ШЮМі існувала система самоврядування, платного заохочення навчання. Кожна з груп дітей на кожному з 4 курсів – фірма із своїм директором, президентською радою, радою директорів, батьківською радою, загальною батьківською радою та радою педагогів.

Юні менеджери мають свої традиційні ділові ігри, зустрічі з бізнесменами, традиційні сімейні свята («Свято мам», «День іменинника», «Свято тат»).

Учні ШЮМ приймали участь в Всеукраїнській грі «Клас-юніор-бізнес», економічних олімпіадах та конкурсах.

Феномен Людмили Володимирівни Листопадової

З чого починати розповідь про Заслуженого працівника освіти України Людмилу Володимирівну Листопадову? Зі школи, де вона ще не Листопадова, а Людмила Гіріч, гарно зачесана, у шкільній формі з білим комірцем і в білому фартушку чимчикує на вечір...

Потім було багато вечорів у Будинку культури ім.Калініна, в народному театрі оперети, створеному талановитою людиною Олександром Михайловичем Флейшманом, де вона якийсь час співала в хорі, а потім дійшла до центральних ролей. Наприклад, в опереті «На світанку» співала «У складі революційної маси», а в «Севастопольському вальсі» була Любашею, чарівною листівською героїнею.

Людмила – завжди була організатором. Голова піонерського загону, голова ради дружини, шкільна вожата, вожата у піонерському таборі, нарешті, директор Палацу піонерів...

Мабуть, так розпорядилася доля, що Людмила стала педагогом. Працювала з дітьми впродовж багатьох років. Маючи великий досвід, приділяла багато уваги музичному розвитку дітей, вихованню врівноваженості, самоаналізу, формувала в них почуття взаємоповаги, чесності. Проводила відкриті заняття для вчителів, виховні заходи, методично різноманітні, педагогічно доцільні.

Робота для неї – це життя, бурхливе, з підводними течіями, злетами та падіннями. І саме небайдужість допомагала знаходити вихід із будь-якої ситуації, радіти кожній, навіть незначній, перемозі і невтомно працювати. Бо сама не звикла працювати у півсили і не дозволяє цього робити іншим.

Завжди навколо неї збирались енергійні, ініціативні молоді люди. Це під її крилом виростав коротковський «Пролісок», спочатку просто танцювальний гурток Палацу піонерів. І один з найкращих в Україні дитячих колективів – духовий оркестр «Зміна» теж має відношення, ще й ого-го яке, до Людмили Володимирівни.

Сьогодні на міжнародних аренах прославляє центр ансамбль «Росинка», дітище хореографів Галини і Володимира Чайковських. Багато вихованців Людмили Володимирівни – і тих, кого навчала, виховувала, і тих, хто працював під її керівництвом, – розпочали свій творчий шлях, зарекомендували себе як талановиті, знаючі люди. Серед них – колишні вихованці, а нині педагоги, керівники гуртків. А крім того, під її керівництвом працюють понад півтори сотні гуртків. І понад три тисячі дітей знаходять тут для себе цікаві справи, весело проводять дозвілля.

Закохана в дітей, у свою професію, Листопадова вже багато років працює на педагогічній ниві. З 1977 року Людмила Володимирівна очолює обласний Палац піонерів та школярів. Як адміністратор Людмила Володимирівна ділова, наполеглива, неодноразово їй вручали грамоти – за сумлінну працю. Вона Заслужений працівник, відмінник освіти, ветеран праці.

Якою важкою, для прикладу, була для жінки, що має сім'ю, виховує двох синів, епопея будівництва нової споруди Будинку піонерів та школярів.

Такими були для неї 80-ті роки. Брак коштів, постійні будівельні проблеми не вибили її з колії, працював і добре виховував дітей колектив педагогів, який очолювала Людмила Володимирівна.

І ось 1992 року гостинно відчинив свої двері ДЮЦ.

Людмила Володимирівна активна у громадському житті, вона задає тон на всеукраїнських семінарах. Листопадову знають не тільки в області, а й за її межами. На творчих конференціях та семінарах з позашкільної роботи вважають, що Кіровоград представлений, якщо присутня Л.В.Листопадова. Не кожному керівникові випадає доля бути бажаним і для чужих, і для своїх. А директору центру дитячої та юнацької творчості це вдається. Її досвід, захопленість роботою, енергія і прагнення до взаєморозуміння створили в колективі доброзичливу атмосферу. Порушуючи проблеми, шукає вихід із економічних негараздів, залучає батьків, меценатів до їх розв'язання.

Педагогічний колектив ДЮЦу, очолюваний Людкою Володимирівною, постійно працює над поліпшенням виховної роботи. Відповідно до вимог часу йде пошук нових форм і методів впровадження нового в педагогічну діяльність позашкільного освітнього закладу

З біографії Л.В.Листопадової:

«Л.В.Листопадова народилася 24 жовтня 1946р. у м.Кіровограді.

Родина Людмили Володимирівни має кіровоградське коріння. Батько був слюсарем, працював у дорожній авторемонтній майстерні. Мати – бухгалтером на заводі «Червона зірка».

Чоловік – інженер. Старший син – економіст. Молодший обрав робітничу професію автослюсаря.

У 1972 році Л.В.Листопадова закінчила Кіровоградський педінститут, за фахом «Вчитель початкових класів». Трудову діяльність розпочала в 1964 році старшою вожатою СШ №3, працювала завідуючою дитячим сектором ДК ім. Калініна. З 1977 року – директор Кіровоградського обласного Палацу піонерів та школярів, з 1992 року – ДЮЦу.

Під керівництвом Людмили Володимирівни у закладі розквітли художні колективи: народний ансамбль «Росинка», народний духовий оркестр «Зміна», народний оркестр музичних інструментів «Орія», художня студія «Соняшник», молодіжний клуб «Імідж», театральна студія «Маска», школа юних менеджерів, народний гурт «Лебедея» та багато інших».

З характеристики:

«... Листопадова Л.В., працює директором Кіровоградського обласного державного дитячо-юнацького центру з 1977 р. Очолюючи даний заклад, своєю наполегливою працею, досягла високих показників в професійній майстерності і творчому пошуку, створила згуртований колектив однодумців, здатний досягати високих результатів у своїй роботі.

Людмила Володимирівна вміє донести до кожного працівника важливість поставленої мети, правильно мотивувати кожного члена колективу, раціонально організувати процес виконання прийнятих рішень. А головне, коректно, конструктивно, толерантно провести контроль якості та підсумок

виконуваної роботи.

Людмила Володимирівна велику увагу приділяє інноваційним формам і методам роботи. Створена нова структура діяльності та розвитку закладу, розроблена комплексна програма, яка на Всеукраїнському конкурсі «На кращий проект позашкільного закладу» була визнана Міністерством освіти і науки України однією з кращих.

Досвід роботи Школи юних менеджерів узагальнювався Інститутом змісту і методів навчання, як найкращий в Україні з питань економічної освіти.

80% керівників гуртків працюють за авторськими програмами. Заклад є базовим центром для проведення обласних семінарів, тренінгів, курсів спільно з обласним Інститутом післядипломної педагогічної освіти.

Одним із найважливіших напрямків роботи з дітьми Людмила Володимирівна вважає громадянське виховання та формування активної життєвої позиції своїх вихованців. На базі Центру створений один з перших в Україні обласний Парламент дітей, який охопив своєю діяльністю майже усі райони області. В рамках програми «Громадянин», розробленої методичним відділом, йде робота по створенню Школи лідерів дитячого самоврядування. Уже є цікаві нароби та конкретні результати.

Високий рівень знань, вроджена інтелігентність роблять виступи Людмили Володимирівни на будь-яку аудиторію цікавими, переконливими, гармонійними. Вона має широкий спектр організаторських здібностей, від володіння методикою публічних виступів до організації Міжнародних фестивалів, презентацій, виставок, семінарів тощо. Неодноразово приймала участь у заходах міського, обласного, республіканського та міжнародного рівнів. Має великий досвід співпраці з державними установами, громадськими організаціями і фондами.

Як людина творча, енергійна і небайдужа Людмила Володимирівна сама приймає активну участь у громадському житті. Вона представляє обласний дитячо-юнацький центр на засіданнях Європейської Асоціації закладів вільного часу великих міст Європи, до складу якого входить очолюваний нею заклад; є членом Президії Обкому профспілки працівників освіти та науки; заснувала обласну організацію Всеукраїнського Руху «Педагоги за мир та взаєморозуміння», а також очолила організацію Ленінського району міста Кіровограда Всеукраїнського політичного об'єднання «Жінки за майбутнє».

Роботу Людмили Володимирівни виділяє високий професіоналізм, управлінська майстерність, ініціативність та гнучкість в знаходженні шляхів реалізації поставлених завдань, вимогливість, стабільна працездатність та зібраність, комунікабельність та високий рівень культури. А ще простота у спілкуванні, людяність, щирість та доброзичливість, за що її поважає і любить весь колектив.

За досягнені успіхи в роботі Людмила Володимирівна неодноразово нагороджувалася грамотами управління освіти та науки Кіровоградської облдержадміністрації, Міністерства освіти і науки України. За багаторічну сумлінну працю, вагомий внесок в оновлення змісту діяльності позашкільних

навчально-виховних закладів нагороджена званням «Заслужений працівник освіти України».

З інтерв'ю Людмили Володимирівни Листопадової кореспонденту «Кіровоградської правди»:

«Кор.: – За що Ви любите свою роботу?

- За те, що постійно «на очах» у дітей. З ними надійно. Мене притягує сюди якась магнітна сила. Ця робота жива, конкретна. Тут кожен день зустрічаєшся з чимось новим, несподіваним. Адже діти – це велика несподіванка!

Тут багато гуртків, де діти можуть вибрати, що їм до душі. Наприклад, Вова чи Коля записався у гурток юних натуралістів, не сподобалося – почав займатися у гуртку графіки, потім фотографування зацікавив. Я за те, щоб діти добровільно вибирали собі справу.

Кор.: – Що Ви думаєте про організацію позашкільної роботи? Чому це важливо для дитини?

- Ми багато говоримо про позашкільне виховання. Саме виховання. Коли б усі наші діти були охоплені гуртками, багато проблем вирішилося б відразу. Не стояла б проблема правопорушень. Зайнятість впливає на розвиток особи, на профорієнтацію (вибір професії).

Учитель викликає батьків і починається: навіщо йому музика, хай краще історію Римської імперії вивчить. Добре, коли у дитини характер є, а коли немає?

Кор.: – Іноді, на перший погляд, здається, що робота керівника подібного закладу спокійна, без особливих сплесків та перевантажень. Як Ви ставитеся до цієї думки?

- Це тільки на перший погляд. Насправді, якщо поглянути глибше, то зрозумієш, що відпочивати ніколи. Робота багатопрофільна. Це робота з дітьми, батьками, керівниками гуртків, громадськими організаціями, вищими органами, міністерством. Звичайно, немає такого питання, в якому б директор не володів ситуацією, але при цьому вважаю, що кожен працівник повинен займатися своєю справою. Моя ж функція – стежити за тим, щоб складний механізм, що зветься ДЮЦом, працював, як кажуть, без збоїв.

Кор.: – Ваш заклад особливий. Тут значною мірою формується свідомість дитини, інтелектуальний рівень, розвиваються її творчі здібності. Щирість, відверте спілкування як з однолітками, так і з дорослими, можливість через гру пізнавати, знадобиться нинішньому школяреві у майбутньому. А яке місце Ви відводите самій дитині?

- У нашій роботі дитина займає найголовніше місце. Я вважаю, що дитину мало навчити танцювати, співати, щось робити руками, потрібно готувати її до життя і допомагати їй розвинутись. Більшість вважає, що найголовніше місце у вихованні дитини займає школа, недооцінюючи можливості закладів, подібних до нашого. Діти ж із задоволенням займалися б тут з ранку до вечора, бо форми відпочинку та навчання, що ми пропонуємо, – і цікаві, і корисні. Хотіла б додати, що жоден з вихованців ДЮЦу не потрапив до міліції, не притягувався до кримінальної відповідальності тощо. Це свідчить не тільки про якість роботи нашого закладу, а й про необхідність для суспільства позашкільної роботи з

дітьми. Але треба, щоб нею займалися кваліфіковані і самовіддані люди. Боляче усвідомлювати, що у деяких школярів дитинство асоціюватиметься із заробленням грошей, миттям машин тощо. Дитинство минає дуже швидко і його потрібно наповнити гарними враженнями, зустрічами, спілкуванням, переживаннями... Ми прагнемо створити світ, де б можна було і відпочити, і дістати насолоду від справи, якою захоплюєшся, і навчитися багатьох речей. Сприяємо тому, щоб діти шукали і знаходили своє місце у житті.

Кор.: – А що б ви визначили як найголовніше у своїй роботі?

- Насамперед – щоб у дітей було справжнє дитинство. Якщо держава не піклуватиметься про дітей, хіба можна буде говорити про якісь оптимістичні прогнози щодо їх майбутнього? Все-таки, як би важко нам не доводилося, нас не залишає надія на краще. Поки до нашого закладу, і не тільки сюди, приходять діти з прагненням нового, цікавого – віриться, що праця наша потрібна».

Форми роботи (1991-2000)

Виставка (1991)

Виставка дитячих художніх робіт прикладного та образотворчого мистецтва в обласному Палаці піонерів і школярів імені В.І.Леніна стала справжнім святом для його вихованців. Це своєрідний творчий звіт про їхні навички, набуті протягом року. Для того, аби ця виставка побачила світ, чимало зусиль доклали завідувача відділом прикладного мистецтва Палацу Т.О.Гладченко та керівники гуртків Л.І.Паливода, Т.Б.Фандерако, О.І.Пренко, В.В.Сичова, С.В.Стороженко.

У день відкриття виставки невеликий, але затишний зал обласного Палацу наповнився дзвінким дитячим гомоном. З радісним подивом оглядали хлопчики й дівчатка представлені на ній вироби, зроблені власними руками їхніх однолітків – в'язані кофти, жилети, пошиті плаття, спідниці, блузи, виткані килимки, доріжки, вишиті рушники і серветки. Продемонстрували свою майстерність юні ткалі.

Листи (1991)

3 листа начальнику управління народної освіти облвиконкому Борису Павловичу Хижняку: «У зв'язку з оновленням змісту, форм і методів обласного Палацу піонерів та школярів, змінами, що відбуваються в політичному, культурному та економічному житті нашої області, залученням до позашкільної роботи різних дитячих організацій та дітей різного віку, незалежно від того, де вони навчаються, від 5 до 18 років, адміністрація закладу просить перейменувати згідно з рішенням зборів трудового колективу (протокол № 5 від 15.01.91 р.) обласний Палац піонерів та школярів на обласний дитячо-юнацький центр.

На основі «Положення про позашкільний заклад» (наказ № 280 Комітету по народній освіті СРСР), Інструкції про нові умови господарювання Міністерства народної освіти УРСР, заклад, про який ідеться, одержав право самостійно вирішувати шляхи свого розвитку. Змінився якісний склад гуртків, у яких з 1700 дітей 470 піонерів і 140 комсомольців. Оновилися напрями діяльності. Зменшилася кількість суто піонерських гуртків, відкрито нові профілі – економічний, технічний, туристичний, розширилася мережа естетичних гуртків, клубів, студій. З'явилася можливість надання платних послуг різним віковим групам дітей та населенню. Розширилася мережа діяльності з дітьми від 5 до 18 р. Введення в дію новобудови (будується новий Палац) із спортивним та клубним корпусами буде сприяти приведенню у відповідність назви закладу до змісту діяльності. Анкетування гуртківців, опитування батьків та працівників закладу показало, що з переліку назв позашкільних закладів, затверджених наказом № 280 від 23.04.90 р. Держкомітетом СРСР по народній освіті, перевага надана назві «Обласний дитячо-юнацький центр».

Міжнародний День музики (1991)

До Міжнародного Дня музики в Кіровограді на центральній площі відбулося свято духової і естрадної музики, організоване обласним Будинком народної творчості. На двох імпровізованих концертних майданчиках, незважаючи на пронизливий вітер, демонстрували свою виконавську майстерність аматорські колективи області – духові оркестри та вокально-інструментальні ансамблі. Серед яких був оркестр «Зміна» обласного ДЮЦу.

Всі учасники свята одержали дипломи управління культури облдержадміністрації та грошові премії.

Чемпіони Радянського Союзу з водного туризму (1991)

Команда юних туристів обласного ДЮЦу (керівник В.О.Кизименко) приймала участь у фінальній святковій програмі у м. Москві, яка була організована для переможців Чемпіонату Радянського Союзу з спортивного туризму серед юніорів.

Кіровоградці вибороти перше місце у першості СРСР з водного туризму (р. П.Буг, II категорія складності).

Сім днів, проведених у Москві запам'ятаються дітям назавжди.

Нове приміщення ДЮЦу (1992)

Вхід до Палацу завітчаний стрічками, рушниками. А пірнеш під них – і потрапиш у казку. Й не знаєш, куди ж це спершу йти. Якщо вперед – потрапиш на подвір'я (усі чотири поверхи квадратом розташовані навколо нього). А там – дитячий ярмарок і купуй, що хочеш – чи в'язаний комплект для ляльки, чи вишиту доріжку, чи пояс, сплетений у стилі макраме, чи кролика (живого!) всього за 100 купонів, а чи морську свинку, геть зовсім задарма, у п'ять разів дешевше, чи слухай духовий оркестр «Зміна» під керуванням С.М.Степаненка.

Цього дня більше тисячі дітей та підлітків були посвячені в члени дружної сім'ї гуртківців ДЮЦу – сучасного палацу дозвілля й позашкільного навчання. Тут налічується майже 250 різноманітних гуртків, студій та клубів.

Директор центру Заслужений працівник освіти України Людмила Володимирівна Листопадова, подякувавши дітям і дорослим за чесну працю і перемоги, запросила на сцену хлопчиків з підносами. А на тих підносах такі торти, що й дорослі захвилювалися (подарунком дюцівських кухарів).

Урочисто було оголошено підсумки конкурсу на кращу назву друкованої газети ДЮЦу. Переможницею його стала учасниця танцювального ансамблю «Росинка» Тетяна Петренко. Віднині і члени педколективу, і їх вихованці, і члени гуртка юних журналістів «Ряст» мають можливість опублікувати свої замітки на сторінках газети «Інгульські роси».

А звітний концерт був теплим і щирим, як і оплески. Порадували, як завжди, народні і зразкові: «Росинка» – хореографічний ансамбль (керівник Г.Чайковська), духовий оркестр «Зміна» (С.Степаненко), хорова капела

«Соловейко» (М.Макода), вокально-інструментальний гурт «ДЮЦ» (керівник В.Белік) із солісткою Оленою Добрицькою, фольклорний гурт «Лебедея» (керівник Л.Полозова), хлопці-гумористи – Сергій Аркуша та Андрій Сінченко, ведучі Наталка та Ольга Авраменки сподобалися без сумніву усім.

А після урочистої частини – ігри, конкурси, атракціони, багатий ярмарок виробів юних рукодільниць, мульткафе і дискотека, театр жахів і комп'ютерні ігри, казкові переодягання в салоні краси та фотоательє, українські народні пісні та танці в гостинній «Світлиці».

Всесвітній день дружелюбності (1993)

Є у листопаді день, не відзначений у календарі. Але всі, хто дорожить друбою, пам'ятають його і намагаються привітати всіх своїх друзів у Всесвітній день дружелюбності. В рамках свята молодіжний клуб «Імідж» приймав у себе молодіжні клуби з Донецька і Донецької області. Гостям показали тематичні і розважальні вечори «Світська вітальня», «Диско-карнавал», «День святого Валентина», інтелектуальні та інтелектуально-комерційні ігри. Та й донеччани не допустили, щоб їм «втерли носа» – привезли свою цікаву програму. На жаль, час швидко плине і чотири дні, проведені разом, здалися миттю. Закінчилося гостювання «Поетичною свічкою», прощаннями, обміном адресами і сподіваннями на нові зустрічі.

Експедиція до Алтаю (1993)

Група юних туристів обласного ДЮЦу під керівництвом Валерія Олександровича Кизименка у липні здійснила водний похід 4 категорії складності по річкам Алтайського краю. Ця експедиція за підсумками Чемпіонату України з туризму серед школярів зайняла перше місце.

Це результат багаторічної праці, кропіткої підготовки та високої майстерності вихованців ДЮЦу та їхнього керівника.

Всеукраїнський семінар (1994)

Обласний дитячо-юнацький центр зустрів директорів позашкільних закладів держави на всеукраїнському семінарі. Тема семінару «Оновлення навчально-виховного процесу позашкільного закладу» розкривалася через досвід роботи дитячо-юнацького центру з економічного виховання гуртківців.

Семінар мав на меті поінформувати учасників про те, як зробити пріоритетними знання і в першу чергу економічні; готувати підлітків до життя в умовах ринкової економіки; кожному організовувати себе так, щоб не пасти задніх; залучати дітей до системи економічних відносин через форми масової роботи; знаходити додаткові джерела фінансування.

Судячи з виступів учасників семінару, відповіді на ці та багато інших питань вони одержали. Високу оцінку дано діяльності школи юних менеджерів.

Клуб «Імідж» демонстрував систему інтелектуально-комерційних ігор.

Центральним був міський фінал гри «Супер-кросворд», у якому взяли участь переможці відбіркових турів.

Але кульмінацією семінару стала концертно-театралізована економічна гра «Товарно-фондова біржа мистецтв», що відбулася в обласній філармонії. У ході гри вихованці та викладачі художніх колективів ДЮЦу показували свою майстерність, прагнучи сподобатися глядачам, бо вони вкладали свої акції у концертні номери. Експертна ж комісія визначала якість товару, заповнюючи ф'ючерсні контракти (угоди на купівлю товарів у майбутньому). Це впливало на кінцевий курс акцій. Смаки експертів і глядачів співпали – найкраще виступала «Росинка». Але найбільші дивіденди одержали ті, хто ризикнув вкласти акції в духовий оркестр «Зміна». Та задоволені були і покупці, і продавці, які за допомогою брокерів порозумілися. Гра в формі біржі дала практичний урок всім. Вона виявила ситуації, за яких можна розбагатіти або стати банкрутом.

«У кожного колективу є зоряний час. І мабуть, цей семінар є зоряним часом колективу ДЮЦу», – сказала у своєму виступі при підведенні підсумків роботи гостя з Київського палацу дітей та юнацтва.

V Міжнародний фестиваль дитячої творчості «Підводні фантазії» (1994)

Цього року вперше взяв участь у V Міжнародному фестивалі дитячої творчості «Підводні фантазії» в м.Донецьку гурток килимарства обласного дитячо-юнацького центру. Під керівництвом вмілої майстрині Олександри Іванівни Пренко діти чотири роки старанно освоювали техніку ткацтва килимів і дечого досягли в цьому виді образотворчого мистецтва. Уміння підтвердив фестиваль. Так, гобелен «Чарівний танець риб» Ірини Кологривой отримав на фестивалі диплом і золоту медаль. Гобелен «Русалочка», виготовлений руками дванадцятирічних умільців Олександри Гуйван і Тетяни Кудренко, відзначений дипломами.

ДЮЦ відзначив свою другу річницю (1994)

Обласний дитячо-юнацький центр відзначив свою другу річницю. Свято вийшло веселим і захоплюючим. Спочатку – концерт на імprovізованій естраді за участю ансамблів «Росинка», «Час пік», учасників театрального, вокального та інших гуртків ДЮЦу. Назву центру на святі розшифрували трохи по-іншому: дивовижне юнацьке царство. Директор Людмила Листопадова царницею себе особливо не відчуває, але править своєю вотчиною уміло, тому й свято організовано, фігурально висловлюючись, на всі сто. Основна його частина проходила в парку імені Пушкіна. Тут розташувалися майданчики із загадковими хитромудрими назвами. Наприклад, «Дитячий Голівуд». Що за дивина? А могли тут дітлахи одягти костюм Баби Яги, скажімо, загримутитися з допомогою дорослих, сфотографуватися на пам'ять.

На майданчику у «Дум Думича», наприклад, чекали загадки, шаради, головоломки.

Був на території чарівного парку і «Острів робінзонів»: данина сучасності – товарна біржа. Демонстрували своє вміння гуртківці, грав зразковий духовий оркестр «Зміна».

«Інтелект-тур» (1994)

Прихильникам телегри «Що? Де? Коли?» цікаво буде знати, що вундеркінди є і в Кіровограді, тільки значно молодші. Для них молодіжний клуб «Імідж» дитячо-юнацького центру провів перший «Інтелект-тур» сезону 1994-95 р. У грі брали участь команди СШ №№ 11, 19, 32, 34, 35 та збірна школи менеджерів 3-4 курсу. Гравці заочно мандрували по Англії, Греції, США, Росії та Україні.

Перше місце в турі поділили команди 34-ї школи і юні менеджери, вийшовши у фінал.

III Всеукраїнський фестиваль-конкурс юних талантів «Моя зоря» (1995)

У Тернополі закінчився третій Всеукраїнський фестиваль-конкурс юних талантів «Моя зоря». Його мета – пошук молодих талантів і творчих робіт, які мають мистецьку цінність для українського духовного відродження. В конкурсі взяв участь зразковий хореографічний ансамбль «Росинка» Кіровоградського обласного дитячо-юнацького центру (художній керівник Галина Чайковська).

Наші юні земляки вийшли переможцями творчих змагань, завоювавши Гран-прі і грошову премію у розмірі ста мільйонів карбованців.

Обласний чемпіонат «Крокс» (1995)

Складіть гумор і сміх «КВК», азарт і безпосередність «Веселих стартів», ерудицію гри «Що? Де? Коли?» і вийде нова гра, яку було названо «КРОКС» – змагання Кмітливих, Розумних, Організованих, Культурних, Спритних. Обласний чемпіонат відбувся в обласному дитячо-юнацькому центрі.

На нього було відібрано сім команд-переможців регіональних відбіркових змагань – Кіровоград, Новоукраїнка, Мала Виска, Світловодськ, Ульяновка, Олександрія, Долинська. Паралельно з командними проводилися й індивідуальні змагання.

Усі учасники гри – зосереджені і серйозні – зібралися у червоному залі ДЮЦу, сповнені рішучості розпочати бій. Та несподівано залунала музика. Це прийшли господарі привітати гостей. Були тут і малі учасники з фольклорного гурту «Лебедея», і жваві хлопчики й дівчатка з хореографічного ансамблю «Росинка», і зразковий духовий оркестр «Зміна», і звичайно ж, комічна добра лялька – ДЮЦик. І на очах змінювалась атмосфера в залі. Зникла напруженість, очі дітей засвітилися добрим настроєм, з'явилась розкутість і доброзичливість.

Переможці «КРОКСу» поїдуть на подібні всеукраїнські змагання, що відбудуться у м. Фастові Київської області. Це право вибороли Яна Карабило з

міста Долинської та команда із Глинської школи села Світловодського району.
«КРОКС» став останнім акордом шкільних зимових канікул.

Експедиція за Північне коло (1995)

Група юних туристів обласного ДЮЦу під керівництвом Валерія Олександровича Кизименка у липні-серпні здійснила водний похід 4 категорії складності по річкам Кольського півострову (Росія).

Ця експедиція за підсумками Чемпіонату України з туризму серед школярів зайняла перше місце у номінації «Кращий водний похід».

Семінари (1996)

Протягом листопада-грудня на базі обласного дитячо-юнацького центру проведено обласні семінари культорганізаторів, директорів та методистів позашкільних закладів області. На останньому, зокрема, було розглянуто питання управління в сучасних умовах, актуальні питання діяльності позашкільних закладів, на засіданні «круглого столу» обговорювалась проблема збереження мережі позашкільних закладів, додаткові можливості для духовного, інтелектуального і фізичного розвитку гуртківців.

Виставка творів юних художників, присвячена Дню Землі (1996)

В обласному дитячо-юнацькому центрі відкрито виставку творів юних художників, присвячену Дню Землі. В експозиції представлені картини дітей, які навчаються у студії образотворчого мистецтва «Соняшник», учнів Кіровоградської середньої школи №35, середньої школи села Івано-Благодатного Кіровоградського району та Несватківської школи Олександрійського району. За допомогою фарб юні митці яскраво передають власний, неповторний погляд на навколишній світ: природу рідного краю, знайомі міські вулиці, рідне село, людей, які оточують їх. Картини виконані не тільки в різній техніці – гуаш, акварель, а й представляють певні напрямки мистецтва: поряд з реалістичними творами є роботи, які сміливо можна віднести до авангарду.

Скільки турботи про рідну планету, її природу і долю земель на дитячих малюнках, які збрала виставка до Всесвітнього Дня Землі! Графіку, фломастери, акварель, ажурну аплікацію – кожна дитина обирає щось своє для зображення світу. Справжнього чи казкового, веселого чи спустошеного, якщо ми не бережимо землю.

Фестиваль, присвячений 10-річчю Чорнобильської трагедії (1996)

У міжнародному фестивалі, присвяченому десятиріччю Чорнобильської трагедії, що проходив у Кіровограді, взяли участь делегації з ряду міст України, в їх числі і запрошені клубом «Імідж» гості із Росії – члени клубу «Россияне» з

м.Костомукші (Карелія). Вони були не просто гостями, але й активними учасниками фестивалю і зуміли достойно показати себе.

«Всіх вас і ваших друзів, з ким змагалися, співали, розважалися, ми полюбили як рідних» – пишуть «Россияне» у своєму листі до українських друзів.

Дружні зв'язки продовжуються і міцніють.

5 років дитячій філармонії (1996)

Учасники Кіровоградської дитячої філармонії, яка святкувала своє п'ятиріччя, гарними танцями та піснями переконливо доводили, що на Кіровоградщині підрастає талановите молоде покоління. Художні номери у виконанні зразкового дитячого хореографічного ансамблю «Росинка», зразкового дитячого духового оркестру «Зміна» обласного дитячо-юнацького центру, народного самодіяльного ансамблю бального танцю «Конвалія», зразкового хореографічного ансамблю «Пролісок» та інших сприймалися, як кажуть, на ура!

Можливо через те, що більшість глядачів були діти, зв'язок між сценою та залом був чудовий. Оплесками та радісними вигуками вони підтримували своїх однолітків і визнавали їх майстерність.

Шахово-шашковий турнір дітей-інвалідів (1996)

Реалізуючи програму благодійницької допомоги, обласний ДЮЦ спільно із обласною соціальною службою 14-15 жовтня провів шахово-шашковий турнір дітей-інвалідів.

Нині шахово-шашкові змагання замислювалися як турнір, а переросли у фестиваль, в якому взяли участь діти-інваліди з різними розладами здоров'я. Запрошували вихованців Знам'янської, Світловодської, Новомиргородської, Кіровоградської спецшкіл, але не відмовляли і бажаним, хто сам, дізнавшись про захід, телефонував і просив включити його до списків учасників. Зібралися сильні суперники. Явних лідерів не було. Йшли всі рівно. Втім, турнір є турнір. Переможців довелося визначати. Ними стали кіровоградець Роман Волдинер – шашкіст, який не програв жодної партії, а також шахісти Людмила Бахтіярова та Геннадій Мальований зі Знам'янської спецшколи-інтернату. Їм, звісно, вручили призи. Але подарунками, серед яких калькулятори, годинники, канцелярське приладдя, цукерки – не обділили жодного учасника.

1 грудня в мульткафе для 120 дітей-інвалідів та їх батьків організовано «Подорож в Ігряндію». Була цікава культурна програма. Годинний концерт підготував ансамбль «Росинка». Ці змагання були першою ластівкою. Добре, що вони вдалися, що всі лишилися задоволеними – і організатори, і учасники.

ДЮЦ виходить на міжнародний рівень (1996)

Кіровоградський дитячо-юнацький центр став дійсним членом Європейської асоціації закладів вільного часу для дітей та молоді великих міст Європи. Це добровільне міжнародне товариство було засноване 19 серпня

1991 року у Празі. Ця організація є добровільним міжнародним товариством. Вона відкрита для всіх закладів вільного часу дітей та молоді, незалежно від їх політичної, громадської, релігійної орієнтації, яка не суперечить цілям та напрямам Асоціації.

Асоціація вивчає і узагальнює досвід роботи закладів дозволяя в різних країнах. На базі цієї інформації створюються координаційні програми, організуються багатосторонні зустрічі, конференції, семінари. Важливим аспектом діяльності Асоціації є розвиток та зміцнення контактів між дітьми та молоддю різних країн, обмін делегаціями, участь в міжнародних конкурсах, оглядах, фестивалях.

Перед ДЮЦом розкриваються нові цікаві можливості. Вже отримав запрошення в Болгарію для участі в міжнародному фольклорному фестивалі ансамбль «Лебедея». Візьме участь представник ДЮЦу в роботі сьомої міжнародної педагогічної конференції в Кракові. Наступним етапом діяльності в рамках програми Європейської Асоціації буде прийом дитячих зарубіжних делегацій на Кіровоградській землі.

Міжнародний фестиваль дитячої творчості, присвячений Дню Землі

З історії фестивалю:

«Починався він як обласний, але виріс у популярний захід. Тому в 1999 році фестиваль набув статусу міжнародного. В його програмі прийняли участь дитячо-юнацькі колективи не тільки з України, а й делегації з Росії, Болгарії, Польщі, Франції, Чехії, Японії та США.

Гостями фестивалю були Голова Європейської Асоціації закладів вільного часу великих міст Європи Ян Соучек (Чехія), Президент Асоціації Клубів Міжнародної дружби Микола Чебанов (Росія), консультант Французького Культурного центру в Україні П'єр Гільбо, представники Польсько-українського товариства «Полонія» і азійського офісу організації «Молитва Миру» (Японія), волонтери «Корпусу Миру» США Сідні Тафоя і Сінтія Жаскез та інші.

Конкурсна програма фестивалю включає два тури: заочний та очний по трьох номінаціях – нових кожний рік (дитяча дипломатія, вокал, декоративно-прикладне та образотворче мистецтво, театр, хореографія, економіка).

Велика культурна програма: театралізовані шоу відкриття та закриття фестивалю в філармонії, театрах. Тематичні вечори. Концерти дружби. Свята на кращих майданчиках міста. Програми на телебаченні. Маніфестація по вулицям обласного центру та запуск «Ліхтариків Миру» по річці Інгул. Миротворчі та екологічні заходи. Пізнавальні ігри на місцевості. Інтелектуальні та економічні ігри. Тематичні вечори відпочинку, дискотеки, екскурсії...»

Присвоєно звання народного (1996)

На підставі рішення експертної комісії відділення Науково-методичної ради з питань гуманітарної освіти і виховання Міністерство освіти, відзначаючи

високу виконавську майстерність, художній рівень репертуару, досягнення у вихованні національної свідомості, значні здобутки у художньо-естетичному вихованні учнівської молоді, духовому оркестру «Зміна» обласного ДЮОЦу присвоєно звання «Народний художній колектив».

Канікули (1996)

У ДЮОЦі на канікулах особливо людно, на цей час розробляється цілий план різноманітних заходів. Нема відбою від замовлень шкіл на програми «Мульткафе» і «День іменинника». Програми розраховані на різний вік школярів.

Іменинний тиждень (1996)

День народження для дорослої людини – швидше клопоти, підбиття підсумків. А для дитини він, на жаль, приходить раз у рік. Адже турботи в дитинстві не помічаються або забуваються, коли є можливість повеселитися. Тим паче, якщо свято триває сім днів!

Так було в обласному дитячо-юнацькому центрі, де з 23 по 28 жовтня тривав іменинний тиждень на честь 60-річчя закладу. Вмістив він вечір для старшокласників, ранки для учнів молодших і середніх класів, бенефіс до ювілею директора ДЮОЦу Л.В.Листопадової, урочистості на честь присвоєння звання «народного» духовому оркестру «Зміна». Це велике свято творили колективи ДЮОЦу – ансамбль «Росинка», джаз-рок-балет «Час пік», хор «Соловейко», оркестри народних інструментів «Орія» і духових інструментів «Зміна», молодіжний клуб «Імідж». Були у іменинника й гості з Житомира. Виступи театрального колективу «Диваки» дійсно дивували глядачів оригінальністю. Допомогала відпочити і перезнайтися дискотека «Музичний фонтан». Свято вдалося.

Заняття дуже потрібні (відгуки учнів, батьків) (1996)

«Ось уже другий рік моя донька відвідує гурток, де навчається виготовляти декоративні вироби із шкіри. Я спостерігаю, з яким задоволенням вона йде на заняття, вони їй дарують справжню насолоду. Підвіски, заколки, пряжки, що донька виготовляє, виходять дуже милими і подобаються їй та її подругам.

Я вважаю, що це дуже потрібні заняття для дівчинки. Набуте уміння знадобиться їй, коли вона стане дорослою і з'явиться потреба мати оригінальні прикраси. При цьому вони нічого не коштуватимуть, оскільки будуть виготовлені практично з відходів» (мама Олі Різдвянської).

«Наші діти відвідують зразковий хореографічний ансамбль «Росинка», який є одним із цікавіших колективів ДЮОЦу. Тут вони навчаються безкоштовно, і не тільки оволодівають танцями, а й проводять своє дозвілля. Дискотеки, свята, вечори – працівники закладу не жалкують ні сил, ні часу, щоб усе це було цікавим і змістовним. Для учасників «Росинки» є чудовий танцювальний зал, поновлюються сценічні костюми. Влітку діти їздили в «Артек», де брали участь у міжнародних фестивалях «Артек» скликає друзів і «Сузір'я». Нещодавно

в Кіровоград приїздив дитячий танцювальний ансамбль «Подоланчик» із Хмельницького. Діти з «Росинки» були дуже раді гостям, а ми із задоволенням приймали їх у себе вдома. Без ДЮЦу життя наших дітей було б набагато біднішим» (батьки дітей «Росинки», всього двадцять один підпис).

«Коли говорять: «Краса врятує світ», я думаю по-своєму: світ врятує дитина. Це – наше майбутнє, надія людства. Тому й турбота про неї повинна бути повсякчасною. Дитина не може розвиватися без фантазії, без мрії, без теплового ставлення до неї. І добре, коли на початку її шляху зустрічаються люди небайдужі, а то й фанатично віддані малечі. Наші колеги з обласного ДЮЦу – це дійсно творчі, з невичерпною фантазією педагоги. В їхньому арсеналі багато різноманітних методів. Як справді мудрий наставник, колектив ДЮЦу підтримує талановитих колег з інших позашкільних закладів області. І ми складаємо подяку, висловлюємо найщиріші побажання обласному храму дитинства, де директором талановитий педагог Людмила Листопадава» (директор Олесь Андрійський, директор Олесь Андрійський палацу школярів і молоді Наталія Заболотнікова).

«Особисто для мене дитячо-юнацький центр став другою домівкою. Пригадую, коли він ще містився у старому приміщенні, дитиною я дуже хотіла потрапити до мами на роботу. І ось настав день, коли вона привела мене до себе в гурток. Відтоді я почала постійно приходити сюди. Спочатку як учениця, а тепер уже – як керівник гуртка. Минуло чотири роки з часу переселення у нове приміщення. Зросла кількість гуртків, гуртківців. Кожного разу, з'являючись у нашому закладі, я бачу зацікавлені очі дітей, чую їхні дзвінкі голоси. Вони люблять свою «другу школу». Бо тут їх зустрічають добрі й привітні наставники, чекають нові відкриття» (Людмила Стороженко).

«Коли моя старша донька почала відвідувати художню студію «Соняшник», очолювану Іриною Зантарія, вже перший рік приніс нашій сім'ї цікаві зустрічі, приємні відкриття. Наступного року ми привели й другу доньку. Швидко летить час. Уже шостий рік захоплююче студійне життя радує нас несподіванками. Дні іменинника, святого Валентина, свято «первісних людей» у мальовничому куточку за містом, прийняття у велику сім'ю художників у величому уманському Софіївському парку, поїздка до Києва з відвіданням виставок, зустрічі, курси, походи... Майже у всіх цих заходах брала участь наша сім'я.

Діти по іншому почали бачити світ. Вони тягнуться до пізнання, як соняшник до сонця, кожне нове завдання збагачує їхні душі. Ми вдячні ДЮЦу та Ірині Михайлівні, без якої студія не була б такою сонячною» (мама Раї Головаченко).

«Росинка» у Франції (1996)

У Франції відбулися гастролі театру музики, пісні і танцю «Зоряни» обласної філармонії під керівництвом народного артиста України Анатолія Кривохижі. Галина Чайковська, художній керівник зразкового хореографічного ансамблю «Росинка» обласного дитячо-юнацького центру, разом з вихованцями були учасниками цих гастролей.

З розмови з Анатолієм Михайловичем Кривохижею: «Ви знаєте, мене ці

діти скорили абсолютно. 43 концерти! Тільки у Парижі – три. Це ж таке навантаження, але вони витримали. І бачили б ви з якою відповідальністю діти ставилися до своєї роботи! Аби мені Бог дав здоров'я, я з ними – хоч на край світу! Хочу подякувати і батькам, і подружжю Чайковських за вихованість і порядність, які вони зуміли передати дітям. Нехай їм нічого не шкодить!»

Іменинний тиждень (1997)

У дитячо-юнацькому центрі – свято за святом. Привід? Є, та ще й який – день народження! Цими днями ДЮЦу виповнюється п'ять років, набагато більше (25) – духовому оркестру «Зміна». Об'єднавши ці дві чудові події, організатори розробили план заходів, щоб було весело і цікаво дітям різних вікових груп. Разом з головним винуватцем свята – ДЮЦиком, школярі вже побували в загадковій країні Економленд, в гостях у Солодкоїжки, поласували кавунами, беручи участь у «Кавуннику», відвідали виставку, підготовлену відділом прикладного мистецтва. Та ще багато цікавого їх чекає попереду.

Заочна обласна Школа юних менеджерів (1997)

Заочна форма навчання – це новий, експериментальний напрямок в роботі школи, вона надає можливість дітям з різних районів області отримувати поглиблені знання з економіки, менеджменту, реклами, бух обліку, англійської мови, соціоніки. Їм, допитливим і жадібним до знань, навчання в школі допоможе зорієнтуватися і підготуватися до випробувань дорослого життя... І ось вони з'їхались – 27 перших учнів. Тиждень тривала установча сесія. Педагоги школи були вражені величезним бажанням цих дітей дізнатися якнайбільше нового, цікавого. Звичайно, заочне навчання зумовлює наполегливу, самостійну працю вдома, тому ще рано робити висновки. Але перше знайомство з учнями дає надію на успіх в реалізації завдань, поставлених перед заочною школою менеджерів.

Кожний день, до пізнього вечора, був насичений цікавими заходами. Це і автобусна екскурсія по місту, і вечір знайомств, інтелект-тур і дискотека... Особливе місце займає Акція добра і миру.

«Кожна людина робить своє щастя. Дорогі ровесники, оберіть мету і не пливіть за течією. Вірте в себе!» (Яна Богданова, с.Аджамка).

«Для мене кожна людина – загадка. Якщо ми всі говоримо про добро, то звідки береться зло?» (Валентин Плодистий, с.Веселівка).

«Хочеться вірити, що ці діти досягнуть мети і залишать добрий слід на Землі» (В.Войчук, керівник школи менеджерів).

Діти найкращі дипломати й політики! (1997)

Кіровоградський обласний дитячо-юнацький центр об'єднав у єдиний творчий колектив обдарованих дітей і талановитих педагогів. Недавно тут відбулася зустріч кіровоградського клубу «Імідж» та команди KBK з

Санкт-Петербурга. Це було справжнє свято!

В Росії існує Міжнародна Асоціація дружби, і клуб ДЮОЦу «Імідж», як член цієї організації, запросив до себе друзів з С.-Петербурга, щоб разом відзначити День привітань. Пітерці були у захваті від екскурсії, від свята і теплого прийому, який влаштувала їм Україна. Саме так вони сприймали цю поїздку – в Україну! Своїх нових друзів вони запросили до себе, до Санкт-Петербурга. ... Які кордони?! Для Добра й Любові – то не перешкода!

Сторонньому спостерігачеві важко було того вечора визначити, хто росіянин, а хто українець. Діти легко розуміли одне одного, обличчя їхні були однаково веселими, а усмішки – однаково щирими і відкритими. Виступи народного дитячого зразкового хореографічного колективу «Росинка», джаз-рок балету «Час Пік», зразкової хорової капели «Соловейко» надовго запам'ятаються ровесникам північного міста.

Фестиваль «Степові джерела» (1997)

Відбувся заключний концерт фестивалю «Степові джерела», який проводився у рамках місячника «Музика для дітей та юнацтва» і мав за мету виявити талановитих дітей, пропагувати українську класичну та сучасну творчість. Майже місяць тривали конкурси дитячої самодіяльної творчості у різних жанрах, і переможці їх взяли участь у заключному концерті. До складу журі входили досвідчені фахівці – викладачі музично-педагогічного факультету педагогічного інституту ім. В. Винниченка, музичного училища, керівники провідних самодіяльних колективів Кіровоградщини. Саме вони і визначили кращих із кращих. А ними стали колективи та солісти загальноосвітніх шкіл №№ 32, 31, 35, 16, 8, 1, Кіровоградського будинку творчості, ДЮОЦу та інші. Відкрив концерт своїм виступом хореографічний ансамбль «Росинка» – один з перших лауреатів фестивалю. Його керівник Володимир Чайковський, який був режисером першого концерту, і цього разу виступив у тій же ролі. Зал тепло сприймав усі номери, і це ще одне свідчення того, що свято відбулося.

Всеукраїнський фестиваль дитячої творчості, присвячений Дню Землі (1997)

5 днів тривав у Кіровограді Всеукраїнський фестиваль дитячої творчості, присвячений Дню Землі. Відродження миротворчого руху, заохочення дітей до одержання нових знань, виявлення талантів зі Львова, Дубно, Рівного, Черкас, Донецька, Житомира, Чернігова, Харкова, Сум, Миколаєва, багатьох районів нашої області. Чого варті самі назви конкурсних програм – «Екологія людських відносин», «Краєзнавство», «Мовне мистецтво», «Міжнародне спілкування».

В обласному дитячо-юнацькому центрі, на ініціативі якого тримається захід, у його ж рамках працює виставка робіт юних художників. Тема виставки «Дитячі ігри» ніби перекидає місточок до інших конкурсів фестивалю: цікавих шоу, гуморини, інтелекту-туру, дискотек, очних «поєдинків» у названих номінаціях, запуск ліхтариків миру по Інгулу.

Подарунки своїм друзям до дня Святого Валентина (1997)

Незвичайне завдання отримали юні майстрині на занятті гуртка «Декоративні вироби зі шкіри» обласного дитячо-юнацького центру, яким керує Ганна Хижевська. Вони повинні були приготувати подарунки своїм друзям до дня Святого Валентина.

Найбільш оригінальною виявилась ідея шестикласниці СШ № 6 Катерини Рябухи. Власними руками вона зробила брошку, на якій зображено два симпатичні обличчя – хлопчика і дівчинки.

Взагалі-то вибрати найкращий сувенір було дуже важко: всі роботи були цікавими, зробленими з любов'ю. Всі бажаючі зможуть побачити їх на виставці в ДЮЦі, під час вечорів, присвячених Дню Валентина, для молодшого та середнього шкільного віку, а також для старшокласників, які проходять з 14 по 28 лютого.

З Новим роком, дівчата! (1998)

Всім відомо, з яким нетерпінням чекають діти своє найулюбленіше свято, тому у Кіровоградському ДЮЦі святкові заходи з Дідом Морозом почалися ще 19 грудня і будуть тривати до 11 січня. Яскраво, по-святковому прикрашені холли та зали, які чекають малечу для незвичайних новорічних пригод та дійств.

«Звичайне диво» в Санкт-Петербурзі (1998)

«День див» – така тема була запропонована Санкт-Петербурзьким комітетом у справах молоді та оргкомітетом «Юніор-КВК» 13 командам – учасницям відкритого чемпіонату м.Санкт-Петербурга та міст Золотого кільця Росії. Серед команд, запрошених на чемпіонат іще влітку 1997 року у м. Ковров (делегатія клубу представляла Україну на III міжнародному фестивалі «Співдружність – 97»), була і команда молодіжного клубу «Імідж», яка довела, що українські хлопці і дівчата найкращі.

Мала Академія Наук (1998)

В обласному дитячо-юнацькому центрі відбувся конкурсний захист творчих робіт слухачів Кіровоградського територіального відділення Малої Академії Наук секції образотворчого мистецтва. Перше та друге місця завоювали вихованці народної студії «Соняшник» Дар'я Серьожкіна та Олена Гетьман.

Літній відпочинок гуртківців (1998)

Група юних кіровоградців зі школи юних менеджерів повернулася з відпочинку на березі моря під Керчу. Відпочинок був коротким, всього десять днів. Зате біля моря, зате в наметах...

«Як прекрасно відпочивати «дикунами»! – говорить Руслана Ільїна, котра

перейшла на четвертий курс у школі юних менеджерів, її підтримують інші вихованці Вероніки Олександрівни Войчук – керівника школи. «Ми вчилися відпочивати. Адже відпочинок з батьками це одне, а «своєю кампанією» – це зовсім інше. Самі організовували ігри, співали пісні біля багаття, купалися, взяли з собою катамаран. Весело було!»

Але й навчання в школі юних менеджерів поставлено солідно, про що свідчить, наприклад, цьогорічна перемога вихованки школи Діани Яременко на олімпіаді «Бізнес-турнір», котру проводить Київська академія «Ділові діти України» вже вчетверте. В ній брали участь четверо вихованців школи. Діані поталанило найбільше. Перемога в «Бізнес-турнірі» дала право дівчині безкоштовно навчатися в Харківському гуманітарному інституті (комерційному), де, між іншим, вже навчається минулорічна переможниця «Бізнес-турніру» Ірина Колупаєва.

«Суперкросворд-98» (1998)

З чемпіонату України «Що? Де? Коли?» серед школярів, який відбувся 13-15 березня у м.Горлівці потрапили на фінальну гру «Суперкросворд-98», що проходила у Кіровоградській обласній філармонії (організатори – обласний дитячо-юнацький центр та управління освіти Кіровоградського міськвиконкому). «Супер-кросвордівцями» стали маловисківці серед школярів 7-8-х класів і серед 10-11-х класів.

УГорлівці і кіровоградцям (СШ № 16, керівник І.Степанова) і маловисківцям (перша старша група, керівник Г.Бабаєв) увійти до призових «трійок» не вдалося. Але досвіду юні земляки набралися і налаштувалися на подальші перемоги! І це головне.

Третій Міжнародний фестиваль, присвячений Всесвітньому Дню Землі (1998)

Парадом планет сонячної системи – таким костюмованим виходом розпочався 22 квітня в Кіровограді третій Міжнародний фестиваль, присвячений Всесвітньому Дню Землі. Члени дитячих клубів Харкова, Запоріжжя, Львова, Києва, Черкас, російського міста Коврова зібралися тут, аби довести, що відродження миротворчого руху, збереження національних традицій – справа не тільки дорослих.

Програма свята дитячої творчості покликана зав'язати нові вузлики дружби, виявити таланти, закликати молодь берегти свою планету, жити в мирі. Господарі і гості працювали у секціях «Дитяча дипломатія» та «Декоративно-прикладне мистецтво», відкрили виставку оригінальних робіт. На інтелект-турі змагалися вундеркінди, у святі народних ремесел брали участь «вмілі ручки». А гра «Чи знаєш ти Кіровоград?», знайомства спільний відпочинок були цікаві усім.

Почесні гості фестивалю – голова Європейської Асоціації закладів вільного часу великих міст Європи Ян Соучек з чеського міста Праги та голова

Асоціації клубів Міжнародної дружби Микола Чабанов з російського міста Коврова, були вражені, які талановиті у нас діти, як щиро вони між собою спілкуються, з яким захопленням підтримують ідеї дружби і миру. Може тому кульмінацією свята стало факельне проходження вулицями міста під музику духового оркестру та запуск ліхтариків миру на річці Інгул. Цей ритуал походить з Японії, де на честь жертв Хіросіми і Нагасакі та заради того, щоб на світі ніколи не було війни, щороку пливуть річками тисячі запалених свічок.

І Міжнародний благодійний фестиваль дитячої творчості у Москві (1998)

Для справжнього таланту не існує політичних кордонів та економічних перешкод... В цьому переконалися і учасники народного ансамблю танцю «Росинка» обласного ДЮЦу і його керівники Галина та Володимир Чайковські, коли їх запросили стати балетмейстрами-постановниками І Міжнародного благодійного фестивалю дитячої творчості, що проходив на початку травня у Москві. Приємна місія, бо серед гостей і учасників фестивалю були всесвітньо відомі артисти та колективи. Під час підготовки до виступів кіровоградці мали можливість зустрітися з Андрісом Ліспою, сином відомого танцюриста Маріса Ліспи, перед дітьми він виступив як режисер-постановник балетів «Жар-Птиця» та «Шахерезада», познайомитися з учасниками американського шоу «Світ Уолта Диснея на льоду», які показали виставу «Красуна та чудовисько». Але головним сюрпризом для дітей стала зустріч з гостем фестивалю – відомим французьким кіноактором П'єром Рішаром. Він висловив своє захоплення тим, що у нас такі талановиті діти, і особливо тепло відгукнувся про композицію «Лихоліття» нашої «Росинки». Справді, «наші» були «на висоті». Глядачі взагалі дуже тепло зустрічали виступи кіровоградців, а після номеру «Весна», з яким «Росинка» виступала на закритті фестивалю, десятитисячний зал з криками «браво» стоячи аплодував нашим артистам.

Фестиваль сучасного українського танцю «Барвінок» у Івано-Франківську

На початку травня зразковий хореографічний ансамбль «Росинка» обласного дитячо-юнацького центру повернувся з першого фестивалю сучасного українського танцю «Барвінок», який відбувся у місті Івано-Франківську. Колектив зумів зарекомендувати себе з найкращого боку не тільки у нашій області, а й за її межами, захопивши глядачів неповторною красою і щедрим розмаїттям національного хореографічного мистецтва.

Тепло сприйняли глядачі виступ гостей свята артистів із Кіровограда, ансамблю «Росинка», володаря Гран-прі Всеукраїнського конкурсу «Твоя зоря-95». Вони показали програму, до якої увійшли народні танці усіх регіонів України. Особливо гаряче аплодували за виконання «Покутського грайливого», «На полонині», довго не відпускали артистів після хореографічної композиції «Ми – українці». А численні подарунки від організаторів, меценатів фестивалю

стали ще одним свідченням визнання високої професійності нашого дитячого колективу.

Музика долає кордони (1998)

Нещодавно в Болгарії в м.Албена, відбувся Міжнародний фестиваль дитячо-юнацької творчості «Ми – XXI ст.», у якому взяли участь колективи з різних країн: Польщі, Румунії, Росії та ін. Україну на цьому фестивалі представляв оркестр народних інструментів «Орія» Кіровоградського обласного дитячо-юнацького центру.

Глядачам юні музиканти представили цікаву програму з використанням музики народів світу, а також класичні твори. Оркестр виступив з 8 концертами в різних місцях Албени.

Перша поїздка на міжнародний фестиваль «Орії» увінчалась успіхом, їм було вручено Диплом лауреата дитячого Міжнародного фестивалю мистецтв.

Організатори фестивалю були задоволені виступами кіровоградців, тому запросили взяти участь у майбутніх міжнародних фестивалях в Софії та в Турції.

Літні канікули (1998)

Педагогічний колектив ДЮОЦу заздалегідь подбав про те, щоб гуртківці змістовно провели час, відведений для відпочинку, набралися сил, загартувалися і змужніли. На берегах Південного Бугу відпочивали дівчатка з хорової капели «Соловейко» та юні менеджери, які, до речі, побували і в Криму. Днями цими ж маршрутами вирушили й члени молодіжного клубу «Імідж» та студії образотворчого мистецтва «Соняшник». Після вдалого виступу під час Міжнародного фестивалю дитячої творчості ансамблю «Росинка» за запрошенням адміністрації табору «Артек» залишилися відпочивати там ще одну зміну. До Німеччини на міжнародний фестиваль духової музики збирається народний духовий оркестр «Зміна». Усім цим школярам буде про що згадати восени.

Звісно, на поїздки потрібні були значні кошти, частину яких діти заробили самі, виступаючи з концертами, шоу-програмами, проводячи дискотеки. Отож, головне – бажання, а втілити його можна, якщо не цуратися праці.

Традиційне свято – іменинний тиждень (1998)

У дитячо-юнацькому центрі проходить традиційне свято – іменинний тиждень. Десятий раз свій день народження відзначають зразковий театр-студія «Маска», студія образотворчого мистецтва «Соняшник», клуб «Імідж» та народний оркестр народних інструментів «Орія», а хорова капела «Соловейко» святкує свій 30-річний ювілей.

Керівник студії «Маска» Н.В. Фільченкова: «Як на мене, 10 років – це невеликий строк, щоб говорити про якісь підсумки, але еволюцію студії вже можна простежити. Поступово ми виходимо за рамки аматорського колективу – росте професіоналізм його учасників, розширюється коло наших глядачів. Робота в

студії – це, перш за все, можливість цікавого спілкування, підвищення творчого потенціалу. Багато випускників з теплом і любов'ю згадують час, проведений у студії.»

Керівник студії образотворчого мистецтва «Соняшник» І.М. Зантарія: «Я рада, що можу спілкуватися з дітьми. Я багато чому вчуся в них. Легше жити і працювати, коли бачу їх сяючі очі».

Юля, учасниця студії: «Ювілей – це приємний подарунок для нас усіх. Ми раді, що студія живе, незважаючи на всі матеріальні труднощі. Тут ми навчилися любити і цінувати природу, ставитися до неї уважно і дбайливо».

Віталій, учасник студії: «Тут легко спілкуватися, тут панує піднесена атмосфера, тут можна себе реалізувати. Студія змінила мої погляди на життя, тут я навчився бути оптимістом».

Керівник студії «Імідж» Н.К. Долгополова: «До нас приходять звичайні діти, які завдяки клубу навчилися бути впевненими в собі, знаходити вихід в будь-якій складній ситуації. Ці знання вони потім використовують на практиці. Багато хто з них стають чудовими організаторами дитячого та молодіжного дозвілля.»

Керівник народного оркестру народних інструментів «Орія» С.В. Польова: «За 10 років у колективу склалися свої традиції, які ми підтримуємо і продовжуємо. Багато дітей в оркестрі отримали дійсно професійну музичну підготовку, багато з них стали музикантами».

Керівник хорової капели «Соловейко» В.С. Гаваза: «Я дуже люблю хоровий спів, люблю, коли виступають діти і дуже щаслива, коли бачу в дітях реалізацію своїх ідей.»

Виставка (1998)

У Кіровоградському обласному дитячо-юнацькому центрі відкрилася виставка дитячих виробів декоративно-прикладного відділу гуртка «Машинне вишивання» (керівник Т. Саїтова). Розміщена вона у виставочному залі ДЮЦу і діятиме до 20 квітня. Тут виставлені роботи юних умільців: картини, серветки, мережки та інші чудово виконані експонати.

Наші у Малій Академії Наук (1998)

У березні у приміщенні Малої педагогічної академії проходила обласна олімпіада з економіки. Перше місце виборів вихованець школи юних менеджерів обласного ДЮЦу Дмитро Ткаченко. Друге, третє й четверте місця зайняли відповідно Дмитро Лавренів (МАН, Мала Виска), Ігор Гулій (ДЮЦ, м.Кіровоград), Андрій Флоренко (ДЮЦ, м. Кіровоград). Переможці візьмуть участь у Всеукраїнській олімпіаді.

Діти з Закарпаття у ДЮЦі (1999)

Добрі чародійники, які зігріли дітей із Перечина теплом і турботою,

– батьки юних дюцівців. До речі, тат і мам прийшло мало не вдвічі більше, ніж закарпатських дітей. Ні, таки не вмерло в нас головне: людяність і співчуття! Якими ж гарними і щедрими стали ці Різдвяні святки. Ініціатор цих Різдвяних гостин дітей із Закарпаття – Людмила Листопадова, директор Кіровоградського обласного ДЮЦу. Ідейну і фінансову підтримку благородному почину надали облдержадміністрація й обласне управління освіти для сиріт із Перечина! Хоч і традиції ми призабули, і на Свят-вечір скромне могли подати, і до обов'язкових 12 страв не дотягнути...

А який диво-ранок влаштували дюцівці для своїх гостей! Як завжди – талановитий, яскравий, фантастично-вигадливий. І, як завжди, захоплюючий! О, то треба було бачити, з яким азартом дорослі грали у м'яча! Привітати гостей із трохи далекого, але нині дуже близького Закарпаття прийшли голова облдержадміністрації Михайло Башкіров, голова обласної ради Микола Сухомлин, заступник голови облдержадміністрації Микола Суворов, начальник обласного управління освіти Олександр Домаранський.

IV Міжнародний фестиваль, присвячений Всесвітньому Дню Землі (1999)

Міністерство освіти України, Український комітет руху «Педагоги за мир та взаєморозуміння», управління освіти, культури, у справах сім'ї та молоді Кіровоградської облдержадміністрації, обласний дитячо-юнацький центр та Всеукраїнський благодійний фонд «Соціальний захист» за підтримки Президента України Леоніда Кучми стали головними організаторами IV Міжнародного фестивалю, присвяченого Всесвітньому Дню Землі. У театралізованому дійстві, що відбулося у музично-драматичному театрі імені М. Кропивницького з нагоди відкриття фестивалю, взяли участь творчі колективи ДЮЦу – господаря фестивалю, ансамбль скрипалів музичної школи № 1, лауреат фестивалю «Степові джерела» Вадим Колос та інші.

У трьох номінаціях – дитяча дипломатія, образотворче мистецтво та вокальний спів – змагалися біля двохсот учасників з Кіровограда і області та ще з десяти областей України і Росії. Гостями фестивалю були представники азіатського офісу організації «Молитва миру» з Японії і танцювальний колектив з Болгарії «Белафолк».

Фестиваль завершився, делегації роз'їхалися по домівках, але враження від фестивалю залишаться у серцях юнаків і дівчат надовго. Навіть гості з Києва, від'їжджаючи, розповідали, що за останні роки у столиці не проводилися дитячі свята такого масштабу. А гості з Японії порівняли наш фестиваль з тим, що вони бачили у Нью-Йорку.

«Зміна» у Німеччині (1999)

Дитячий народний духовий оркестр «Зміна» обласного дитячо-юнацького центру повернувся з Німеччини. Там проходив XVII Міжнародний фестиваль «Зустрічі музикантів Балтики». Із дев'яти українських колективів, що заявили

про своє бажання стати учасниками цього форуму, журі віддало перевагу саме кіровоградцям. Його вибір себе виправдав. Додому наші земляки повернулися дипломантами, яким не просто вдалося вибороти друге місце серед творчих колективів, а й заявити Європі, що Кіровоград – не тільки географічний центр України.

Відгук президента журі Ернста Дікова: «Дітям, які так грають на таких інструментах, слід низько до ніжок вклонитися!»

Презентація дитячого журналу «Пізнайко» (1999)

В обласному дитячо-юнацькому центрі відбулася презентація щомісячного дитячого ігрового журналу «Пізнайко». Запрошені на цей захід мали нагоду поспілкуватися з творцями мальовничого журналу, зокрема з його головним редактором І. Юхницею, отримати в подарунок примірники журналу. Колективи ж ДЮЦу – народний хореографічний ансамбль «Росинка», хорова капела «Соловейко», джаз-рок-балет «Час пік» та інші – показали цікаву концертну програму.

Створено нову громадську організацію (1999)

27 жовтня в приміщенні обласного ДЮЦу відбулася установча конференція з питання створення Кіровоградської обласної організації Українського руху «Педагоги за мир та взаєморозуміння».

В її роботі взяли участь делегати з районів області та обласного центру. Серед запрошених – керівники облдержадміністрації, профспілок, дитячих та молодіжних закладів. Конференція затвердила Статут та керівні органи обласної організації, головою якої обрана Л.В. Листопадова, директор обласного дитячо-юнацького центру, Заслужений працівник освіти України.

Обласний чемпіонат інтелектуальних ігор (1999)

3-4 листопада в приміщенні обласного ДЮЦу проходив відкритий обласний чемпіонат інтелектуальних ігор, у якому взяли участь 14 команд з районів області та обласного центру. Організатори цього заходу – управління освіти обласної держадміністрації, обласний дитячо-юнацький центр.

Переможцями і призерами чемпіонату стали: в середній віковій категорії команди: Новоукраїнського ДЮЦу – I місце, загальноосвітньої школи № 16 м. Кіровограда – II місце, Маловисківської гімназії – III місце; у старшій віковій категорії команди: школи-ліцею № 25 м. Кіровограда – I місце, загальноосвітньої школи № 2 с. Дмитрівки Знам'янського району – III місце.

Команди-переможці нагороджені грамотами управління освіти, обласної держадміністрації з врученням цінних подарунків.

Здоровий спосіб життя (1999)

«СНІД – пандемія ХХ століття» – таку назву мала зустріч вихованців обласного ДЮЦу із головним лікарем обласного центру здоров'я В. Дрібіною та обласним координатором з профілактики та боротьби зі СНІДом В. Кащенком. Спектр питань, поставлених молодими людьми, виходив далеко за рамки теми СНІДу як хвороби.

Мала Академія Наук (2000)

Однією з форм позашкільної роботи у світлі вимог Державної національної програми «Освіта» (Україна ХХІ століття) та Комплексної програми пошуку, навчання і виховання обдарованих дітей та молоді «Творча обдарованість» стала робота територіального відділення Малої Академії наук України, яке було створено Управлінням освіти облдержадміністрації у 1996 році рішенням колегії. Співзасновником відділення стали державний педагогічний університет ім. В. Винниченка, державний технічний університет та Державна льотна академія.

Наукова робота слухачів МАН – це стартовий майданчик у велику науку. Випускники відділення, як правило, відмінники навчання у вищих навчальних закладах, свою наукову роботу продовжують у наукових товариствах студентів.

Територіальне відділення МАН складається з 18 наукових секцій, в яких навчається більш як 700 учнів. Функції організаційного, методичного та координуючого центру відділення доручені обласному центру науково-технічної творчості, якому допомагають й інші обласні позашкільні заклади.

Майбутній науковий потенціал нації буде завжди вдячний тим, хто їх підтримував і вивів у світ великої науки.

ДЮЦ зустрів уже п'ятий фестиваль (2000)

22 квітня згідно з рішенням ООН увесь світ відзначав День Землі. Своїм вважає це свято і обласний дитячо-юнацький центр, адже саме тут було засновано і міжнародний фестиваль дитячої творчості.

Оскільки 2000 рік проголошений роком культури миру, до традиційних фестивалейних програм юних дипломатів та економістів додалися конкурсні виступи танцюристів і театралів, які працюють у стилі модерн. Адже саме молодь «ліпитиме» культурний профіль III тисячоліття. Змагалися колективи нашої області, а також Сум, Харкова, Івано-Франківська, Києва. Побачено стільки оригінальних костюмів, авангардних постановок із найсучаснішою музикою! Глядачі віддали оплески і гостю з Володимира (Росія) – фольклорному гурту «Радуниця». А тим часом дипломати з області, Житомира, Києва та Севастополя та економісти зі шкіл ерудитів області та академії «Ділові діти України» схрещували списки у цілком серйозних іграх.

Навіть дощове небо не зіпсувало настрою учасникам маніфестації паперовими ліхтариками. І ці символи доброї волі на Інгулі, засвідчили прагнення

молоді жити у мирі.

Літній відпочинок (2000)

Організація літнього відпочинку для дітей – проблема для кожної родини. У найкращому разі школярів відправляють до родичів у село, у гіршому просто залишають дома. Літні табори майже всі законсервовані, а ті, що працюють, не по кишені середній українській родині. Але, виявляється, не для вихованців обласного ДЮЦу.

У червні театр-студія «Маска» був на березі Південного Бугу. Діти відпочивали у наметах, готували на вогнищі їжу, веселили себе піснями й іграми, навіть, на катамаранах сплавлялися знаменитими Бужськими порогами.

Школа юних менеджерів теж з наметами подорожувала в краєзнавчо-оздоровчій експедиції «Східний Крим». Діти побували в Керчі, Судаку, Новому Світі.

Народний оркестр «Зміна» побував на базі в Черноморському.

Ансамбль танцю «Росинка» був гостем в «Артеці», де діти з 1 по 21 червня готували зі своїми керівниками Чайковськими ювілейний концерт, присвячений 75-річчю знаменитого табору – наші кіровоградські хореографи були запрошені в якості головних балетмейстерів і постановників шоу. Платили батьки хлопців тільки за дорогу в Артек.

Зразковий молодіжний клуб «Імідж» разом з ансамблем «Час Пік» у липні побував на міжнародній зустрічі «Діти Європи – на порозі XXI сторіччя» у Москві, а потім разом відправилися на Південний Буг.

Добре відпочили й діти з інших секцій і гуртків. Крім того, у ДЮЦі в червні протягом цілого місяця працював табір з денним перебуванням, де діти із захопленням освоювали комп'ютер, дивилися мультики й брали участь в екскурсіях.

Всеукраїнський фестиваль дружин юних пожежників (2000)

З 10 по 15 вересня на базі санаторію «Прометей», що в Євпаторії, проводився заключний етап Всеукраїнського фестивалю дружин юних пожежників. 28 команд з усіх областей України та Автономної республіки Крим виборювали звання кращої. Кіровоградці на суд журі представили театр тіней. На конкурсі капітанів глядачі слухали гумореску «Якби я був інспектором державного пожежного нагляду» Дмитра Овсянникова – капітана нашої команди.

Перше місце і Гран-прі отримали дюцівці з Одеси. Четверте місце, зайняте кіровоградцями, свідчить, що наша команда під керівництвом завідувачої методичним відділом обласного дитячо-юнацького центру, керівника молодіжного клубу «Імідж» Наталії Долгополової на належному рівні підготувалася до змагань. У програмі були також конкурси «Містер та міс фестивалю», реклами на протипожежну тематику. Надовго запам'ятаються юним пожежникам свято іменинника та день Нептуна.

2001-2011

Період 2001-2011 року – це період сучасного етапу розвитку позашкільної освіти України. 22 червня 2000 року був прийнятий закон України «Про позашкільну освіту», який на законодавчому рівні закріпив місце позашкільної освіти у системі освіти української держави, визначив мету та завдання позашкільної освіти, зміст її діяльності.

Розпорядженням голови Кіровоградської обласної державної адміністрації за № 124 від 8.04.02 Кіровоградський обласний дитячо-юнацький центр перейменовано у Кіровоградський обласний центр дитячої та юнацької творчості, а за №193 від 17.07.08 – у комунальний позашкільний навчальний заклад «Кіровоградський обласний центр дитячої та юнацької творчості».

У 2002 році прийнята державна Програма розвитку позашкільної освіти. Відповідні програми прийняті на обласних та місцевих рівнях. У серпні 2010 року прийнята нова програма розвитку позашкільної освіти.

З метою захисту та розвитку позашкільної освіти у 2001 році створена громадська організація – Асоціація позашкільних закладів України. Серед 8 її засновників – Кіровоградський обласний центр дитячо-юнацької творчості.

У 2004 році започаткований Всеукраїнський конкурс працівників позашкільних закладів – «Джерело творчості». Відбулися конкурси серед керівників гуртків, методистів, заступників директорів та директорів позашкільних закладів. Стали виходити фахові видання – газета «Позашкілля» та журнал «Позашкільна освіта». Почалося системне підвищення кваліфікації педагогічних кадрів системи позашкільної освіти. Підвищилися вимоги до організації навчально-виховного процесу у позашкільних закладах, методичного забезпечення цієї діяльності.

У всіх цих процесах Кіровоградський ОЦДЮТ займає активну позицію: методична служба та творчі педагоги беруть участь в обговоренні проектів документів, проводять їхню експертизу, вносять пропозиції.

Керівник ансамблю бандуристів А.М.Чанковська та методист О.В. Салтикова стають переможцями обласного та всеукраїнських етапів конкурсу «Джерело творчості» у номінаціях «керівник гуртка» та «методист». А.М.Чанковська за перемогу у конкурсі отримує відзнаку імені Софії Русової, О.В. Салтикова – Грамоту Міністерства освіти і науки України. Завідуюча методичним відділом Н.К. Долгополова та методист В.О. Кизименко стають переможцями Всеукраїнського конкурсу авторських програм. Досвід роботи ОЦДЮТ друкується на сторінках газети «Позашкілля», журналів «Шкільний світ», «Позакласний час». В цей час центр дитячо-юнацької творчості працює динамічно, творчо, знаходиться у центрі уваги громадськості, засобів масової інформації, органів державної влади. Бо саме тут працює кращий в Україні Парламент дітей, тут збираються найсильніші в області інтелектуали та КВНщики, тут реалізуються найсміливіші проекти з євроінтеграції та здорового способу життя.

Де так широко сміх лунає? Де так щастям очі сяють? Де з зернинки зійде

коλος? Де гучнішим стане голос? Перший крок ваш стане більш рішучим?

Відповідь на ці запитання одна – це Кіровоградський центр дитячої та юнацької творчості, який є позашкільним навчально-виховним закладом нашої області. ОЦДЮТ дарує дітям та юнацтву багатий яскравий світ творчості, пізнання і спілкування.

За роки існування закладу не одне покоління дітей отримало позашкільну освіту в багатьох гуртках, студіях, ансамблях, клубах. Центр сприяє розвитку особистості, дозволяє підліткам спробувати свої сили у різних видах мистецтва, змістовно організовувати своє дозвілля.

Масовими заходами охоплюється близько 10 тисяч дітей щорічно. Спектр масових заходів надзвичайно великий: державні, народні, традиційні дитячі свята, навчально-розважальні програми, тематичні вечори, дискотеки, концерти, конкурси, фестивалі тощо.

Діти залюбки беруть участь у наших масових заходах, більшість з яких стали вже традиційними.

Кожен рік наприкінці квітня ЦДЮТ проводить відкритий Фестиваль дитячої творчості, присвячений Всесвітньому Дню Землі.

Вже багато років кожен навчальний рік у центрі дитячої та юнацької творчості починається з «Іменинного тижня». Це свято всіх гуртківців, батьків, педагогів, колишніх вихованців. Це можливість відсвяткувати ювілей, зустрітися з друзями, подякувати один одному за співпрацю, вибухнути феєрверком добра і любові до «Країни дивовижних мрій» (як романтично називають ЦДЮТ його вихованці). Географія стосунків творчого колективу ЦДЮТ дуже велика.

Дитячо-педагогічний колектив є членом Європейської Асоціації закладів вільного часу дітей та молоді, Всеукраїнського руху «Педагоги за мир та взаєморозуміння». Неодноразово представники центру були учасниками різноманітних заходів, які проходили в Польщі, Чехії, Франції, Росії та Україні. Ці зустрічі – можливість рухатися вперед, знаходити нові шляхи вирішення проблем молоді у сучасному світі.

Але головний, найцінніший скарб центру дитячої та юнацької творчості – це його вихованці. Коли б ви не завітали до центру, він завжди сповнений дітьми, в ньому не стихають дитячі голоси.

Сьогодні ОЦДЮТ – це сузір'я відомих дитячих творчих колективів:

- народний художній колектив хореографічний ансамбль «Росинка» (керівник Г.Є. Чайковська);
- народний художній колектив оркестр народних інструментів «Орія» (керівник С.В. Матрос);
- народний художній колектив оркестру духових інструментів «Зміна» (керівник О.А. Ніщенко);
- народний художній колектив театр-студія «Маска» (керівник Н.О. Фільченкова);
- народний художній колектив студія образотворчого мистецтва «Соняшник» (керівник І.М. Зантарія);
- народний художній колектив ансамбль сучасного танцю «Час Пік»

(керівник І.В.Мурована);

- народний художній колектив шоу-театр молодіжного клубу «Імідж» (керівник Н.К.Долгополова);
- зразковий художній колектив студія килимарства (керівник О.І.Пренко);
- зразковий художній колектив студія сучасної естрадної дитячої пісні «Вікторія» (керівник В.С.Гаваза);
- зразковий художній колектив ансамбль бандуристів «Орія» (керівник А.М.Чанковська);
- зразковий художній колектив студія декоративно-прикладного та образотворчого мистецтва «Писанка» (керівник С.В.Стороженко);
- зразковий художній колектив студія вокального мистецтва «Антарес» (керівник О.С.Дороганич) та інші.

В основі побудови планування діяльності ОЦДЮТ покладена проектно-модульна система. Педагогічний колектив ставить за мету створення оптимальних психолого-педагогічних умов для самореалізації та розвитку особистості у закладі та сприяння аналогічним процесам у позашкільних закладах області.

Комплексна цільова програма ОЦДЮТ складається з 10 відкритих комплексних програм:

- «Пріоритет» – зосередження зусиль адміністрації, педагогів, батьків, дітей та громадськості на вирішенні найголовніших стратегічних напрямків діяльності установи, її першочергових проблемах. Інформаційно-видавнича діяльність, робота ресурсного центру.
- «Базис» – виконання державного замовлення щодо надання додаткової освіти. Організація навчальної діяльності. Вивчення форм та методів здійснення навчально-виховного процесу у гуртках, напруцювання критеріїв оцінювання результатів навчально-виховного процесу. Проведення заходів щодо збереження життя вихованців та педагогів, організації охорони праці педагогів. Організація роботи з позашкільними закладами області, аналіз, узагальнення матеріалів музею позашкільної освіти. Адміністративно-господарська робота. Пошук додаткових джерел фінансування.
- «Інновація» – впровадження інноваційних процесів у діяльність ЦДЮТ. Робота над темою закладу. Організація роботи з підвищення педагогічної майстерності педагогічних кадрів ЦДЮТ та області. Атестація педагогічних кадрів. Педагогічний конкурс. Діяльність консалтингової служби ЦДЮТ. Видавнича діяльність.
- «Громадянин» – реалізація концепції громадянського виховання у ЦДЮТ. Розвиток дитячого самоврядування у закладі. Організація діяльності обласного Парламенту дітей. Організація роботи з правового, духовного, морального виховання, формування у дітей активної життєвої позиції, толерантності, здатності адаптуватися у соціальній, політичній, економічній сферах суспільства.
- «Оберіг» – реалізація концепції національного виховання у ЦДЮТ та

області. Формування патріота закладу, міста, української держави. Забезпечення знань дітьми національних норм та національного характеру, історичної та культурної спадщини. Впровадження мовної культури у закладі.

- «Партнери» – об'єднання інтелектуальних, матеріальних та творчих сил різних зацікавлених організацій для вирішення спільних завдань. Підтримка зв'язків з установами та організаціями, які є традиційними партнерами закладу. Пошук нових партнерів на місцевому, всеукраїнському та міжнародному рівнях. Розвиток дитячої дипломатії, розробка її сучасного змісту та форм діяльності.
- «Родина» – система родинного виховання у закладі, удосконалення роботи з батьками. Організація превентивного виховання, робота закладу з соціального захисту гуртківців, організації оздоровлення дітей. Організація роботи з соціально незахищеними категоріями гуртківців.
- «Дивосвіт» – розвиток нових сучасних форм дитячого та молодіжного дозвілля, організація змістовного дозвілля для дітей закладу та області, міста.
- «Менеджер» управлінська діяльність.
- «Реґіон» – створення дієвої системи роботи з районними позашкільними закладами.

Феномен родини Стороженко

Студії образотворчого мистецтва, яка працює при обласному центрі дитячої та юнацької творчості (Палаці піонерів та школярів), більше п'ятидесяти років.

«У мамі немає поганих рис», – каже Люда Стороженко, розповідаючи про свою маму Світлану Василівну. Але спочатку про саму Люду. Вона дуже любить малювати. І виходить це у неї зовсім непогано. Так непогано, що 1994 року стала призером 1-го Всесоюзного конкурсу дитячого малюнка «Підводні фантазії», що проходив у Донецьку, а на конкурс були представлені майже одинадцять тисяч робіт, малюнки, колекції крабів, коралів, вироби з кераміки. Більше того, робота Людмили потрапила в число 50 кращих для участі в 17-му Всесвітньому фестивалі підводного світу у Франції. А потім була бандероль з далекого міста Антиб, у якій книга про підводний світ, кілька буклетів самого міста, що розташоване на березі Середземного моря, і – повідомлення про те, що робота вихованки Кіровоградського обласного Палацу піонерів і школярів імені В.І. Леніна Людмили Стороженко увійшла до десятка кращих робіт і їй присуджена премія.

«Як я почала малювати не пам'ятаю, бо було це дуже давно, але пам'ятаю, як мама мене з п'яти років брала до себе у гурток (вона веде гурток образотворчого мистецтва у Палаці піонерів) і я там малювала. З початку виконувала завдання, що мама давала своїм гуртківцям, а коли втомлювалася, малювала те, що хотілося. Малювала багато і дуже хотіла, аби мої малюнки були хоч трішки схожі на мамині. Мама моя дуже гарно малює. Правда, зараз вона каже, що я краще малюю, але я так не думаю. А мама не тільки малює. Останнім часом вона почала робити всякі вироби із шкіри, пір'я – брошки, сережки, просто аплікації. Такі красиві! У неї вже ціла колекція склалася.

Взагалі, мені з мамою дуже повезло. Ми її всі – і тато, і сестричка Таня, першокласниця, дуже любимо. Мені в ній усе подобається. Звичайно, інколи вона і свариться, я навіть «надуваюсь» трохи, але дуже швидко миримосся.

Я люблю робити все з мамою, люблю, коли до нас приходять гості, а ми готуємося їх зустрічати. Навчилася біля мамі робити всякі салати, голубці, вареники і завжди їй у всьому допомагаю. А Танюша накриває на стіл, прибирає у квартирі (вона дуже любить вирізати, клеїти, то прибирати є що).

А пироги у нас пече тато! Особливо любить торт «Медівник». До цього дійства нікого не допускає, хіба коли маму на підмогу покличе крем збити, як втомиться, а то не любить сюрпризи робити.

А в неділю мама працює, то ми всі стараємося, поки вона прийде додому, все-все вже поробити. Я люблю, коли вона, закінчивши усі домашні справи, щось малює або виготовляє чергову брошку. Якось так зразу затишно у хаті стає! Й тоді ми з Тетянкою теж сідаємо малювати. А тато щось майструє, він у нас теж художник, працює на меблевому комбінаті. Він мамі рамочки під її «шкіряно-пір'яні» композиції поробив, тепер вони висять у кімнаті. Мої малюнки – в моїй кімнаті, а кухонні дощечки, які я розписувала, – на кухні. Так що у нас, можна сказати, постійно діюча виставка. Мама говорить, що, навіть, світліше стало у

квартирі. А я думаю, що у нас світло від того, що маємо таку маму, бо без неї хіба б ми всі такими були».

У роботі студії «Писанка» є кілька напрямків: образотворча діяльність, декоративно-прикладна творчість, що включає в себе декоративний розпис і, звісно (це виправдовує назву студії), – писанкарство та народна іграшка. В основу (для іграшок) беруться вже непотрібні у хатньому господарстві лампочки, баночки, пляшки, і за допомогою Світлани Василівни Стороженко та дитячого таланту все це перетворюється у незвичайні образи у яскравій, іноді вражаючій кольоровій гамі. Подібні іграшки в народі робилися традиційно з глини. Але студії складно дістати її (та ще нині) для роботи. Тому використовують пластилін, інше.

«Фантазія у дітей безмежна, – захоплено говорить методист декоративно-прикладного відділу ОЦДЮТ Олена Хорунжа, показуючи твори вихованців у виставковій кімнаті. – Я милуюся цими малюками, яких одягають поверх вбрання у старі батьківські сорочки (щоб не забруднилися)»

Писанкою у студії займаються весною. За місяць перед Великоднем відкривається недільна школа, куди запрошуються і батьки маленьких.

«Спочатку дорослі насторожі поставилися до цієї пропозиції, розповідає Світлана Василівна коли почали у нас займатися зі своїми дітьми, то захопилися страшенно, все вдома кидають і приходять. Кажуть – тут здобувають натхнення. Дехто з батьків упевнений, що заняття писанкарством зцілює їх. А ще, мабуть, ця співтворчість робить батьків і дітей ближчими один до одного».

Декоративний розпис діти роблять на папері, старих платівках кухонних дерев'яних дощечках. Навчаються вони у народних традиціях, близьких до петриківського розпису.

А ще тут займаються малюванням. На стенді у класі та і у коридорах ОЦДЮТ вивішено роботи Жені Пархету (7 років), Іри Соломахи (7 років), Віти Юхименко (12 років) та інших.

«Якщо дитина хоче малювати так, як вона вважає за потрібне, я підтримую. І час від часу потім дивуюся тому, що в них виходить. Маститі митці часто критикують мене, мовляв, у тій роботі – кривувато, у іншій – не дотримуються правил... Але у дітей інше бачення світу. Дорослі навряд чи зможуть надати образу такого руху, динаміки, кольору, як це роблять діти. Дитячий світ – особливий».

Звичайно, творчість вихованців студії не залишилася без уваги і нагород. Дев'ять років підряд вони займають призові місця на фестивалі «День Землі», отримували нагороди і за кордоном: Артур Шелковніков має Диплом Міжнародного фестивалю дитячого малюнка «Лідица» (Чехія)...

Особистість педагога має величезну роль у досягненнях дітей. Світлана Василівна йшла до професії цілеспрямовано. «Чому вона обрала саме цю роботу?» Все виявляється дуже просто, але й романтично – дитяча мрія. Закінчила Кіровоградську художню школу і пішла працювати в гурток декоративно-прикладного мистецтва у (тоді ще) обласний Палац піонерів. Потім заочно закінчила Олександрійське педагогічне училище ім. В.О. Сухомлинського за спеціальністю «дошкільне виховання». Так що – мрія збулася. За свою роботу

у 1992 році Світлана Василівна була нагороджена відзнакою «Відмінник освіти України». У неї вся сім'я займається творчістю, її доньки теж захоплюються декоративним розписом, писанкою. А Світлана Василівна – декоративною обробкою шкіри і ліпленням з тіста. Не раз вся сім'я брала участь у різних фестивалях, наприклад, у родинному святі «Благослови, мати...». Влаштували і виставки власних робіт. Тож Світлана Василівна не тільки чужих дітей навчає, а й своїх залучила до високої творчості. Старша дочка, Людмила, ввійшла у 1990 році в десятку кращих учасників на Всесвітньому фестивалі зображення підводного світу у Франції. Друга, Тетяна, тепер працює разом з матір'ю у студії.

«Як жаль, що ці види творчості зараз стали і менш популярними, – сумує Світлана Стороженко. – Але діти все одно приходять. Бо мистецтво – вічне. І велика його сила – енергія очищення, духовності, оновлення. Особливо, якщо черпається з джерел народних традицій».

... «Напевно, панує цілковита тиша, як на уроці» – подумаєте ви. Ні. Керівник гуртка Світлана Василівна Стороженко дозволяє дітям ходити, розмовляти, сперечатись. Вона вважає, ще супутником творчості не обов'язково повинна бути тиша.

Олеся Мала вивчає гіпсовий зліпок квітки. Малювання з натури допомагає краще вивчати закономірності композиції, перспективи, оволодівати способами передачі об'єму, простору. Але Олеся захопилась малюнком і не помітила, що листя вийшло трохи завузькими. Світлана Василівна підійшла до дівчинки і стиха нагадала їй, що малювати треба з натури.

Малюнок Олени Авруцької «Караван в пустелі» дуже цікавий своїм композиційним вирішенням, колоритом. Дівчинка бачила пустелю по телевізору та читала про неї в книжках, але малюнок передає немовби особисте враження від побаченого.

Чистий аркуш паперу, олівець та фарби допомагають юним пізнавати життя. Само через малюнок вони розповідають про те, що хвилює їх, про свої інтереси, нахили, мрії.

Тетяна Стороженко, керівник студії, теж починала в дитячо-юнацькому центрі. «Дітям дуже подобається сам процес малювання, – розповідає Тетяна. – Він дає своєрідну розрядку, відпочинок від шкільних турбот. Ми знайомимо своїх вихованців з видатними художниками, їх творами. Ходимо малювати в парк, на вулицю. Крім малювання, гуртківці займаються ще аплікацією та ліпленням. Заняття в студії розширюють дитячий кругозір, духовно збагачують. Для цього в нас є всі умови».

Феномен Наталії Костянтинівни Долгополової

Молодіжний клуб «Імідж» було створено 2 жовтня 1988 року як гурток Палацу піонерів і спочатку існував як міський комсомольський штаб «Іскра». Перші роки іскровці займалися організацією та проведенням масових заходів для старшокласників міста. Підходячи творчо до проведення цих заходів, іскровці створювали різноманітні міні-п'єси, мініатюри. Саме у той

час народилася одна з улюблених мініатюр усіх поколінь «Іміджа» – «Історія кохання».

Члени штабу організовували чемпіонати інтелектуальних ігор, створили дискотеку «Музичний фонтан». Саме випускники цієї пори стали першими, хто отримав роботу у місті не завдяки диплому, а тим навичкам, які їм дала «Іскра».

У 1992 році Палац піонерів змінив свою назву та адресу і переїхав у нове приміщення. Зміни, які сталися у суспільстві, змусили керівника клубу шукати шляхи використання напрацьованого досвіду роботи у нових умовах. Ще у 1991 р. штаб було перетворено на клуб, а у 1992 році назва об'єднання «Іскра» трансформувалася у «Імідж» – клуб-студію.

З цього часу остаточно сформувалася мета об'єднання – підготовка організаторів дитячого та молодіжного дозвілля у різних сферах комунікації, шоу-бізнесу, засобів масової інформації, центрах позашкільної роботи. Вирішення цієї мети досягається через формування інтелектуального потенціалу іміджистів. Підліткам викладаються основи журналістики, політології, історія світової культури, краєзнавство, краєзнавство, історія театру, історія дозвілля.

Для розвитку творчого мислення, розвитку комунікативних якостей, методик роботи з аудиторією проводяться заняття з комунікації.

Формуванню передпрофесійних якостей гуртківців сприяють курси акторської та мовної майстерності: сценічної мови, індивідуальні заняття з художнього читання, які викладають 4 педагоги відповідного фаху.

Клуб працює за авторськими програмами. Авторська програма з комунікації керівника студії Н.К. Долгополової увійшла до збірника авторських програм, виданого Міністерством освіти України у 1997 році.

У групах студії займаються юнаки та дівчата віком від 12 до 22 років. В залежності від завдань, які ставляться перед програмою, групи мають профільність, що визначається на розподілі учбових годин певних предметів на групи. Згідно обраного профілю гуртківці вивчають обов'язковий перелік предметів. Для усіх бажаючих працюють факультативні масові та творчі ігри, танці, інтелектуальні ігри.

З членами «Іміджу» проводиться велика виховна робота. Іміджисти беруть активну участь у зйомках популярної телепередачі «Відкриті двері», на яку запрошуються відомі кіровоградці та гості міста, відвідують засідання інформаційного центру, центру дипломатії та народної майстерні.

В клубі високий рівень самоврядування. Громадським органом є рада «Іміджу», у яку входять кращі гуртківці та педагоги. Керує радою – Президент клубу. Першим президентом клубу став Олександр Тодосієв – студент Кіровоградської льотної академії, потім Київського національного університету культури. Його змінили Максим Харчилава – випускник льотної академії, Андрій Приходько – випускник Кіровоградського державного педагогічного університету, Алла Козюхіна – випускниця Кіровоградського інституту регіонального управління, Кирил Мельник – випускник Кіровоградського філіалу Київського національного університету культури, Дмитро Перехрестов – випускник Кіровоградського філіалу Київської державної льотної академії. Рада

приймає рішення про зарахування та виключення з членів студії, організацію внутрішніх заходів.

Студійці активно приймають участь у благодійних та громадських акціях, що проводяться у ДЮОЦі: збирали речі для дітей Закарпаття, приймали дітей з Закарпаття у своїх родин, збирали підписи проти застосування протипіхотних мін тощо.

Найбільш потужною секцією клубу є шоу-театр. Незалежно від того, йде мова про політику чи розваги, соціальні проблеми чи інші події, вони незмінно подаються у стилі шоу, створити яке допомагає «Іміджу» ансамбль сучасного танцю «Час Пік» та студія естрадного співу «Антарес» та «Вікторія».

У репертуарі шоу-театру – музичні мініатюри з великими ляльками та масками: міні спектаклі, мініатюри-нарис, безліч шоу-програм до Нового року та дня Святого Валентина. У створенні мініатюр, театралізованих шоу-програм беруть участь всі гуртківці, проходячи шлях від народження ідеї до втілення ідеї у життя.

Клуб «Імідж» – член міжнародної організації «Дім миру» з центром у м. Володимир (Росія), Його делегації двічі брали участь у культурній програмі II та III міжнародних фестивалів «Співдружність». Двічі – у «Різдвяних зустрічах» у м. Володимирі. На запрошення асоціації KBK м. Санкт-Петербурга іміджисти брали участь у Чемпіонаті KBK сезону 98 року серед команд шкіл міста Санкт-Петербурга, набрали найвищий рейтинг. У м. Дніпропетровську іміджисти зайняли 1 місце на республіканському фестивалі «Ліхтарики миру» за театралізований захист теми «Земля у XXI сторіччі».

З 1999 по 2006 рік команда юних пожежних створених на базі клубу – одна з кращих в Україні. Команда KBH «Жертви експериментів» – переможиця регіональних чемпіонатів KBH ДАІ у м. Миколаєві (2007), Одесі (2009), Кіровограді (2010), лауреат 1 та 2 ступенів всеукраїнських етапів у МДЦ «Артек» (2007, 2009), переможець регіонального етапу всеукраїнського телевізійного конкурсу «Поуму» у м. Полтава (2011), лауреат 3 ступеня всеукраїнського етапу у м. Києві (2011).

Вихованці клубу Марія Мельник та Марія Іонова – переможці всеукраїнських конкурсів читців – «Світ надії – Дивосвіт» (Херсонська область, 2009) та «Тарасовими шляхами» м. Луцьк (2011).

Шоу-театр клубу у 2008 році отримав звання народного художнього колективу.

Студія займається комерційною діяльністю: шоу-програми та диско-теки для молоді міста платні. За рахунок отриманих коштів та коштів спонсорів підтримується та розширюється матеріальна база колективу, організується відпочинок. Завдяки цьому влітку студійці відпочивають у наметовому таборі у Криму та на Південному Бузі.

За роки існування «Іміджу» його школу пройшли більш ніж 2000 юнаків та дівчат. Сьогодні багатьох з них знають у місті, області та Україні.

Засоби масової інформації мають великий попит на випускників «Іміджу». Багато випускників клубу працювали та працюють на різних обласних та

всеукраїнських теле- та радіоканалах.

Керує колективом Наталя Костянтинівна Долгополова. Вона вміє не тільки сама творчо працювати, а й розпізнавати та розвивати в своїх вихованців особливу неповторність, індивідуальність. Наталя Костянтинівна вміє об'єднати біля себе однодумців для досягнення кінцевого результату.

Шоу-театр клубу «Імідж» є методичною базою для навчання керівників театральних гуртків позашкільних закладів області та центрів позашкільної роботи міста. Досвід роботи «Іміджа» вивчали представники різних колективів з Чернігова, Миколаєва, Хмельницького, Чернівців, Житомира, Севастополя, Костомукши (Карелія), Донецька, Санкт-Петербурга.

Наталя Костянтинівна чудовий педагог і психолог від природи. Завжди враховує індивідуальні здібності і вікові особливості дітей.

Феномен Ірини Михайлівни Зантарії

«Дзвони соняхів дзвонять у небі»... Саме ці рядки із поезії В. Гончаренка, відомого поета-земляка, стали провідними для найменших аматорів олівця і пензля, членів ізостудії «Соняшник». Простір нашого безкрайнього степового неба, щирість і тепло сонячної щедрої землі увібрала в собі ця назва. Студія об'єднує 100 дітей. Керує нею вже багато років Зантарія Ірина Михайлівна.

«Якого кольору зебри? Білі в чорну смужку, а може навпаки.» «А я думаю, що вони бувають різнокольорові, якщо їх художник намалює».

«У художників і тигри в клітинку, і слони з крильцями. І все нормально.» – першокласники СШ № 4 обговорюють свої проблеми, готуючись до заняття малювання. Розмова ведеться серйозна, на майже професійному рівні. На партах з'являються писанки. Напередодні Пасхи керівник гуртка Ірина Михайлівна навчила малят розписувати яйця.

Знайдуться методисти та вчителі початкових класів, які здивуються від такого вільного трактування шкільної програми. Проте у цьому питанні з ними можна посперечатися. Адже естетичне виховання у школах здебільшого являє епізодичні акції, а не систематичне залучення дітей до творчості. Тому методика роботи виховательки Ірини Зантарія, яка веде уроки малювання, викликає в одних здивування, у більшості захоплення.

Програма, за якою вчать першокласники у цій школі, не відрізняється від загальноукраїнської. Проте кожний з перших класів має свою спеціалізацію. У позаурочний час діти вивчають образотворче мистецтво, основи театрального мистецтва, хореографію. І у театрі проходили заняття малят, і у церкві вони бували, і малювали під музику. Мабуть, все ж сколихнулось щось у дитячих душах. Стало їм зрозуміло, що воно таке – натхнення в малюнках. У кожному з них погляд дитини на життя.

«Катастрофа» – так назвав свою роботу Сашко Кир'янов. Звідки в цієї дитини взялося напружене відчуття кольору пояснити можна. Батьки його – відомі у нашому місті художники. Але цього замало. Сашко у свої вісім років перечитав майже усього Гоголя. У хлопчика є свій погляд на світ. І він зобразив

його як глобальну трагедію. Червоний, чорний, синій, жовто-гарячий кольори об'єдналися в одну композицію. Те, що він, можливо, не зміг би ще пояснити словами, висвітлено у малюнку.

До роздумів над буттям йде й Ігор Жмаченко. «Дерево життя» – так називається його робота. Яскрава, динамічна, цікава за композицією, вона розкриває його розуміння життя. Для Ігоря світ – це поріднення усього живого. Тому на його дереві «ростуть» квіти і тварини, люди і птахи. Все має єдиний корінь.

А Інна Петренко у своїй роботі «Воскресіння» намалювала куполи церков, що мов космічні кораблі, здійснюються у святково уквітчане небо

Уважно переглядаючи роботи дітей, які експонуються у Кіровоградському гарнізонному клубі офіцерів, замислюєшся над тим, що, можливо, нам дорослим часом треба дивитися на світ крізь призму дитячого погляду.

У Ірини Михайлівни свої шляхи до дитячого світу. Вона перед тим, як діти починають малювати, дає їм послухати музику. Саме під музику народилась робота восьмирічної Світлани Литовки, яку дівчинка назвала «Нічні картинки. Менует». Рух, ліризм і музика – ось з чого складається акорд дитячого малюнка.

«Дітям треба просто не заважати малювати того, що їм хочеться, – говорить Ірина Михайлівна. – Коли я давала їм тему для створення ескізу до писанок, думала, що вони не зрозуміють мене. А вони зрозуміли».

«Початок життя» – назва теми. Для когось вона асоціювалася з паростком, у когось – з сонечком чи з морем, а у когось – з якоюсь абстракцією. І все це на довільно обраному дитиною фоні.

Якби психологи взялися дослідити явище – розуміння дітьми глибинних філософських проблем, то певне, твори вихованців Ірини Михайлівни Зантарія дали б для таких досліджень багатющий матеріал.

Чи задоволені батьки вихованням своїх малят? Якби ні, то не брали б вони, напевне, участі у чудових святах, які проводяться для дітей. На цих святах відбувається стільки відкриттів! А чи всі розуміють Ірину Михайлівну? Ні, звичайно. Хто ж зрозуміє педагога, яка не робить зауважень за розмальовані фарбою руки і личка – бо це ж, мовляв, не бруд, а фарба.

Знають роботи «Соняшника» і у нас, і за кордоном. На Міжнародній виставці дитячого малюнку у м.Лідіці (Чехословаччина) відмічені медаллю. Є серед вихованців студії призери Всесоюзного конкурсу дитячого малюнку «Підводні фантазії» (1990-1991рр.), призер 17-го Всесвітнього фестивалю у Франції (1990 р.). Є дипломи престижних дитячих конкурсів Угорщини і Фінляндії.

І думається, що колись хтось з учнів Ірини Михайлівни згадавши тему: «Початок життя», обов'язково напише портрет своєї виховательки. Адже шлях у мистецтво для нього розпочався із зустрічі з цією прекрасною жінкою.

З характеристики: «Ірина Михайлівна працює у закладі з 1984 року, вона талановитий, творчий, люблячий дітей педагог. Вона вміє не тільки вчити працювати, але й створює в колективі особливу атмосферу добра, тепла, творчості. Вона вбачає в кожній дитині особливу особистість, працює не тільки з дітьми,

але й з їхніми батьками. За декілька років створений дружний колектив, в якому традиційними стали виїзди на природу, святкування днів народження.

І.М.Зантарія не тільки сама працює енергійно і творчо, а й уміє організувати інших. В своїй роботі не зупиняється на вже відомих прийомах роботи, а постійно шукає нові ідеї, самовдосконалюється.

Ірина Михайлівна – чудовий психолог, тому завжди враховує і індивідуальні здібності, і настрій дітей.

В роботі студії вона змогла піднятися вище суто навчальних завдань по одному предмету. Діти не тільки малюють, а й пишуть вірші, складають казки, співають, танцюють. Кожне заняття в студії перетворюється в невелике свято».

Феномен Надії Олексіївни Фільченкової

Театральна студія «Маска» створена у 1988 році. Багато дітей за цей час пройшли через школу творчості, добра та любові.

У 5 групах студії займаються понад 100 юнаків та дівчат віком від 6 до 17 років. Вся навчально-виховна робота в студії – це процес виховання засобами театального мистецтва. У дітей-гуртківців виховуються такі творчі якості особистості, як спостережливість, пам'ять, фантазія, увага, уява, художній смак, музичні здібності, почуття ритму, вокальні дані.

Студія працює за авторською програмою Надії Олексіївни Фільченкової по театру (акторська майстерність). На сьогодні у репертуарі студії шоу-вистави за творчістю авторів зарубіжної та вітчизняної драматургії та літератури, музично-драматичні композиції, міні спектаклі, пластичні композиції, безліч етюдів.

У створенні мініатюр, театралізованих шоу-програм беруть участь всі гуртківці, використовуючи авторські вірші та музичні композиції.

Театральна студія «Маска» – учасник благодійного марафону з концертною програмою Фонду постраждалих від повіні в м. Лодзь (Польща), Всеукраїнського літературно-мистецького Віче в м. Києві, фестивалю «Таланти твої, Україно» в м. Южне (Одеська область), дипломанти Міжнародного фестивалю тенсінгу в м. Гдиня (Польща).

Сьогодні колектив дітей та педагогів театальної студії «Маска» сповнений творчих планів та цікавих задумів, він з радістю відчиняє двері перед юними акторами.

Надія Олексіївна Фільченкова – керівник колективу – закінчила Олександрійське культурно-освітнє училище за фахом «Керівник самодіяльного театального колективу». З 1988 року Н.О.Фільченкова працює керівником театальної студії «Маска» обласного дитячо-юнацького центру.

Педагог проводить заняття на високому методичному рівні. Надія Олексіївна впроваджує в свою роботу кращий педагогічний досвід України, ближнього зарубіжжя та Європи. За останній час одним з провідних напрямків студії є тенсінг. Студія працює над модернізацією репертуару та форм навчання, співпрацює з вокальною групою педагогів.

Н.О.Фільченкова використовує в процесі викладання творчі ігрові моменти, активні форми пізнавальної діяльності.

Вже багато років основний склад студії формується на базі спеціалізованих класів середньої загально-освітньої школи № 4, куди відбираються обдаровані діти з міста. Така система роботи дозволяє протягом багатьох років мати постійний склад колективу дітей.

Театральна студія «Маска» активно співпрацює з закладами культури міста та області. Частими гостями вихованців студії під час театральних зустрічей є актори музично-драматичного театру ім. М.Л.Кропивницького та обласного театру ляльок.

Багато часу приділяє педагог співпраці з батьками. Це спільні з дітьми «театральні вечори» та «родинні свята». Результати учбової діяльності педагог представляє на різноманітних масових заходах. Діти театральної студії «Маска» – це завжди активні учасники концертів, фестивалів, свят та ігрових програм ОЦДЮТ та м. Кіровограда. Надія Олексіївна вміє бачити в кожній дитині особливу неповторність, створює в колективі доброзичливу атмосферу.

По характеру розсудлива, спокійна, витримана. Колеги ставляться до неї з повагою.

Н.О.Фільченкова за багаторічну сумлінну працю нагороджена Почесними грамотами управління освіти облдержадміністрації, Міністерства освіти України, значком «Відмінник народної освіти».

Феномен Олександри Іванівни Пренко

Гурток «Килимарство» створений в 1992 році Олександром Іванівною Пренко. В основному діти займаються тут виготовленням гобеленів, хоча роблять і невеличкі килими.

Дітям подобається це більше, тому в гобелені вони мають змогу поєднати різні техніки ткацтва: ворсову, паласну, сумахову, кетельпасту.

Та й процес виготовлення гобелену – більш творчий. Діти – це 4 групи, хлопчики й дівчатка, самі малюють ескізи, самі потім працюють над виробами. Робота над гобеленом вимагає часу, посидючості, відчуття краси, але відвідують цей гурток діти залюбки.

За домовленістю з фабрикою «Інтрикотаж» отримує Олександра Іванівна відходи трикотажу, які потім діти розпускають на окремі нитки, працюють з ними.

Юні килимари брали участь у виставках ДЮЦу, були учасниками міжнародного конкурсу «Підводні фантазії» та багатьох інших.

В житті керівника студії Пренко, Схід й Україна переплелися особливо: народилась вона в м. Каспійську (Дагестан), в Махачкалі закінчила Дагестанське художнє училище за спеціальністю «художник-майстер килимоткацтва», працювала на художніх промислах Ставрополя.

Про те, що вона українка, дізналася ще школяркою. Батько читав старезну книжку з поживклими сторінками. Зазирнула через плече – незрозуміло

написано.

– Це, доню, наша рідна українська мова, – пояснив батько. – Бо ми – українці. Виростеш – повернешся на Батьківщину.

Вищу освіту Олександра здобула уже на Батьківщині, закінчила Кіровоградську педагогічну академію за спеціальністю «Психологія», і тепер навчає дітей килимарства з урахуванням набутих знань. Олександра Іванівна вважає, що усі діти талановиті, але не відразу це можна розпізнати. Буває, тільки з часом знаходить людина оту свою найбільш виразну рису, яка визначить потім її власну, не запозичену життєву долю. Олександра Пренко шукає серед малих особливо споріднені душі й навчає їх на прикладах історії народного мистецтва, де власним досвідом переконує, що і в традиції особистий шлях може бути неповторним, індивідуальним. Адже кожен художник доповнює світ особливим, тільки йому притаманним баченням давно відомого.

Більше тисячі різноманітних ляльок створила Олександра. Її площинні витвори у народному вбранні різних епох і фасонів, анфас і в профіль, з кісками і кучериками, вусані-вуйки і парубійки високо поціновані колекціонерами. Художниця узаконила авторське право на винахід площинної гобеленової ляльки і невтомно удосконалює малюнки й риси облич свого маленького рукотворного народу, який може бути іграшкою дитині, а може й оберегом щасливого подружжя стати. У знаменитих колекціях ляльок народів світу, безперечно, є одухотворені гобеленові представники, що їх пустила у світ Олександра Пренко.

Серед галузей образотворчого мистецтва робота за ткацьким верстаком вважається не тільки не з легких, а й не дуже вдячною. Адже складається з попереднього творчого – задум, ескізи, та технічного – перенесення на картон, а потім – по ниточці, по вузлику творене зображення...

Крім любові до обраної професії, треба мати ще й невимовне терпіння, послідовність і внутрішню зосередженість. Тільки тоді твір виходить цілісним і гармонійним. Роботи, які випромінюють доброту і гармонію у навколишній світ, завжди користуються попитом. Навіть, на малісінький доброзичливо-смішний сувенір витрачає художниця кілька годин.

Саме завдяки виключній наполегливості Олександри стала можливою виставка кіровоградської студії «Діти-2000 – дітям-3000» в київській галереї «Кольори», що на території Києво-Печерської Лаври.

На невеликій площі розмістили 60 робіт студійців. Емоції у київських художників, які монтували виставку, були дуже бурхливими, не кажучи вже, про те, що увесь столичний бомонд побував тут.

«Це вже готові музейні експонати», – думка голови Союзу народних майстрів Володимир Прядка. А професор Художньої академії Андріяшко відібрав частину робіт для експозиції в академії.

Творчість – це талант, помножений на щоденну наполегливу щирю праці. У цьому ще раз переконуєшся, ознайомившись з діяльністю Олександри Пренко. Вона, відчувши в собі талант, протягом двох десятиліть щедро дарує його людям, працює над удосконаленням своїх здібностей, примножує свій

творчий здобуток новими перлинами. Кіровоградка з дагестанським корінням, волею долі закинута в наші краї, зуміла прославити Кіровоградщину далеко за її межами. Роботи Олександри Іванівни продовжують своє життя нині в Західній Європі (Швеції, Франції, Англії) і в Північній Америці (Канаді).

Феномен Галини Євгенівни і Володимира Олексійовича Чайковських

Керівники народного ансамблю танцю України «Росинка» (при обласному ЦДЮТ) Галина і Володимир Чайковські зустрілися у цьому житті не випадково.

Мабуть, це веління долі. Бо де той Новосибірськ, в якому мешкала сім'я Галини, і де наша Новоукраїнка, звідки родом Володимир, а зустрілися ці молоді люди саме на Кіровоградщині, у Кіровоградському педінституті, а ще точніше – у студентській танцювальній «Юності»...

З інтерв'ю кореспонденту газети «Кіровоградська правда» (29.08.98):

«Галина Євгенівна: – Для нас це був не просто ансамбль, це було все! Скільки там дружб, любові народилося! І в тім числі – наша (ми одружилися на другому курсі, а на третьому вже мали Дениса).

Володимир Олексійович: – Для мене «Юність» – взагалі ціла епоха. Я в ній протанцював шість років. В інституті я був далеко не відмінником. Просто я танцював! І готовий був танцювати день і ніч.

Кор.: – Значить, в ансамблі ви були на висоті. Теж з п'яти років почали танцювати?

Володимир Олексійович: – Я почав пізно, у сьомому класі. Але мені страшенно поталанило, що у Новоукраїнці був великий ентузіаст танцю Віктор Семенович Марущак, який не просто вчив нас танцювати, а заповнив такою ж любов'ю до цього виду мистецтва, яким був наповнений сам. Ми з ним і понині спілкуємося».

Галина Чайковська народилася на сцені. У прямому і в переносному значенні цього слова. У її матері – Лідії Аркадіївни, танцюристкі Новосибірського театру опери і балету – передчасно розпочалися пологи, тож поки прибула «швидка допомога» до породіллі, перший крик дівчинки пролунав у стінах оперного театру. Хіба це не знак Божий?

Мати залишила трупу оперного театру через родинні обставини. Переїжджаючи за місцем роботи чоловіка-залізничника, Лідія Аркадіївна керувала танцювальними колективами, до яких залучала й доньку. Останнім місцем роботи її мами був Знам'янський будинок піонерів.

Галина не забувала маминих уроків танцювального мистецтва і згодом тягнулася до участі в хореографічних ансамблях. У 1974 році, коли поступила на філологічний факультет Кіровоградського педінституту ім.О.С.Пушкіна, одразу ж попросилася до танцювального ансамблю «Юність».

З 1982 року Галина Євгенівна працює балетмейстером і керівником хореографічного ансамблю «Росинка» Кіровського будинку піонерів міста Кіровограда. До ансамблю потяглися діти, але приміщення для танців було

замале. В 1992 році здається в експлуатацію прекрасне приміщення обласного Будинку піонерів (пізніше він перейменований в Кіровоградський обласний центр дитячої та юнацької творчості), і його директор Людмила Листопадова, яка весь час слідувала за творчістю Галини Євгенівни, запрошує її на роботу в названу установу. Галина Чайковська погоджується: керівник і всі діти зі зразкового ансамблю «Росинка» продовжують займатися хореографією уже у просторих залах ОЦДЮТ.

«Галина Євгенівна: – У мене коріння любові до танцю дещо глибші. Моя мама – балетмейстер – побачивши в мені якийсь потяг, почала навчати і мене хореографії, ставити для мене танці. Хоча дуже швидко сказала, що робити це надто непросто, бо я вічно ламала творіння її душі і серця, починала придумувати щось своє.

У мене були час від часу помічники. Але я з ними довго не могла працювати. Розумієте, нікого це не гріло. От людина прийшла, відпрацювала і пішла. А мені потрібно було, щоб цим жили.

Кор.: – Тому ви і стали працювати в парі, бо, як неважко здогадатися, такою людиною, для якого танці були все, був і є Володимир Олексійович.

Галина Євгенівна: – Коли він, працюючи в «Проліску» у Анатолія Єгоровича Короткова, приходив додому і говорив: «Наші діти...», мені так хотілося, щоб він це говорив про моїх, із «Росинки»...

Кор.: – До речі, «Пролісок». Ота висока планка майстерності, яку ставить він, атмосфера творчої конкуренції, яка, безумовно, є у насиченому танцювальними колективами Кіровограді, – це вам допомагає чи навпаки – вибиває із робочого настрою?

Володимир Олексійович: – Звичайно, допомагає. Це просто здорово, що є такий «Пролісок», що треба працювати на повну катушку, аби чогось досягти. І тут головне – чітко визначити свій шлях, твердо йти по ньому, навіть, якщо якісь невдачі десь за черговим поворотом «зловлять». Ну і ще одне. Ми ж, як і інші колективи, не замикаємося на Кіровограді. Світ широкий, місця для творчих зустрічей і виступів усім вистачить.

Кор.: – Останнім часом ви побували в Москві на міжнародному фестивалі, були головними балетмейстерами його. Влітку «Росинка» брала участь у святі відкриття і закриття шостого міжнародного дитячого кінофестивалю «Артек», що проходив, зрозуміло, в Артеці і ви знову – головні балетмейстери...

Галина Євгенівна: – Ми, звичайно, дуже хвилювалися, фестивалі проходили на досить високому рівні. Але, здається, ми і «Росинка» гідно витримали цей екзамен. В Артеці, до речі, був п'ятий фестиваль, на якому ми були. Привезли звідти приз фестивалю, диплом «За вірність дитинству, за справжнє і чисте мистецтво, за велику роботу душі і серця на благо своїх вихованців». Заради таких слів варто жити і творити, забувати про себе, про свій вільний час, спочинок.

Володимир Олексійович: – Щодо вільного часу, спочинку, то й це все якось само собою переходить у ту справу, якою живеш і яка для тебе – все. У нас, крім нашої «Росинки», більше немає нічого (син і батьки – то окремі виміри

життя).

Кор.: – Здогадатися неважко, що так ранить і вражає вас: скорочення, брак коштів, ставлення держави до мистецтва за межами столиці.

Галина Євгенівна: – Звичайно. Набирайте платні групи, кажуть нам. Ми категорично проти! Гроші без таланту і самовідданості дітей нам непотрібні. Якби все перейшло на гроші, то у нас не було б таких дітей, яких маємо нині і які – наша гордість. Та й взагалі історію не обманеш: таланти виходять з народу – бідного, обдертого, але непереможно талановитого. Зараз про це хочуть забути, а до таланту ставляться так, як до чогось, що можна виростити. Так, танцювати навчити можна, а бути творцем – ніколи.

Володимир Олексійович: – Взагалі в мистецтві потрібно бути по-своєму максималістом (а це з віком не проходить), інакше просто не будеш творцем. Бо це не так просто, бо треба, щоб боліло, щоб заповонило цілком, а це за наказом не буває.

Галина Євгенівна: – До речі, це, звичайно, непросто – і по-своєму теж максималізм – вести весь колектив самим. Але це і наше щастя. Кожна дитина проходить через наші руки, кожну бачимо, відчуваємо, розуміємо. Ми щойно повернулися з Артека. Нам дали можливість місяць просто відпочити там. Боже, який це був місяць! Море, гори, і чудове спілкування... Отаким життям я б хотіла жити: ніякої політики, ніяких потрясінь, просто нормальне життя і біля мене – наші діти.

Кор.: – В одному з інтерв'ю Моїсеєв на запитання, що на його думку, щастя, відповів: «Коли тобі нічого не хочеться, крім того, що маєш». Що можете сказати з цього приводу ви?

Володимир Олексійович: – Мені б іще хотілося щось створити у «Росинці». Як у письменника краща книга ще не написана, так і у нас, сподіваюся, ще не все поставлено, створено.

Галина Євгенівна: Коли серед дітей – забуваєш про вік, захоплюєшся, як вони, радієш, уболіваєш, а на якихось там змаганнях по силі переживань і по прояву емоцій мене від них не відрізниш...»

У цьому році народний хореографічний ансамбль «Росинка» Кіровоградського обласного ЦДЮТ відсвяткував 30-річний ювілей. Почавши свій шлях від звичайного хореографічного гуртка, ансамбль «Росинка» перетворився на великий потужний колектив, який налічує 300 танцівників і відомий у багатьох куточках нашої планети. За 30 років керівники колективу Галина та Володимир Чайковські виховали й виростили яскраву плеяду творчих особистостей, які зараз продовжують справу своїх наставників, як в Україні, так і далеко закордоном. Троє випускників, які прийшли у «Росинку» у п'ять років, тепер викладають хореографію у рідному колективі – це Маргарита Пятова (Месюра), Ірина Розінко-Сокирко та Денис Чайковський. Також надійними помічниками для керівників ансамблю є акомпаніатори й концертмейстери колективу Валентина Загрійчук, Вадим Ярошенко та Світлана Уманенко. Вони професіонали не тільки у царині музики, а й відмінні педагоги.

Популярність колективу зростає з кожним днем. Її секрет у високій

виконавській майстерності, яскравому таланті юних артистів та у наполегливій співпраці викладачів і вихованців ансамблю. Художня довершеність кожного танцю, багатство музичного супроводу створюють неповторні образи, які не залишають глядача байдужим. В активі ансамблю численні нагороди міжнародних, всеукраїнських конкурсів і фестивалів.

Слава про відомий хореографічний ансамбль «Росинка» і його керівника швидко розлітається не лише по Україні, а далеко за її межами: «Росинці» аплодують в містах України, її столиці м.Києві, АР Крим, Росії, Прибалтиці, Болгарії, Франції, Чорногорії, Югославії, Македонії, Арабських Еміратах.

Праця Г. Чайковської за роки діяльності на ниві культури і освіти відзначалася нагородами. Галина Євгенівна – Заслужений працівник культури АР Крим, Заслужений працівник освіти України, кавалер ордена Княгині Ольги третього ступеня...

Феномен Софії Володимирівни Матрос

Оркестр народних інструментів існував у закладі з 1937 року, але ніколи він ще не мав таких умов для навчання дітей як нині. Музичні інструменти – це гордість не тільки оркестру, а й всього колективу. Їх замовляли в різних містах колишнього Радянського Союзу, власноруч привозили до ДЮЦу. Тут є тепер фортепіано, домри-прими, альти, тенори, гуслі-клавіші, ксилофон, всі ударні інструменти, два комплекти шумових оркестрів, російських і українських національних інструментів та інші.

З 1986 року керує оркестром Софія Володимирівна Польова. Це її зусиллями створена така чудова матеріальна база оркестру, сформовано колектив викладачів та вихованців оркестру, розроблена власна програма роботи «Орії» (так називається тепер оркестр народних інструментів).

Свій творчий шлях Софія Володимирівна розпочала в музичній школі Кривого Рогу по класу домри. Далі – Кіровоградське музичне училище і робота керівником гуртка народних інструментів у Палаці піонерів та школярів. Працювала Софія Володимирівна в Кіровоградській музичній школі №2, але згодом повернулася у Палац піонерів, бо вважає, що «...у школі нецікаво – сухий підхід до роботи з дітьми, немає нічого спільного з роботою в Палаці, де більше можливостей для творчого польоту дітей та педагогів...». Такий дух творчого польоту панує в колективі. Діти залюбки відвідують заняття в оркестрі. Поруч з Софією Володимирівною працює 12 педагогів, які кожного дня спілкуються з дітьми, виявляють юні обдарування, з натхненням відшліфовують гру юних музикантів.

Педагоги-наставники допомагають їм пізнати цей світ через музику і спілкування, образне мислення. У колективі панує атмосфера любові, взаємоповаги. А тому і випускники не поспішають залишати стіни рідного Центру. Часто телефонують, звертаються за допомогою, діляться своїми печалями і радіщами з колишніми наставниками, а іноді і просто приходять на репетицію, щоб пригадати знайомі, до болю чарівні звуки домри, гітари, бандури... Третина

нинішнього педагогічного складу оркестру є його випускниками. Вони знайшли тут не лише свій творчий шлях, а й свої половинки: Світлана та Анатолій Дон, Руслан та Людмила Федосєєви. У народі кажуть: «Музика єднає серця».

З 1978 року в закладі працює Алла Олександрівна Лисенко – концертмейстер вищої категорії, «Відмінник освіти України». Вона є кваліфікованим фахівцем, знавцем своєї справи, цікаво проводить заняття, велику увагу приділяє розвитку творчої особистості. Тактичний та чуйний вихователь, користується повагою батьків, дітей та колег. Алла Олександрівна приймає активну участь у концертній діяльності колективу.

Результати прийшли не одразу й не випадково. Потрібен був певний репертуар, а він в «Орії» особливий, неповторний. Тут і класичні твори, і твори зарубіжних та українських композиторів, і українські народні пісні та мелодії, і твори місцевих авторів. Є й власні оранжировки, інструментовки і вокальних, і інструментальних творів. Наприклад, іспанський народний танець (в обробці та оранжировці О.Г.Польового). «Там, де Ятрань круто в'ється», «Реве та стогне Дніпр широкий» та інші.

У 1993 році оркестр народних інструментів «Орія» отримав звання зразкового колективу, у 1995 – народного художнього колективу.

Феномен Ірини Володимирівни Мурованої

Народний художній хореографічний ансамбль «Час Пік» було створено в 1994 році. Перший склад ансамблю отримав назву «Джаз-рок балет Час Пік», керівником якого була випускниця Київського інституту культури Ірина Кузьміна. Маючи добру професійну підготовку, стаж роботи артисткою балету у Київському вар'єте «Метро», Ірина вирішила захопити цим видом танцю інших.

В цьому ж році колектив отримав свою першу нагороду на фестивалі «Золотарібка» у Севастополі. Колектив активно співпрацював з комітетом справ молоді, модельними агенціями міста, композитором Олексієм Кононенко. Саме на його музику створюються перші композиції ансамблю. Ансамбль побував на міжнародному фестивалі «Слов'яни» у Болгарії, де, що називається, «показався». Його запросили провести серію концертних виступів по болгарському узбережжю Чорного моря. Концерти мали великий успіх. Високий рейтинг серед глядачів здобули танці «Чорна кава» та «На вулицях Хьюстона». Привернули увагу глядачів костюми учасників ансамблю, які виготовляє для «Часу пік» молодий талановитий дизайнер Максим Гаркуша. Організатори фестивалю запросили «Час пік» до подальшого співробітництва, тобто участь ансамблю у Міжнародному фестивалі «Слав'яни» стане традиційною.

Першими солістами ансамблю були Олександр Калакута, Роман Огнєв, Тамара Мазур, Ольга Сухолітко. Допомогають керівникові творчі колеги Зоя Коляда, Константин Шестопалець, Ірина Коптева.

З 1999 року керівником колективу стає Ігорь Хомінський. Ансамбль «Час Пік» отримує першу премію на фестивалі «На порозі двадцять першого століття» у Москві.

З 2001 року керівником колективу стає Ірина Володимирівна Мурована. Створюється та затверджується авторська програма, за якою працює ансамбль «Час Пік».

Колектив значно збільшує кількісний склад вихованців, приймає активну участь у Всеукраїнських та Міжнародних фестивалях дитячої творчості.

У 2001 році колектив отримує диплом лауреата I ступеню Міжнародного фестивалю дитячої творчості, присвяченого Всесвітньому Дню Землі у Кіровограді. У 2002 році – диплом лауреата I ступеню IV відкритого фестивалю «Хай живе надія» у місті Олександрія.

У 2003 році колективу присвоєно звання «Зразковий художній колектив»

У 2004 році колектив нагороджений двома I преміями у старшій та середній категоріях фестивалю «Різдвяні зустрічі» у Львові; у 2005 – I премією Всеукраїнського дитячо-юнацького фестивалю мистецтв «Осіньна фантазія» в Одесі. У цьому ж році керівником ансамблю та викладачами створюється хореографічний проект «Життя прекрасне», який користується великим успіхом у глядачів та неодноразово транслюється на телебаченні.

У 2006 році колектив отримує дипломи I та II ступеню XII Міжнародного фестивалю-конкурсу «Браво – 2006», м. Володимир (Росія); дипломи Міністерства освіти і науки України (2006, 2007); у 2007 – Гран-прі XII Міжнародного фестивалю дитячої творчості, присвяченого Всесвітньому Дню Землі.

У 2007 «Час пік» гастролює та бере участь у фольклорному фестивалі в Сербії, Німеччині.

Керівник ансамблю Ірина Мурована була запрошена головним балетмейстером-постановником, а вихованці ансамблю – артистами балету у Чехію для зйомок художнього фільму «Пушкен». «Час пік» із захватом згадують ті часи, коли вдалося попрацювати у великому кіно! У костюмах пушкінської епохи вони не тільки танцювали мазурку та полонез на великосвітських балах, але й стали повноправними членами масовки, встигли подружитися з російськими учасниками зйомок Дмитром Ісаєвим (цесаревичем з «Бідної Насті»), Михайлом Светіним. Особливо теплі відносини були у кіровоградців зі Светіним, людиною доброю, товариською, юморною.

У 2008 році колектив став лауреатом I премії Міжнародного фестивалю «Созопольська панорама» у Болгарії.

У 2009 році колектив отримує звання «Народного художнього хореографічного ансамблю України», а керівник колективу – звання відмінника освіти України.

У 2010 році колектив отримує Гран-прі дитячого фестивалю «Яскрава країна у Трускавці». У цьому ж році колектив викладачів ансамблю створює комплексну програму «Школи естетичного та хореографічного розвитку дитини», яка отримує схвальну рецензію на кафедрі хореографії Кіровоградського Державного педагогічного університету імені В. Винниченка. У 2011 році програма була затверджена Інститутом післядипломної освіти.

У 2011 році колектив отримує Гран-прі Всеукраїнського фестивалю «Візерунки на Дніпрі» у Дніпропетровську та дві I премії Всеукраїнського

фестивалю «Падіюн скликає друзів» в Ужгороді. У цьому ж році колектив став гостем фестивалів в Сербії, Португалії та Болгарії.

У 2011 році Ірина Мурована запрошена балетмейстером постановником на зйомки фільму «Синдром Дракона». Викладач ансамблю Марина Осадчук стала репетитором цих постановок. Учасниками були актори та випускники ансамблю.

Про таїнство народження танцю розповідь керівника «Час Пік» Ірини Мурованої: «Танець, напевно, народився разом з людиною. Немає жодного народу на планеті, у якого танець не був би однієї з життєвих складових. Шамани з його допомогою переходили грань потойбічного, воїни вбирали в себе силу своїх ворогів. Та й зараз не тільки виконавці, але й глядачі, що спостерігають за танцюючими, входять у якийсь особливий стан. Танець як явище сучасного життя, що це?

Це прагнення людини до самовираження. Будь-який сучасний танець, якого завгодно напрямку, має одну основу – класичну, народну. Танець був і буде затребуваний. Людину завжди тягло до себе прекрасне – танець, живопис або архітектура. Не потрібно доводити силу впливу танцю на людину, на його підсвідомість. Танець здатний викликати в нас різноманітні почуття, міняти свідомість, перевертати душу. Він здатний робити людину краще. Хіба цього мало? Хіба це не потрібно нам зараз?

Найважливішою для мене є підтримка дітей, яких сьогодні в колективі 400. Вони розуміють й приймають мої думки. У них самих відбуваються масштабні внутрішні зміни. Вони по-іншому починають спілкуватися між собою. Наші учні не лише навчаються мистецтву хореографії, а й виховують в собі найгарніші людські якості. Нічого б не вишло без моїх дійсних однодумців – колективу викладачів «Час Пік». Вже багато років працюють талановиті балетмейстери та постановники номерів програми колективу, яка включає композиції для всіх вікових категорій – Оксана Чернова, Егор Похиленко, Віталій Іванченко, Марина Осадчук. Це викладачі з великої літери та соратники.

Ми покликані відкрити вам емоційний світ, який живе в душі кожної людини. Він виражений пластикою тіла, його свободою. Наш танець – це життя».

Бурхливі оплески супроводжують кожен виступ танцюристів у концертах. Звичайно ж, це – свідчення успіху. А успіх так просто не приходить. Необхідна воля, талант, праця. Дуже велика праця, напруга години пік, до чого народному ансамблю сучасного танцю «Час пік» не звикати.

Феномен Вікторії Степанівни Гавази і Вікторії Анатоліївни Політовської

Як же всім нам хочеться жити у мирі і злагоді! Але мало просто хотіти, треба визначити, що саме кожен може зробити для цього. Мрії – не така безнадійна справа, як може здаватися. А мрійники, у яких все виходить, успіх завжди з ними поруч. Наприклад, так можна сказати про керівників зразкової студії сучасної естрадної дитячої пісні «Вікторія».

Вікторія значить перемога, навіть подвійна. Адже керують дві Вікторії: Гаваза і Політовська. Вони створили таку атмосферу, коли вихованці розкриваються, як квіти, почувають себе членами однієї дружньої родини. Сила єднання – у любові. А любові тут вистачає на всіх. Все продумано: і репертуар, і вбрання, в якому виступають діти.

Перші помічники, звичайно ж, батьки. Вони завжди поруч і в будні, і на свята.

А як люблять вихованців у ДЮЦі! Їм завжди раді. В чому ж їхня притягальна сила? У маленьких і в старших вихованців, у керівників є спільне – щирі відкриті серця, поруч з якими розтає байдужість, перетворюючись спочатку в інтерес, а потім і в дружбу.

У центрі жодне свято не обходиться без участі цього ансамблю. І не тільки у нас. Вихованці студії «Вікторія» – Крістіна Барабуля, Маша Бойчук і Анна Передрієнко стали переможцями Всеукраїнського конкурсу «Крок до зірок» (м.Київ). А Ганна Твердоступ стала переможницею пісенного фестивалю у м. Євпаторії «Зоряні мости».

Вогонь і тепло їхніх сердець допомагають з'єднати всіх небайдужих до спільної справи – створення світу, сприятливого для дітей.

...Уперше свої музичні здібності восьмилітня Христинка Барабуля продемонструвала у два роки. Якось бабуся, яка няньчила дівчинку, помітила, що внучка особливо радісно реагує на телепередачі, де виступають співаки. Згодом дівчинка почала наспівувати найвідоміші шлягери української і російської естради, причому чітко передавала мелодію, відбивала ритм. У сімейному архіві нині зберігаються любительські аудіозаписи з «виступами» дворічної Христинки як пам'ять про її перші кроки у світі музики.

Минав час, і спів став не просто захопленням, а й потребою цієї дитини, її мама Елла Володимирівна, за фахом учитель музики, колишня учасниця хореографічного ансамблю «Ятрань», спочатку сама вчила азам музичної грамоти доньку, а потім, за порадою друзів, привела її у вокальний гурт при обласному дитячо-юнацькому центрі, яким керує Вікторія Гаваза. Христинка виконувала поради керівника старанно і з великим задоволенням вчила будь-яку пісню. А у чотири з половиною роки почалася її сольна кар'єра.

Сьогодні і в обласній філармонії, і на головному майдані міста, і на інших концертних майданчиках юна співачка тримається досить впевнено. Вона була, наймолодшою учасницею творчого звіту області у Києві. Столичний Палац «Україна» приймав нашу маленьку артистку особливо тепло.

Життя в обласному Центрі дитячої та юнацької творчості бурхливе, неспинне... Що тільки не проходить у стінах установи: сесії обласного Парламенту дітей, інтелектуальні ігри, концерти, конкурси. Але зупинятися на досягнутому ніхто не збирається! А відтак, замахнулися на «Народного артиста». Саме таку назву мав шоу-проект студії сучасної естрадної пісні «Вікторія». Оцінювали вміння та артистизм маленьких співаків їхні старші сестри по класу А.Передрієнко, Х.Барабуля, А.Горбатенко, представник батьківського комітету А.Твердоступ, психолог В.Рубан, голова журі – методист музично-естетичного

напрямку О.Коваленко. Нелегко було визначати переможців, адже на сцені – справжні народні артисти. 22 учасники змагалися за призи та дипломи у таких номінаціях: «Стильність і сучасність», «Акторська майстерність», «Професіоналізм», «Неповторність», «Глядацька симпатія» та ін. У виконанні учасників студії «Вікторія» прозвучали пісні з мультфільмів «Левенятко та черепаха», «Червона шапочка», «Чунга-чанга», «Кіт Леопольд», «Попелюшка», «Буратіно» та багато інших. Кожен із конкурсантів намагався не лише гарно та професійно заспівати, а і передати образ свого героя яскравим та оригінальним костюмом, хореографічними композиціями. Софія Товстогай просто зачарувала членів журі і глядачів піснею Черепахи і тим образом, який передала на сцені. А пісня з мультфільму «Буратіно» у виконанні Станіслава Олійника не просто звеселила глядачів, а й завела запальним танцем біля соліста. Після довгого та бурхливого обговорення журі оголосило результати – дипломами II ступеня нагороджені Аліна Чебану та дует Саші Білоценко і Саші Єршова. Дипломами I ступеня нагороджені Ліда Кудрявцева, Лола Рудь, Софія Товстоган, Марина Каліщ.

Найвищу нагороду – Гран-прі – отримала Наталка Скубіліна з піснею «Пай-пай».

Отакі проекти реалізують педагоги ОЦДЮТ.

Феномен Сивоконь Лариси Леонідівни

*«Вчення має полягати лише в тому,
щоб мати чисте серце і любити
свого ближнього як самого себе».*

(Конфуцій)

В дітях майбутнє кожної держави, перспективи її соціального та демографічного розвитку. Природа щедро наділила кожну дитину можливостями для розвитку. Практикою виявлено, що діти, які ще до школи мали високий рівень розумового розвитку, вміли логічно мислити, мали певний рівень вихованості – у школі не мають проблем у навчанні. Чим раніше дитина набуває початковий досвід спілкування з однолітками, має можливість самоствердитися, відчувати радість від успішного досягнення, тим комфортніше, впевненіше вона буде почувати себе у суспільстві. Тому, чим раніше починається процес виховання, розвитку творчих та пізнавальних здібностей дитини, тим ефективнішим він буде.

Вже багато років на базі ОЦДЮТ працює студія дошкільної підготовки «Горішок», засновником якої є Лариса Леонідівна Сивоконь. Головна мета студії – організувати підготовку до школи дітей, які з різних причин не відвідують дошкільні дитячі заклади, шляхом створення щодо них сприятливих умов для розвитку творчих, інтелектуальних, духовних та фізичних здібностей, пізнавального інтересу. Одне з основних завдань колективу – не тільки сформувати елементарні загально-навчальні уміння та навички, а й розкрити здібності дитини з метою залучення її до профільних гуртків та колективів центру.

Ідею створення студії в 1998 році «подарувала» Ларисі Леонідівні маленька донечка Полінка, яка як справжня «чомучка», готувалася йти у перший клас. У рік відкриття до студії прийшло 16 дітей, а разом з ними великий загін мам та татусів, бабусь та дідусів. У кожної дитини від природи закладено потяг до знань, до нового та цікавого, але в 5–6-річному віці коло спілкування дошкільнят залежить від бажання батьків приділяти увагу своїй дитині: водити на заняття, цікавитися досягненнями, разом відпочивати. Тому, першими помічниками для Лариси Леонідівни, прихильниками студії стали батьки вихованців. Вони разом створювали затишок в аудиторії, готували дидактичні матеріали до занять, організовували святкові ранки. За освітою Лариса Леонідівна – вчитель початкових класів, за посадою – завідувача відділом дозвілля, тому заняття у студії це завжди гра, хоча інколи дуже серйозна. У студії «Горішок» особливі педагогічні підходи: заняття з дітьми набули невимушеного характеру. Провідним принципом роботи стала орієнтація на індивідуальні особливості, кожне заняття багате за змістом, оригінальне за формою та методами навчання. Педагог, взявши за основу програми виховання дітей дошкільного віку «Малятко» та «Дитина», під час практичної діяльності, враховуючи не тільки фізіологічні особливості дітей цієї вікової категорії, але й індивідуальні особливості кожної дитини студії, працює над авторською комплексною програмою. І допомагали Ларисі Леонідівні в роботі педагоги студії Людмила Стороженко («Математика», «Письмо»), Олексій Земеров («Англійська мова»), Алла Грим (психолог). Адже колектив ріс і в 2001 році в його стінах вже понад 60 вихованців. Невеликий, але професійний педагогічний склад студії, завжди відчував підтримку адміністрації закладу – директора Л.В.Листопадової та заступника з навчально-виховної роботи С.Ф.Тітовій І не випадково, що у 2002 році керівник студії Л.Л.Сивоконь стала переможцем номінації «Пошук і новизна» конкурсу педагогічної майстерності «Кришталеве гроно».

Говорять, краща реклама – результат роботи. Результат «Горішка» – діти, за яких не соромно педагогам, якими пишаються батьки, з якими цікаво працювати вчителям загальноосвітніх шкіл. І з кожним роком все більше і більше вихованців-горішківців сідають за парти. Зараз їх понад 180. У сьогоденні студія перебуває у своєму розквіті: збільшився перелік навчальних програм та кількість вікових груп: 6 груп дітей 5–6-років, 2 групи – 4–5-річки. З 2002 року в студії працюють Світлана Михайлівна Шалига, Ольга Костянтинівна Іващенко, Ольга Петрівна Клименко – досвідчені, працездатні, творчі педагоги, фахівці своєї справи, які можуть задовольнити вимоги сучасних дітей щодо їх гармонійного розвитку, створивши сприятливі умови для навчання та виховання: власна затишна аудиторія, ігровий куточок. Студія працює у дві зміни, що влаштовує батьків вихованців зручним розкладом занять.

Справжньою родзинкою педагогічного колективу є Шалига Світлана Михайлівна, в минулому – вихованка ДЮЦу, а зараз, після закінчення Кіровоградського педагогічного університету – педагог студії. В своїй практичній діяльності Світлана Михайлівна, взявши за основу базову програму розвитку дитини дошкільного віку «Я у Світі», спираючись на власний професійний досвід

та кращі надбання педагогів студії, працює за авторською комплексною програмою, яка затверджена вченою радою Кіровоградського обласного інституту післядипломної педагогічної освіти імені Василя Сухомлинського.

Про чарівність своєї праці розповідь Світлани Михайлівни: «Працювати з дітьми – давня мрія. Ще в дитинстві була закохана в першу вчительку Костянтинову Марію Семенівну. Мріяла бути як вона – доброю, теплою, лагідною, розумною, справедливою. Мрії збуваються...

З радістю відгукнулася, коли Лариса Леонідівна запропонувала працювати у «Горішку». За час роботи багато чого змінилося: зміцніла матеріально-технічна база, написана та апробована програма, є власна затишна аудиторія. А діти!.. Їх стало набагато більше. Вони зустрічають тебе радісним поглядом та усмішкою, з надією дізнатися про щось нове, чомусь навчитися, просто поспілкуватися. Студія «Горішок» у сьогоднішній користується великим попитом та популярністю в місті. Запис дітей у гурток ведеться заздалегідь до початку навчального року. Дуже приємно відстежувати долю «горішат». Кожна клітинка переповнюється радістю та гордістю, коли чуєш про їхні успіхи та досягнення.

Час не стоїть на місці. Навколо багато різноманітних методик, приватних студій для дошкільнят. Потрібно повсякчасно навчатись, збагачувати свій досвід, бути сучасною, щоб зацікавити дітей, задовольнити їх допитливість. Та й сьогоднішні діти стали набагато вимогливішими. Але вони все одно зустрічають тебе з радістю, весь час прагнуть нового. Ти дивишся їм в очі, а серце наповнюється світлом і теплом.

Ти вболіваєш разом з ними, якщо їм щось не вдається, роблячи перші кроки у навчанні, радієш, коли оформлюєш виставки дитячих робіт, посміхаєшся, коли здобуті навички вдосконалюються. Дуже вдячна педагогам студії за підтримку, розуміння та співпрацю. Ти впевнена у собі, тому що багато чому навчаєшся у своїх наставників, ще більше у своїх товаришів, та найбільше – у своїх вихованців!

Тобі хочеться працювати, бо ти бачиш сенс у своїй роботі. Розуміння того, що ти потрібна та корисна – зігріває душу! Ти щаслива, що попереду ще так багато нового та цікавого, так багато нових усміхнених очей...»

Для кожного з видів діяльності «Горішку» розроблена своя програма, яка реалізується з урахуванням особливостей дітей, їх знань, умінь та навичок. За роки існування студія пройшла шлях розвитку та експериментування. Все це дало можливість створити єдину комплексну систему навчання та виховання, в якій залишається місце для творчих пошуків. Адже до кожного заняття педагоги підходять по-особливому: подорож, гра-фантазія, змагання. Зараз студія працює за такими напрямками: розвиток мовлення та елементи навчання грамоти; логіко-математичний розвиток; підготовка руки до письма, образотворче мистецтво (ліплення, аплікація, малювання, конструювання); театральні та комунікативні ігри; англійська мова тощо.

Багато уваги педагоги студії приділяють виховному процесу та дозвіллю вихованців. Кожен виховний захід, кожне свято готують педагоги разом з дітьми та батьками.

Специфіка студії «Горішок» не дає можливості вихованцям брати участь у Всеукраїнських та міжнародних конкурсах, але досягнення у колективі є: кожна дитина набула свій перший, найважливіший життєвий досвід – жити разом, жити цікаво, змогла «надколоти» горішок знань – початок великої подорожі у країну Знань. Випускники студії успішно навчаються у школі, більшість з них залишаються у закладі, із задоволенням відвідують гуртки та творчі колективи центру. За моніторингом кількісного складу вихованців 70% дітей є гуртківцями нашого закладу. Вони завжди бажані гості «Горішку», адже керівник студії Лариса Леонідівна Сивоконь, педагоги Світлана Михайлівна Шалига, Ольга Костянтинівна Іващенко не забувають своїх маленьких вихованців, слідкують за їх шкільним, творчим життям, їх досягненнями та перемогами.

Атмосфера доброзичливості та тепла панує у «Горішку», що свідчить про гарний психологічний клімат у дитячому колективі, необхідний для творчого та інтелектуального розвитку вихованців.

Форми роботи (2001-2011)

Новорічні заходи 2001

Завдяки підтримці та допомозі обласного управління освіти і науки, педагоги та вихованці вирішили побити всі рекорди по різноманітності підготовлених новорічних заходів: «Новорічний круїз», яскраві шоу-програми «Пригоди під Новий рік», «Новорічні сюрпризи Снігуроньки», «Секрети чотирьох підков».

Всі знають, що зал дитячо-юнацького центру невеликий і вмістити всіх, хто бажає переглянути програми, не може. Тому сюрприз для дітей міста – у перші дні Нового 2002 року новорічні святкові програми, підготовлені колективами обласного ДЮЦу, можна було побачити і в залі обласної філармонії.

Також без сюрпризів та подарунків не залишаться і вихованці шкіл-інтернатів області. Юних артистів з новорічними програмами зустрінатимуть діти Пантаївки, Бобринця, Нової Праги, Світловодська, Знам'янки, Добровеличківки, Новомиргорода, Малої Виски, Шостаківки та Рівненської і Заваллівської шкіл-інтернатів.

Засідання ради лідерів обласного парламенту дітей (2001)

Над питанням дитячого самоврядування працює багато педагогів та науковців. Є безліч цікавих моделей, форм та механізмів. У обласному ДЮЦі на свій страх і ризик, спробували піти шляхом дитячого парламентаризму. Доцільно чи ні? Чи буде така форма цікавою і потрібною? Як організувати навчання депутатів парламенту дітей? Чим допомогти районним та міським парламентарям у їхній діяльності? Таких та інших запитань було ой як багато. Обдумали, зважили і почали працювати, адже найкраще знаходити відповіді у практичній діяльності.

Зараз в області у 20-ти районах та містах створені і працюють парламенти дітей. Про результативність їхньої діяльності йшла мова на засіданні ради лідерів обласного парламенту дітей, яка відбулася у приміщенні дитячо-юнацького центру. І допомога дітям-сиротам, дітям-інвалідам, вихованцям дитячих будинків та інтернатів, літнім людям в рамках проекту «Поділись своїм теплом», і опитування та анкетування для визначення найболючіших проблем учнівської молоді, і заходи з облаштування парків та пам'ятних місць своїх населених пунктів, і робота з профілактики правопорушень, СНІДу, наркоманії, туберкульозу, і організація дозвілля для дітей різного віку, і навчання лідерів дитячого самоврядування... Цей перелік справ, організаторами яких стали депутати парламентів дітей, можна перераховувати ще і ще. Та головне в тому, що діти повірили у свої сили, почали аналізувати і шукати вирішення багатьох своїх проблем. Не все просто, не завжди легко. Потрібно багато чому ще вчитися: організаторській майстерності, вмінню реально розраховувати свої сили, аналізувати і приймати рішення, вмінню спілкуватися, знаходити виходи

з конфліктних ситуацій, зацікавлювати і залучати до своєї діяльності інших, а також відповідальності за доручену справу.

На засіданні ради лідерів юні депутати районних та міських парламентів зустрілися з представниками обласної державної адміністрації: управління освіти та науки, управління у справах сім'ї та молоді, соціальних служб для молоді, служби у справах неповнолітніх. Обговорили можливість співпрацювати і разом реалізовувати спільні проекти та заходи в межах області. Прийняті конкретні рішення, визначені терміни, розподілені доручення. Діти повернулись у свої райони та міста і продовжать почату роботу вже на рівні своїх місцевих відділів та служб.

Координатор обласного парламенту дітей Тетяна Доценко розповіла, що на даний момент існує домовленість про співпрацю парламенту з Комітетом виборців України, Центром підтримки творчих ініціатив, Кіровоградським обласним комітетом молодіжних організацій, обласною організацією Товариства Червоного Хреста.

VII Всеукраїнський Фестиваль дитячої творчості, присвячений Дню Землі.

Програму шоу-відкриття фестивалю назвали «Шлях до майбутнього».

На вогнику «У колі друзів», на відкритті виставки образотворчого мистецтва, у конкурсній програмі «Пластичні види мистецтва», в іграх «Лідерство» і «Створення іміджу організації», у трьох концертних програмах підкреслювалися демократизм спілкування між людьми, прагнення їх до правди, миру, гармонії в стосунках з природою, любов до України. Були «вороги» Землі і були відважні і розумні «герої», які борються з її ворогами і перемагають. Так бачилася дітям картина боротьби за добро, хоч у житті все буде набагато складніше... Але сьогодні мистецькі колективи Кіровоградського обласного центру дитячої та юнацької творчості – народний хореографічний ансамбль «Росинка», вокалісти зразкової хорової капели «Соловейко», фольклорний гурт «Лебедея», зразкова театральна студія «Маска», молодіжний клуб «Імідж», джаз-рок балет «Час Пік», студія «Вікторія» та інші – художніми засобами передають радість життя, його чарівні луни, впевненість все-таки в перемозі Добра.

Якщо ми хочемо прилучити дітей до природи, добитися, щоб вони відчували свою відповідальність за її долю, як свою, то ось така форма розумово-емоційного впливу, певне, досить ефективна.

Більше 300 юних учасників з різних куточків України намагалися своїм мистецтвом привернути увагу дорослих до проблем довкілля, забруднення навколишнього природного середовища, до розумного використання досягнень науки, негативних наслідків клонування живих організмів.

Орден Княгині Ольги – Галині Чайковській

На все життя запам'ятає Галина Чайковська, керівник ансамблю «Росинка» обласного дитячо-юнацького центру, урочистий прийом у Києві

з нагоди 10-ї річниці створення Українського молодіжного аерокосмічного об'єднання «Сузір'я». Центральною подією свята стала зустріч найактивніших діячів «Сузір'я» з Президентом України Леонідом Даниловичем Кучмою. Глава держави вручив Галіні Чайковській орден Княгині Ольги, яким вона нагороджена за розвиток хореографічного мистецтва та великий вклад у виховання підрастаючого покоління.

II огляд-конкурс роботи позашкільних закладів Кіровоградщини (2002)

Школярі ходять до школи, по-різному готуючись до дорослого життя, а чим вони займаються в позашкільний час – багатьом батькам навіть невідомо... Те розмаїття гуртків, які мали місце в кожному сільському будинку культури, клубі чи просто на базі школи, вже давно стало казкою, в яку навіть дітлашня не вірить. Чому так сталося? Важке матеріальне становище, скрута в бюджетах для виплати зарплатні методистам, звісно, вплинули на те, що багато гуртків сьогодні мають платну основу, а не всім батькам це по кишені, й не знають вони, куди подіти свою малечу...

На базі обласного ДЮЦу вже вдруге за останні роки проводиться огляд роботи позашкільних закладів Кіровоградщини. Вперше такий захід було проведено 1998-2000 роках, і як показав час, проведення таких оглядів допомагає підняти матеріально-технічну базу колективів. Саме так, бо в бюджетах різних рівнів, навіть і в державному, на розвиток позашкільного виховання не заплановано ні копійки. І тому, коли колективи з районів їдуть в область на огляд, хоч не хоч, а доводиться головам райдержадміністрацій виділяти кошти, адже діти представляють не лише себе, свої таланти, майстерність.

Виставка декоративно-прикладних виробів дітей з Олександрівського району (25 вересня саме їх приймав ДЮЦ) вразила своєю довершеністю. Вам коли-небудь доводилось бачити картину, зроблену з різнокольорового пір'я? А цей матеріал ідеально підійшов для того, щоб створити «зимовий вечір». Техніка малювання картин за допомогою пуху єдина в області, і її витoki знаходяться саме в Олександрівському районі. Чудові вишиванки, картини з пластика – і все зроблено дитячими руками. А ще був концерт школярів, який скорив глядачів і своєю оригінальністю, безпосередністю. Гарне було свято і для дітей, і для їх методистів, і для глядачів. А попереду ще підведення підсумків і заключний концерт, на якому будуть виступати найкращі дитячі колективи...

Літо 2002 року

Відкрили сезон вихованці театральної студії «Маска», школи юних менеджерів, молодіжного клубу «Імідж» та студії «Тетяна». Сезон розпочався в наметовому містечку на березі Південного Бугу. Дні стояли напрочуд теплі, вода була прохолодною, а після вечері, яку готували на вогнищі, хотілося співати під гітару до самого ранку. Закінчився червень і стали наші гуртківці збиратися в далекі подорожі – на моря. Молодша група джаз-рок балету «Час Пік» поїхала

в Крим, а старша група провела незабутні 4 дні на яхті у відкритому просторі Світловодського моря.

Школа юних менеджерів заїхала аж до Керченського півострова, побувала в експедиції по Приазов'ю. Наших менеджерів бачили в Керчі, Феодосії, Судаку і Новому Світі.

Вже на протязі декількох років група у складі керівників і вихованців прикладного відділу відвідує курортне місто Чорноморськ. В цьому році погрітися під кримським сонцем було стільки бажаючих, що прийшлось робити два заїзди.

На відміну від усіх бажаючих відпочивати, народний духовий оркестр «Зміна», поїхав до м.Трускавця, де взяв участь у міжнародному фестивалі духових оркестрів «Трускавець запрошує».

Керівник студії килимарства О.Пренко, разом зі своїми вихованцями під час літньої відпустки презентувала свої роботи в Полтавській галереї.

Отож, вмієш працювати – будеш добре відпочивати. Так можна сказати про вихованців студії образотворчого мистецтва «Соняшник»: Т.Шевчук, М.Сметанюк, К.Мацієвська. Вони стали переможцями в різних конкурсах протягом року і отримали запрошення відпочити в Міжнародному Дитячому Центрі «Артек». Незабаром за ними поїхали і юні лідери ЦДЮТ: С.Акименко, М.Цапок, які розповідали всім, що це ще не кінець і наших буде ще багато. До Артеку в цьому році був запрошений (стало вже традицією проводити літній відпочинок в МДЦ «Артек») народний хореографічний ансамбль «Росинка», адже жодне артеківське свято не обходиться без участі нашого яскравого танцювального колективу.

В цьому році вихованці народного хореографічного ансамблю «Росинка» були запрошені на Х ювілейний аерокосмічний фестиваль «Сузір'я» та на кінофестиваль.

Завершили сезон літнього відпочинку артисти театральної студії «Маска», які дуже вдало поєднали відпочинок у місті Євпаторія з участю у І Міжнародному фестивалі «Вуличних театрів».

І місце на четвертому Міжнародному фестивалі «Наша земля – Україна»

Перемогу на міжнародному фестивалі «Моя земля – Україна», що проходив у дитячому таборі «Артек», здобули відразу два колективи обласного центру дитячої та юнацької творчості.

Народний оркестр «Орія» виборов перше місце у номінації «Гра на народних інструментах», а вихованки студії дитячої естрадної пісні «Вікторія» Ганна Горбатенко та Вікторія Бондаренко – відповідно перше та третє у номінації «Вокал».

Про солідність фестивалю, а, зрештою, і про вагомість перемоги, яку отримали кіровоградці, свідчить як перелік засновників конкурсу, так і склад журі. Тож, організаторами конкурсу виступили Президент України Леонід Кучма та державний комітет у справах сім'ї та молоді. Оцінювали виступи учасників,

а їх виявилось чимало та й представляли вони країни близького та далекого зарубіжжя, викладачі державних вузів, заслужені діячі культури та народні артисти України, серед яких, між іншим, була і відома виконавиця народних пісень Ніна Матвієнко.

За словами керівника оркестру «Орія» Софії Володимирівни Полевої, здобути перемогу в такому серйозному конкурсі було непросто. Хвилювання, деяка невпевненість у власних силах, словом, «супровідні» емоції та переживання, що трапляються перед кожним великим концертом, відчували учасники і цього фестивалю. Але впоралася «Орія» з усіма труднощами на «відмінно». Або, як говорять сьогодні, на «дванадцять».

І ось юні таланти повернулися з «Артеку». З ними зустрілася заступник голови облдержадміністрації Світлана Негода, яка вручила дітям подарунки від обласної влади – оркестровий реманент та мікрофони.

Всеукраїнський фестиваль юних пожежників (2002)

У Євпаторії відбувся VIII Всеукраїнський фестиваль юних пожежників під девізом «Байдужим серцем вогонь не загасити», в якому взяли участь і вихованці обласного центру дитячо-юнацької творчості. У другому турі змагань вони виявилися найкращими знавцями пожежної справи і завоювали звання лауреатів. Кіровоградці блискуче показали себе і в першому турі, представивши на суд журі композицію театру естрадних мініатюр. Кожен учасник отримав диплом лауреата і цінний подарунок. Зважаючи на те, що суперниками нашої дружини були імениті команди з Києва та Донецька, тим вагомішою є перемога колективу і керівника молодіжного клубу «Імідж» Наталі Долгополової, яка незмінно працює з командою вже чотири роки.

Члени журі відзначили цікавий зміст програми, оригінальні костюми, високий артистизм кіровоградців. Вокальний талант кіровоградських школярів відзначили і представники оргкомітету фестивалю – після прослуховування право урочистого відкриття і закриття фестивалю було надане учасникам нашої команди Вікторії Бурлаченко та Олесі Бушмакіній.

Дитячий фестиваль «Європарламент з думкою про дитину» (2003)

Організаторами свята виступили представництво міжнародної молодіжної громадської організації «Європейський молодіжний парламент – Україна» в Кіровоградській області та центр дитячої та юнацької творчості. Загалом же ця організація вже охопила учнівську молодь 32 країн світу.

У конкурсній програмі фестивалю взяли участь чотири комітети: з питань охорони довкілля; з питань подолання бідності; з питань вдосконалення освіти; з розвитку національного виробництва. Цей фестиваль вирішено зробити традиційним.

Першою акцією фестивалю стала святкова конкурсна програма, в якій

взяли участь учні різних шкіл міста.

Сесія обласного парламенту дітей (2003)

У рамках чергової сесії обласного парламенту дітей, який у ОЦДЮТ діє уже третій рік, у приміщенні бізнес-центру «Кіровоградщина» відбулося урочисте засідання його ради лідерів. З активістами учнівських самоврядних органів з районів та Кіровограда зустрілися голова облради Василь Сибірцев, заступник начальника управління освіти і науки облдержадміністрації Олександр Аулін. Звертаючись до присутніх юнаків і дівчат, Василь Іванович, зокрема, сказав: «Я вважаю, що запровадження дитячого парламентського руху в області має велике значення для розвитку демократії. Ми, дорослі, маємо бути впевненими, що майбутнє України – в надійних руках, і покладаємо на юних парламентаріїв великі надії. Сподіваюсь, взаємодія облради і обласного парламенту дітей буде плідною!

Того дня відбулася церемонія підписання тристоронньої угоди про співпрацю щодо реалізації проекту «Кіровоградський обласний парламент дітей» між лідерами учнівських органів самоврядування, облрадою та управлінням освіти і науки облдержадміністрації. Згідно з цим документом, облрада надаватиме дітям інформаційну та консультативну допомогу з питань діяльності органів місцевого самоврядування, сприятиме у проведенні ділових зустрічей депутатів облради й дитячого парламенту, надаватиме підтримку у проведенні його сесій. Управління освіти у свою чергу підтримуватиме діяльність органів дитячого самоврядування на рівні відділів освіти районних та міських держадміністрацій, введе у штат методистів позашкільних закладів з питань організації діяльності органів дитячого самоврядування, організовуватиме навчальні семінари, лекції, курси для педагогів-організаторів, завучів з виховної роботи, директорів шкіл згідно з планами інституту післядипломної педагогічної освіти та обласного центру дитячої та юнацької творчості тощо. На себе представники дитячого парламенту теж беруть ряд зобов'язань, а саме: відповідально ставитися до роботи в органах дитячого самоврядування, систематично оновлювати свій сайт, вести активну просвітницьку діяльність.

VIII Всеукраїнський Фестиваль дитячої творчості, присвячений Дню Землі

Вперше, тридцять три роки тому, День Землі почали святкувати американці, до них згодом приєдналися жителі інших країн, у тому числі й України. З 22 по 24 квітня 2003 року в Кіровограді проходив VIII Всеукраїнський фестиваль дитячої творчості, присвячений Всесвітньому Дню Землі.

Серед його учасників (а це 350 дітей 10-18 років з Новгородка, Криму, м.Шахти Ростовської області, Дніпропетровська, Запоріжської, Львівської, Житомирської, Кіровоградської областей й м.Кіровограда) були й хлопці з володимирського «Будинку Миру».

В обласному музично-драматичному театрі ім.М.Кропивницького

відбулася велика концертна шоу-програма «З вітрилами надії на кораблі «Земля», яку підготували для учасників фестивалю вихованці зразкового шоу-театру молодіжного клубу «Імідж» (керівник Наталя Долгополова), народний хореографічний ансамбль «Росинка» (керівник Галина Чайковська), джаз-рок-балет «Час пік» (керівник Ірина Мурована) обласного ДЮЦу, танцювальні колективи інших закладів обласного центру та солісти з Черкас і Бердянська.

Основна ідея фестивалю – навчити дітей проявляти увагу до своїх близьких, Батьківщини й суспільства: «об'єднання всіх жанрів, всіх здатностей людини допомагає побачити ті непрості проблеми, котрі існують у світі сьогодні. Адже саме в руках дітей, й те, яким буде майбутнє». Конкурси фестивалю проходили під девізом: «Крок за кроком: шлях до толерантності». Всі учасники розділилися на 4 категорії: толерантність у світі, у колективі, у собі й у суспільстві. Конкурсна програма включала три номінації: «образотворче мистецтво», «вокальна творчість» й «суспільна думка».

Як співала дипломантка фестивалю Інна Сота: «На відстані світ виглядає блакитним та зеленим, зі сніжно-білими вершинами гір. Все в ньому гармонійно і звучать у ньому голоси надії, миру, любові до всіх людей, бог спостерігає за нами. Не дамо земним силам бомбами зруйнувати створений ним прекрасний світ. Хай звучить пісня надії, гасни для всіх людей».

VII Всеукраїнський фестиваль-конкурс дитячих творчих колективів народного танцю «Толока»

Фестиваль організували Міністерства освіти і науки та культури і мистецтв України, Харківська обласна держадміністрація та Всеукраїнська координаційна Рада з питань дитячої народної хореографії, Харківська державна академія культури. В конкурсі взяли участь 18 колективів з багатьох регіонів України.

Журі очолював лауреат Національної державної премії ім.Т.Г.Шевченка, академік Академії мистецтв України, художній керівник Національного державного заслуженого академічного ансамблю танцю України ім.П.Вірьського Мирослав Вантух. Членами журі були: народна артистка України, керівник балету Харківського академічного театру опери та балету ім. Лисенка Світлана Коливанова; народний артист України, академік, професор Борис Колногузенко; народний артист України, викладач Харківського училища культури Теодор Попеску; заслужений діяч мистецтв України, директор, художній керівник Харківського театру опери та балету ім.Лисенка Георгій Селіхов; заслужений працівник культури України, художній керівник ансамблю народного танцю «Покуття» Дана Демків.

Гран-прі фестивалю журі одноголосно присудило народному художньому колективу України хореографічному ансамблю «Росинка» з Кіровограда (художній керівник – заслужений працівник культури Автономної республіки Крим, кавалер ордена княгині Ольги Галина Чайковська).

*Міжнародний семінар «Ми всі різні, проте всі рівні.
Расизм та ксенофобія у молодіжному середовищі» (2003)*

Нещодавно голова комісії з питань партнерства та міжнародних відносин Кіровоградського обласного парламенту дітей Марина Цапок, завідувача відділом виховної роботи управління освіти і науки облдержадміністрації Лідія Францівна Шатна та координатор обласного парламенту дітей, методист обласного центру дитячої та юнацької творчості Тетяна Доценко взяли участь у роботі міжнародного семінару «Ми всі різні, проте всі рівні. Расизм та ксенофобія у молодіжному середовищі», який відбувся у Санкт-Петербурзі. Семінар організувала Європейська Асоціація закладів вільного часу дітей та молоді, членом якої вже багато років є обласний центр дитячої та юнацької творчості. Це була друга зустріч за програмою «Діти – юні послы миру». У січні нинішнього року, на першій зустрічі, нашу область представляли хлопці та дівчата молодіжного клуб «Імідж». А третя зустріч дітей – представників усіх країн Європи – відбудеться у Києві у травні 2005 року. На ній буде створено Європейський парламент дітей.

Цікавою і насиченою була програма семінару у Санкт-Петербурзі. Крім знайомства з цим прекрасним містом, діти з України, Росії, Білорусії, Молдови, Чехії, Польщі, Швеції, Нідерландів, Німеччини, Литви, Естонії, Казахстану, Карелії та інших країн Європи мали змогу поспілкуватися під час семінарських занять, дискусій, круглих столів, ділових ігор. Підсумком роботи стала резолюція учасників міжнародної зустрічі, яку діти обговорили з керівниками та членами Президії Європейської Асоціації закладів вільного часу дітей та молоді. В ухваленій резолюції міститься звернення дітей до однолітків, керівників країн та громадських організацій з проханням звернути увагу на питання расизму і ксенофобії у дитячому та молодіжному середовищі, подати свої ідеї та пропозиції щодо вирішення цієї проблеми.

Фінал обласного чемпіонату «Що?Де?Коли?» (2003)

У середній віковій категорії визнано переможцями і призерами команди: «Карамельки» Маловисківського Будинку дитячої та юнацької творчості (тренер – Г.А.Бабаєв); «Кошмарики» Новоукраїнської гімназії (тренер – О.В.Каєнко); «Союз» Олександрійської гімназії № 1 ім.Т.Г.Шевченка (тренер – Л.В.Ціпов'яз). У старшій віковій категорії: «Електрочайники» Новоукраїнського центру дитячо-юнацької творчості (тренери: О.В.Каєнко, Ю.І.Волошко); «Шок» Маловисківської гімназії (тренер – С.І.Кісіль); «220» Олександрійської гімназії № 1 ім.Т.Г.Шевченка (тренер – Л.В.Ціпов'яз).

За високі результати в III-IV етапах чемпіонату вперше нагороджено команду обласного центру дитячої та юнацької творчості (тренер В.О.Кизименко).

Путівка на відпочинок в Артек (2003)

Оленка Усачова – дівчинка здібна і в школі добре навчається, і до спорту не байдужа, і танцює гарно. Та найбільших успіхів вона досягла в рукоділлі. В гурток килимарства, що діє при обласному дитячо-юнацькому центрі, її ще в п'ятилітньому віці привела бабуся. Оскільки дівчинка любила малювати і це їй непогано вдавалося, на сімейній раді було вирішено дати Оленці можливість розвинути свій талант – навчити образотворчому мистецтву.

Проте так склалося, що заглянули бабуся з онукою в майстерню, де за верстатами трудилися маленькі килимарниці, творячи диво із звичайних ниток. Захопила атмосфера, яка панувала на цих заняттях, сподобалося ставлення до своїх підопічних викладачки Олександри Пренко, і, не роздумуючи довго, залишилася Оленка в числі її учениць. До слова сказати, щоб опанувати техніку килимарства лише художнього хисту мало. Необхідні наполегливість, посидючість, старанність, виваженість і, звичайно ж, багата уява, знання з літератури, історії.

«Стібок за стібком і з'являлися на світ барвисті картини, з найрізноманітнішими сюжетами, із зображеннями птахів, звірів. Роботами юної майстрині захоплюються однолітки і дорослі, причому не лише в Кіровограді. Нинішнього літа Оленка Усачова, шестикласниця школи № 14, була в числі тих, чиї твори (килими, картини, вишивки) експонувалися в Києві на виставці «Україна – дітям» під патронатом Людмили Кучми. Там у неї була можливість продемонструвати своє вміння працювати за верстатом широкому колу, відвідувачів. У нагороду за працелюбство і талант нашій землячці до Дня захисту дітей було вручено путівку на відпочинок в Артек. Повернулася Оленка з Криму з найкращими враженнями, які додають ще більше натхнення творити прекрасне.

«Росинка» на фестивалі «Райдуга» (2003)

З 9 по 16 липня 2003 Ялта приймала учасників фестивалю «Райдуга». Кіровоград та обласний центр дитячої та юнацької творчості представляв народний хореографічний ансамбль «Росинка» (керівник – заслужений працівник культури АР Крим, кавалер ордена княгині Ольги, відмінник освіти України Галина Чайковська). Він демонстрував народний український танець та танець у стилі модерн.

Організатори цього заходу надали можливість дітям не тільки показати свою творчість, а й поспілкуватися та відпочити. Оскільки тут не було конкурсних програм, то всі хореографічні колективи відзначені призами та грамотами. Крім того, ансамбль «Росинка» брав участь у шоу-програмі закриття XI фестивалю дитячих та юнацьких фільмів, який проходив в Артеку.

«Імідж» відкриває кінофестиваль (2003)

З Криму повернувся зразковий шоу-театр молодіжного клубу «Імідж» обласного центру дитячої та юнацької творчості, учасники якого взяли участь у

культурній програмі XI дитячого кінофестивалю «Артек».

Вихованці «Іміджу» разом з учасниками майже двох десятків колективів відкривали велике свято кіно. Головним балетмейстером мистецького дійства була заслужений працівник культури АР Крим керівник танцювального ансамблю «Росинка» обласного ДЮЦу Галина Чайковська.

Фестиваль подарував дітям зустрічі з А.Роговцевою, К.Степанковою, В.Талашком, С.Шакуровим, Н.Бондарчук, М.Караченцевим, В.Лановим та О.Фіалком. Кінозірки давали автографи, інтерв'ю, фотографувалися на згадку. Діти переглядали кінофільми, побували на екскурсіях, піднімалися на вершину Аю-Дагу, змагалися у різних конкурсах.

Кіровоградці були запрошені взяти участь у програмі відкриття цього мистецького форуму, де вони виступили разом з артистами театру з Донецької області. Крим приймав наших артистів захоплено і подарував їм незабутні враження.

Конференція II обласного огляду-конкурсу роботи позашкільних закладів

З 2001 по 2003 роки в області проведено заочний та очний етапи II обласного огляду-конкурсу роботи позашкільних закладів. Фіналом огляду стала конференція, у рамках котрої проходила виставка учнівської творчості, науково-методичної літератури та навчальних програм.

Кульмінаційним моментом програми конференції стала церемонія нагородження переможців огляду-конкурсу. Ними стали колективи позашкільних закладів: Новомиргородського району – I місце; Маловисківського району – II місце; Долинського та Онуфріївського районів – III місце.

Завершилась практична частина конференції концертною програмою художніх колективів, у якому взяли участь більше 400 дітей, що представляли всі позашкільні заклади області.

У роботі конференції взяла участь Олена Володимирівна Биковська, завідувача лабораторією з питань позашкільної освіти Інституту проблем виховання Академії педагогічних наук України, кандидат педагогічних наук.

Ювілей «Іміджу» (2003)

Саме любов до творчості поєднала цих юнаків та дівчат п'ятнадцять років тому, коли вони вперше зустрілися зі своїм наставником, другом, людиною з відкритим щирим серцем, в якій ні на мить не гасне запал юності. Наталя Костянтинівна Долгополова змогла передати творчий вогонь своїм вихованцям, відкрила в них мистецькі таланти.

Швидко спливає час. Клуб «Імідж» став дорослим творчим колективом. Він – гордість обласного центру дитячої та юнацької творчості, про клуб знають в Україні і далеко за її межами.

В чому ж секрет успіху? Тут багато складових, але головними залишаються дружба й любов. Це вони незримими, але такими надійними ланцюжками

зв'язують серця, їхнє тепло відчувається навіть на відстані. Тому і з'явилися на ювілей «Іміджу» друзі звідусіль. Були гості з Києва, Харкова, Сімферополя, з Енергодара та інших міст. Привітали ювілярів і наші колективи – «Вікторія», «Час Пік», «Маска» піснями, танцями, сценками.

А скільки квітів, сміху, хвилювань!

Диво театралізованого шоу, як завжди, вражало. Виступи учасників клубу відбуваються на такому високому професіональному рівні, що важко повірити, невже це діти? Потрапляючи до «Країни дивовижних мрій» – нашого рідного ЦДЮТ у вони розкривають свої творчі здібності. Не дивно, що багато випускників клубу навчаються у театральних вузах, училищах, працюють у провідних телекомпаніях країни.

Саме для цього працюють такі особистості, як Н.К.Долгополова. Працюють, аби відкривати серця дітей і наповнювати їх теплом любові.

Відкриваємось світу я і ти,

Серця поєднаєм теплом доброти
Щоб в злагоді жити,
Любити, творити,
мети досягти.

Заклучний концерт фестивалю «Пісенне перехрестя-2003»

В обласній філармонії відбувся заклучний концерт фестивалю «Пісенне перехрестя-2003». Лауреатам фінального туру фестивалю – і юним виконавцям, і авторам музики та текстів до пісень, аранжувальникам, керівникам вокального співу, – було вручено нагороди та подарунки від облдержадміністрації. Вийти, на професійну сцену перед сотнями глядачів, здобули право близько тридцяти юних талантів віком від семи до сімнадцяти років. Гран-прі одержали восьмирічна Христина Барабуля, десятирічна Ганна Твердоступ, дванадцятирічна Євпраксія Сароян з ОЦДЮТ.

Новорічні ранки (2004)

Сотні юних кіровоградців отримали заряд гарного настрою і яскраві враження, взявши участь у новорічних ранках, які для них підготували талановиті ровесники з обласного центру дитячої та юнацької творчості.

Казкові герої, конкурси, ігри, музичні розваги перенесли молодших школярів у справжню живу казку. А старшокласники потрапили на «Фабрику зірок», де змогли хоч на коротку мить відчути себе зірками. Усі, хто відвідав святкові заходи у центрі дитячої та юнацької творчості, залишилися приємно враженими та задоволеними. А приготували для них ранки майстри своєї справи Л.Сивоконь, В.Політаєва, О.Руднік, Т.Вітенко, Н.Долгополова. Окрасою свята стали дитячі ансамблі «Вікторія», «Час Пік», яким нещодавно присвоєно звання «зразковий». А танцювальний ансамбль «Росинка» взяв участь у відкритті Президентської ялинки у Києві.

Участь у фестивалі «Мир у наших руках» (2004)

Серед численних заходів, які допомагають юнацтву дізнатися про поняття «Культура миру», «толерантність», «миролюбність», «добросердечність» – традиційні щорічні фестивалі, участь у міжнародних проектах Європейської асоціації закладів вільного часу, співпраця з Українським Рухом «Педагоги за: мир та взаєморозуміння», а також листування, «круглі столи», тренінги.

Делегація молодіжного клубу «Імідж» та «Школи лідерства» обласного ЦДЮТ нещодавно повернулася з фестивалю «Мир у наших руках», який відбувся у місті Єнергодарі. І знову у дорогу.

На запрошення Міжнародної молодіжної громадської організації «Дім Миру» (м. Володимир, Росія) юні дипломати взяли участь у Ш Міжнародній зустрічі-семінарі педагогів і молоді «Різдво у Володимирі». Молодь з Естонії, Латвії, України, Білорусі, Дагестану, Інгусетії, російських міст ділилася досвідом, знаннями, захопленнями, талантами.

Спільний відпочинок (екскурсія по містах Володимиру та Суздаль, концерти, вистави, дискотеки) сприяли знайомствам, початку дружніх стосунків, пізнанню національних традицій.

Участь у відбірковому турі Всеукраїнського дитячого конкурсу «Крок до зірок» (2004)

У ньому взяли участь діти майже з усіх районів області віком від шести до вісімнадцяти років – усього більше п'ятдесяти чоловік. За остаточними підсумками, переможцями стали серед солістів Вікторія Бурлаченко, Ганна Твердоступ, Ганна Рева з Кіровоградського обласного ЦДЮТ, Олексій Бояр із Голованівська.

IX фестиваль дитячої творчості, присвячений Всесвітньому Дню Землі

На це свято у Кіровоград прибули юні посланці миру з різних міст України й Росії – усього чотириста тридцять делегатів. Зал обласної філармонії ледь вмістив бажаючих своїми творчими здобутками засвідчити щирі прагнення зробити рідну планету квітучим раєм, де кожен має право на благополуччя і щастя однаковою мірою. Вітаючи гостей з початком фестивалю, голова його оргкомітету заступник голови облдержадміністрації Сергій Неділько сказав, що Кіровоградщина завжди славилася своїм дбайливим ставленням до історичних, культурних надбань. Тому саме наша благодатна земля дала світу плеяду відомих усьому світу композиторів, акторів, поетів, співаків, хореографів і вчених. Він побажав усім дітям і дорослим успішно реалізувати свої найсміливіші творчі ідеї.

Того вечора бажаючі мали нагоду побачити цікаву театралізовану концертну шоу-програму «Світло надії, або Ліхтар життя у ваших руках». Свої найкращі номери показали художні колективи обласного центру дитячої та юнацької

творчості – зразкова театральна студія «Маска», зразковий хореографічний ансамбль сучасного танцю «Час Пік», зразкова студія дитячої пісні «Вікторія», народний художній колектив України хореографічний ансамбль «Росинка». У рамках фестивалю діти, які на нього делеговані, візьмуть участь у різних конкурсах, соціально-громадській акції «Маємо право мати право» на площі Кірова, демонструватимуть свої акторські здібності, знання законів дипломатії.

За підсумками фестивалю журі визначило переможців у чотирьох номінаціях. У номінації «образотворчого мистецтво» першість розділили відразу три колективи: кіровоградські студії «Писанка», гурток школи №35 Кіровограда й студія образотворчого мистецтва Палацу дітей з Одеси. Призи за краще духове оркестрове виконання отримали відразу два оркестри – ЦДЮТ із Сімферополя й дитячий народний оркестр «Зміна» Кіровоградського ОЦДЮТ. Кращими у номінації «Суспільна думка» стала команда школи менеджерів ОЦДЮТ, а в номінації «Театральне мистецтво» перше місце дісталось народному музично-театру «О!» з Донецька.

Чемпіонат Кіровоградської області з гри «Що? Де? Коли?»

Всього в 4 етапах чемпіонату взяли участь 37 команд: 19 – молодшої вікової категорії; 18 – старшої. Близько 300 старшокласників показали високий рівень інтелектуального розвитку та прагнення його підвищення.

Поза офіційними рамками чемпіонату проведено інтелектуальні ігри: «Брейн-ринг», «Трійка», «Своя гра» (для старших) – переможець: Віталій Ракуленко (Кіровоградський обласний ЦДЮТ).

У молодшій віковій категорії перемогла команда «Карамельки» Маловисківського Будинку дитячої та юнацької творчості (тренер – Н.В.Бабаєва). У старшій – команда «Ліцей» Кіровоградського педагогічного ліцею (тренер – В.В.Качур). ІІІ місце посіла команда «Рокфеллер» Кіровоградського обласного центру дитячої та юнацької творчості (тренер В.О.Кизименко).

Звітний концерт «Росинки» (2004)

Насценіобласногомузично-драматичноготеатруіменіМ.Кропивницького відбувся концерт лауреата міжнародних і всеукраїнських конкурсів, народного художнього колективу України хореографічного ансамблю «Росинка», що діє при обласному центрі дитячо-юнацької творчості. Програма, яку танцюристи показали глядачам, називалася «У пошуках своєї зірки» і складалася з найкращих номерів репертуару. Хореографічні композиції, картинки, мініатюри, новели, замальовки, жартівливий танець із глибоким філософським змістом, чітким підтекстом були об'єднані в цілісне полотно, вибудоване з барвистої мозаїки рухів та міміки. Власне, чи не всі показані на тому концерті роботи «Росинки» її прихильникам добре відомі, адже цей колектив є постійним, учасником майже всіх культурно-масових заходів, що проходять у Кіровограді. Але зібрані в єдину картинку, уже, як-то кажуть, не раз апробовані на публіці

танці «заграли» по-новому. Потрібно віддати належне також виконавській майстерності артистів, невичерпній фантазії їхніх балетмейстерів. Попри те, що на Кіровоградщині на сьогодні є багато хороших дитячих колективів, «Росинка» вирізняється особливим стилем і жанровим різноманіттям. Більшість хореографічних композицій, що виконує цей колектив, асоціюються з хорошим джазом, де солістом є кожен, але всі разом створюють цілісний твір з єдиною філософією.

Того вечора зал обласного музично-драматичного театру імені М.Кропивницького був заповнений вщерть. Кіровоград із задоволенням вітав головних героїв свята – юних танцюристів та їхніх наставників, а особливо керівників – кавалера ордена княгині Ольги, заслуженого працівника культури Автономної Республіки Крим Галину Чайковську та відмінника освіти України Володимира Чайковського, котрі з року в рік віддають свої вміння і талант дітям.

«Зміна» та «Росинка» в «Артеці» (2004)

Зразковий хореографічний ансамбль «Росинка» обласного центру дитячої та юнацької творчості, яким керує вихованка метра танцю Анатолія Кривохижі Галина Чайковська, не може поскаржитися на відсутність гастрольно-фестивальних маршрутів. Тільки за останній час «Росинка» привезла гран-прі з Міжнародного фестивалю телебачення та преси у місті Славутічі, встигла взяти участь у звіті Кіровоградщини на столичній сцені. Щойно 20 вихованців Галини і Володимира Чайковських повернулися з круїзу по Чорному морю – це був відпочинок на запрошення Міжнародного фонду добра і надії. А вже за кілька днів «Росинка» відїздить до «Артеку», де буде обслуговувати міжнародний дитячий кінофестиваль. Уже не перший рік наші земляки беруть участь у цьому дитячому кінофорумі.

А дитячий народний духовий оркестр «Зміна» обласного центру дитячої творчості нещодавно повернувся з Артеку. А невдовзі на ім'я заступника голови Кіровоградської обласної держадміністрації Сергія Неділька надійшов лист від керівництва міжнародного дитячого центру, у якому висловлювалася подяка колективу оркестру і його художньому керівникові – заслуженому працівнику культури України Станіславу Степаненку. Відзначалася, зокрема, активна участь кіровоградців у фестивальних програмах, культурних акціях і шоу-заходах. Кримчани побажали «Зміні» подальших творчих успіхів у розвитку духової музики в регіоні.

Громадянське виховання є провідною концепцією навчання в ОЦДЮТ

Громадянське виховання являє собою процес формування інтегрованої якості особистості, що надає людині можливість відчувати себе морально, соціально і політично захищеною. Воно покликане виховувати особистість чутливою до свого оточення, долучати її до суспільного життя, в якому права людини виступають визначальними.

Нещодавно в ОЦДЮТ відбулася «Молодіжна трибуна» – «Якби я був президентом...». Усі охочі мали змогу виступити перед широким колом слухачів зі своїм проектом «На майбутнє». Організатором цього заходу виступила керівник гуртка «Дипломатія», методист ОЦДЮТ Ольга Салтикова.

Учасники заходу виступали зі своїми проектами, відстоюючи особисту позицію, погоджуючись із думками інших, а найкращі проекти дітей прозвучали на обласній радіостанції.

Чемпіонат області з «Брейн рингу» (2004).

Завершився перший етап обласного Чемпіонату з інтелектуальних ігор серед школярів – чемпіонат з «Брейн рингу». Переможцями у старшій віковій групі стали команди «Рокфеллер» (вихованці обласного центру дитячої та юнацької творчості), «Карамельки» (вихованці Маловисківського районного ЦДЮТ), «Ерудит» (учні Олександрійського ліцею інформаційних технологій). Вони посіли відповідно перше, друге і третє місця. У молодшій віковій групі перемогли «Еквітес» (школа № 6 м. Новоукраїнки), «Моль» (учні Маловисківської гімназії), «Біле ікло» (вихованці обласного центру дитячої та юнацької творчості). Другий тур чемпіонату відбудеться в грудні.

«Іміджу» – 16 років

День народження для кожної людини – це час підбиття підсумків, побудови планів на майбутнє. Для творчого колективу це не менш важлива подія, особливо коли позаду шлях у 16 років. Саме таку дату святкувала дружна родина іміджистів, яка зібралася на свої традиційні Іменини.

Було всього, і перша спроба сил першого курсу, який витримав свій стиль та показав палітру талантів. Другий і третій курси демонстрували вже неабияку акторську майстерність і володіння віртуозною імпровізацією та гумором.

Родзинкою дійства був новий ритуал – посвячення у педагоги «Іміджу». Педагоги-новобранці демонстрували плоди своєї педагогічної діяльності за першу чверть, відповідали на непрості запитання дітей, створювали спільний портрет.

Завдяки сприянню політичної партії «Жінки за майбутнє», відбувся ще один ритуал – посвячення у молоді виборці. Студенти кіровоградських ВНЗ, які навчаються і в «Іміджі», у невимушеній атмосфері взяли участь у брифінгу «Чи готовий ти до виборів?», прослухали наказ та позмагалися у конкурсі «Чи вмієш ти голосувати?».

Вірний традиціям, «Імідж» приймав у першокурсників клятву іміджиста. Нових членів клубу привітав випускник ОЦДЮТ – посол миру, студент першого курсу географічного факультету Київського національного університету ім.Т.Г.Шевченка Дмитро Лінко.

На святі був торт із 16 свічками та прозвучав гімн, який виконувався всім клубом у дружньому колі. Свято завершилося дискотекою і спілкуванням із випускниками, які завітали в гості до своєї другої домівки.

Новорічні заходи (2005)

Цього року центр підготував цікаві розважальні програми для своїх гуртківців та дітей і юнацтва міста. Запрошені діти та гуртківці побували і на ранкових вогниках «Переполюх під Новий рік» та «Новорічний серпантин», і на яскравій новорічній шоу-програмі «Незвичайний Джокер, або Божественна комедія», яка захоплювала глядачів своїм незвичайним сюжетом.

Молодших школярів на порозі ЦДЮТ зустрічали казкові герої: Дід Мороз, Снігуронька, Лисичка, Новорічна лялька. Конкурси, ігри, музичні номери, жарти – все це допомагало героям дійства перевірити, чи всі готові до зустрічі Нового року. Запрошених вітали з Новим роком і колективи закладу, особливим було виконання пісні наймолодшими вихованцями сучасної естрадної пісні «Вікторія».

Для любителів захоплюючих сюжетів була створена шоу-програма – «Незвичайний новорічний детектив» про символ щастя Джокера, який потрапив до нашого міста. Після новорічних заходів діти не залишилися без сюрпризів та подарунків. Вони мали змогу провести цікаво свої новорічні вечори на дискотеці. Отже, обласний центр радо зустрічав гостей у казкові новорічні дні.

Культурно-просвітницький центр «Народна майстерня» (2005)

Не забувають заповіт великого Кобзаря педагога та вихованці декоративно-прикладного відділу обласного Центру дитячої та юнацької творчості. У рамках культурно-просвітницького центру «Народна майстерня» вони організували родинне свято «Та прийдуть до тебе три празники в гості...» для своїх однолітків та батьків.

Діти, одягнені в національні костюми, розповідали про давні традиції українського народу святкування новорічно-різдвяного циклу, співали народні пісні, танцювали, колядували та з побажаннями щастя у новому році розсівали пшеницю.

Також у святі взяли участь колектив сучасної естрадної пісні «Вікторія», молодіжний клуб «Імідж», колектив бандуристів ансамблю народних інструментів «Орія», фольклорний колектив «Либідєя».

Сесія обласного Парламенту (2005)

Учнівська конференція була присвячена темі «Участь дітей області, України та європейських країн у процесах прийняття рішень на різних рівнях». Про результативність діяльності йшла мова на засіданні ради лідерів РПД. Представники Парламентів дітей обговорювали низку проектів: «Я – громадянин. Я – особистість», «Як стати лідером», «Маємо право мати право», «Наш дім – наша планета», «Ми – за здоровий спосіб життя», «Молодь проти насильства», «Поділись своїм теплом».

На учнівській конференції юні депутати районних та міських Парламентів

зустрілися з представниками управління освіти й науки, управління у справах сім'ї та молоді, соціальних служб для молоді обласної державної адміністрації. Обговорили можливість співпрацювати, реалізовувати спільні проекти та заходи в межах області. Діти повернуться у свої райони та міста і продовжать почату роботу вже на місцях.

Багато запитань про специфіку роботи, необхідні знання та вміння і було й до депутата обласної ради Віктора Громова, який прийшов на зустріч з юними парламентарями. І якщо на початку багато хто говорив про те, що для дітей це гра, то сесія показала, що це цікава і змістовна частина їхнього життя. Це можливість формувати себе як особистість, готуватися до дорослого життя, в яке їм виходити через два-три роки і, в якому слід знайти своє місце.

Реалізація молодіжного проекту «Відкрита трибуна» (2005)

Робота з громадянського виховання вже давно одна з пріоритетних тем навчально-виховної діяльності закладу. Це й участь у науково-практичних конференціях, круглих столах, фестивалях; діє система масових заходів за участю дітей і дорослих: гурток «Дипломатія», а також культурно-просвітницький центр «Громадянин». Сучасні, інноваційні форми виховання, які використовуються під час проведення заходів центру, знаходять широкий інтерес і відгук серед дитячої громадськості міста.

Одна з таких форм – реалізація молодіжного проекту «Відкрита трибуна». Тут діти мають можливість самостійно сформулювати, обґрунтувати і висловити свою думку з провідних тем сучасності: «Я думаю про мир», «Якби я був президентом...», «Я і мої права», «Я – європеєць».

Проблема мирного, безконфліктного співіснування вважається в ЦДЮТ дуже актуальною. Тому вирішили в рамках центру «Громадянин» провести конкурс-захист проектів на тему: «Світ без конфліктів». За умовами конкурсу представлені проекти попередньо розглядалися членами журі, а кращі з них були допущені до презентації-захисту. Роботи дітей вражають свіжістю ідей і творчістю задумів, глибинністю розкритих проблем і нестандартністю запропонованих шляхів вирішення. Серед найкращих відзначені проекти «Міжнародна школа Миру», «Расизм – діти – сучасність», «Дитяча дипломатія XXI століття», представлені юними дипломатами МК «Імідж». Цікаво, що ідея проведення такого заходу сподобалась районним позашкільним закладам. Хтозна, можливо, буде проведено аналогічний обласний молодіжний форум?

Діти-миротворці зробили висновок про те, що особиста участь кожного з нас має сприяти, аби світ жив без конфліктів.

Фінал чемпіонату з інтелектуальних ігор (2005)

Всього в етапах чемпіонату взяли участь 39 команд: 18 – молодшої вікової категорії; 21 – старшої. В рамках чемпіонату проведено інтелектуальні

ігри: «Брейн-ринг», «Даугавпілс», «Своя гра», «Що? Де? Коли?».

Саме такий комплексний підхід до розвитку дитини, коли вона тренує не лише свій розум (хоча і це непогано), але й усю свою особистість як єдине ціле – допоміг команді обласного центру дитячої та юнацької творчості «Біле ікло» під керівництвом Валерія Олександровича Кизименка зайняти почесне перше місце на цих обласних інтелектуальних іграх у молодшій віковій категорії. У старшій перемогу святкували інтелектуали команди «Карамельки» з Малої Виски (тренер Г.А.Бабаєв).

До речі, саме вищезгаданий В. Кизименко доклав багато зусиль для об'єднання різних заходів кількох інтелектуальних кіровоградських «течій» у єдине русло, у єдиний обласний чемпіонат. Цьогорічний же інтелектуальний захід, що проходив у червоному залі ОЦДЮТ, організовували спільними зусиллями Кіровоградська обласна ліга інтелектуального розвитку (КОЛІР), – обласний центр дитячої юнацької творчості та управління освіти і науки ОДА.

Олександр Каєнко – президент КОЛІРу – відзначив унікальність Кіровоградської області в плані інтелектуальних ігор у тому, що цей рух починався у нас саме з регіонів, а не з обласного центру. «В деяких районах проводиться по одній-дві гри щомісяця», – зазначив він. Олександр Каєнко і Наталія Долгополова єдині в тому, що не всі райони активні в цій сфері. І проблема не в тому, що дітям не хочеться грати, чи вони там не такі розумні, а в тому, що немає ентузіастів на місцях, хто б повів їх за собою, запалив, заохотив. «Іноді дітей привозять на змагання просто за наказом. Це не є команда, цілісна і підготовлена. Це робота формальна, але спасибі і за це – діти хоч мають змогу побачити чемпіонат, «поваритися» в його бурхливому і надзвичайному житті. Дасть Бог, хтось і з них, змушених приїжджати, загориться, «захворіє» на таку прекрасну хворобу – «інтелектуальні ігри».

...Сова – невід'ємний атрибут і емблема інтелектуальної гри «Що? Де? Коли?», що й тут прикрашала зал чемпіонату. Вона наче уважно слухала відповіді дітей, раділа, спостерігаючи, як щасливо потискають вони один одному руки, почувши, що їхні відповіді правильні, як «літають» по залу «дівчата-ластівки», збираючи відповіді інтелектуалів...

А потім майже 150 учасників з різних куточків Кіровоградщини уважно слухали підбиття підсумків, дехто стоячи вітав переможців. На завершення залунали мелодії концерту. Щирі слова пісні, що їх співала Аня Передрієнко, нагадали про мрію – прекрасну, ніжну, яка завжди має бути маяком у бурхливому життєвому морі. Чи помирила ця пісня переможців і переможених? І чи допомагатиме цим непересічним дітям і далі їхній талісман – розумниця Сова? Адже кожен, хто мріє про заслужену перемогу, її обов'язково отримає. Треба мріяти.

Серед чемпіонів у першості з інтелектуальної гри «Брейн – ринг» у старшій віковій категорії – команда «Рокфеллер» Кіровоградського обласного центру дитячої та юнацької творчості (тренер В.О.Кизименко), у молодшій віковій категорії – команда «Еквітес» Новоукраїнської ЗОШ № 6 (тренер Л.А.Савчук). У першості з інтелектуальної гри «Даугавпілс» у старшій віковій категорії

– команда «Кошмарики» Новоукраїнської гімназії № 7 (тренер – О.В.Каєнко), у молодшій віковій категорії – команда «Біле ікло» Кіровоградського обласного центру дитячої та юнацької творчості (тренер – В.О.Кизименко). У першості з інтелектуальної гри «Своя гра»: І місце – Олег Межуєв, представник команди «Рокфеллер» Кіровоградського обласного центру дитячої та юнацької творчості (тренер – В.О.Кизименко).

Гала-концерт переможців фестивалю «Чисті роси» (2005)

Дитячий народний духовий оркестр «Зміна» обласного центру дитячої та юнацької творчості (керівник – В. Степаненко) з успіхом виступив у Києві в гала-концерті переможців фестивалю «Чисті роси» (Гран-прі). Запрошення на концерт було своєрідною нагородою колективу за вагомий внесок у розвиток і популяризацію духової музики.

«Зміну» знають шанувальники музичної творчості не лише України, а й Росії та Німеччини, де вона побувала на гастролях. Своїм землякам діти готують нову програму до 60-річчя великої Перемоги і десятиріччя фестивалю «День Землі».

Засідання естетичного центру (2005)

В обласному Центрі дитячої та юнацької творчості в рамках програми «Гармонія» відбулося засідання естетичного центру на тему «Музичний фольклор області. Відродження та відтворення». Цікавий матеріал для вихованців колективів знайшов науковий співробітник музею ім.Кароля Шимановського аспірант Київської академії ім.Чайковського Олександр Терещенко. 15 років свого життя він присвятив відтворенню музичного фольклору нашої області. Свої здобутки представив у вигляді касет, компакт-дисків, збірок текстів та нот. Під звуки старовинних пісень та розповідей О. Терещенка вихованці оркестру народних інструментів «Орія», ансамблю бандуристів та фольклорної студії «Либідея» поринули у світ музичної історії рідного краю.

Конкурс на краще виконання інструментального танцю (2005)

І знову у стінах ОЦДЮТ свято – свято, якому передують копівка праця керівників гуртка та вихованців оркестру народних інструментів «Орія». 27 лютого у цьому колективі пройшов конкурс на краще виконання інструментального танцю: професійне журі, педагоги оркестру та представники адміністрації оцінювали не лише виконавчу майстерність конкурсанти, а й їхні ораторські здібності.

Кожен із музикантів представляв свій виступ: розповідав про автора твору чи період його створення, країну та особливості виконання танцю. До уваги гостей, батьків та журі були представлені сонати, іспанський вальс,

віночок українських танців та балеро-фламенко...

Переможцями стали: Аліна Чабанюк – домра (молодша вікова категорія); Євген Захаров – гітара (середня вікова категорія); Юлія Бобренко – бандура (старша вікова категорія). Приз глядацьких симпатій отримав дует – Сашко Романюк та Світлана Троєвич (фортепіано).

Стовп Миру (2005)

«Хай буде мир у всьому людстві». Саме такий напис має Стовп Миру, встановлений японським товариством Молитви за Мир в Усьому Світі на майдані миру Кіровоградського центру дитячої та юнацької творчості. Відбулося це у 1999 році під час V Міжнародного фестивалю дитячої творчості, присвяченого Всесвітньому Дню Землі.

Товариство Молитви за Мир в Усьому Світі – некомерційна нерелігійна організація, яка існує за підтримки людей усіх національностей і віросповідань, її мета – об'єднати людство загальною молитвою за мир. Поряд з проектами церемонії молитви миру, дитячої програми, існує проект Стовпа Миру. Він являє собою чотиригранний прямокутник 2,5 метри заввишки з написом «Хай буде мир людству в усьому світі» різними мовами на кожній із сторін. На варті миру сьогодні стоять близько 200 тисяч Стовпів Миру у 180 державах світу.

Стовпи Миру «висаджуються» на майданах біля університетів, шкіл, у садах, монастирях – у будь-якому місці, яке люди бажають присвятити загальнолюдському миру. Ці стовпи немов беззвучна молитва за мир.

Виховання у дітей і молоді миролюбності, поваги до прав людини, формування і розвиток якостей толерантної особистості – це лише деякі із завдань, які намагаються вирішувати у Кіровоградському обласному ЦТЮТ. Серед численних заходів, які допомагають юнацтву дізнатися про поняття «культура миру», «толерантність», «миролюбність», «добросердечність» – участь у міжнародних проектах Європейської асоціації закладів вільного часу, співпраця з Українським Рухом «Педагоги за мир і взаєморозуміння», поїздки, листування, «круглі столи», тренінги, реалізація молодіжних проектів, щорічні традиційні фестивалі. За умовами проекту обласний ЦДЮТ повинен «висадити» ще один Стовп Миру, який зараз знаходиться у музеї позашкільної освіти області на майданчику одного з районів області, заклади освіти якого прославилися роботою в миротворчому напрямку. Конкурс на встановлення Стовпа Миру тривав з 2000 року. Підбиття підсумків і церемонія встановлення Символу Миру пройшли під час проведення X Ювілейного Міжнародного фестивалю дитячої творчості у Олександрівці.

Фестиваль тривав три дні – від 22 по 24 квітня – за двома номінаціями: «Фольклорне мистецтво» та «Дитяча дипломатія». За ці три дні діти з Кіровоградської області, різних регіонів України та Росії мали змогу поспілкуватися одні з одними, взяти участь у відкритті та закритті фестивалю, брали участь у тренінгах, круглих столах, прес-конференціях, зустрічах із цікавими людьми, розважалися на дискотеці та грали в історико-краєзнавчу гру

на місцевості «Кіровоград, Кіровоград...».

Під час фестивалю було проведено обласну виставку образотворчого та декоративно-ужиткового мистецтва. Учасники протягом фестивальных днів відвідали її та побували в музеї позашкільної освіти. Перший день фестивалю закінчився розважальною програмою «Україна – центр Європи», другий розпочався з роз'їзду делегацій по нашій області.

Останнього дня, крім участі в грі на місцевості, діти й дорослі побували у нашому музично-драматичному театрі імені Марка Кропивницького, де відбулося закриття ювілейного фестивалю дитячої творчості.

Обласний конкурс читців поезії (2005)

5 травня в ОЦДЮТ – обласний конкурс читців поезії, присвячений до 60-річчя Перемоги у Великій Вітчизняній війні – «Йде по світу весна без війни».

Всеукраїнський фестиваль дружин юних рятувальників у Євпаторії (2005)

З перемогою повернулися із Всеукраїнського фестивалю дружин юних рятувальників члени команди обласного центру дитячої та юнацької творчості. Представивши найкращу літературно-музичну композицію, продемонструвавши відмінні теоретичні знання та вміння оперативно діяти в надзвичайних ситуаціях, вони потрапили до шістки лауреатів фестивалю.

«Росинка» у літній період (2005)

Цього року поїздки були особливо цікавими. По-перше, народний художній колектив України хореографічний ансамбль «Росинка» під керівництвом Володимира Чайковського побував у таборі «Артек» завдяки Всеукраїнському благодійному Фонду Надії і Добра. Представники ансамблю взяли участь у V Міжнародному фестивалі «Змінимо світ на краще» та у Міжнародному дитячому кінофестивалі «Артек». Також діти їздили до Туреччини, де відпочивали у таборі мерії міста Стамбулу на березі Мармурового моря. Там юні кіровоградці познайомилися із багатовіковою культурою та звичаями Туреччини і презентували наше українське мистецтво. Також хореографічний ансамбль «Росинка» було запрошено на Міжнародний фестиваль «Істебансько Здравоживо-2005» у Македонію. За сприяння Всеукраїнського благодійного Фонду Надії і Добра колектив побував там у вересні. У фестивалі брали участь представники Угорщини, Хорватії, Сербії, Польщі, Болгарії, Естонії, Росії, Румунії, України та Македонії. Засновником цього захоплюючого фестивалю, який триває уже 20 років поспіль, став хореографічний колектив «Китка» місцевого ліцею. За програмою фестивалю хореографічні колективи щодня виступали у різних містах Македонії і виступ розпочинався із параду по головній вулиці міста, жителі якого тепло вітали учасників фестивалю.

Протягом перебування української делегації на фестивалі діти і керівники

ансамблю відчували постійну увагу та турботу з боку представників нашого посольства. Вони відвідали історичні місця Македонії – Гірський каньйон та високогірне озеро, біля якого відбувалися зйомки телепередачі.

Виступ колективу «Росинка» справив незабутнє враження на господарів та учасників фестивалю. Представники Українського посольства в Македонії були вражені рівнем майстерності наших дітей та запропонували організувати їм тур по Македонії на наступний рік. Привітала ансамбль з перемогою і керівник Всеукраїнського благодійного Фонду Надії і Добра пані Довженко, завітавши до Кіровограда наприкінці вересня. Цитуючи представників посольства, вона сказала, що наш колектив на найвищому рівні презентував мистецтво і традиції України, завоювавши Гран-прі.

Свято – конкурс родинно-мистецьких традицій «Благослови, мати...»

«Благословіть, мамо, благословіть, тату!» – саме з батьківського благословення починається шлях молодії сім'ї. Збереться разом родина. Згадають дідову козацьку пісню, заспівають. Чиясь маленька ручка вперше торкнеться бабціної прядки: заскрипить колесо, зав'ється кострубата ниточка на веретено. Ниточка, що пройде через покоління і розстелиться вишитим рушником перед гостями. Цим рушником зустрічав обласний Центр дитячої та юнацької творчості учасників обласного свята родинно-мистецьких традицій «Благослови, мати...». Понад 30 сімейних колективів взяли участь у конкурсній програмі. Не залишилися осторонь і гуртки загальноосвітніх шкіл, центрів та будинків дитячої та юнацької творчості області.

Журі оцінювало виступи та роботи за трьома номінаціями: «Родинно-побутова обрядовість»; «Троїсті музики»; «Декоративно-прикладне мистецтво».

Найбільшою кількістю та різноманітністю робіт відзначилась родина Стороженків, працівників Кіровоградського ОЦДЮТ, яка зайняла перше місце. Світлана Василівна Стороженко з дочками Людмилою і Тетяною представили на виставку вироби зі шкіри, глини та солоного тіста. Були також вишиті рушники, серветки, дощечки і картини, виконані в техніці петриківського розпису та багато-багато іншого.

Пленарне засідання депутатів обласного Парламенту дітей (2005)

У сесійній залі обласної ради у жовтні відбулося пленарне засідання депутатів обласного Парламенту дітей. Юні депутати і координатори у сесійній залі обласної ради проаналізували діяльність органів самоврядування, вирішили деякі нагальні питання. Координатор Парламенту дітей Тетяна Доценко повідомила про створення щомісячного інформаційного бюлетеня, перший номер якого вийде уже в листопаді.

Виставка робіт вихованців студії «Килимарство» (2006)

Виставка робіт вихованців студії «Килимарство» обласного дитячо-юнацького центру та їхнього керівника відмінника освіти України Олександри Пренко, розміщена в одній із залів обласного краєзнавчого музею.

В експозиції – зразки килимків, витканих у гобеленовій техніці. Вони привертають увагу цікавим орнаментом, створеним дітьми під впливом прочитаних українських книг. Витвори дитячої фантазії, втілені в килимках, приваблюють своєю яскравістю і сюжетністю. Навіяні народною творчістю, вони мають цікаве смислове навантаження, свою мистецьку філософію. Слід відмітити, що килимарство здавна вважалося чоловічим захопленням, отож не дивно, що у студії навчаються ткати і дівчатка, яким рукоділля нині пасує більше, і хлопчики, причому віком від п'яти років.

Відгуки про «Росинку» (2006)

Голова благодійного Фонду Надії і Добра Валентина Довженко на Кіровоградщині бувала часто, в тому числі коли вона очолювала Міністерство у справах сім'ї та молоді. У свій сьогоднішній приїзд вона поспілкувалася з педагогами, учасниками хореографічного ансамблю «Росинка», що діє при ДЮОЦі.

«З цими дітками я товаришую вже п'ятий рік, – сказала, звертаючись до присутніх, Валентина Іванівна – За програмою «Діти – надія України», що реалізує благодійний Фонд Надії і Добра, вони побували в ОАЕ. Загалом хоч відзначити, що далеко не завжди дорослі українські дипломати гідно представляють нашу державу за кордоном. А ось діти успішно утверджують позитивний імідж країни, завдяки їм про Україну знають як про сильну, незалежну країну, багату на таланти. Тож я вдячна всім керівникам та учасникам колективу «Росинка» за багаторічну дружбу, професійну майстерність, наполегливість у творчості, а батькам – за підтримку захоплень та виховання своїх дітей».

«Що? Де? Коли?» в ОЦДЮТ (2006)

Історія гри «Що? Де? Коли?» почала свій відлік наприкінці 70-х років минулого століття з однойменної телегри та її ведучого Володимира Ворошилова. Телеверсію переробили на більш «народну» – гра відбувається у великому залі, який вміщує до 50-70 команд.

Прижилася гра «Що? Де? Коли?» і на Кіровоградщині, де не перший рік відбуваються обласні чемпіонати інтелектуальних ігор серед дітей та молоді. Щойно в обласному центрі дитячої та юнацької творчості завершився третій етап чемпіонату. Загалом участь у цьому змаганні взяло 30 команд, а у фінал вийшло 16. Кращими у молодшій віковій категорії були команди «Цунамі» на чолі з капітаном Олександром Маляновим з ОЦДЮТ (1 місце), «Олімп» з Олександрії на чолі з капітаном Костянтином Широку (2 місце) та «Умники» з Кіровограда на чолі з капітаном Тарасом Василенком. Серед старших 1-3 місця посіли відповідно команди «Рокфелер» з ОЦДЮТ (капітан Олександр Тарасенко),

«Карамельки» з Малої Виски та «Ерудит» із Олександрії.

Цей громадський рух має чимало прихильників серед людей різного віку.

XI Всеукраїнський фестиваль, присвячений Всесвітньому Дню Землі

До Кіровограда з'їхалися юні посланці миру з усіх регіонів нашої країни, а також зарубіжні гості, адже бути учасником цього заходу стало справою престижу для кожного не байдужого до долі нашої планети громадянина. Тема нинішнього фестивалю – «Європейські цінності та українська ментальність: шляхи поєднання».

Варто зазначити, що найактивнішими учасниками фестивалю стали кіровоградці. В результаті саме вони й отримали найбільше головних нагород. Журі, до складу якого увійшли найвідоміші артисти, художники, досвідчені викладачі вищих навчальних закладів, було об'єктивним, але завдання, що перед ним стояло – визначити найкращих із кращих – були надзвичайно складним.

Лауреатами дипломів першого ступеня в номінації «Громадська думка» стали вихованці обласного дитячо-юнацького центру Оксана Бабенко та Ярослав Ткаченко, в номінації «Декоративно-прикладне мистецтво» – команди шкіл села Іванівки Кіровоградського району та Новомиргородського центру дитячо-юнацької творчості, у номінації «Мовне мистецтво» – Вадим Степаненко із селища Олександрівки та Олеся Маковей з Кіровограда, у «Вокальне мистецтво» – Ганна Твердоступ, Ганна Передерієнко з Кіровограда, а кіровоградка Олеся Бушмакіна є володаркою Гран-прі.

«Час Пік» на сцені обласної філармонії (2006)

Чи можна розповісти про життя мовою танцю, осягнувши через гармонію руху таємницю буття й смерті, світло щастя й сутінки горя, полум'я любові й попелу самотності, радість народження нового життя й страху неминучості його кінця? Саме це спробував зробити зразковий хореографічний ансамбль сучасного танцю «Час Пік» під керівництвом Ірини Мурованої, на сцені обласної філармонії, представивши на суд глядачів свою нову програму «Життя прекрасне».

Цей танець із першої миті заворожив і скорив зал філармонії. Це був дивний симбіоз чарівної музики, слів і танцю. Зал вибухав оплесками, плакав і сміявся.

Ірина Мурована: «Я знаю, що програма «Життя прекрасне» – перший крок до більш глобальної мети... Це дійсно перший крок до створення професійного театру танцю. Не театру в академічному розумінні, де дія може розбавлятися або танцювальними, або музичними номерами. Тут танець, музика, слова будуть з'єднуватися в єдине ціле. І це заради усвідомлення головного: нехай у всіх людей різні цілі й кожний розуміє щастя по-своєму, але хочеться вірити, що світ можна змінити на краще, перший крок до цього – сказати собі: життя

прекрасне!»

III обласний огляд-конкурс роботи позашкільних закладів

У 2006 підведені підсумки III обласного огляду-конкурсу роботи позашкільних закладів. Переможцями визнані: колектив Онуфріївського районного будинку позашкільної роботи з учнівською молоддю; колектив Олександрівського районного центру дитячої та юнацької творчості, колектив Новомиргородського районного центру дитячої та юнацької творчості; колектив Маловисківського районного центру дитячої та юнацької творчості.

Кращі творчі колективи позашкільних навчальних закладів приймали участь у концерті 17 травня 2006 року.

Ток-шоу «Молодь за чисте повітря без тютюнового диму» (2006)

31 травня – ця дата позначена на календарі як Міжнародний день без тютюну. Ток-шоу «Молодь за чисте повітря без тютюнового диму», яке організували і провели вихованці «Лідер-клубу» обласного центру дитячої та юнацької творчості, співпало саме із цією подією, адже тема «Молодь – за здоровий спосіб життя» є візитною картою клубу.

Чому саме такий філософський до життя підхід притаманний членам клубу?! Тому, що більшість із них впевнена – лідер повинен бути здоровим. Як може хворий лідер піклуватися про свою справу або про добробут людей, які йому виявили довіру? Хворий турбується тільки про поліпшення свого здоров'я. Тому вихованці клубу вивчають різні аспекти, що впливають на здоров'я молодих людей, і цього року вони досліджували, яке місце займає тютюн у житті юнацтва. Вони дослідили причини, які спонукають молодих людей палити і що знає молодь про наслідки паління для організму.

В анкетуванні взяли участь 150 респондентів, і більшість з опитаних почали палити ще у підлітковому віці. 60% зазначили, що курять для зняття стресу, 30% відповіли, що готові кинути палити, але не знають, як це зробити, тому всім бажаним було запропоновано відвідати індивідуальні консультації та тренінги, щоб кинути палити.

Завершальним етапом проведеної компанії стало ток-шоу, де юнацтво пояснювало, що дихати чистим повітрям без тютюнового диму – це краще, ніж труїтися продуктами розпаду тютюну. «Ми ставили перед собою завдання виробити стійку мотивацію у молодих людей до здорового способу життя, – говорить Ірина Завражна, керівник «Лідер-клубу» обласного ЦДЮТ. – Тому на ток-шоу були винесені деякі аспекти, що пов'язані з тютюнокурінням, а саме правовий (Закон України «Про заборону паління у громадських місцях»); медичний (вплив тютюну на організм і на діяльність людини); реклама (негативний вплив реклами тютюнових виробів) та шляхи зняття стресу як альтернатива тютюнокурінню».

Представники молодіжного спортивного клубу «Білий лотос», які

завітали на ток-шоу, впевнені, що однією з альтернатив палінню може бути зайняття спортом. Вони продемонстрували вправи із тайських бойових мистецтв і запросили всіх бажаючих на заняття до свого клубу. Закінчилося ток-шоу прийняттям звернення до керівництва міста та області із пропозиціями щодо збереження чистого повітря. Ірина Завражна також висловила вдячність партнерам, представникам ТІМО «Відкриті двері», які надали корисну інформацію та цікаву літературу для організації акції.

Цікавий «Горішок» (2006)

Уже кілька років на базі обласного ДЮЦу працює студія дошкільної підготовки «Горішок», засновником якої була Лариса Леонідівна Сивоконь. У різні часи тут працювали різні і за освітою, і за віком педагоги та результат роботи завжди був разковим.

У цьому навчальному році вихованцям «Горішка» поталанило найбільше. Чому? Та тому, що з ними працювали два досвідчених, фахово підготовлених керівники. У вересні діток зустріла привітна, лагідна Світлана Михайлівна Фільченкова. Своєю енергією, прагненням до пригод вона зарядила і діток. І коли справу від неї прийняла інший керівник Ольга Костянтинівна Іващенко – методист обласного центру, навчання з дітьми стало ще більш методично грамотним та розпланованим. Застосовуючи ігри-подорожі, самостійну роботу з підручниками різних авторів, підбираючи індивідуально для кожного з вихованців «Горішка» тільки йому посильний темп засвоєння знань, вона змогла підготувати діток до початкової школи, малечу навчила малювати, розповідати вірші, співати пісні та грати в улюблені ігри. Багато уваги вона приділяє розвитку навичок каліграфічного письма. Для п'ятирічок та і для старших, це нелегка справа. На сьогодні діти знають багато віршків, уміють гарно розповісти про себе, свою сім'ю, можуть виготовити сувенір на свято для мами, бабусі, друзів. Завдяки її невтомній праці діточкам таки вдалося розкусити цей твердий «Горішок» – початок великих знань.

Добіг кінця рік навчання в «Горішку». Так не хочеться розлучатися, і діти кажуть: «Ми ще не раз зустрінемося в ДЮЦі, правда, вже не в «Горішку», а в інших гуртках. Отож до зустрічі!»

Національний конкурс шкільних газет у Миколаєві (2006)

Багато проблемних питань висвітлюють вихованці секції журналістики молодіжного клубу «Імідж». Всього два роки працюють Дмитро Перехрестов, Юля Ярченко, Оксана Бабенко, Наталка Лахаузова та багато інших над оволодінням умінь, навичок, знань журналістики. І вже навчилися багато чому. Це стало зрозумілим, коли їх запросили взяти участь у Національному конкурсі шкільних газет, що проходив у травні в місті Миколаєві на базі коледжу преси та телебачення.

Усі без винятку вихованці секції журналістики (керівник О.К.Іващенко) взяли до справи. Було запропоновано більше десятка тем, з яких можна

створити газети. Але найактуальнішою була тема Чорнобилю. Вона і стала газетною «Лунають дзвони полинові, Чорнобилю тривожні дзвони». Саме під таким гаслом і випустили газету, у якій вміщено матеріали про двадцятирічний період роботи МНС (пожежних служб) у напрямку збереження спокою нашої України від «невидимого ворога» – радіації.

На конкурс було представлено 470 газет. Газета ОЦДЮТ посіла перше місце в категорії «Стінна газета». Нагородження відбулося в урочистій обстановці. Редакції газети «Журналістський мікрофон» було вручено Диплом та кубок «Акула пера». Ця перемога довела, що треба тільки побажати бути кращим – докласти зусиль, часу, вміння, дослухатись до порад керівника, і успіх забезпечено.

Презентація Асоціації позашкільних навчальних закладів України (2006)

Відбулася вона у Київському палаці дітей та юнацтва. На цей захід був запрошений і Кіровоградський обласний центр дитячої та юнацької творчості у особі директора Людмили Листопадової та народного ансамблю «Росинка».

У Київському палаці дітей та юнацтва відбувся круглий стіл «Проблеми сьогодення та розвитку позашкільної освіти в Україні. Роль Асоціації позашкільних навчальних закладів у їх вирішенні». У його роботі брали участь представники Міністерства освіти і науки України, Головного управління освіти та науки м. Києва, Лабораторія діяльності позашкільних навчальних закладів Інституту виховання Асоціації позашкільних навчальних закладів України, директори обласних, міських та районних позашкільних навчальних закладів Києва, Рівного, Кіровограда, Одеси, Житомира, Чернігова, Сум.

У концерті – презентації творчих колективів «Країна дитячих мрій» виступив народний хореографічний ансамбль «Росинка» (художній керівник і балетмейстер – заслужений працівник культури автономної республіки Крим, кавалер ордена княгині Ольги III ст. Галина Євгенівна Чайковська) та вихованець зразкової студії художнього слова «Юність» Назар Бензар (керівник – відмінник освіти України Валентина Григорівна Політаєва).

ОЦДЮТ – 70 років (2006)

Свій 70-річний ювілей обласний центр дитячої та юнацької творчості відзначав гучно й весело протягом 25 – 28 жовтня. Крім гостей з різних регіонів України, були й представники близького та далекого зарубіжжя. Зокрема пан Рене Кларійс, президент міжнародної європейської організації закладів вільного часу, громадянин Нідерландів. Він був вражений тим, як у нас відбувається позашкільне виховання. «Наші діти, – каже він, – приходять додому, вмикають телевізор – і це все дозволяє! Або ще проводять час на вулиці. Є, звісно, якісь приватні організації для школярів, але їх робота залежить від батьків. Наш уряд не вважає за потрібне опікуватися вільним часом дітей! Такого духовного багатства, як у вас, у нас немає!»

Спочатку на сцені обласного театру імені Кропивницького влаштували святкову програму-шоу «Ярмарок дитячих талантів», у якій взяли участь не лише колективи ЦДЮТ, а й гості – ансамбль «Конвалія», гімнасти дитячо-юнацької спортивної школи, модельне агентство «Ольга» і, звісно, неперевершений коротковський «Пролісок». Не зайве згадати, що саме тут, у стінах колишнього Палацу піонерів і школярів, цей колектив і народився.

Наступного дня, вже на сцені обласної філармонії, свято продовжилося ще однією шоу-програмою «Зустріч з містом Дитинства». Крім святкового концерту за оригінальним сценарієм відмінника народної освіти Наталі Долгополової і в режисурі теж відмінника Валентини Політаєвої, другу частину програми складали привітання імениннику, тобто центру дитячо-юнацької творчості. Подарунки були щедрими, слова – щирими, квіти – яскравими. Новітня кольорова апаратура неабияк прислужиться численним творчим гурткам позашкільного закладу, але подаровані Рене Кларійсом цибулини голландських тюльпанів наштовхують на філософські розмірковування з цього приводу.

На 70-річний ювілей запросили людей, котрі в той чи інший час мали пряме відношення до цього закладу. Наприклад, Віру Тулянцеву, попереднього директора тоді ще Палацу піонерів. З того часу сплило майже 30 років. І весь цей час позашкільною освітою і вихованням молодого покоління в центрі дитячо-юнацької творчості керує невтомна Людмила Листопадова.

Головною складовою свята були міжнародна науково-практична конференція та всеукраїнський семінар завідуючих методичними відділами позашкільних закладів обласних центрів естетичного профілю. Їх організували Міністерство освіти і науки України та Український державний центр позашкільної освіти.

Першого дня відбулося пленарне засідання науково-практичної конференції «Інноваційна діяльність сучасного позашкільного навчального закладу: досвід, пошуки, проблеми». Почесними гостями конференції були Ангеліна Золотарьова, завідувача кафедрою управління школи інституту педагогіки та психології Ярославського державного педагогічного університету ім. Ушинського, представники громадської організації Асоціації позашкільних навчальних закладів України.

На конференції обговорювалися проблеми позашкільної освіти: підходу до організації навчально-виховного процесу в позашкільних навчальних закладах (ПНЗ); ПНЗ в умовах інтеграції освіти України в європейський освітній простір; підвищення якості позашкільної освіти як нагальна потреба часу; впровадження інновацій у систему навчально-виховного процесу ПНЗ.

Своїми думками ділилися Володимир Ткачук, директор Українського державного центру позашкільної освіти; Тетяна Свірська, голова Асоціації позашкільних навчальних закладів України, директор Київського Палацу дітей та юнацтва; Олена Биковська, доцент кафедри теорії та методики професійної підготовки Національного педагогічного університету; Людмила Павлова, завідувача сектором художньо-естетичного виховання відділення виховної

роботи Інституту інноваційних технологій і змісту освіти Міністерства освіти і науки України.

Наступного дня працювали три секції. Перша секція «Впровадження теоретичних засад наукового управління в діяльність ПНЗ» (керівник секції Ангеліна Золотарьова); «Педагогіка життєтворчості як інноваційна виховна система» (керівник Світлана Болсун, в. о. доцента кафедри педагогіки та психології ІППО ім. Сухомлинського, кандидат педагогічних наук); «Методичне забезпечення інноваційних процесів у позашкільному навчальному закладі» (керівник Людмила Павлова, м. Київ). Заходи з нагоди сімдесятиріччя ЦДЮТу продовжив всеукраїнський семінар працівників методичних служб позашкільних закладів України. Відбулася презентація методичної служби Кіровоградського центру дитячої та юнацької творчості, пройшли практичні заняття школи педагогічної майстерності, відкриті заняття народного хореографічного ансамблю «Росинка» (керівник Г.Є.Чайковська), зразкового ансамблю бандуристів (керівник А.М.Чанковська) та зразкової театральної студії «Маска» (керівник Н.О.Фільченкова).

Під час круглого столу учасники семінару обмінялися досвідом роботи і домовилися про координацію дій у його вивченні та використанні на практиці. Колектив ЦДЮТу та, зокрема, методичної служби почув багато добрих слів. Під час ювілейних днів відбувся запис телепрограми за участю представників конференції з проблем позашкільної освіти. Відповідаючи на питання журналістів, чому Кіровоградський ЦДЮТ обрав саме таку форму святкування, директор центру – Заслужений працівник освіти України Людмила Листопадова відповіла, що це рішення педагогічного колективу закладу. Таким чином дружний колектив намагався привернути увагу громадськості не тільки до успіхів позашкільної освіти, а й до її проблем. Це спроба накреслити перспективи нового етапу у житті ЦДЮТу, а також всіх позашкільників України, бо майже всі, вони – ровесники.

Сесія четвертого скликання обласного Парламенту дітей (2007)

На другій сесії четвертого скликання обласного Парламенту дітей, що відбулася у лютому в сесійній залі облради, йшлося про участь шкільних громад в організації навчання і дозвілля юних, культуру спілкування між учнями й учителями, питання фізичного та психологічного здоров'я підростаючого покоління. Юних «депутатів» привітали їхні колеги із Сумської та Чернігівської областей.

Заступник голови обласної ради Яків Бондар розповів дітям про роботу органів місцевого самоврядування області й висловив упевненість, що з часом багатьох з присутніх можна буде побачити в задах депутатського корпусу Кіровоградщини. Під час сесії було підписано угоду про співпрацю між дитячим Парламентом, обласною радою та управлінням освіти й науки облдержадміністрації.

Яким має бути сучасний лідер? Про це вели мову з головою обласної ради Миколою Сухомлином депутати дитячого Парламенту.

«Справа в тому, – сказала координатор дитячого Парламенту Ольга Салтикова, – що лише завзяття, натхнення, працьовитості, яких, до речі, нашим дівчатам та хлопчикам не позичати, для успішної роботи (зрештою, для виховання майбутніх лідерів) замало. Потрібні також деякі професійні знання й навички».

Микола Олексійович не став читати юним парламентаріям довгу лекцію, а просто відповідав на їхні запитання. А їх було дуже багато. Задовольняючи інтерес співрозмовників, голова облради розповів про свій життєвий шлях, про колег, з якими довелося працювати, детально, не приховуючи негативу, висвітлив соціально-економічні проблеми, над розв'язанням яких працюють владні органи. Особливий інтерес слухачів викликала розповідь про те, що може дати раціональне використання природних ресурсів нашого краю. А на запитання щодо головних рис сучасного лідера голова облради відповів, що такими вважає високу професійність, працездатність, уважне ставлення до потреб простих людей та самокритичність в оцінці своєї діяльності..

У свою чергу Сухомлин поцікавився, як оцінюють юні депутати роботу владних структур області, зокрема обласної ради. Виявляється, досить високо, хоча прозвучали й побажання приділяти більше уваги питанням екології, роботі комунального господарства.

Регіональна сесія Європейського молодіжного парламенту (2007)

Із 21 по 26 лютого у Львові проходила чергова регіональна сесія Європейського молодіжного парламенту, який існує вже п'ять років. Парламент ставить за мету залучити юних до розв'язання сучасних проблем Європи. У сесії взяли участь представники з різних країн світу, був присутній і делегат від Кіровограда Я.Ткаченко, президент дитячого Парламенту обласного центру дитячої та юнацької творчості.

Гала-концерт переможців у Києві (2007)

Справжнім святом для юних виконавців став гала-концерт переможців Всеукраїнських і регіональних фестивалів та конкурсів 2006 року, організований Українським державним центром позашкільної освіти за сприяння Міністерства освіти і науки України.

Приїхали до столиці, щоб продемонструвати зразки справжнього мистецького виконання юні артисти з Вінницької, Донецької, Київської, Кіровоградської, Львівської, Миколаївської, Полтавської, Сумської, Харківської, Чернівецької областей і Києва.

Чудово поставлені номери демонстрували глядачам ансамбль сучасного танцю «Час пік» (керівник Ірина Володимирівна Мурована) та молодіжного клубу «Імідж» (Наталія Костянтинівна Долгополова) Кіровоградського обласного

центру дитячої та юнацької творчості.

Чемпіонат Кіровоградської області з інтелектуальних ігор (2007)

Основна тенденція, яка спостерігається протягом останніх чотирьох чемпіонатів – ефективна співпраця управління освіти і науки облдержадміністрації та обласного центру дитячої та юнацької творчості з громадськими організаціями: Кіровоградською обласною лігою інтелектуального розвитку (КОЛІР) (президент – О.В.Каєнко), Маловисківською лігою інтелектуального розвитку (президент – Н.В.Бабаєва) та Кіровоградською молодіжною організацією «КОЛІР» (президент – В.О.Талашкевич). Що дає можливість проводити чемпіонат по стандартам Ліги Українських клубів (ЛУК) та Міжнародної Асоціації Клубів «Що? Де? Коли?».

Третій рік поспіль було проведено окремий Чемпіонат з «Брейн-рингу», «Даугавпілсу» та «Свої гри».

Позитивним треба вважати і те, що Кубок та Чемпіонат з гри «Що? Де? Коли?» частково проводилися на питання Молодіжного Кубка світу, що дає можливість порівнювати рейтинг наших кращих команд, наприклад, «Цунамі» Кіровоградського обласного ЦДЮТ та «Карамельки» Маловисківського БДЮТ з рейтингом світових лідерів молодіжного інтелектуального руху.

Переможцями стали: у Кубку з інтелектуальної гри «Що? Де? Коли?», першості з «Брейн-рингу» та «Даугавпілсу» у старшій віковій категорії – команда «Шлях наверх» Кіровоградського обласного центру дитячої та юнацької творчості (тренер В.О.Кизименко), у молодшій віковій категорії – команда «Цунамі» Кіровоградського обласного центру дитячої та юнацької творчості (тренер В.О.Кизименко); у першості з інтелектуальної гри «Що? Де? Коли?» у старшій віковій категорії – команда «Карамельки» Маловисківського Будинку дитячої та юнацької творчості (тренер Г.О.Бабаєв), у молодшій віковій категорії – команда «Цунамі»; у першості з інтелектуальної гри «Своя гра» – Іванов Денис, представник команди «Цунамі», Губарєв Андрій, представник команди «Шлях наверх».

16-й концертний сезон у Кіровоградській обласній дитячій філармонії

Чверть століття – багато це чимало? Сказати важко. Йдуть роки, а «Росинка» все тішить глядача новими танцювальними постановками і оригінальними костюмами, здобуваючи все більше прихильників. За 25 років не один вихованець цього колективу дякував своїм педагогам за допомогу у розкритті таланту. Як створюється яскраве танцювальне шоу знають, мабуть, лише діти, педагоги та батьки. А глядачі часто навіть не здогадуються, скільки потрібно терпіння, щоб досягнути справжніх вершин, скільки сліз пролито на шляху до самовдосконалення і якою ціною здобувається слава та визнання. Втім, легка перемога не така солодка, як вистраждана нагорода – щирі аплодисменти глядачів!

16-й концертний сезон у Кіровоградській обласній дитячій філармонії завершився концертом народного художнього колективу України – хореографічного ансамблю «Росинка» обласного Центру дитячої та юнацької творчості. Цей концерт приурочувався до 25-річчя з часу створення колективу, який очолює художній керівник Г.Чайковська – заслужений працівник культури АР Крим, кавалер ордена княгині Ольги. У святковому концерті взяли участь не тільки вихованці підготовчих груп ансамблю – лауреата міжнародних і всеукраїнських конкурсів, а й гості з Чорногорії, які навчаються в школі класичного танцю «Принцеса Ксенія».

*XII Всеукраїнський фестиваль дитячої творчості,
присвячений Всесвітньому Дню Землі (2007).*

У трьох номінаціях фестивалю (хореографічне мистецтво, громадська думка, образотворче мистецтво) – представники дев'яти областей України, були також й іноземні – команда із міста Володимира (Росія, номінація – громадська думка) та школа сучасного класичного танцю «Принцеса Ксенія» (Чорногорія, номінація – хореографічне мистецтво). Окрім конкурсної програми у номінаціях хореографічне мистецтво та громадська думка, учасники фіналу стали свідками святкування в обласній філармонії 25-річчя зразкового художнього колективу обласного Центру дитячої та юнацької творчості – танцювального ансамблю «Росинка». А ще фіналісти взяли участь у суспільно-громадській акції «Розбудуємо Європу в рідному місті». Її учасники і гості обговорювали актуальні проблеми сучасного урбанізованого світу, разом шукали шляхи до поліпшення життя людей та до процвітання рідних міст і сіл.

Після тривалих розумових навантажень того дня юні учасники фестивалю гарно відпочили на дискотеці навколо великого вогнища на свіжому повітрі. А вдосталь натанцювавшись, посмакували солдатської каші, звареної для них військовими кухарями, а потім спостерігали салют на їхню честь...

Темою нинішнього фестивалю є «Моя Батьківщина на карті Європи». Його учасники (а лише гостей було понад 350 чоловік) демонстрували свої знання з історії країни, історії рідного краю засобами хореографічного мистецтва й громадської думки.

За підсумками заочного туру в номінації образотворче мистецтво переможців було визначено заздалегідь, тому протягом фіналу фестивалю їхні малюнки експонувалися на виставці, розгорнутій в обласному Центрі дитячої та юнацької творчості. У номінації громадська думка перше місце посіла команда «Юний дипломат» (Житомир), друге – команда «Мрія» (Помічна, Кіровоградська область), третє – клуб «Імідж» із ОЦДЮТ.

Переможців у номінації хореографічне мистецтво було значно більше, адже танцювальні колективи змагалися у трьох групах – сучасна хореографія (дві вікові категорії – старша і середня) та народна хореографія. Серед старшої вікової категорії переможцями стали зразковий ансамбль сучасного танцю «Час пік» (ОЦДЮТ) – перше місце, школа сучасного класичного танцю «Принцеса

Ксенія» та школа сучасної хореографії «Тотус» (Полтава) – друге місце, зразковий хореографічний ансамбль «Усмішка» (Олександрія) – третє місце. Кращими у середній віковій категорії визнано народний хореографічний ансамбль «Перлина» (Запоріжжя) – перше місце, зразковий хореографічний ансамбль «Вікторія» (Кіровоград, ЗОШ №16) – друге місце, колектив естрадно-спортивного танцю «Орхідея» (Кременчук) – третє місце.

У номінації народна хореографія перемогли зразковий хореографічний ансамбль «Вікторія» – друге місце та художній колектив «Сонечко» (Одеса) – третє місце. Перше місце не присуджено нікому. Гран-прі фестивалю завоював зразковий ансамбль сучасного танцю «Час пік».

21 квітня, в залі обласної філармонії відбувся гала-концерт, на якому виступали танцювальні колективи – переможці фестивалю та колективи обласного центру дитячої та юнацької творчості. Перша частина концерту була незвичною. У ній діти й дорослі (зокрема артисти обласного академічного музично-драматичного театру ім. М.Л.Кропивницького) показали театралізовану виставу про наш край – від сивої давнини до нинішніх днів.

Сесія обласного Парламенту дітей (2008)

В обласному центрі дитячої та юнацької творчості відбулася чергова сесія обласного Парламенту дітей, під час якої юні парламентарії розглянули ряд важливих економічних та політичних питань, поглиблювали свої знання про діяльність державних і самоврядних структур. У школі депутатської майстерності, що діє в рамках Парламенту, вони зустрілися з головним редактором обласної газети «Народне слово» депутатом обласної ради Валерієм М'ятовичем, котрий розповів про виконання ним депутатських обов'язків, відповів на численні запитання. Членів Парламенту цікавило все – можливість впливу депутата на прийняття рішень, формула успішної діяльності народного обранця тощо.

І міський чемпіонат з «Брейн-рингу» (2008)

Як називалася головна бойова сила парф'ян, що таке французькою «прикрашати» – відповіді на ці питання шукали учасники першого міського чемпіонату з «Брейн-рингу» серед школярів Кіровограда. Незважаючи на вік учасників, можна сказати, що відбулися справжні дорослі змагання, де були і важкі для багатьох дорослих питання, і не менш складні версії відповідей. Недарма ж п'ятихвилинне змагання між шкільними командами зовсім по-дорослому називається «бій».

Всього на чемпіонат в ОЦДЮТ потрапило 12 кіровоградських команд у старшій та молодшій віковій групах. Як говорять спеціалісти, тобто самі учні, у «Брейн-рингу» правила жорсткіші, ніж у «Що? Де? Коли?», тому що тут замало правильної відповіді, треба ще й випередити з нею іншу команду.

Щоб стати «зірками» інтелектуального спорту, потрібні і справжні тренування, на яких гравці команди шукають відповіді на подібні логічні задачі:

«Якого кольору корова у Німеччині?» Доросла людина нізащо не здогадається, що це бузковий колір, тому що 80 відсотків німецьких школярів бачили бузкових корів на обгортці шоколаду «Мілка». Такі тренування формують у школярів, щонайменше, реальний погляд на речі. Чомусь побутує думка, що розумні діти – це або завжди відмінники, або зосереджені лише на зубрінні учні.

Справа не в оцінках, а в інтересі до гри, бажанні розкрити себе, бо часто хтось соромиться вчителів. Самі учасники команди говорять, що батьки і вчителі їх у команду не тягнули, просто їм цікаво змагатися і дізнаватися нове разом із друзями. У команді з шести чоловік є і запасні гравці, а кожен учасник спеціалізується на окремих темах – історії та мові, математиці. Тут є і свої прикмети: на секунду всім разом уявити, що перемогли і, можливо, удача посміхнеться. Буває у гравців і таке, що на запитання до інших пар команд вони знають усі відповіді, а на свої – ні. Тому пропонують задавати всім однакові питання у звукоізолюючій кімнаті, чи збереже це дух змагань – справа інша. А ще в підліткової команди є свої «фішки»: коли не знають відповіді, пишуть на папірцях, які здають журі: «Пакистан», «Пушкін» або «чистотел».

Так діти грають у дорослі ігри розуму, де і дізнаються, що головною бойовою силою парфян були лучники, а французьке «прикрашати» – звичайний гарнір. Відповіді ж на нові питання у чемпіонаті області шукатимуть команди Кіровоградського ОЦДЮТ «Цунамі» та «Дакота».

Переможців привітала і вручила заслужені подарунки спеціаліст управління освіти міської ради Наталя Бондаренко.

Обласний чемпіонат з інтелектуальних ігор (2008)

Обласний центр дитячої та юнацької творчості вже давно став осередком інтелектуального руху на Кіровоградщині. У листопаді тут стартував дев'ятий сезон обласного чемпіонату з інтелектуальних ігор серед школярів. У першому турі змагань взяли участь 38 команд, члени яких продемонстрували високий рівень підготовки.

На відкритті чемпіонату представник Молодіжного кубка світу з інтелектуальних ігор вручила кубок та медалі команді «Цунамі» за зайняте друге місце у цих змаганнях сезону 2006-2007 року.

На обласному чемпіонаті у молодшій групі до числа переможців увійшли представники ОЦДЮТ, гімназії № 9 («The Rion»), а також команди «Аноніми» з Малої Виски та «От винта» з Бобринця. Серед ерудитів старшого віку перше місце посіли «Карамельки» (Мала Виска), друге – гравці «Цунамі» (ОЦДЮТ), третє – «Золотая молодежь» (Олександрія).

XXVI Всеукраїнська олімпіада з трудового навчання (2008)

Хлібом-сіллям вітала учасників XXVI Всеукраїнської олімпіади з трудового навчання гостинна Кіровоградщина. У залі обласної філармонії, де зібрались учасники з різних міст та областей, лунали слова вітання від організаторів заходу. Він збігся із 90-ю річницею з днів народження видатних педагогів-земляків Івана

Ткаченка та Василя Сухомлинського, чий досвід широко використовується в різних країнах.

Виступи юних артистів, учасників танцювальних колективів «Росинка», «Імідж», «Час пік» та музичні номери концерту, присвяченого відкриттю заходу, створили гарний настрій.

Обласний тур V Всеукраїнського фестивалю дитячої та юнацької творчості «Звичайне диво» (2008)

4 квітня на базі Кіровоградського обласного центру дитячої та юнацької творчості було проведено обласний відбірковий тур п'ятого Всеукраїнського фестивалю дитячої та юнацької творчості «Звичайне диво» за участю дітей-сиріт та дітей, позбавлених батьківського піклування.

Відбірковий тур проходив за основними номінаціями фестивалю: вокал: естрадний, народний; хореографія: естрадна, народна; оригінальний жанр: циркове мистецтво, розмовний жанр; образотворче мистецтво: скульптура, живопис, графіка; декоративно-ужиткове мистецтво.

У відбіркового турі взяли участь 57 дітей-сиріт та дітей позбавлених батьківського піклування зі шкіл, дитячих будинків.

Відкритий Кубок ОЦДЮТ з «Свої гри» на тему: «Що я знаю про ЄС»

24 квітня 2008 року на базі Кіровоградського обласного центру дитячої та юнацької творчості відбувся Відкритий кубок ОЦДЮТ з «Свої гри» на тему: «Що я знаю про ЄС». Організаторами заходу були Л.В.Бублікова, методист по міжнародним та партнерським відносинам, ОЦДЮТ та В.О.Кизименко, методист ОЦДЮТ, керівник ШЮМ. В даному заході брали участь підлітки і молодь навчально-виховних середніх та вищих закладів м.Кіровограда.

Програма Відкритого кубку складалась з питань історії, політики, економіки та культури країн ЄС. Діти проявили себе ерудованими, добре обізнаними з цих питань. Гра була захоплюючою. Перемогли найкращі.

Переможцями стали: I місце зайняв – Віталій Ракулєнко, колишній вихованець школи юних менеджерів ОЦЦЮТ, студент ДЛАУ; II місце – Юрій Нікіфорук, вихованець школи юних менеджерів ОЦЦЮТ (III курс); III місце – Денис Іванов, вихованець школи юних менеджерів ОЦЦЮТ (III курс).

Чемпіони були нагороджені кубками та дипломами. Це ще раз доводить, що діти цікавляться різним матеріалом, вивчають і знають більше, ніж дорослі сподіваються.

Проект «Орії» «Стрім-джаз» (2008)

Нещодавно оркестр народних інструментів «Орія», що існує при обласному центрі дитячої та юнацької творчості, представив глядачам свій новий проект під назвою «Стрім-джаз». Тим самим колектив продемонстрував широку

палітру можливостей юних музикантів, яким під силу виконання не лише традиційного репертуару (українські народні мотиви, твори вітчизняних та закордонних композиторів), а й творчі пошуки в неординарних жанрах. До речі, це не перший проект оркестру. Нещодавно з великим успіхом пройшли вечір рок-музики і концерти за участі виконавців на бандурі й баяні, а в майбутньому готується програма, присвячена цимбалам.

Це був вечір знайомства з джазом – із розповідями про різні стилі. Вечір було побудовано у формі знайомства з історією становлення джазу. Розповіді про різні стилі цього напрямку змінювались музичними замальовками, які допомагали створити атмосферу того часу, коли відбувався процес формування певного жанру.

Кожен напрям було дуже вдало проілюстровано широкою музичною палітрою: від соло на тромбоні до гри на перкусії, від гітари – до електронних клавішних інструментів. Завдяки цьому глядачі мали змогу не тільки ознайомитися з цікавими характеристиками кожного із стилів джазу, а й насолодитися грою музикантів та чудовим співом.

– Джаз – це не просто музика, а особливий стан душі. Де б ви не почули джаз, його завжди набагато легше впізнати, ніж описати словами. Джаз прекрасний та нескінченний, як океан...

Художній керівник оркестру Софія Володимирівна Матрос: «Джаз – це не просто музика, а особливий стан душі. Де б ви не почули джаз, його завжди набагато легше впізнати, ніж описати словами. Джаз прекрасний та нескінченний, як океан...»

Фестиваль родинно-побутового мистецтва (2008)

Фестиваль вже вчетверте проводиться в обласному Центрі дитячо-юнацької творчості. Зібрав він нинішнього року майже 60 колективів – учасників з усіх районів Кіровоградщини, засвідчив, що попри всі наші насущні проблеми сьогодення із покоління в покоління передається сімейна творчість. Яскраво було представлено на фестивалі декоративно-прикладне мистецтво: вишивки, розписи, іграшки, вироби із соломки. Журі із провідних – фахівців центру було нелегко визначити переможців. Однак перше місце віддано родині Стороженків із Кіровограда. Мама Світлана Василівна, дочки Таня і Люда заслужили, щоб перед їхніми вишивками і розписами довго затримувались відвідувачі виставки. На другому місці – родини Берестів із Новопавлівки Світловодського району і Дорошів Ульяновського районного центру дитячо-юнацької творчості. Третє місце поділили сім'ї Коблів із Волинського РЦДЮТ та Піскових із Нової Праги. Серед фольклорних гуртів переміг колектив обласного Центру дитячо-юнацької творчості «Лебідя», у номінації «Родинно-побутова обрядовість» – родина Мельників із Маловисківського РЦДЮТ. Серед призерів фестивалю, що носить назву «Благослови, мати» – також гурти і родини із Олександрівського, Олександрійського РЦДЮТ, колективи Іванівської школи Новоархангельського району, села Велика Чечеліївка Новгородківського району, міста Кіровограда.

Фестиваль «Повір у себе» (2008)

ОЦДЮТ удесяте зустрів учасників обласного фестивалю для дітей з обмеженими фізичними можливостями «Повір у себе». Організатором цього заходу, мета якого – підтримка дітей із особливими потребами, розширення можливостей для їхньої творчої реалізації, адаптації у суспільстві, є обласний центр соціальних служб для сім'ї, дітей та молоді.

Близько тридцяти хлопчиків та дівчаток, які приїхали до Кіровограда з усіх куточків області, у черговий раз довели: якщо не замикатися у собі, повірити в свої сили, проблеми зі здоров'ям не завадять жити повноцінним життям, реалізовуватися в творчості, почуватися впевненими.

Фестиваль проходив у теплій, дружній атмосфері, що додавала віри та натхнення. Його учасники співали пісень, танцювали, декламували вірші. Глядачі отримали справжнє задоволення, подивившись у виконанні чотирикласниці Тетяни Артьомової зі Знам'янки фрагмент вистави «Кайдашева сім'я» Нечуя-Левицького. Сподобалася їм і пісенька із відомого радянського мультфільму, яку дванадцятирічна Тетяна Дьяченко зі Смоліного співала ... на японській мові!

У залі обласного центру дитячої та юнацької творчості було також організовано виставку робіт дітей з обмеженими фізичними можливостями. Малюнки, вишиті картини приваблювали оригінальністю сюжетів, гармонією кольорів, а витвори декоративно-ужиткового мистецтва – майстерністю виконання.

Підбиваючи підсумки фестивалю, виконуюча обов'язки першого заступника голови облдержадміністрації Світлана Негода зазначила, що кожен учасник заходу є його переможцем, адже всі хлопчики та дівчатка, які виступали в цей день у залі ДЮЦу, – талановиті, працелюбні й наполегливі.

Фінал чемпіонату KBK (2008)

П'ять команд змагалось у фіналі чемпіонату KBK серед шкільних команд області, що проходив у кібернетико-технічному коледжі. Конкурсна програма складалася з різних частин, об'єднаних однією темою: «Я – обдарований, я – геніальний». Виступи учасників турніру були влучними й проходили під вибухи сміху в залі. Найяскравішою стала перемога команди «Без понтів» Кіровоградської школи № 6. Друге місце вибороли «Жертви експерименту» обласного центру дитячо-юнацької творчості, третє – команда «Нові українці» з Новоукраїнки.

XIII Всеукраїнський фестиваль дитячої творчості, присвячений Всесвітньому Дню Землі (2008)

Перша номінація називалася «Я – особистість». Оцінювала вміння молодого покоління утвердити своє «я» завідувача кафедри прикладної психології Кіровоградського педуніверситету Галина Горська. При цьому зверталася увага на охайність, зібраність, скоординованість рухів, уміння керувати

своїми емоціями, відвертість, уважність до інших та інші риси, що характеризують змістовну особистість. Крім основної були ще три номінації «Вокальне мистецтво», «Ведучі дитячих та молодіжних програм», «Стінна газета». На урочистому закритті фестивалю переможці отримували дипломи, призи, гостинці.

Під час фестивалю тривали майстер-класи і круглі столи, яскраві концерти, ознайомлення з історією та визначними пам'ятками Кіровоградщини, виставки робіт вихованців гуртків декоративно-ужиткового мистецтва позашкільних навчальних закладів області.

Учасниками нинішнього фестивалю стали 140 представників з різних куточків України (Кіровоградська, Київська, Донецька, Миколаївська, Одеська області і місто Севастополь), а також із Росії. Тема фестивалів змінюється щороку. Це дозволяє повніше розкрити здібності й таланти творчої молоді. XIII фестиваль був присвячений Темі «Я – Особистість. Творчістю своєю я славлю землю». Ця тема розпочинає новий довгостроковий проект. Наступні фестивалі будуть присвячені взаєминам дитини в родині, у колі друзів, у суспільстві.

Святкування 20-річного ювілею «Маски» (2008)

«Усе життя – театр...». Для викладачів та вихованців народного художнього колективу України театру-студії «Маска» Кіровоградського обласного центру дитячої та юнацької творчості ці слова стали пророчими. Ось уже 20 років вони не уявляють свого життя без театру, віддають йому всю свою душу і серце. За двадцять років понад тисячу вихованців пройшли через школу творчості, добра та любові.

Святкування 20-річного ювілею колективу відбулося в Кіровоградському театрі ляльок у межах обласного фестивалю аматорських театральних колективів «Театр починається з любові». На свято завітали випускники студії, рідні, друзі ювілярів, колеги та близькі за духом люди, тому пройшло воно в теплій, родинній атмосфері.

Відбірковий етап чемпіонату KBK (2008)

«Знову у цій залі...». Цими словами відомої пісні KBK хочеться розпочати розповідь про події, які не просто привернули увагу багатьох школярів Кіровоградської області, а й дали старт новому етапу обласного чемпіонату Клубів Веселих та Кмітливих (KBK) серед школярів сезону 2008-2009 року з інтригуючою темою «Шкільний транзит, або це вже ми проходили!».

Відбірковий тур обласного етапу чемпіонату шкільних команд KBK відбувся у Кіровоградському ОЦДЮТ! На два дні обласний центр дитячої та юнацької творчості перетворився на гумористичну казкову країну. У ній взяла участь 17 переможців районних і міських конкурсів. Перше місце завоювала команда «Жертви експериментів» ДЮЦу (її беззмінним керівником протягом ряду років є Н.Долгополова).

Обласний форум «Ми – європейці» (2008)

У Кіровоградському обласному центрі дитячої та юнацької творчості відбувся обласний форум «Ми – європейці». Його організаторами стали управління освіти і науки, управління у справах сім'ї, молоді та спорту облдержадміністрації та Кіровоградський ОЦДЮТ. Форум для учнів старших класів став підсумком проекту «Європа – наш спільний дім», який два роки реалізовувався у нашій області ОЦДЮТ та районними і міськими парламентами дітей.

Вивчення країн Європейського Союзу проходило у формі гри «Будуємо країну Євроландію». Кожний район через жеребкування отримав одну чи дві країни Євросоюзу, які й вивчав протягом двох років. Діти з великим завзяттям та цікавістю включились у цю гру. Вони шукали матеріали, писали доповіді, реферати з історії, культури, освіти і науки, економіки країн, вивчали шляхи їх приєднання до СОТ, ЄС і НАТО; брали участь у виставках малюнків, фотографій, конкурсах казок, оповідань, круглих столах, дебатах та у референдумі «Європейський вибір – за і проти».

Завершився форум яскравим концертом, організованим вихованцями ОЦДЮТ спільно з переможцями секції «Культура країн Європи» та церемонією нагородження переможців проекту «Європа – наш спільний дім» і форуму «Ми – європейці». Всі вони отримали дипломи та гарні подарунки – атласи, цікаві енциклопедії і канцелярське приладдя.

Наші інтелектуали – на Чемпіонаті Європи (2008)

До обласного ЦДЮТ прийшла приємна звістка з Міжнародної Асоціації клубів «Що? Де? Коли?» – команда закладу «Цунамі» виборолла право приймати участь у II Чемпіонаті Європи з інтелектуальних ігор серед юніорів, котрий відбудеться у травні 2008 року у Гомелі (Білорусь).

Міжнародний фестиваль фольклорного мистецтва «Станемо в коло, будемо разом танцювати» (2008)

Колектив народного художнього хореографічного ансамблю «Росинка» Кіровоградського обласного центру дитячої та юнацької творчості було запрошено до участі у Міжнародному фестивалі фольклорного мистецтва «Станемо в коло, будемо разом танцювати», у якому брали участь ще фольклорні колективи з Сербії, Македонії, Боснії і Герцеговини, Хорватії та Болгарії.

Фестиваль проходив у трьох містах – Товаришево, Нова Гайдобра та Бачка Паланка. Учасників приймали, як найкращих друзів та найдорожчих гостей. У кожному з міст керівників делегацій вітали перші особи – мери, заступники губернаторів. Дітям були створені всі умови для гарного відпочинку і, звісно ж, підготовки до виступів.

Частиною такої підготовки було «дефіле» – своєрідні анонси концертів. У містах Нова Гайдобра і Товаришево колективи разом з оркестрами, танцюючи,

проходили вулицями міста, і всі жителі могли насолодитися красою їх танців, майстерністю виконання та зарядитись позитивною енергією. А от у м.Бачка Паланка «дефіле» проходило трохи по-іншому – всі делегації з прапорами своєї країни розміщувались у бричках, запряжених кіньми, і робили кілька виїздів у місто, сповіщаючи про виступ.

І, як виявилось, така реклама є досить дієвою – глядачів було дуже багато, незважаючи на те, що всі концерти проходили на території шкіл та спортивних залів.

Під час виступів колективи демонстрували народні танці своїх країн та маленькі фольклорні замальовки. Все це яскраве дійство відбувалося під супровід оркестрів народної музики.

Найбільше глядачам сподобалися наші танцівники. «Росинку» сердечно вітали як під час «дефіле», так і на концертах. Після українського запального гопака зал стоячи аплодував колективу та ще і ще викликав на біс. А діти, в свою чергу, виступали натхненно й піднесено, розуміючи, що вони представляють велику державу – Україну. На згадку про фестиваль усі учасники отримали дипломи за участь та пам'ятні призи.

Керівництво культурного центру Сербії – організатора фестивалю – дуже зацікавилось нашим колективом і самим Кіровоградським обласним центром дитячої та юнацької творчості. Тому в середині червня відбудеться візит представників цього центру до ОЦДЮТ, ближче познайомляться із закладом та його чудовими колективами для налагодження подальшої співпраці.

Фестиваль дружин юних пожежників-рятувальників (2008)

Тридні і двіночі діти з Долинського, Маловисківського, Олександрійського, Олександрівського, Світловодського, Знам'янського, Компаніївського районів та обласного центру жили в наметовому містечку. Пісні під гітару вночі, насичена розважальна програма не давали приводу для суму, навіть дощ не зміг зіпсувати оптимістичний настрій учасників. А потім для конкурсанти свої двері гостинно відчинив обласний академічний музично-драматичний театр. У пісенній і віршованій формі, через жартівливі сценки учасники заходу повчали, як слід «дружити з безпекою», як правильно діяти в надзвичайних ситуаціях, як надавати допомогу потерпілим. Перше місце в конкурсі посіла команда Кіровоградського центру дитячої та юнацької творчості. Саме вона представлятиме наш степовий край у всеукраїнському фестивалі, що проходитиме в Криму. Друге місце посіла команда Долинської, а третє – Олександрівської ЗОШ.

II Всеукраїнський конкурс юних гумористів (2008)

6-8 листопада в Полтаві проходив II Всеукраїнський конкурс юних гумористів «Посміхнемось щиро Вишні». Приємно, що його переможницею в номінації «Вишневі усмішки» стала кіровоградка – учениця студії художнього слова «Юність» ОЦДЮТ Наталія Щербакова (керівник Валентина Григорівна Політаєва).

Участь у Всеукраїнському фестивалі пісні «Чорнобильські мотиви» (2008)

Наприкінці грудня у Дніпропетровську відбувся Всеукраїнський фестиваль пісні «Чорнобильські мотиви». Сюди з'їхалися понад сто учасників з 13 областей України та гості з Росії. Здебільшого це були колективи, до складу яких входили викладачі та студенти музичних училищ і консерваторій, зразкові та народні художні колективи України. Тож рівень підготовки усі конкурсанти мали дуже високий. І тим складніше було боротися за перемогу дитячим колективам. Нашу область на фестивалі представляли вокалісти студії пісні «Антарес», що працює при Кіровоградському обласному центрі дитячої та юнацької творчості.

За умовами фестивалю учасники повинні були виконати дві пісні: на чорнобильську тематику і за вибором. Вокалісти виконали авторську пісню Олени Дороганич, керівника студії «Антарес» – «Не дайте дітям знати про Чорнобиль» та «Купальську».

Дуже приємно, що журі, у якому була і народна артистка України Ніна Матвієнко, відзначило у числі кращих вихованців студії «Антарес». Наші вокалісти стали лауреатами.

Участь у Всеукраїнському фестивалі «Єдина родина» (2008)

У рамках координаційно-методичної ради директорів закладів позашкільної освіти художньо-естетичного напрямку 17 грудня у Києві відбувся Всеукраїнський фестиваль «Єдина родина». Участь у цьому фестивалі взяли кращі художні колективи позашкільних навчальних закладів України і гості з Білорусії та Молдови.

Нашу область представляли зразковий художній колектив України ансамбль сучасної хореографії «Час Пік» (керівник Ірина Мурована) та студія сучасної естрадної пісні «Антарес» (керівник Олена Дороганич), які працюють при обласному центрі дитячої та юнацької творчості. Глядачі побачили кращі композиції колективів. За високий рівень майстерності наші колективи відзначені почесними грамотами Міністерства освіти і науки України.

Участь у Всеукраїнському фестивалі мистецтв «Різдвяні канікули» (2008)

Студія сучасної естрадної пісні «Антарес», що працює при Кіровоградському обласному центрі дитячої та юнацької творчості, створена лише три роки тому, а в її заліку вже велика кількість нагород всеукраїнських і міжнародних конкурсів. Нещодавно антаресівці повернулися з II Всеукраїнського фестивалю-конкурсу мистецтв для дітей і юнацтва «Різдвяні канікули», що проходив у Львові. Й знову не з порожніми руками. Талановитий соліст студії Андрій Возіян отримав I премію фестивалю. Члени журі конкурсу, приємно вражені широтою діапазону, легкістю та майстерністю виконання

юного співака, неодноразово наголошували на оригінальності методики виховання дітей керівника студії «Антарес» Олени Дороганич.

Фінальний тур обласного чемпіонату шкільних команд КВН (2008)

У Кіровоградському ОЦДЮТ відбувся фінальний тур обласного чемпіонату шкільних команд КВН «Шкільний Транзит... або поїхали далі». У фіналі брали участь команди-переможці півфінальних змагань: команда ОЦДЮТ «Жертви експериментів» (керівники Н.К.Додгополова та Я.Л.Ярошевський), «Командармові українці» (І.К.Вакуленко) та команда «Хутір» з Петрівського району (С.В.Чорнопольський).

Учасники КВК мали розкрити актуальні проблеми, пов'язані з тестуванням, питаннями профорієнтації та стосунків сучасної молоді. Найбільш вдало це зробили команди, що не перший рік є лідерами учнівського руху КВК в області. Насамперед, хочеться відзначити чітку роботу команди КВК «Жертви експериментів», керівником якого багато років є Н.К.Додгополова та цього річчя її помічник Я.Л.Ярошевський. Команда зібрала небагато вихованців обласного центру дитячої та юнацької творчості. Набравши найбільшу кількість балів за фінальну гру, саме «Жертви експериментів» стали першими.

Інтелектуали ОЦДЮТ – кращі у відкритій Першості Сибіру (2009)

15 березня 2009 року у м. Новосибірську (Росія) відбулась VIII Відкрита Першість Сибіру з інтелектуальних ігор. Честь Кіровоградського регіону на цих змаганнях відстоювали команди «Северный пушной зверек» та «Цунамі» Школи юних менеджерів міжнародного туризму Кіровоградського обласного Центру дитячої та юнацької творчості.

Вони посіли два перших місця у синхронних турнірах серед школярів та студентів у грі «Що? Де? Коли?».

Обласний семінар Євроклубів (2009)

14-15 травня в обласному центрі дитячої та юнацької творчості пройшов обласний семінар Євроклубів та ярмарок креативності та інновацій присвячених Дню Європи.

Євроклуби ОЦДЮТ та спеціалізованої школи І-Ш ступенів № 32 прийняли участь у конкурсі на проведення регіональних ярмарок креативності та інновацій у рамках відзначення Європейського року креативності та інновацій в Україні. Конкурс проводиться в межах проекту ЄС «Підтримка мережі Євроклубів України», який виконує ВГО «Українська асоціація європейських студій» за підтримки Представництва Європейської Комісії в Україні. Наша програма була відібрана і нас нагороджено грантом у розмірі 1000 гривень, які були витрачені на організацію семінару Євроклубів та ярмарки креативності.

«Імідж» на ляльковому фестивалі (2009)

Мова йде про поїздку лялькового театру клубу «Імідж» на фестиваль, що проходив влітку у селі Роздольне Каланчакського району Херсонської області. Ініціатива проведення цього незвичайного заходу (у тім плані, що дитячі аматорські лялькові театри нині, на жаль, не дуже котуються через дорожнечу їхнього змісту, відсутності лялькових майстрів) став Херсонський лицей мистецтв. Цікавий заклад. Схоже на наші школи мистецтв, але там чотири відділення: музичне, хореографічне, театральне, декоративно-прикладного й образотворчого мистецтва. «Що цікаво, – розповідає Наталя Долгополова, – там 11 класів й у кожному класі свій ляльковий театр!» На фестивалі в Роздольному 2-й клас показав чарівний спектакль про пригоди знаменитого мілновського ведмежати. «Вінні Пух» викликав захват у всіх присутніх від мала до велика. На відміну від колективів аматорських лялькових театрів з Києва, Харкова, Херсона, що продемонстрували власні спектаклі, «Імідж» показав театралізоване шоу «Ляльковий калейдоскоп» із кращих своїх номерів і зайняв на фестивалі перше місце.

Паралельно з театральним конкурсом на фестивалі проводився й конкурс художнього читання. До учасників фестивалю приєдналися читці з Вінниці, Шостки. Конкурс проводився в декількох вікових категоріях. Кіровоградці були представлені тільки в старшій категорії. Зате стали переможцями. Перше місце зайняла Маша Мельник, що розчулила до глибини душі всіх присутніх чудовим віршем Едуарда Асадова «Яшка». Це сумна історія маленького лисеняти, що зштовхнулося із грубим і жорстоким світом людей. Друге місце поділили теж вихованці «Іміджу» Юра Васвіло й Даша Іващенко. Що цікаво, і Даша і Юра читали Роберта Рождественського. У Дашиному виконанні набатно звучав «Реквієм», а Юра прочитав «Вірші про Хана Батия» й «Байдужі».

Сесія V скликання обласного парламенту дітей (2009)

Під час VI сесії V скликання обласного парламенту дітей у ДЮОЦі відбулися навчання у школі лідерів учнівського самоврядування, обласний конкурс по захисту проектів з громадянської активності, тренінг волонтерів благодійної акції «Серце до серця».

Участь у Всеукраїнському фестивалі хореографічного мистецтва «Візерунки на Дніпрі» (2009)

Народний художній ансамбль сучасної хореографії «Час Пік» Кіровоградського обласного ЦДЮТ – один із кращих хореографічних колективів області. Його вихованці – володарі багатьох гран-прі та перших премій престижних міжнародних і всеукраїнських фестивалів. Нещодавно «часпівці» повернулись із Дніпропетровська, де брали участь у Всеукраїнському конкурс-фестивалі хореографічного мистецтва «Візерунки на Дніпрі». І знову не з

пустими руками!

«На конкурс ми представили два склади колективу – старший і вперше молодший, – розповідає керівник ансамблю Ірина Мурована. – Старший склад виступав у номінації «Сучасний танець» із композиціями «Вище неба» і «Танго». Молодший склад представив композиції «Бариня» та «В роще» у номінації «Народний танець». Для наших менших дітей участь у конкурсі стала першим справжнім випробуванням, адже зазвичай у таких заходах беруть участь старші вихованці, які вже мають неабиякий досвід і звикли до сцени та шаленого ритму конкурсних днів. Та завдяки наполегливій праці талановитого викладача молодшого складу ансамблю Оксани Чернової перший виступ вихованців став справжньою сенсацією конкурсу!»

Журі, до складу якого ввійшли відомі хореографи-постановники і фіналісти проекту «Танцюють всі!», високо оцінило майстерність «часпівківців» та підкреслило, що вихованці ансамблю – це професійні танцюристи, які мають прекрасну школу. Молодший склад ансамблю отримав гран-прі, старший склад колективу – першу премію.

Участь у фіналі XIII Всеукраїнського фестивалю КВН ДАІ (2009)

З 2 по 22 вересня в АРТЕКу відбувся фінал XIII Всеукраїнського фестивалю КВН ДАІ. Кіровоградщину на фестивалі представляла команда «Жертви експериментів» МК «Імідж» Кіровоградського ОЦДЮТ.

Між командами велась запекла боротьба за першість, але наша команда показала високий клас і виборола звання «Краща команда КВН ДАІ 2009».

Новорічні заходи (2010)

На справжню феєрію радості, усмішок, розваг перетворилися передріздвяні ранки, що проходили з 30 грудня 2009 по 5 січня 2010 року в обласній філармонії. Новорічний мюзикл «У гостях у Буратіно і Мальвіни» для дітей обласного центру й Кіровоградського району став прегарною нагодою поспілкуватися одне з одним, поринувши з головою у казку.

Не намарне довго й наполегливо трудилися в тісному тандемі артисти філармонії та обласного центру дитячо-юнацької творчості. Прекрасні номери, підготовлені за участі академічного театру музики, пісні і танцю «Зоряни», народного художнього хореографічного колективу «Росинка», ансамблю сучасної пісні «Антарес», театрів-студій «Імідж» та «Маска», прийшлися до смаку як малечі, так і старшим.

На 11 виставах, що пройшли у філармонії, побувало не мало не багато близько п'яти тисяч школярів та дошкільнят.

Участь у I Всеукраїнському фестивалі дитячої творчості «Яскрава країна в Трускавці-2010»

Різдво та післяріздвяні дні вихованці ансамблю сучасної хореографії «Час Пік» Кіровоградського обласного центру дитячої та юнацької творчості провели як у казці – сніг, гарна природа, веселі ігри, цікаві екскурсії, спілкування з однолітками й однодумцями, веселий дух змагання. Усе це – Трускавець, і все це – Перший Всеукраїнський фестиваль-конкурс дитячої та юнацької творчості «Яскрава країна в Трускавці-2010».

Конкурс зібрав понад двісті учасників з Києва, Кіровограда, Херсона, Ялти, Дніпропетровська, Луцька, Хмельницького, Вінниці та багатьох інших міст. Діти добре відпочили, побували в музеї Івана Франка в селі Нагуєвичі. Із такої казки додому ансамблеві «Час Пік» повертатись не хотілося, хоча було з чим – з найліпшими враженнями, теплими спогадами, новим творчим досвідом та Гран-прі фестивалю і спеціальною відзнакою за високу виконавську майстерність.

Участь у Всеукраїнському фестивалі «Різдвяна зіронька»(2010)

В Мукачевому відбувся Всеукраїнський фестиваль «Різдвяна зіронька», учасниками якого були вихованці студії вокального мистецтва «Антарес» Кіровоградського ОЦДЮТ. Вокалісти студії пройшли жорсткий попередній відбір – у заочному турі фестивалю взяло участь більше двохсот колективів з усієї України. До участі в другому турі було допущено п'ятдесят колективів, які змагались у двох номінаціях – «Ансамблеве виконання» та «Вокал». Кіровоградський колектив переміг в номінації «Ансамблеве виконання», а в номінації «Вокал» посів друге місце...

Участь у VI фестивалі дитячих громадських об'єднань (2010)

26-28 березня 2010 року відбувся VI фестиваль дитячих громадських об'єднань Білорусі, Росії й України «Жива вода дружби», присвячений Року рідної землі. Наше місто на фестивалі гідно представили вихованці Центру дитячої дипломатії МК «Імідж» Кіровоградського ОЦДЮТ.

Чемпіонат шкільних команд КВК (2010)

Вже шість років поспіль у нашій області відбувається чемпіонат шкільних команд КВК. Кожного року він відкриває нові таланти, запалює нові зірки. Згадати хоча б команду «Без понтів», яка три роки тому стала переможцем нашого чемпіонату, а тепер грає у відкритій українській лізі КВК.

Середлідерів руху «кмітливих» області команда Кіровоградського ОЦДЮТ «Жертви експериментів» (керівники Н.К.Долгополова, Я.Л.Ярошевський), яка від самого початку бере участь у чемпіонаті. З кожним роком рівень підготовки команд-учасників значно підвищується, жарти стають іще смішнішими, та наші

КВКівці не пасуть задніх. Кожного сезону вони у трійці лідерів. Тож не дивно, що у фіналі обласного чемпіонату сезону 2009-2010 років на тему «Перехідний вік» наша команда виборола перемогу. Чемпіонат провів Кіровоградський ОЦДЮТ за підтримки управління у справах сім'ї та молоді ОДА.

Семінар «Ігри влади: моделювання міжнародної політики» (2010)

Центром дитячої дипломатії Кіровоградського ОЦДЮТ за ініціативи Спільки молодих політологів та підтримки управління у справах сім'ї та молоді ОДА проведений семінар-тренінг «Ігри влади: моделювання міжнародної політики».

Вихованці Центру «приміряли» до себе ті процеси, які проходять в державі, зрозуміли важливість зовнішніх відносин, розглянули принципи роботи демократичної системи влади, взаємодії між гілками влади, а також влади та громадськості.

Учасники семінару-тренінгу дійшли висновку: якби наші місцеві можновладці частіше грали у такі ігри, то вони б відчували більшу відповідальність за людей, які їх обрали.

Виставка робіт (2010)

У Кіровоградському ОЦДЮТ вже довгий час працює «Недільна школа писанкарства» для дітей та батьків. У цій школі можна навчитися стародавньому народному мистецтву.

Доказом майстерності юних писанкарів стала перемога на III Всеукраїнському конкурсі писанкарства «Воскресни, писанко!», який щойно відбувся у Києві. Журі визнало кращою роботу вихованців студії «На достаток, на добро!». За конкурсну програму діти отримали дипломи за «Відродження стародавніх традицій писанкарства».

А в обласному краєзнавчому музеї відкрилась виставка робіт кіровоградської родини Стороженків. Глядачам презентовано багато експонатів – одні намальовані на тканині, інші – на писанках, треті – зв'язані гачком або випечені з солоного тіста. У цій родині, здається, не можуть без творчості. Світлана Василівна, мати двох чарівних доньок, будучи керівником гуртка ужиткового мистецтва обласного ДЮЦу, залучила їх до мистецтва. А десять років тому заснувала студію образотворчого та декоративного мистецтва «Писанка» при обласному дитячо-юнацькому центрі. Спочатку на заняття до студії молодша донька Тетяна приходила як учениця, а п'ять років тому, після отримання вищої освіти, вона стала там викладати. Ще коли Тетяна навчалась у студії, активно приймала участь у конкурсах та отримувала чимало нагород. А зараз вже учні майстрині «підросли» й самі займають призові місця. Старша ж донька Людмила зараз мешкає за кордоном. Але це не означає, що далеко від Батьківщини вона забула про свій талант. Майстриня плекає прищеплену мамою любов до мистецтва, виставляє свої роботи для земляків, а нині емігрантів.

Відвідувачі музею з цікавістю роздивлялися вишукані прикраси зі шкіри, обереги, в яких центром композиції є писанки, вишиванки та інші напрочуд гарні речі. Звичайно, створення таких шедеврів потребує надзвичайного таланту, витонченості та любові до рідного краю.

Зональний тур XIV Всеукраїнського конкурсу команд веселих та кмітливих юних інспекторів руху (2010)

Господарі турніру – кіровоградська команда КВН ЮІР «Жертви експерименту» приймали своїх ровесників і суперників з Криму, Севастополя, Одеської, Миколаївської та Запорізької областей.

На сцені обласної філармонії старт змаганням дали веселі клоуни з народного ансамблю «Час Пік». Учасники турніру з притаманним молодим людям юнацьким запалом вразили присутніх в залі своїм гротескним гумором, влучними жартами та дружніми шаржами на своїх старших товаришів – працівників ДАІ. Виступ кожної команди супроводжувався гучними оплесками.

XIV Всеукраїнський фестиваль дитячої та юнацької творчості, присвячений Всесвітньому Дню Землі

Фестиваль ставить за мету підтримку обдарованих дітей і молоді з усієї України, створення умов для всебічного розвитку їх особистих якостей і подальшої реалізації їхніх здібностей.

У Фестивалі взяли участь близько 150 учасників з Кіровоградської, Донецької, Житомирської, Сумської, Херсонської областей України.

Основні масові заходи Фестивалю включали: відкриття Фестивалю, фінальний етап обласного фестивалю «Молодь обирає здоров'я», виставку декоративно-прикладного мистецтва, суспільно-громадську акцію «Молодь за здоровий спосіб життя», фінальні конкурсні програми та творчі майстерні «Нехай живуть всі люди на землі в здоров'ї тіла, розуму й душі», закриття Фестивалю. Ці заходи відвідало близько 2000 глядачів.

Цього разу його учасники змагались у трьох номінаціях: «Хореографія та пластичні види мистецтва», «Ігротехніки» та «Творчі об'єднання, які займаються превентивним вихованням дітей та молоді». Директор обласного ДЮЦу Людмила Листопадова розповіла, що всі діти, які приїждять на фестиваль, отримують багато гарних вражень, нових друзів, важливий досвід, та, звичайно, показують свої таланти. А переможці ще й отримують подарунки, які допоможуть їм досягненні творчої мети та шліфуванні своїх здібностей.

Обласний зліт волонтерських загонів (2010)

Волонтерські загони, членами яких є звичайні діти – учні загальноосвітніх шкіл проводять пошукову, науково-дослідницьку роботу, відновлюють музеї, кімнати, куточки історії та бойової слави народу України, беруть участь у роботі клубів, гуртків військово-патріотичного спрямування, допомагають

учасникам воєнних подій та упорядковують братські могили, військові поховання, пам'ятники, обеліски, пам'ятні місця, пов'язані з Великою Вітчизняною війною.

Волонтерські загони з усіх куточків нашої області приїхали показати – вони шанують і поважають ветеранів. Протягом двох днів юнаки та дівчата презентували роботу своїх загонів та брали участь у програмах: конкурс пісні воєнних років «Пісня, опалена війною», конкурс авторської поезії за темою подій Великої Вітчизняної Війни та конкурс плакатів.

Найкращі учасники відзначені дипломами та призами організаторів форуму. Найкращі творчі роботи зібрані у збірку «Напиши листа на війну», яку видав Кіровоградський ОЦДЮТ.

Учасники форуму відвідали Меморіальне кладовище на Фортених валах, поклали квіти до обеліску Слави та під час екскурсії відвідали місця бойової слави Кіровограда.

Для всіх учасників зльоту та ветеранів Великої війни, запрошених на свято, народний театр-студія «Маска» ОЦДЮТ підготував прем'єру вистави «Вони були такі звичайні...», присвячену подіям 1941-1945 років.

Та найголовніше – діти мали змогу поспілкуватись із ветеранами, послухати їх розповіді про визволення Кіровоградщини й України від фашистських загарбників та висловити вдячність тим, хто здобув Перемогу.

Обласний етап Всеукраїнського конкурсу «Безпечна Україна. Безпечна Європа. Безпечний Світ» (2010)

У конкурсній програмі взяли участь 40 учнів загальноосвітніх шкіл, ліцеїв, гімназій, ПТУ, вищих навчальних закладів Знам'янського, Кіровоградського, Олександрівського, Добровеличківського районів та Кіровограда. Всі вони – переможці першого етапу конкурсу.

Такий захід уже вп'яте організовують в Україні. Він має на меті визначення рівня обізнаності молоді з питань міжнародної безпеки і співробітництва України з ЄС та сприяння поглибленню знань з цієї проблематики. Його організаторами є Міністерство освіти і науки України, Міністерство закордонних справ України, Громадська Ліга Україна – НАТО, управління освіти і науки, управління у справах сім'ї та молоді облдержадміністрації та обласний ЦДЮТ.

Програма заходу відбулася у формі письмового тесту з питань багатосторонніх міжнародних відносин, діяльності міжнародних організацій, міжнародної безпеки. А ще молодь презентувала есе, в яких розкривала власне бачення проблем і аргументів, пов'язаних з участю нашої держави в існуючих системах міжнародної безпеки та наводила приклади міжнародного співробітництва на місцевому та національному рівнях.

Заходи у День Незалежності (2010)

У кіровоградському дендропарку у День Незалежності відбувалися заходи, влаштовані кількома позашкільними навчальними закладами обласного

центру.

І таке потужне об'єднання сил дало вагомий результат. По-перше, було що подивитися і послухати. По-друге, можна було поспілкуватися з тими, хто давно займається у тому чи іншому гуртку, студії, і є їх найкращою «рекламою». А також – побачити викладачів, які навчають ліпити, малювати, співати, танцювати, запускати в небо літачки, вивчати космос, ганяти на велосипедах і долати перешкоди, як справний турист. Адже в парку працювали майстер-класи з ліплення, килимарства, декоративного розпису, оригамі, витинанок, вело- і спортивного туризму.

Тож дітвори та й батьки дивилися в усі очі – із захопленням, інтересом, були й глядачами, і учасниками. Завершилося святкування концертом колективів ОЦДЮТ та навчальних закладів Кіровограда.

Інтелектуали ОЦДЮТ – кращі в Україні (2010)

На початку травня в Одесі відбувався юніорський Чемпіонат України з інтелектуальної гри «Брейн-ринг». Подолавши опір найсильніших команд країни: одеського «Рішельє», симферопільських «Скіттерів», дніпропетровського «Літучого голландця», харківського «КПСС» та київського «Формаліну» у безкомпромісній боротьбі перше місце виборолла кіровоградська команда «Апрельские тезисы»!

Це перше таке досягнення у довгій історії дитячого інтелектуального руху Кіровоградщини.

Кращий аматор (2011)

Ним стала Олександра Пренко – керівник зразкового художнього колективу килимарства Кіровоградського обласного центру дитячої та юнацької творчості, заслужений майстер народної творчості України, член Національної спілки майстрів народного мистецтва України, з 2001 року – керівник «Зразкового художнього колективу», а з 2009-го – методист-керівник гуртка.

Робота у центрі дитячої та юнацької творчості стала для майстрині фундаментом становлення, розвитку й вдосконалення її педагогічної і професійної майстерності. Індивідуальність Олександри Пренко, її педагогічний такт та авторитет серед вихованців, їхніх батьків і колективу співробітників сприяли неабияким досягненням і творчому розвитку підростаючого покоління, відродженню традицій українського народного мистецтва. А гурток «Килимарство» став справжньою методичною базою для навчання інших керівників гуртків декоративно-прикладного мистецтва. Олександра Пренко – педагог від Бога і при цьому ще й майстер «золоті руки». За технологічну розробку площинної та об'ємної ляльки в килимовій техніці отримала свідоцтво про авторське право Державного департаменту інтелектуальної власності. Вже декілька вихованців Олександри Іванівни, використовуючи набуті знання, розпочали свою трудову діяльність у галузі позашкільної освіти за методикою та авторською програмою свого керівника.

Вироби Олександри Пренко добре відомі й за межами нашої області. Вона організовує майстер-класи, виставки як особистих творів, так і її вихованців. Відродження надбань українського народного мистецтва у виробках майстрині є показником її високої культури, самовідданості у творчості, невичерпної фантазії та прагнення до досконалості.

Міжнародний мистецький фестиваль «Созопольська панорама» (2011)

Вихованці ансамблю сучасної хореографії «Час Пік» обласного ЦДЮТ (керівник Ірина Мурована) вже кілька років поспіль беруть участь у цьому престижному фестивалі в Болгарії. І жодного разу не повернулися додому з порожніми руками. Діти гідно представляють свою Батьківщину на міжнародному рівні, про це свідчать дві перші нагороди фестивалю у номінації «Хореографічне мистецтво».

Цей рік також не став винятком. «Час Пік» виступив на «відмінно». Довів свою високу майстерність і першість серед 45 хореографічних колективів-представників Угорщини, Словаччини, Молдови, Росії, Болгарії, Польщі, України і завоював три нагороди фестивалю. Старший склад колективу отримав Гран-прі, середній склад – другу премію, а молодший – третю премію фестивалю.

Цього року до участі у конкурсній програмі долучився ще один колектив обласного ЦДЮТ – ансамбль бандуристів «Орія» (керівник Алевтина Чанковська). Дзвінкий голос бандур глибоко вразив поціновувачів інструментальної музики. «Орія» отримала першу премію фестивалю у номінації «Інструментальне мистецтво», а Катерина Мурована, вихованка Олени Дороганич (керівника студії вокального мистецтва «Антарес») стала кращою у номінації «Вокальне мистецтво».

Не дивлячись на щільний графік та напружені дні фестивалю, дітям вдалося засмагнути, досхочу накупатись у морі, поласувати традиційними болгарськими солодощами та погуляти старовинним вуличками містечок. Тож приємних спогадів дітям вистачить до нового літа і нового фестивалю «Созопольська панорама».

Нічні ігри у стілі «Дозор Lite» (2011)

Грають у них переважно активні люди, які завдяки проекту починають з легкістю орієнтуватись за картами, дізнаються багато нового про історію міста, його потаємні куточки, вчать нестандартно мислити та розгадувати складні головоломки, і головне – працюють у команді. Сказано – зроблено. Днями відбулася перша гра удень (аби батьки не нервували). – «Здоровий дозор».

Психолог Кіровоградського ОЦДЮТ та організатор «Дозор Lite» Анастасія Шимченко: «Найтяжчим в організації було складання завдань. Постійно виникали сумніви: чи зможуть учасники розв'язати ці головоломки, чи, можливо, вони виявляться, для них дуже простими».

Учасниками гри стали старших класів шкіл, студенти технікумів,

училищ, та першо- і другокурсники вищих навчальних закладів обласного центру, всього вісім команд по шість осіб.

Зміст гри полягав у пошуку певних локацій – вулиць та місць (пам'ятники, будівлі, парки тощо). Кожна локація була закодована у різних головоломках та логічних загадках, які їй довелося розв'язувати учасникам. Оскільки гра була тематичною, усі об'єкти мали таку прив'язку: перша міська лікарня, медичний коледж імені Мухіна, Товариство Червоного Хреста, всеукраїнська організація «Мережа ЛЖВ». Цікавинкою пішохідних пошуків стали спеціальні завдання із залученням перехожих, наприклад: з вигадкою організувати народ на спільну фізичну зарядку, виміряти тиск, знайти і купити здорову їжу, обміняти цигарку на цукерку.

Переможцем першої гри стала команда «Акуна Матата» (КНТУ), яка швидше за інших пройшла усі рівні та безпомилково виконала усі завдання. Переможці та команди-учасники отримали призи й подарунки від партнерів проекту: Міжнародної асоціації сім'ї та молоді YMCA, обласної організації Товариства Червоного Хреста України, обласного центру фізичного здоров'я населення «Спорт для всіх» та Кіровоградського відділення всеукраїнської організації «Мережа ЛЖВ».

Чемпіонат Кіровоградської області з інтелектуальних ігор серед молоді

Чемпіонат проходив при підтримці громадських організацій: Кіровоградської обласної молодіжної організації «Кіровоградської Обласної Ліги інтелектуального розвитку», Кіровоградського регіонального відділення Ліги Українських Клубів інтелектуальних ігор.

Всього в етапах чемпіонату взяли участь 101 команда. 606 учасників продемонстрували високий рівень інтелектуального розвитку та прагнення його підвищення. В рамках чемпіонату проведено інтелектуальні ігри: «Брейн-ринг», «Своя гра», «Ерудит-квартет», «Що? Де? Коли?».

Серед переможців у різних категоріях відзначено команди: «Повне північне хутрове звірятко», «Он-лайн», «Godzilla.Ua» Кіровоградського обласного центру дитячої та юнацької творчості, Кіровоградського державного педагогічного університету імені Володимира Винниченка, Кіровоградського національного технічного університету (тренер В.О. Кизименко).

Переможці в кожному виді представляли Кіровоградську область на Чемпіонатах України (в Одесі та Миколаїві).

Всеукраїнському фестивалі-конкурсі оркестрів «Весняний камертон»

У травні 2011 року вихованці оркестру духових інструментів «Зміна» Кіровоградського ОЦДЮТ взяли участь у Всеукраїнському фестивалі-конкурсі оркестрів «Весняний камертон» (Севастополь) і здобули друге місце.

XVI Всеукраїнський фестиваль дитячої та юнацької творчості (2011)

Яскравими виступами на сцені обласної філармонії порадували глядачів хореографічні та вокальні дитячо-юнацькі колективи, розкриваючи тему історії рідної землі від найдавніших часів до сьогодення.

Лейтмотивом фестивалю стала тема «Поміж минулим та майбутнім твоє я сьогодення, Україно!». У ньому взяли участь понад 300 представників з різних областей України, а також гості з міст Володимира (Росія) та Новий Сад (Сербія). Дитячі та юнацькі колективи змагатимуться у трьох номінаціях: вокал, образотворче мистецтво, громадська думка.

Під час урочистого закриття, що відбулося на сцені філармонії, були названі переможці у трьох номінаціях (щороку ці номінації різні). Отже, у галузі образотворчого мистецтва у молодшій категорії диплом I ступеня отримала Поліна Вихристюк (гурток обласного Палацу дитячої та юнацької творчості Харкова), у старшій – Ельвіра Руденко (студія «Соняшник» Кіровоградського обласного ЦДЮТ).

У номінації «Громадська думка» перше місце посіла команда «Лідер» районного парламенту дітей Олександрійського ЦДЮТ. Гран-прі у номінації «Вокал» отримала студія «Прима» Черкаського ЦДЮТ. У старшій категорії журі відзначило дипломами I ступеня ансамбль бандуристів «Орія» і студію вокального мистецтва «Антарес» Кіровоградського ОЦДЮТ.

На фестиваль завітали й іноземні гості – делегація з російського Володимира і сербський фольклорний ансамбль «Вілла» з міста Новий Сад. У гостей з-за кордону була окрема програма. Представники братнього народу відвідали Добровеличківку, Помічну, Знам'янку, с.Турію, де дали концерти. За словами керівника колективу Мілорада Лоніча, їх приймали дуже тепло. Проблем у спілкуванні не виникало, адже схожі не лише сербська і українська мови, а й звичаї слов'янських народів. Пан Мілорад зазначив, що Кіровоград гарне місто, а також не міг не згадати про красу українських дівчат.

Всеукраїнська благодійна акція «Розмалюй писанку» (2011)

Вона спрямована на відродження давніх українських технік писанкарства серед дітей. Акція охопила понад три тисячі дітей у обласних дитячих лікарнях і дитячих будинках по всій країні. У Кіровограді до школи-інтернату з утриманням дітей-сиріт та класами для дітей зі зниженим зором завітала майстер Світлана Стороженко. Вихованці закладу охоче вчилися розписувати писанки. Десятирічному Павлу дуже сподобався урок з писанкарства: «Світлана Василівна цікаво розповідала про традиції і звичаї писанкарів. Але найбільше мені сподобалася розповідь про козацькі звичаї розпису крашанок», – поділився хлопчик.

Виставка декоративно-ужиткового мистецтва (2011)

Виставка до Великодня відкрилася у обласному художнього музею. Писанка, крашанка, мальованка, шкрябанка, крапанка – так рясно називають пасхальні яйця. Без цього атрибуту, без свого роду «змагання» господинь – у кого яєчка краще пофарбовані чи розмальовані Великодня не буває. І хоч різних фарб у магазинах та кольорових наклейок вистачає, останніми роками ми цікавимося традиційними способами розписування яєць. Популярними стали великодні уроки майстринь, що відбуваються в музеях, бібліотеках, дитячих закладах.

Основа виставки – вироби члена спілки майстрів народного мистецтва України, майстра з писанкарства, тістоластики, декоративного розпису Тетяни Стороженко. Чимало дітей знають її як керівника зразкового художнього колективу студії декоративно-прикладного та образотворчого мистецтва «Писанка» при обласному центрі дитячої та юнацької творчості. За місяць до Великодня у студії щороку відкривається недільна школа писанкарства для дітей та батьків.

Рушники та серветки, вишиті за власними авторськими ескізами, мініатюри з тіста, понад 120 писанок та 40 панно з писанок, оздоблених пахучими сухоцвітами, стиглим колоссям та керамікою. Майстриня вивчає давню символіку писанок і створює авторські композиції на основі трипільських мотивів. Так і хочеться прикрасити хоч одним панно власну оселю, надати їй не лише сучасного вигляду після євроремонтів, якими нині ми захопилися, а й ознак національного житла.

Для відродження забутих традицій писанкарства нашого краю, Тетяна представила 31 писанку, які відмалювала – реконструювала із втраченої колекції писанок відомого етнографа Єлисаветградської губернії Володимира Ястребова. Тетяна щоразу дивує своєю наполегливістю, глибинним пошуком витоків нашої культури. Вона відшукує й відновлює старовинні зразки обрядового печива, пряників та за їх мотивами створює нові. Саме так з'явилися «хлібці-обереги», котрі дарують достаток та захищають дім від злих духів.

«Орія» на фестивалі у Бельгії (2011)

Юні вихованці оркестру народних інструментів «Орія» ОЦДЮТ (колективом Софія Матрос) виступали на одній сцені із сотнею кращих інструментальних колективів світу на міжнародному молодіжному фестивалі інструментальної музики, який вже 59 років поспіль відбувається у Бельгії.

Цього року на кілька травневих днів маленьке містечко Неєрпельт перетворилося на столицю живої музики.

«Орія» виступала у номінації «Оркестри народних інструментів». Конкурсний виступ кожного колективу тривав усього 20 хвилин, але за цей час наші музиканти змогли показати високий рівень майстерності. Оркестр виконав кілька композицій – славнозвісний «Запорізький марш», ліричну тему «Рече та стогне Дніпр широкий», класичну композицію «Зундара» з балету «Гаяне»,

сучасне «Лібертанго» та яскраві фантазії на гуцульські теми. Після віртуозного виконання останньої композиції зал вибухнув від оплесків. Глядачі аплодували стоячи, а журі, до складу якого входили провідні музичні критики з різних країн, було у захваті від майстерності та надшвидкого темпу виконання цієї складної композиції. Впевнено обійшовши відомі колективи з Португалії, Нідерландів, Чехії, Польщі, Франції, Японії, Німеччини, Росії, оркестр народних інструментів «Орія» посів перше місце у своїй номінації.

Завершився фестиваль грандіозною ходою оркестрів з усього світу вулицями міста.

«Єврофест-2011»

Ось вже вісім років поспіль у третю суботу травня Україна святкує День Європи. Кіровоград не виняток – Рада євроклубів Кіровоградщини обласного центру дитячої та юнацької творчості за традицією відзначає це свято великим фестивалем «Єврофест» на центральній площі міста. Тут збираються сотні охочих дізнатися більше про культуру, традиції, історію країн Європи.

Цього року святкування Дня Європи розпочалося ще на початку травня великою євровечіркою, у якій взяли участь члени євроклубів міста, області і гості з Німеччини – художній колектив із Дрездена. Молодь Євроклубів надовго запам'ятає захоплюючу інтерактивну гру «Євродозор», усі завдання та локації якої були пов'язані з цікавими фактами з історії та життя євроспільноти.

А ось «Єврофест-2011» розпочався флеш-мобом. Під прапорами усіх країн-членів Євросоюзу учасники сформували величезну фігуру урівноважених терезів – символ верховенства права, як однієї з найважливіших цінностей європейського співтовариства. Протягом дня відбувалися презентації країн-членів Євросоюзу від Євроклубів міста й області, міні-концерти та конкурси. Усе було невимушено, неформально, задля обміну новими ідеями, спілкування, знайомств.

Майстри декоративно-прикладного та образотворчого мистецтва знайомили гостей «Єврофесту» з мистецтвом країн Європи та України і проводили майстер-класи для бажаючих.

1 червня – свято дитинства (2011)

В містах, селищах і маленьких селах діток вітали, як могли – і печивом та морозивом, і подарунками, і відкриттям майданчиків. А от у обласній філармонії, аби підтримати дітей з малозабезпечених багатодітних сімей, дітей з особливими потребами, вихованців інтернатів області, управління освіти і науки та ОЦДЮТ влаштували величезне святкування. Гості потрапили у справжню казку із веселими клоунами, велетенськими ляльками та казковими героями (аніматорами та вихованцями молодіжного клубу «Імідж» й театру-студії «Маска» ОЦДЮТ). Вони розважали малечу на майданчиках, проводили веселі ігри, конкурси, забави, пригощали усіх морозивом від «Ласки» і солодощами.

Справжні феї-чарівниці (народні майстрині, викладачки відділу народних

мистецтв ОЦДЮТ) навчали усіх охочих створювати дива власними руками – ліпити чудернацьких рибок і звіряток з солоного тіста та глини, малювати й шити квіти, плести килимки та багато іншого.

Дивовижні панно з писанок, вишиті рушники, оригінальні ткані килимки та ляльки красувались на виставці декоративно-прикладного мистецтва у холі філармонії. Свої роботи презентували члени Національної спілки майстрів народного мистецтва України Тетяна Стороженко, майстер з писанкарства і Олександра Пренко, Заслужений майстер з килимарства. Було що показати і вихованцям студії «Писанка» та учням шкіл-інтернатів області.

Завершилось свято великим концертом. Найяскравіші номери показали вихованці народного хореографічного ансамблю «Пролісок» та зразкових вокальних студій «Антарес» і «Вікторія» ОЦДЮТ.

«Час Пік» на фестивалі у Віла-Реалі (2011)

Народний хореографічний ансамбль Кіровоградського ОЦДЮТ «Час Пік» повернувся з поїздки до Португалії. І хоча ми звикли, що не тільки в Україні, але й десь за кордоном наші танцюристи сприймаються глядачами як достойне явище, там, у далекій Португалії, на кіровоградців очікував справжній триумф.

Справа в тому, що в цій країні люблять і вміють танцювати, а головне – в цій країні живе й працює чимало українців. Тож обидві програми «Часу Пік» – і народна, і сучасна – супроводжувались вигуками: «Браво!» і оплесками на декілька хвилин. До речі, після концерту кіровоградців до президента хореографічної школи «Сплеш», що працює в Португалії, звернулися емігранти з України з проханням створити групу по вивченню українських народних танців.

«Час Пік» як один з найкращих колективів-учасників отримав запрошення й на наступний рік відвідати цей фестиваль.

«Зміна» на фестивалі у Севастополі (2011)

Вихованці народного художнього колективу оркестру духових інструментів «Зміна» вирушили до Криму на запрошення Палацу дитячої та юнацької творчості, аби взяти участь у Всеукраїнському фестивалі-конкурсі оркестрів «Весняний камертон». На фестиваль з'їхались десять кращих духових оркестрів та оркестрів народних інструментів з різних областей.

Три дні «Зміна» давала концерти на відкритих майданчиках міста над морем, діти відпочивали, насолоджувались дивовижними краєвидами та чистим морським повітрям, відвідали пам'ятник затонулим кораблям, Панораму, Діораму, Сапун-гору.

Конкурсна програма фестивалю містила два етапи – прослуховування оркестрів духових інструментів та оркестрів народних інструментів. Наш колектив для виступу три твори: «Веселка», «Дитинство – це я і ти» та запальний марш «Будьмо». Виступ «Зміни» отримав багато схвальних відгуків журі конкурсу та шквал аплодисментів глядачів, тому не дивно, що «Зміна» стала срібними призером «Весняного камертону».

Закінчився фестиваль великим парадом оркестрів. Кілька годин учасники фестивалю крокували містом і радували своєю грою жителів та гостей Севастополя.

Профільний табір з денним перебуванням «ДЮЦеград» (2011)

«Ми щиро вдячні педагогам, працівникам табору за створений затишний куточок, в якому так тепло дітям та спокійно батькам. Він був вагомою підтримкою для нас усі три тижні». «Літні канікули – це, здебільшого, відпочинок, який створюють собі самі діти. Але з вашою допомогою цей відпочинок став яскравим, повчальним та патріотичним, адже діти вивчали рідний край, його культуру та традиції. Дякуємо вам за вашу працю!»

Такі щирі, теплі слова почули від батьків працівники профільного табору з денним перебуванням «ДЮЦеград», який у серпні працював при обласному центрі дитячої та юнацької творчості.

Кожного дня на дев'яту ранку тут збиралися понад 300 дітей та підлітків з усього Кіровограда, щоб весело та цікаво провести останні дні літніх канікул. Програма роботи табору була насиченою подіями, конкурсами та святами, тому нудьгувати і сумувати дітям не вдавалось ні хвилини. «Швидше, вище, сильніше», «Алло, ми шукаємо таланти», «День хлопчиків і дівчаток», «Планета дитячих кінофільмів», «День жартів», «Я люблю Україну. День Державного Прапора України», «Моя країна – країна моєї душі».

Протягом зміни діти були на свіжому повітрі, влаштовуючи походи до міських парків, беручи участь у екскурсіях до заповіднику-музею Карпенка-Карого «Хутір Надія», музею хореографії Кіровоградської області, заповідника-музею родини Раєвських та дендропарку «Веселі Боковеньки».

Серед святкових заходів дітям найбільше запам'яталось святкування Дня Державного Прапора України та Дня Незалежності України. Старші вихованці табору, святково одягнені, з жовто-блакитними прапорцями та стрічками вирушили до центрального мосту, де взяли участь у акції «Зав'яжи стрічку, скажи: «Я люблю Україну». Хлопці та дівчата, «ровесники Незалежності», одягнені в українські вишиванки, приєднались до найбільшої та найчисленнішої в історії Кіровоградщини урочистої «Ходи вишиванок» від пам'ятника Шевченку до площі ім.Богдана Хмельницького.

Для менших «дюцеградівців» відбувся конкурс малюнку на асфальті «Чи знаєш ти свою країну», динамічна пізнавальна гра-квест «Ігри патріотів».

Протягом табірної зміни вихованці «ДЮЦеграду» навчилися новим цікавим видам образотворчого та декоративно-прикладного мистецтва на заняттях у гуртках, які проводили викладачі відділу народних мистецтв з колажу, квілінгу, живопису, килимарства, боді-арту, кераміки.

Участь «Антареса» у Гала-концерті (2011)

Раз на два роки Міністерство освіти і науки, молоді та спорту відбирає кращі дитячі художні колективи України для грандіозного гала-концерту переможців всеукраїнських та міжнародних фестивалів.

Колективи Кіровоградського обласного ЦДЮТ – постійні учасники таких концертів. Цього року честь представляти заклад випала зразковому художньому колективу студії вокального мистецтва «Антарес». Таку можливість колектив отримав по праву, адже тільки за останні два роки вокалісти студії завоювали два Гран-прі, 18 дипломів першого, три – другого і два – третього ступенів конкурсів та фестивалів міжнародного і всеукраїнського рівня.

Вихованці колективу – надзвичайно обдаровані діти. Ансамбль чарівних голосів не залишає байдужим жодного слухача. Родзинкою репертуару студії є пісні, написані керівником колективу Оленою Дороганич. Вони, як правило, і приносять перемогу юним співакам на престижних співочих конкурсах. Мабуть, не даремно колектив взяв таку назву – тепер світиться на різних сценах як яскрава зірка.

Участь у II Всеукраїнському фестивалі-конкурсі дитячої та юнацької хореографії «Падіюн-Євро-Данс 2011»

«В цьому році, – каже керівник народного художнього колективу хореографічного ансамблю «Час Пік» Ірина Мурована, – у фестивалі взяли участь 500 учасників із міст Вінниця, Полтава, Бровари, Луцьк, Харків, Чернівці, Запоріжжя, Кіровоград, Мукачево, Рахів, Кам'янець-Подільський, Житомир, Черкаси, Рівне, Дніпропетровськ, Суми, Миколаїв, Луганськ, Макіївка та АР Крим. Усі колективи мали досить високий рівень підготовки та демонстрували нові сучасні цікаві хореографічні постановки».

Журі фестивалю, до складу якого увійшли провідні фахівці хореографічного мистецтва України: М.Радченко, І.Пастеляк, В.Бабука, Г.Тесля, відмітили надзвичайно високий професійний рівень ансамблю «Час Пік». Підтвердженням цього є дві найвищі нагороди фестивалю – перші місця у номінаціях «Народна хореографія» та «Сучасна хореографія». Також колектив було окремо нагороджено дипломами Міністерства освіти і науки, молоді та спорту України й Українського державного центру позашкільної освіти. Все це свідчить про дуже високий рівень виконавської майстерності вихованців «Часу Пік» і в цьому, безперечно, головна заслуга художнього керівника ансамблю, Відмінника освіти України Ірини Мурованої.

Поза напруженою конкурсною програмою наші танцюристи мали змогу відпочити під час цікавої змістовної екскурсії мальовничими та історичними куточками Ужгороду, та побувати на майстер-класі від фіналістки телешоу «Танцюють всі – 3» Ганни Теслі.

Сесія обласного парламенту дітей (2011)

На сесії були присутні делегати 19-ти районних, 3-х міських парламентів дітей та представники органу дитячого самоврядування Кіровоградського обласного загальноосвітнього навчально-виховного комплексу гуманітарно-естетичного профілю (гімназія-інтернат – школа мистецтв). Всього в роботі сесії взяли участь 63 депутати.

Програма сесії складалася з двох компонентів: організаційного і навчального. Організаційний компонент включав у себе пленарне засідання й роботу депутатів в комісіях. Депутатами ОПД сформовано склад комісії та обрано їх голів.

Навчальний компонент сесії ОПД був спрямований на ознайомлення з темою: «Діяльність громадських організацій в громадянському суспільстві». Для вивчення цієї теми були запрошені представники громадських організацій: ТІМО «Відкриті двері» – Ольга Прядко, козацької організації «Січ» – Ганна Полякова, Кіровоградської асоціації громадських ініціатив, клубу «За правову державу» – Сергій Чернов, Віталій Коротков, творчого об'єднання «Торо» – Володимир Бочаров, обласної громадської дитячої екологічної організації «Флора» – Тарас Мельстер, Кіровоградської обласної благодійної організації «Милосердя» – Алла Лелека.

Запрошені ознайомили депутатів ОПД з цілями, завданнями, напрямками діяльності організацій, що були ними представлені, та провели тренінги, на яких було розглянуто форми й методи роботи з різними соціальними групами, органами влади та населенням.

Ознайомившись з діяльністю громадських організацій, депутати ОПД ухвалили рішення щодо основної навчальної теми року «Вплив громадських організацій на розвиток громадянського суспільства». Представники районних парламентів дітей отримали завдання налагодити зв'язки з громадськими організаціями їхнього району, міста або селища для здійснення спільних проєктів.

(Презентація закладу підготовлена з використанням газет «Кіровоградська правда», «Молодий комунар», «Народне слово» періоду 2000-2011 рр.).

2011- 2012

Паспорт закладу

1. Назва – комунальний позашкільний навчальний заклад «Кіровоградський обласний центр дитячої та юнацької творчості».
2. Види діяльності – позашкільна освіта, інша видовищно-розважальна діяльність, діяльність столової.
3. Місцезнаходження – 25006, м. Кіровоград, вул. Калініна, 36.
4. Контактні телефони – (0522) 32-15-81, 22-35-71, 22-56-01, 22-56-12, e-mail: ocddut@ukr.net, www.ocddut.hmarka.net.
5. Форма власності – спільна власність територіальних громад сіл, селищ і міст Кіровоградської області.
6. Підпорядкування – управління освіти і науки Кіровоградської облдержадміністрації.
7. Державна реєстрація – свідоцтво про державну реєстрацію юридичної особи АОО №748922, номер запису в ЄДРПОУ № 14441050005001251 видане 29.09.2009 Реєстраційною палатою Кіровоградського міськвиконкому.
8. Дата включення до Єдиного державного реєстру – 04.12.2009.
9. Атестація закладу – акт від 18.12.2002 за наказом № 226 від 22.05.02 управління освіти і науки Кіровоградської облдержадміністрації.
10. Нагороди – грамоти Міністерства освіти УРСР (1952, 1964, 1970, 1986), Президії Верховної ради УРСР (1987), Академії Педагогічних наук України (2000), Міністерства освіти і науки України (1995, 2001), Українського Руху «Педагоги за мир та взаєморозуміння» (1999, 2001) тощо.
11. Коротке визначення – ЦДЮТ є широкодоступним, комплексним, багатопрофільним, деполітизованим обласним позашкільним навчальним закладом, який створює умови для цілісного, гармонійного розвитку дітей та молоді віком від 4 до 23 років.
12. Напрями діяльності – художньо-естетичний, гуманітарний, оздоровчий, дозвілєво-розважальний, соціокультурний.

Керівний склад адміністрації закладу

*Суркова Ганна Павлівна –
директор ОЦДЮТ*

У 1999 році закінчила Кіровоградський державний педагогічний університет імені Володимира Винниченка (спеціальність «Історія та народознавство»), у 2007 – Кіровоградський Національний технічний університет (спеціальність «Менеджмент організацій»), на теперішній час вчиться в аспірантурі.

У 1993-1994 роках – педагог-організатор ДЮК «Старт» НПО «ТОМ».

У 1998-2001 роках – керівник гуртка, методист ОЦДЮТ.

У 1999-2007 роках – вчитель історії ЗОШ I-III ст. № 16 Кіровоградської міськради.

З 2007 року працювала заввідділом ОЦДЮТ та керівником гуртка «Дитяча дипломатія». Гурток співпрацював з багатьма громадськими організаціями та об'єднаннями. Діти брали участь у Міжнародних фестивалях дитячої дипломатії у містах Кременчук та Київ, фестивалі «Жива вода дружби» у місті Гомель (Білорусь), у місті Володимир та інших.

З червня 2011 року – директор ОЦДЮТ.

Андрій Григорович Фоменко –
заступник директора з навчально-методичної роботи

Закінчив Уманське медичне училище (1996), Кіровоградський державний педагогічний університет імені Володимира Винниченка (1999). У 2004 – 2007 – очна форма аспірантури Державної льотної Академії України.

З грудня 2007 року – викладач кафедри соціальних та гуманітарних наук Кіровоградського інституту імені святого Миколая. Має наукові публікації в галузі професійної педагогіки та психології управління.

З вересня 2011 року – заступник директора ОЦДЮТ з навчально-методичної роботи.

Вероніка Олександрівна Войчук –
заступник директора з навчально-виховної роботи

Закінчила Кіровоградський інститут сільськогосподарчого машинобудування (1981), Державну академію керівних кадрів освіти (2000), кандидат педагогічних наук (монографії «Стратегічні напрями розвитку позашкільних навчальних закладів», «Програмно-цільове управління розвитком позашкільних навчальних закладів»).

У 1996-2000 – методист ОЦДЮТ.

У 1999-2000 – методист Кіровоградського центру підвищення кваліфікації державних службовців.

У 2000-2001 – директор приватного НВО «Школа Ор-Авнер».

З 2001 року – заступник директора ОЦДЮТ.

Художній відділ

*В.Г. Політаєва –
завідуюча художнім відділом,
керівник студії художнього слова «Юність»*

Валентина Григорівна Політаєва закінчила Дніпропетровське державне театральне училище в 1972 р. В обласному центрі дитячої та юнацької творчості працює завідуючою художнім відділом з 1994 року. За період роботи зарекомендувала себе як доброзичливий, знаючий, дисциплінований і умілий працівник. Проявила хороші професійні здібності: організатор, активіст, головний режисер-постановник видовищних обласних та всеукраїнських заходів.

Під її керівництвом художній відділ ЦДЮТ пройшов період становлення та досяг високих творчих показників. Валентина Григорівна активно працює з керівниками художніх, творчих об'єднань областей, надає їм професійну методичну допомогу, часто виїздить до позашкільних закладів області, де бере участь у семінарах та переглядах творчих звітів.

Засумлінну працю, активну громадську роботу та творчі успіхи В.Г. Політаєва нагороджена знаком «Відмінник освіти України», Грамотами Міністерства освіти і науки України, управління освіти і науки облдержадміністрації та управління культури облдержадміністрації.

Зміст діяльності відділу

Мета: створення умов для формування і розвитку естетичних потреб дітей та підлітків, сприяння розкриттю творчого потенціалу дітей та молоді.

Завдання:

- створення та сприяння розвитку дитячих художніх колективів, здійснення системного моніторингу ефективності їхньої діяльності;
- організація концертно– видовищної діяльності;
- вивчення та апробація інноваційних педагогічних методик та технологій та впровадження успішних моделей, форм та методів організації гурткової роботи в навчально-виховний процес гуртків художньо-естетичного напрямку ОЦДЮТ комплексних районних

- позашкільних навчальних закладів;
- поширення досвіду діяльності кращих дитячих художніх колективів України серед керівників гуртків ОЦДЮТ та Кіровоградської області та поширення досвіду роботи гуртків художнього профілю України в інші регіони України.

Студія художнього слова «Юність»

В.Г. Політаєва

Дата заснування: 1980 рік.

Вік і кількість вихованців: 14 учнів віком від 6 до 17 років.

Профіль: художнє читання.

Головна мета: через слово виховувати любов до рідної землі, мови, формувати у дітей образне мислення, громадську позицію.

Завдання: розвивати навички виразного читання; прививати любов до усної мови; навчати правильно працювати над текстом; вчити виділяти основну думку в творі; висловлювати своє відношення до подій, фактів; навчати чітко висловлювати свою думку; допомагати оволодівати технікою мови, виробленням чіткої дикції, звучності й гнучкості розмовного тону в умовах сцени; навчати роботи глибокий ідейно-тематичний, логічний та пообразний аналіз твору.

Керівник: Валентина Григорівна Політаєва – Відмінник освіти України, завідувача художнього відділу ОЦДЮТ.

Визначні події: участь у Всеукраїнському фестивалі в м.Южне, Одеської області (2001); участь в Міжнародному фестивалі в МДЦ «Артек» (2002); участь у Всеукраїнському фестивалі, присвяченому Дню народження Т.Г. Шевченка в м.Києві (2004); участь у Всеукраїнському фестивалі дитячої творчості, присвяченого Всесвітньому Дню Землі (2006); участь у I Міжнародному фестивалі «Єдина родина» в м.Севастополь.

Нагороди: лауреати Міжнародного конкурсу в МДЦ «Артек» (2002); міського конкурсу «Степові джерела» м.Кіровоград (2004); Всеукраїнського конкурсу «Хай живе надія» в м.Олександрія (2004); обласного конкурсу читців м.Кіровоград (2005); Всеукраїнського фестивалю дитячої творчості, присвяченого Всесвітньому Дню Землі, м.Кіровоград (2006); дипломанти XII регіонального

фестивалю-конкурсу «Різдвяні канікули» м. Львів (2006); I Міжнародного дитячого фестивалю «Єдина родина» м. Севастополь (2007); дипломанти I ступеня Всеукраїнського фестивалю «Посміхнемось щиро Вишні», м. Полтава (2009); міського конкурсу читців «Голос Кобзаря» (м. Кіровоград); дипломанти II ступеня I Всеукраїнського фестивалю-конкурсу читців «Тарасовими шляхами» (м. Київ); V Всеукраїнського конкурсу юних гумористів «Посміхнемось щиро Вишні», м. Полтава (2010); дипломанти фестивалю української народної творчості «Степограй-2011» (2011); військово-патріотичного фестивалю «Слава-2011» (2011).

*Зразковий художній колектив
студія вокального мистецтва «Антарес»*

О.С. Дороганич

С.А. Шадріна

О.І. Чернова

Дата заснування: січень 2006 року.

Вік і кількість вихованців: 50 вихованців віком від 5 до 18 років.

Профіль: вокальне мистецтво.

Колектив працює за такими напрямками: сучасна естрадна музика (українська, російська естрада та естрада світу); класичні та народні твори у сучасній обробці; рок, блюз, джаз тощо; дитяча пісня (для маленьких зірочок). Гуртківці оволодівають такими знаннями та навичками: сольний спів (за умови попередньої підготовки у нашій студії); спів у ансамблі, дуети та тріо. В студії створюються умови для продовження вокальної діяльності на сцені.

Керівник колективу, педагогічний склад:

- Олена Сергіївна – Дороганич керівник колективу;
- Світлана Анатоліївна Шадріна – концертмейстер;
- Оксана Іванівна Чернова – хореограф.

Визначні події: участь разом із зірками Української естради у гала-концерті до дня вчителя у палаці «Україна» м.Київ (2007), поїздки до Сербії (2006), Болгарії (2010);

Нагороди: I, II, III місце у різних номінаціях XI відкритого Всеукраїнського фестивалю дитячої творчості, присвяченого Всесвітньому Дню Землі, м.Кіровоград

(2006); III місце у фестивалі «Молода Галичина», м. Новояворівськ (2006); Лауреати фестивалю «Крок до зірок» ¼, півфінал (2006); Гран-прі фестивалю «Пісня на біс» м.Київ (2007); I місце на конкурсі «Крок до зірок» м.Київ (2007); лауреат фестивалю вокального мистецтва м. Полтава (2007); I, III місце на фестивалі «Понтійська арена» м.Севастополь (2007); IV місце на фестивалі «Різдвяні дзвіночки» м.Червоноград (2007); I місце на фестивалі «Южный Экспресс» м.Ялта (2007); Почесна грамота МОН України за участь у Всеукраїнському фестивалі «Єдина родина» м.Київ-2008; лауреат III ступеню Всеукраїнського фестивалю пісні «Чорнобильські мотиви» м.Дніпропетровськ (2008); I та II премії Всеукраїнського фестивалю-конкурсу мистецтв для дітей та юнацтва «Різдвяні канікули» м.Львів (2009); I та II премії Міжнародного конкурсу вокалістів «Кришталеві грона» м.Виноградов (2009); дипломант I ступеню Всеукраїнського дитячого пісенного фестивалю «Зорецвіт», Житомирська область (2010); володар Гран-прі дитячо-юнацького фестивалю-конкурсу «Пісня над Бугом», м.Хмельницький (2010); дипломант I ступеню Міжнародного фестивалю молодих виконавців сучасної української пісні «Молода Галичина», м.Новояворівськ (2010 рік); дипломант I ступеню Міжнародного фестивалю мистецтв «Звезды пекторали», м.Дніпропетровськ (2010); дипломанти I ступеню XII Міжнародного фестивалю мистецтв «У Черного моря», м.Ялта; вокального конкурсу «Содружество – 2010», м.Володимир, Росія (2010); Всеукраїнського конкурсу «Золота нотка», м.Дніпропетровськ (2011); дипломанти II ступеню Міжнародного фестивалю дитячої творчості «Об'єднаємо дітей мистецтвом», м.Кіровоград (2011); дипломант I ступеню XVI Всеукраїнського фестивалю, дитячої та юнацької творчості, присвяченого Всесвітньому Дню Землі, м.Кіровоград (2011); дипломант III ступеню Міжнародного фестивалю «Слов'янський вінець», м.Созополь, Болгарія (2011).

Партнери: ЦДТ «Еврика» с. Нове; ОЦДЮТ м. Чернігів.

*Зразковий художній колектив студія
сучасної естрадної дитячої пісні «Вікторія»*

В.С. Гаваза

В.А. Політовська

С.Ю. Чехун

Дата заснування: вересень 1996 року.

Вік і кількість вихованців: 60 вихованців віком від 4 до 17 років.

Профіль: сучасна естрадна пісня.

За період діяльності студії створено понад 80 вокальних номерів. Діючий репертуар дуже різноманітний. До складу студії входять група солістів (учні віком від 8 до 17 років), молодша група (віком від 4 до 8 років) та середня шоу-група (віком від 9 до 14 років). Заняття відбуваються у індивідуальній та груповій формах. Вихованці студії беруть активну участь у всіх масових заходах, які проводяться в області, місті та ЦДЮТ.

Керівник колективу, педагогічний склад:

- Вікторія Степанівна Гаваза, Відмінник освіти України – керівник студії (сучасний вокал);
- Вікторія Анатоліївна Політовська, Відмінник освіти України – акомпаніатор;
- Світлана Юріївна Чехун – хореограф, сценічний рух та пластика.

Визначні події:

У 2003 році студії присвоєно звання «Зразковий художній колектив». Солісти студії є постійними учасниками міжнародних та всеукраїнських фестивалів і конкурсів сучасної естрадної пісні.

Нагороди: володар Гран-прі фестивалю вокального мистецтва «Золотий лелека» (2002); дипломант I ступеню «Музична парасолька», м.Вінниця (2003); півфіналіст телевізійного фестивалю «Крок до зірок», м.Київ (2004); дипломант I ступеню фестивалю «Музична фієста», м.Рівне (2007); дипломант II ступеню відкритого фестивалю-конкурсу мистецтв для дітей та юнацтва «Різдвяні канікули» (2011); дипломант II ступеню XVI Всеукраїнського фестивалю дитячої та юнацької творчості, присвяченого Всесвітньому Дню Землі (2011).

Партнери: Мистецький факультет Кіровоградського державного педагогічного університету ім.В.Винниченка; педагогічний колектив ЦДЮТ, м. Южноукраїнськ; студія естрадної пісні Житомирського ЦДЮТ.

*Народний художній колектив
оркестр духових інструментів «Зміна»*

О.А. Ніщененко

І.В. Медніков

М.І. Кравченко

А.В. Говоруха

О.С. Арутюнян

П.В. Говоруха

Ю.С. Івлєва

О.В. Тітова

Дата заснування: 1967 рік.

Вік і кількість вихованців: 130 вихованців віком від 7 до 16 років.

Профіль: духове оркестрове виконавство.

Короткий опис діяльності:

Головна мета: оволодіння вихованцями оркестру навичками гри на духовому інструменті на допрофесійному рівні; сприяння загальному підвищенню музичної культури вихованців, розвиток їхніх естетичних та національних почуттів; популяризація дитячих духових оркестрів.

Завдання педагогічного колективу: надати гуртківцям передбачений навчальною програмою обсяг знань та навичок гри на духових інструментах; сприяти моральному, розумовому та фізичному розвитку вихованців; прививати любов до мистецтва.

Керівник колективу, педагогічний склад:

- засновник колективу Станіслав Макарович Степаненко,
- диригент та художній керівник – Олександр Андрійович Ніщененко.

Педагоги: Олена Сергіївна Арутюнян; Павло Валентинович Говоруха; Андрій

Валентинівич Говоруха; Юлія Станіславівна Івлева; Михайло Іванович Кравченко; Іван Вікторович Медніков; Ольга В'ячеславівна Тітова – концертмейстер.

Визначні події: присвоєння звання «Зразковий художній колектив України» (1982). Творча поїздка в м.Челябінськ та Златоуст (1986). Присвоєння звання «Народний художній колектив України» (1996). Всеукраїнський фестиваль «Сурми», м.Рівне (1996). Міжнародний фестиваль духової музики в Болгарії (1998). Міжнародний фестиваль в Німеччині, м.Росток (1999). Міжнародний фестиваль «Золоте зерно», м.Київ (1999). Фестиваль в МДЦ «Артек» (2004). Всеукраїнський конкурс духових оркестрів. Міжнародний фестиваль, присвячений Всесвітньому Дню Землі, м.Кіровоград (2004). Міжнародний фестиваль-конкурс духової музики м.Краснодон (2006). Всеукраїнський фестиваль духової та естрадної музики «Таврійські сурми», м.Мелітополь (2009). Всеукраїнський конкурс духових оркестрів «Моршин збирає друзів», м.Моршин (2009).

Нагороди: лауреат міжнародного фестивалю «Уральські фанфари» (1988); дипломант міжнародного фестивалю в Німеччині (1999); лауреат фестивалю в МДЦ «Артек» (2004); дипломант Всеукраїнського фестивалю «Сурми», м.Рівне (1996); лауреат I премії на Міжнародному фестивалі присвяченому Всесвітньому Дню Землі м.Кіровоград (2004); Володар Гран-прі Всеукраїнського конкурсу духових оркестрів м.Київ (2005); лауреат Міжнародного фестивалю-конкурсу духової музики м.Краснодон (2006); II Всеукраїнський конкурс духових оркестрів «Таврійський передзвін», м.Моршин (2010); дипломант Всеукраїнського фестивалю духової музики «Сурми України», м.Суми (2010); дипломант II ступеню Всеукраїнського фестивалю-конкурсу народних та духових оркестрів «Весняний камертон – 2011», м.Севастополь (2011).

Партнери: Муніципальний оркестр в м.Києві, ЦДЮТ; Мелітопольський духовий оркестр, ЦДЮТ; дитячий духовий оркестр музичної школи №5, м.Кривий Ріг; зразковий художній колектив дитячий духовий оркестр м.Сімферополь; ДЮТ м.Сімферополь; муніципальний духовий оркестр м.Кіровоград.

*Народний художній колектив
хореографічний ансамбль «Росинка»*

Г.Є. Чайковська

В.О. Чайковський

Д.В. Чайковський

В.І. Ярошенко

І.В. Розінко-Сокирко

М.В. Пятова

В.М. Загрійчук

С.Я. Уманенко

Дата заснування: вересень 1982 року.

Вік і кількість вихованців: 400 гуртківців віком від 5 до 25 років.

Профіль: народний танець, джаз-модерн.

Короткий опис діяльності:

Головна мета – розвивати в учнів інтерес до танців, народної творчості, дати їм уявлення про його красу та естетику. Формувати координацію рухів, гарну поставу, здоровий спосіб життя.

Завдання педагогічного колективу – створити умови для професійного освоєння учнями мистецтва хореографії, направити зусилля на згуртування колективу.

Художні керівники колективу, педагогічний склад:

Керівники колективу: Галина Євгенівна Чайковська – кавалер ордону княгині Ольги III ступеню, Заслужений працівник культури України, Відмінник освіти України,

Володимир Олексійович Чайковський – Відмінник освіти України, Денис Володимирович Чайковський, Ірина Олександрівна Розінко-Сокирко, Маргарита Володимирівна Пятова – керівники гуртків,

Вадим Іванович Ярошенко – концертмейстер ансамблю;

Валентина Миколаївна Загрійчук, Світлана Яківна Уманенко – акомпаніатори ансамблю.

Визначні події: участь у Міжнародних фестивалях «Діти планети» в Об'єднаних Арабських Еміратах (2000); «Мир Планеті» в Югославії (2001); в Туреччині (2005); у Македонії (2005); у Чорногорії, м.Бар (2006); у Всеукраїнських новорічних святах в м.Києві (2002); в шоу-програмах МДЦ «Артек» (1993-2004); XIII Міжнародному дитячому кінофестивалі «Артек» (2005); у Всеукраїнських фестивалях у Івано-Франківську (2006); в м.Полтаві (2006); у Міжнародному конкурсі «Містерія танцю» в м.Київ (2007).

Нагороди: Гран-прі на Всеукраїнському конкурсимолодихвиконавців «Твоязоря», м.Тернопіль (1997); Гран-прі V Міжнародного фольклорного фестивалю, Болгарія (2000); Гран-прі в фестивалі сучасної хореографії в м.Кіровограді та м.Славутич (2003); Гран-прі Всеукраїнського конкурсу «Толока» м.Харків (2005); Гран-прі та приз глядацьких симпатій на Міжнародному хореографічному конкурсі у м.Полтаві (2006); I премія Міжнародного конкурсу «Містерія танцю» м.Київ (2007); Гран-прі XII Дитячого Міжнародного фестивалю мистецтв «Таланти III тисячоліття» м.Харків (2009); I премія Міжнародного дитячого фестивалю-конкурсу «Слов'янський вінець» м. Кранево, Болгарія (2009); дипломант I ступеню у номінаціях «Народний танець» та «Естрадний танець» Міжнародного фестивалю-конкурсу «Слов'янський вінець», м.Кранево, Болгарія (2010); нагороджені багатьма дипломами та званнями.

Партнери: Кіровоградське поліграфічне підприємство «Імекс»; Фонд Надії та Добра м.Київ; народний художній колектив України «Орлятко» м.Дніпропетровськ.

Девіз:

Що таке «Росинка?»
Танців хвилі Радісних,
веселих та бурхливих.
Це – країна дивовижних мрій,
Посмішки облич дітей щасливих.

*Народний художній колектив
ансамбль сучасної хореографії «Час пік»*

I.V. Мурована

O.I. Чернова

V.A. Іванченко

M.V. Осадчук

Є.С. Похиленко

I.B. Коптева

T.A. Рибальченко

С.В. Політовська

Дата заснування: 4 березня 1994 року.

Вік і кількість вихованців: 410 вихованців віком від 4 до 22 років.

Профіль: сучасна хореографія.

Предмети: ритміка і танець; класичний танець; джазовий-модерн танець; народно-сценічний танець; музична грамота та слухання музики; історія хореографічного мистецтва; гімнастика; бальний танець; дихальна гімнастика; підготовка концертних номерів; акторська майстерність; пізнавально-виховна робота.

Педагогічний колектив та колектив вихованців ансамблю працює в двох напрямках: науковому та практичному. Науковий напрям роботи – це розробка сучасної освітньої стратегії, яка базується на знаннях з педагогіки та психології, вітчизняному та передовому зарубіжному досвіді в галузі освіти. Практичний напрям роботи – інноваційна діяльність педагогів щодо оновлення змісту та методів навчання і виховання учнів, втілення в навчання нової освітньої стратегії, нових психологічних та педагогічних технологій. Колектив займається широкою концертною діяльністю, створює власні хореографічні проекти. Викладачі ансамблю мають спеціальну вищу освіту, але разом з тим підвищують

її кожного року, продовжуючи навчання на курсах та у вузах післядипломної освіти. Вихованці разом з викладачами готують та дають благодійні концерти, серйозно працюють над підготовкою матеріалів до проекту «Сім'я без насилля».

Колектив налагоджує партнерські стосунки з хореографічними школами м.Дніпропетровська, м.Києва, м.Одеса; гастролює за кордоном (Сербія, Чехія, Росія, Німеччина).

Керівник колективу, викладацький склад:

- Ірина Володимирівна Мурована – Відмінник освіти України, керівник колективу (вища хореографічна освіта, магістр управління);
- Марина Вікторівна Осадчук, Оксана Іванівна Чернова – керівники гуртка (вища хореографічна освіта);
- Віталій Анатолійович Іванченко – керівник гуртка, артист вищої категорії (вища хореографічна освіта);
- Єгор Сергійович Похиленко – магістрант педагогічних дисциплін та хореографії (вища хореографічна освіта);
- Ірина Борисівна Коптева, Тетяна Анатоліївна Рибальченко, Світлана Володимирівна Політовська – концертмейстери ансамблю.

Визначні події: міжнародна зустріч дітей «На порозі ХХІ століття» м.Москва;

VII Міжнародний фестиваль дитячої творчості присвячений Всесвітньому Дню Землі м.Кіровоград; XV регіональний фестиваль-конкурс «Різдвяні зустрічі» м.Львів; XI міжрегіональний фестиваль дитячо-юнацької творчості «Браво – 2006» м.Володимир (Росія); Всеукраїнський дитячо-юнацький фестиваль мистецтв «Осінь фантазії»; десятиріччя ансамблю (2004); хореографічний проєкт «Життя прекрасне» (2005); гастролі та участь у фольклорному фестивалі в Сербії (2007); участь у зйомках художнього фільму (Чехія, 2007).

Нагороди: диплом Зразкового художнього колективу (2003); Почесна грамота міністерства освіти і науки; диплом Міністерства освіти і науки; диплом лауреата I ступеню міжнародного фестивалю у м. Москва; диплом лауреата I ступеню Міжнародного фестивалю дитячої творчості присвяченого Всесвітньому Дню Землі м.Кіровоград; диплом лауреата I ступеню IV відкритого фестивалю «Хай живе надія» м. Олександрія; Почесна грамота управління освіти і науки; I премія фестивалю «Різдвяні зустрічі» м.Львів (старша категорія); I премія фестивалю «Різдвяні зустрічі» м.Львів (середня категорія); I премія фестивалю «Осінь фантазії», м. Одеса; диплом I та II ступеню XII Міжнародного фестивалю-конкурсу «Браво – 2006» м. Володимир, Росія; диплом I ступеню XII Міжнародного фестивалю дитячої творчості присвяченого Всесвітньому Дню Землі м.Кіровоград (2007); Гран-прі XII Міжнародного фестивалю дитячої творчості присвяченого Всесвітньому Дню Землі м.Кіровоград (2007); I премія Міжнародного дитячого фестивалю «Созопольська панорама» м.Созополь, Болгарія (2008); Почесна грамота Міністерства освіти і науки України за участь у Всеукраїнському фестивалі «Єдина родина», м.Київ (2008); диплом Народного художнього колективу (2009); II премія Міжнародного дитячого фестивалю «Созопольська панорама» м.Созополь, Болгарія (2009); Гран-прі Всеукраїнського дитячого фестивалю «Яскрава країна у Трускавці», м.Трускавець (2010); Гран-прі, I та II премії

Міжнародного дитячого фестивалю «Созопольська панорама» м.Созополь, Болгарія (2010); дипломант II ступеню Міжнародного дитячого фестивалю «Созопольська панорама», м.Созополь, Болгарія (2011).

Народний художній колектив театр-студія «Маска»

Н.О. Фільченкова

І.В. Валуйко

С.Ю. Чехун

Л.Л. Сивоконь

О.М. Руднік

Дата заснування: вересень 1988 року.

Вік та кількість вихованців: понад 110 гуртківців віком від 6 до 21 року.

Профіль: театральне мистецтво.

Заняття в театральній студії – це чудові уроки уяви, які дають могутній імпульс для творчої фантазії, своєрідні уроки співчуття і співтворчості, співпраці. Уроки театру навчають дітей по-справжньому мислити, бачити, чути, любити, страждати – жити. Викладаються такі предмети: акторська майстерність; сценічна мова; сценічний рух; ведучі шоу та ігрових програм; вокал; танець та пластика руху; грим; театральна етика та етикет; комунікація. В репертуарі колективу твори вітчизняної та зарубіжної, класичної та сучасної драматургії, шоу-вистави, музично-драматичні та пластичні композиції, театралізовані видовищні казки.

Керівник колективу, викладацький склад:

- Надія Олексіївна Фільченкова Відмінник освіти України – акторська майстерність, театральна етика та етикет;
- Інна Вікторівна Валуйко – вокал, грим;
- Світлана Юріївна Чехун – сценічний рух, танець та пластика руху;

- Лариса Леонідівна Сивоконь – Відмінник освіти України – комунікація;
- Олена Миколаївна Руднік – Відмінник освіти України – ведучі шоу та ігрових програм.

Визначні події: прем'єри вистав, участь та перемоги у конкурсах та фестивалях, відвідування майстер-класів відомих театральних діячів, прийом театральних колективів міста, області, країни та зарубіжжя.

Нагороди: лауреат I Всеукраїнського фестивалю Пушкінської поезії м.Одеса (1990); дипломант II Всеукраїнського фестивалю театральних колективів м.Львів (1995); лауреат Міжнародного фестивалю «Людина і космос», м.Гдиня, Польща (1998); переможець обласного туру Всеукраїнського огляду-конкурсу народної творчості м. Кіровоград, (2000); дипломант Міжнародного ювілейного кінофестивалю м. Суми, (2001); дипломант фестивалю юнацьких театрів «Рампа дружби», м.Євпаторія (2002); лауреат фестивалю «Театральна осінь» м.Прилуки, (2003); лауреат II відкритого дитячого фестивалю театального мистецтва «Дивосвіт Таврії» м.Херсон (2004); дипломант I відкритого фестивалю театральних колективів «Маски Мельпомени» м.Харків (2005); дипломант Всеукраїнського відкритого фестивалю-огляду дитячо-юнацьких колективів «Галицька Мельпомена», м.Львів (2006); лауреат III Всеукраїнського фестивалю дитячих театральних колективів «Казка в гаю» м.Львів (2006); лауреат регіонального арт-фестивалю «Молодь за здоровий спосіб життя» м.Львів (2006); дипломант I і II ступеню XV Всеукраїнського фестивалю дитячої та юнацької творчості, присвяченого Всесвітньому Дню Землі у номінації «Діти-ігротехніки», м.Кіровоград (2004, 2010); дипломант II ступеню Відкритого міжнародного фестивалю молодіжних та дитячих театрів «Південні маски», Миколаїв -2011.

Партнери: Народний музично-драматичний театр «О!» (м. Донецьк); юнацький театр «МИ» (м.Львів); Групи Tensing з Білорусії, Литви, Норвегії; світовий рух «VMCA».

Наш девіз: «Єдини сцена и душа, театр с судьбой у нас едины!»

Гуманітарний відділ

О.М. Солодєва – завідувача гуманітарним відділом

Закінчила Кіровоградський державний педагогічний університет імені Володимира Винниченка у 1994 році.

У 1994-2001 працювала вчителем фізики та математики у ЗОШ №№4, 35.

У 2001-2003 – заступник директора приватного НВО «Школа Ор-Авнер».

У 2003-2007 – заступник директора обласного центру туризму, краєзнавства, спорту та екскурсій учнівської молоді.

У 2007-2011 – головний спеціаліст управління освіти і науки облдержадміністрації.

З 2011 року – завідувача відділом ОЦДЮТ.

Зміст діяльності відділу

Мета: створення та сприяння розвитку гуртків гуманітарного напрямку що відповідають попиту дітей, родини та виконують соціальне замовлення держави.

Завдання:

- поглиблення пізнавальних інтересів вихованців, підвищення їх інформаційної культури, набуття навичок і умінь орієнтуватися у зростаючому потоці інформації;
- формування інформаційної культури вихованців та їх батьків;
- створення умов для розвитку здібностей вихованців у фаховій майстерності, формуванні творчих рис у кожного вихованця;
- впровадження та розвиток системи дистанційного навчання;
- формування особистісних компетентностей вихованців, як шкільного так і дошкільного віку.

Відділ створено у вересні 2011 року. До складу відділу входять ресурсно-інформаційний центр та гуртки соціально-гуманітарного спрямування: творче об'єднання молодіжний клуб «Імідж», дитяча студія дошкільної підготовки та виховання «Горішок», Клуб інтелектуального розвитку, гурток «Інформаційні технології в роботі видавничої системи», гурток «Дебати».

Навчання у гуртках гуманітарного профілю сприяє розвитку здібностей,

обдарувань, практичних навичок вихованців, оволодінню знаннями з основ наук соціально-гуманітарного циклу.

Ресурсно-інформаційний центр

Головною метою роботи ресурсно-інформаційного центру є інформатизація навчально-виховного процесу ОЦДЮТ та ПНЗ області, яка є запорукою реалізації завдань позашкільної освіти; інформаційно-технологічне забезпечення педагогів, дітей та батьків ОЦДЮТ та позашкільних навчальних закладів області: інформаційна підтримка педагогів, учнів та їх батьків; видавництво інформаційної та методичної літератури, авторських робіт педагогів і вихованців; популяризація діяльності закладу через власний сайт, друковані видання, засоби масової інформації, виставки та екскурсії, організацію й проведення презентацій та інші.

На фото (зліва направо): Владислав Віталійович Ключко (фахівець з комп'ютерного забезпечення), Наталія Володимирівна Литвинова (фахівець з дизайну), Тетяна Олександрівна Стороженко (фахівець по зв'язкам з громадськістю), Юлія Станіславівна Івлева (фахівець з бібліотечної справи), Євген Валерійович Решетніков (заввідділом).

Дитяча студія дошкільної підготовки та виховання «Горішок»

Л.Л. Сивоконь

С.М. Шалига

О.К. Іващенко

Дата заснування: вересень 1998 року.

Вік і кількість вихованців: 75 дітей віком від 3 до 6 років.

Профіль: всебічний розвиток дітей та підготовка малюків до школи.

Заняття в студії направлені на:

- створення першого в житті колективу для дітей, які з різних причин не відвідують дитячі заклади;
- поглиблення загальних уявлень про навколишній світ і оточуюче середовище;
- активізацію і збагачення словарного запасу дітей;
- виховання свідомого інтересу до навчання;
- розвиток у вихованців мислення, дрібної моторики рук, самостійності, творчої уяви;
- формування у дітей загально-навчальних знань, умінь і навичок з письма, читання, математики, художньої праці, образотворчого мистецтва, англійської мови, зв'язного мовлення;
- розвиток естетичних смаків, поваги до дорослих та однолітків;
- проведення виховних бесід та активну участь у святкових заходах.

Студія працює за такими напрямками: математика; розвиток зв'язного мовлення; письмо; англійська мова; художня праця (малювання, ліплення, аплікація).

Студія складається із трьох груп дітей:

- старша група (I рік навчання) – діти віком від 5 до 6 років;
- старша група (II рік навчання) – вихованці 4, 5-6 років;
- молодша група (I рік навчання) – діти 3-4 років.

Керівник колективу, педагогічний склад:

- Лариса Леонідівна Сивоконь, Відмінник освіти України – засновник та керівник студії, зав. відділу дозвілля.
- Світлана Михайлівна Шалига, Ольга Костянтинівна Іващенко – математика, письмо, розвиток зв'язного мовлення, художня праця,

малювання.

Найбільші надбання: міцні базові знання для успішного навчання вихованців в початковій школі.

Наші друзі: батьки вихованців; творчі колективи ОЦДЮТ.

Девіз: «Світ чудовий! Посміхнись!»

Творче об'єднання молодіжний клуб «Імідж»

Н.К. Долгополова

В.І. Ставріаніді-Стогодюк

Я.Л. Ярошевський

В.В. Кондрашов

Н.Є. Полякова

Дата заснування: 2 жовтня 1988 року.

Вік і кількість вихованців: 100 учнів 6-11 класів – гуртки I та II рівнів; студенти 17-20 років – гуртки III рівня. Тривалість навчання – 6 років.

Профіль: історія, право, дипломатія; журналістика, література; шоу-театр: актори, режисери, сценаристи, ведучі шоу-програми, ді-джеї; MS – звукорежисери молодіжних дискотек, KBK.

Головна мета клубу «Імідж» – створення умов для формування творчих рис у кожного вихованця, розвиток високого рівня комунікації та практики у сферах дозвільної діяльності підлітків та молоді.

Секція «Шоу-театр»

Має за мету розвиток акторських здібностей дітей та підлітків, залучення їх

до створення сучасних мистецьких форм, надання їм теоретичної та практичної підготовки у сфері організації дозвілля дітей різного віку. Діти створюють сценарії масових заходів, формують ідеї номерів, виконують акторські ролі, працюють з великими ляльками, беруть участь у концертах, фестивалях, працюють ведучими дискотек, шоу-програм.

Педагогічний склад секції «Шоу-театр»:

- Наталія Костянтинівна Долгополова, Відмінник освіти України, зав. методичного відділу – художній керівник, Відмінник освіти України, викладач предметів: розвиток творчого мислення, ігротехніка, технологія створення масового заходу;
- Вікторія Іллівна Ставр'яніді-Стогодюк, Заслужений працівник культури України – робота з великими ляльками, сценічна мова;
- Наталя Євгенівна Полякова – акторська майстерність.

Секція «Історія, право, дипломатія»

Секція має за мету сприяти формуванню у дітей та підлітків історико-правового мислення, вміння аналізувати та коментувати сьогоденні події, займати позицію. Діти обмінюються думками з іншими дітьми, листуються, беруть участь у роботі культурно-просвітницького центру «Громадянин».

Секція «Журналістика»

Має за мету – сприяння розвитку у дітей проблемного мислення, формування навичок висвітлення подій різними засобами журналістики. Діти випускають газету «Журналістський мікрофон», готують радіо та телевіступи.

Педагогічний склад секції «Журналістика»:

- Володимир Валерійович Кондрашов – журналістика;
- Наталія Костянтинівна Долгополова – творчий розвиток, робота з мікрофоном;
- Вікторія Іллівна Ставр'яніді-Стогодюк, Заслужений працівник культури України – сценічна мова.

Секція «Звукорежисери молодіжних дискотек та KBK»

Секція працює на платній основі. Завдання – дати підліткам мінімум теоретичних знань та надати їм можливість набути практичних навичок достатніх для початку роботи на сучасній аудіо апаратурі. Підлітки знайомляться з різними моделями аудіо магнітофонів, міні-декою, мікшерним пультом, підсилювачами, мікрофонами, вчать самостійно забезпечувати роботу техніки. Практику проходять у престижних дискотеках Кіровограда.

Педагогічний склад секції «Звукорежисери молодіжних дискотек та KBK»

- Ярослав Леонидович Ярошевський – звукорежисери та KBK.

Визначні події: участь у 4-х Всеукраїнських фестивалях дружин юних пожежних, м.Одеса, м.Євпаторія (1999 – 2002, 2005, 2006, 2007); участь у Міжнародній зустрічі «Діти Європи на порозі XXI століття», м.Москва (2001); участь у заключному концерті переможців Всеукраїнського фестивалю сатири та гумору «Вишневі посмішки на межі тисячоліть» у Національному Палаці «Україна»

м.Київ (2001); участь у культурній програмі XI Міжнародного кінофестивалю у дитячому таборі «Артек» (2003); участь у Всеукраїнському фестивалі ігрових програм «Дивограй» (2003); участь у відкритому фестивалі ігрових програм м.Санкт-Петербурга «Созвездие игры» (2004); участь у Міжнародному проєкті «Біла книжечка» м. Прага (2004); участь у міжнародній зустрічі молоді Європи, м.Москва (2006).

Нагороди: дипломи лауреата VI та VIII Всеукраїнських фестивалів ДЮП, м.Одеса, Євпаторія (2000, 2002); дипломи у номінаціях «Джерело натхнення» та «Молодіжний авангард» Відкритого Всеукраїнського конкурсу ігрових програм «Дивограй» м.Харків (2003); диплом III ступеню II Петербурзького відкритого конкурсу ігрових програм м. Санкт-Петербург (2004); III місце у номінації «Театральне мистецтво» IX Міжнародного фестивалю дитячої творчості, присвяченого Всесвітньому Дню Землі (2004); лауреат Всеукраїнських фестивалів дружин юних пожежних (2005-2008); I місце у Всеукраїнському конкурсі сценівок, м.Миколаїв (2006); переможець обласного чемпіонату КВН, м. Кіровоград (2008); лауреат XIII Всеукраїнського фестивалю дитячої та юнацької творчості, присвяченого Всесвітньому Дню Землі у номінаціях «Ігротека», «Я – особистість!» м.Кіровоград (2008); дипломант I ступеню Всеукраїнського фестивалю ДАІ МДЦ «Артек» (2009); переможець регіонального чемпіонату КВН-ДАІ, м.Одеса, (2009) та м.Кіровоград (2010); переможець обласного чемпіонату серед шкільних команд КВН сезону 2009-2010; дипломант III ступеню конкурсу літературно-спортивно-музичних композицій Всеукраїнського фестивалю-конкурсу «Молодь за здоровий спосіб життя» (2010); переможець відбіркового туру Всеукраїнського конкурсу «Артек – моя мрія» (2010); дипломант I ступеню Всеукраїнського фестивалю дитячого дозвілля у МДЦ «Артек» «Ігротека від «Артеку» (2010).

Слоган колективу: «Створимо твій «Імідж» разом!».

Партнери: Російське відділення міжнародної організації «Дом Мира» м.Володимир, Росія; Кіровоградське обласне відділення Всеукраїнського Руху «Педагоги за мир та взаєморозуміння»; Всеукраїнський Фонд Добра і Надії.

Євроклуб «Надія». Рада євроклубів Кіровоградщини

О.С. Арутюнян

Дата заснування: жовтень 2009.

Вік вихованців: молодь від 12 до 21 років.

Мета: активне пропагування ідеї європейської та світової єдності в місцевому середовищі.

Короткий опис діяльності: сприяння загальному усвідомленню необхідності взаємної толерантності та поваги у громадських відносинах, а також потреби в міжнародній співпраці; розвиток почуття відповідальності за долю суспільства, спокій, дотримання прав людини, охорону навколишнього середовища та світову культуру; формування європейської свідомості серед молоді; підготовка молоді до життя та праці в світі та об'єднаній Європі; організація зустрічей, доповідей, перегляду фільмів, вистав та організації конкурсів на теми пов'язані з Європою та європейською інтеграцією; опрацювання і публікації власних матеріалів та інформації; співпраця з іншими організаціями.

Керівник клубу: Олена Сергіївна Арутюнян – методист КОЦДЮТ.

Визначні події: організація і проведення регіонального проекту «Європа без кордонів», Молодіжного Європарламенту України, участь та перемоги у конкурсах та фестивалях на європейську та євроатлантичну тематику, організація роботи Ради євроклубів м.Кіровограда й області, робота з європейської та євроатлантичної тематики з колективами міста, області, країни та зарубіжжя. Рада євроклубів Кіровоградщини успішно реалізувала регіональний проект «Європа без кордонів», «Почни творить добро», «Толерантність як обличчя сучасного світу». Організувала і провела за підтримки Кіровоградської ОДА щорічний фестиваль «Єврофест», присвячений Дню Європи. Створено банк даних молодіжних та дитячих громадських організацій нашої області. Члени Ради Євроклубів брали активну участь у IV Конгресі УАЕС «Інтеграція в ЄС без формального членства. Досвід європейських країн і майбутня стратегія для України», навчально-інформаційному тренінгу «Академія розвитку громадський організацій», «Академія практичної адвокації», виступали під час проведення Міжнародного семінару «Молодь та активне європейське громадянство»,

виступали та модерували Міжнародну науково-практичну конференцію «Громадянська компетентність школярів та шляхи її формування».

Девіз колективу: «Час настав – майбутнє за нами!».

Творче об'єднання «Клуб інтелектуального розвитку»

В.О. Кизименко

Дата заснування: 2003 рік, як складова програми Школи юних менеджерів.

Вік і кількість вихованців: 30 вихованців віком 12-23 роки.

Профіль: інтелектуальні ігри (розумове виховання).

Інтелектуальне виховання – діяльність педагога, спрямована на розвиток інтелектуальних сил і мислення дітей з метою прищеплення культури розумової праці. Основним завданням інтелектуального виховання є розвиток мислення взагалі та різних його видів. Воно також передбачає оволодіння основними розумовими операціями (аналізом, синтезом, порівнянням, систематизацією).

Інтелектуальне виховання передбачає: засвоєння системи знань, яка спроектована з відповідних навчальних предметів і містить перелік сенсових елементів суспільного досвіду (фактів, понять, означень, теорем, законів, положень, правил діяльності тощо); розвиток пізнавального інтересу, творчої активності, мислення, раціональної організації навчання, критичного мислення, здатності усвідомлювати та відстоювати особисту позицію; вироблення вміння самостійно здобувати знання; готовність до застосування знань, умінь в практичній діяльності; формування особистісного світогляду – узагальненого розуміння всього світу в цілому на ґрунті великої кількості впорядкованих поглядів, переконань.

Провідна ідея: розробка і використання активних форм і методів навчання та виховання, спрямованих на ефективний розвиток інтелектуальних творчих можливостей гуртківців, їх самоствердження і самореалізацію як особистостей на основі створення стійких традицій демократичного співробітництва педагога і вихованців. Основна парадигма НВП: «Головною умовою, що забезпечує розвиток мислення, є послідовна постановка завдань, проблемних ситуацій, у яких гуртківцю треба самостійно знайти шлях рішення».

Керівник колективу: – Валерій Олександрович Кизименко, Відмінник освіти України, керівник гуртка-методист.

Визначні події: перший чемпіонат області для команд Школи юних менеджерів (2003); перша перемога на Чемпіонаті області з «Брейн-рингу» у старшій віковій категорії, команда «Рокфеллер» (2004); перша перемога на Чемпіонаті області з «Що? Де? Коли?» у молодшій віковій категорії, команда «Біле ікло» (2005); перший Чемпіонат України серед школярів, м.Донецьк (2005); 2 золотих дублі на Чемпіонатах області з «Що? Де? Коли?» та «Брейн-рингу» у молодшій та старшій вікових категоріях (2006); Денис Іванов став Чемпіоном України зі «Своїх гри» (2007); перше віце-чемпіонство у Молодіжному Кубку Світу з «Що? Де? Коли?» (2007); перший Чемпіонат України серед молоді з «Брейн-рингу», м.Кіровоград (2009); бронзові медалі Чемпіонату України з «Брейн-рингу», команда «Цунамі» (2007); перемога у молодіжному чемпіонаті області з «Що? Де? Коли?» (2008); вихід у 32 кращі команди України з «Брейн-рингу» серед дорослих (2008); перший виїзний Чемпіонат України серед молоді з «Що? Де? Коли?», м.Харків (2008); участь у фіналі II юніорського Чемпіонату Європи з інтелектуальних ігор та бронзові медалі «Кубку націй» у складі збірної слов'ян (2009); перший виїзний Чемпіонат України серед молоді з «Брейн-рингу», м.Сімферопіль (2009); участь у міжнародному семінарі тренерів дитячих команд, м. Ворзель (2010); перемога у Чемпіонаті України з «Брейн-рингу» у старшій віковій категорії (2010); участь у телепроекті «Брейн-ринг», Перший Національний, м.Київ (2011); участь у всіх Чемпіонатах України серед школярів 2005-2011 років; перший виїзний Чемпіонат України серед молоді з «Ерудит-квартету» та «Своїх гри», м.Одеса (2011).

Нагороди: I, II, III місця у Чемпіонатах області з інтелектуальних ігор серед школярів: «Що? Де? Коли?» «Брейн-ринг», «Своя гра», «Даугавпілс», «Інтелектуальне багатоборство», «Трійка», «Олімпійський Брейн», «Олімпійський Кубок» (2004-2005-2006-2007-2008-2009-2010-2011); I, II, III місця у Чемпіонатах та Кубках області з інтелектуальних ігор серед молоді: «Що? Де? Коли?» «Брейн-ринг», «Своя гра», «Ерудит-квартет» (2006-2007-2008-2009-2010-2011-2012); I місце Чемпіонату України зі «Своїх гри» серед школярів (2007); IV місце Чемпіонату України з «Що? Де? Коли?» серед школярів (2007); III місце Чемпіонату України з «Брейн-рингу» серед школярів (2007); II місця у Молодіжному Кубку Світу (2007-2008-2009); бронзові призери дорослого обласного Чемпіонату області з «Брейн-рингу» (2008), перемога у попередньому турнірі та вихід у 32 кращі команди України з Брейн-рингу серед дорослих (2008), чемпіони області серед дорослих з «Брейн-рингу» (2012); переможці міжнародного синхронного турніру з «Що? Де? Коли?» серед школярів «Виборгська Русалонька» (2008); бронзові медалі «Кубку націй» у складі збірної слов'ян у фіналі II юніорського Чемпіонату Європи з інтелектуальних ігор (2009); переможці міжнародного синхронного турніру з «Що? Де? Коли?» серед школярів та молоді «Першість Сибіру» (2009); I премія юніорського Чемпіонату України з гри «Брейн-ринг» м.Одеса (2010), I місце шкільного Чемпіонату України з «Що? Де? Коли?» м.Ялта та фіналісти Чемпіонату Європи у складі збірної області (2012); диплом III ступеню

Молодіжного Кубка Світу з «Що? Де? Коли?» у дитячій віковій категорії – віком до 12 років (2011).

Партнери: Кіровоградська регіональна організація Ліги Українських клубів інтелектуальних ігор; Кіровоградська обласна Ліга інтелектуального розвитку; молодіжна організація КОЛІР; Маловисківська Ліга інтелектуального розвитку; Кіровоградська міська Ліга інтелектуального розвитку школярів.

Відділ народних мистецтв

*Тетяна Олексіївна Гладченко –
завідувач відділу народних мистецтв*

Гладченко Тетяна Олексіївна працює в ДЮОЦі (ЦДЮТ) з 1983 року. Закінчила Донецький державний університет. Починала свою діяльність на посаді керівника гуртка плетіння. Зарекомендувала себе досвідченим, працелюбним і творчим педагогом. З 1985 року очолила роботу відділу технічної творчості. З 1991 року працює на посаді завідувачі декоративно-прикладного відділу.

Проявила себе як високопрофесійний фахівець, здібний керівник, який вміє згуртувати навколо себе людей, грамотно і оптимально спланувати роботу відділу, мотивувати людей на виконання поставлених цілей, відповідно оцінити і скоректувати діяльність підлеглих. У відділі панує атмосфера взаємодопомоги і взаєморозуміння. Колективи, що входять до складу декоративно-прикладного відділу, мають високі досягнення. Роботи і виступи дітей відмічені грамотами і дипломами Міжнародних, Всеукраїнських, обласних фестивалів і конкурсів.

За значний внесок у виховання учнівської молоді засобами позашкільної освіти нагороджена грамотами Міністерства освіти і науки України, управління освіти і науки Кіровоградської обласної державної адміністрації, присвоєно знак «Відмінник освіти України».

Зміст діяльності відділу

Мета: залучення дітей та молоді до джерел народної творчості, знайомство дітей з кращими зразками сучасного українського мистецтва.

Завдання:

- створення та розвиток гуртків образотворчого, декоративного напрямків та гуртків, що пропагують народне мистецтво;
- організація виставкової та концертної діяльності;
- створення умов для організації навчально-виховного процесу у гуртках;
- програмно-методичне забезпечення роботи профільних гуртків та

творчих об'єднань в ОЦДЮТ та комплексних районних позашкільних навчальних закладах області.

- пропагування народної творчості, сприяння патріотичному вихованню гуртківців закладу.

Гурток декоративного розпису «Калинонька»

Т.О. Стороженко

Дата заснування: вересень 2005 року.

Вік і кількість вихованців: 25 вихованців віком від 9 до 16 років.

Профіль: петриківський розпис.

На заняттях вихованці опановують основні елементи петриківського розпису, вивчають особливості малювання на дерев'яних, металевих, скляних та інших поверхнях, малюють картини на папері, розписують предмети домашнього вжитку. Програма гуртка має на меті виховання в учнів почуття прекрасного, національної самосвідомості, любові до рідного краю, його народу та історії. Цьому сприятиме ознайомлення з творчістю видатних майстрів та їх творами.

Завдання: розвивати практичні навички художньо-творчої діяльності, уміння та навички українського декоративного розпису, естетичне емоційне сприйняття творів мистецтва і вміння розуміти їх художній образ, цінувати художню народну творчість; створювати у дітей правильні уявлення про культуру, традиції українського народу; виховувати у дітей шанобливе ставлення до духовних та матеріальних цінностей українського народу.

Керівник колективу: Стороженко Тетяна Олександрівна.

Визначні події: відкриття виставки робіт гуртківців в ОЦДЮТ (2007); участь вихованців студії у краєзнавчо-пошуковій експедиції до м.Києва (2007).

Нагороди: лауреат I, II, III ступенів XI відкритого Всеукраїнського фестивалю дитячої творчості, присвяченого Всесвітньому Дню Землі м.Кіровоград (2006); лауреат I, II, III ступенів Всеукраїнської виставки-конкурсу декоративно-ужиткового і образотворчого мистецтва «Знай і люби свій край» м.Київ (2006); лауреат II, III ступенів Всеукраїнської виставки-конкурсу декоративно-ужиткового і

образотворчого мистецтва «Знай і люби свій край» м.Київ (2007, 2008); лауреат I, II, III ступенів XIV Всеукраїнського фестивалю дитячої та юнацької творчості, присвяченого Всесвітньому Дню Землі у номінаціях «Декоративний розпис», «Писанкарство», «Тістопластика» м. Кіровоград (2009); дипломант I ступеню Всеукраїнського конкурсу писанкарства «Воскресни, писанко!», м.Київ (2010); дипломант I і II ступеню Всеукраїнського конкурсу великодньої атрибутики і писанок «Ой нумо, нумо заплетемо шума», м.Київ (2010); багаторазові призери обласних виставок дитячого малюнку.

Партнери: гурток декоративного розпису Київського ПДЮ; Кіровоградська дитяча художня школа; студія «Колібри» Запорізького ОЦДЮТ; Кіровоградська ЗОШ № 4.

Зразковий художній колектив студії «Килимарство»

О.І. Пренко

Дата заснування: 20 квітня 1990 року.

Вік і кількість вихованців: 60 вихованців віком від 8 до 18 років.

Профіль: декоративно-ужиткове мистецтво – килимарство.

Короткий опис діяльності: теоретичне засвоєння знань та умінь з малюнку, композиції, колористики, історії килимарства, вивчення народних традицій, кольорової орнаментальної символіки дає змогу створювати килимові вироби різними техніками: палатна, вузликова, петельчаста, мішана; форми: мініатюра, мала, велика; напрямок: сучасний, традиційний.

Керівник колективу: Олександра Іванівна Пренко – Відмінник освіти України, Заслужений майстер народної творчості України, член Національної спілки майстрів народного мистецтва України, переможець міського конкурсу «Шануймо кращих» у номінації «Кращій аматор 2010».

Визначні події: присвоєння звання «Зразковий художній колектив» (2001).

Виставки: «Художній музей», м.Кіровоград (1998-2004); «Галерея Кольори», м.Київ (2000); Український центр народної культури музей ім.І.Гончара, м.Київ (2001); конкурс, присвячений дню захиста дітей, м. Київ (2003); науково-практичний семінар м. Київ (2004); Національна спілка майстрів народного мистецтва

України, м.Київ, (2005).

Нагороди: дипломанти Міжнародного фестивалю, присвяченого Всесвітньому Дню Землі (1999); дипломанти конкурсу «Таланти твої, Україно» м.Юний, Закарпаття (2000); дипломанти фестивалю «Зелений світ України», м.Київ. (1998); лауреати премій конкурсу «Нові імена», м.Київ (1996-2005); дипломанти фестивалю «Морський коник», м.Миколаїв (1996); дипломанти фестивалю «Підводні фантазії», м.Донецьк. (1993, 1995); дипломанти конкурсу «Чарівна книжка», м.Дніпропетровськ (1996-2000); лауреат Всеукраїнського конкурсу-огляду за програмою «Нові імена України», м.Київ, (2010); переможець Всеукраїнської виставки-конкурсу декоративно-ужиткового та образотворчого мистецтва «Знай і люби свій край», м.Київ, (2010); дипломант I ступеню Всеукраїнського конкурсу «Україна в Європі, Європа в Україні: очима молоді», м.Київ, (2010); лауреат Всеукраїнського конкурсу-огляду за програмою «Нові імена України», м.Київ, (2010, 2011).

Партнери: «Музей І.Гончара», м.Київ; «Галерея мистецтв», м.Полтава.

Зразковий художній колектив студія образотворчого та декоративно-прикладного мистецтва «Писанка»

С.В. Стороженко

Т.О. Стороженко

Дата заснування: 1999 рік.

Вік і кількість вихованців: 150 вихованців віком від 5 до 16 років.

Профіль: декоративно-прикладне та образотворче мистецтво.

Вихованці студії «Писанка» ще змалечку починають оволодівати тонкощами образотворчого мистецтва, ліплення народної іграшки та композицій з солоного тіста, декоративного розпису, писанкарства; знайомляться з історією, культурою, звичаями українського народу, творами видатних митців образотворчого, та декоративно-прикладного мистецтва України і зарубіжжя.

В студії викладаються такі предмети: живопис; композиція; ліплення з пластиліну та солоного тіста; декоративний розпис. Діє «Недільна школа писанкарства для дітей і батьків», яка відкриває свої двері усім бажаючим навесні

– перед Великоднем.

Вихованці «Писанки» багаторазові лауреати і дипломанти конкурсів, фестивалів міжнародного, всеукраїнського та обласного рівнів.

Керівники колективу:

- Світлана Василівна Стороженко, Відмінник освіти України, стаж роботи в ЦДЮТ складає 34 роки. Викладає живопис, композицію та декоративний розпис.
- Тетяна Олександрівна Стороженко. Викладає ліплення та декоративний розпис, педагогічний стаж складає 5 років.

Нагороди: дипломи та медалі Всесоюзного конкурсу дитячого малюнка «Підводні фантазії», м.Донецьк (1990, 1991, 1992, 1995, 1996, 1999); диплом VIII ступеню Всесвітнього фестивалю зображення підводного світу м.Париж (1990); диплом I Республіканського конкурсу «Таланти твої, Україно» м.Одеса (1991); переможець обласного конкурсу «Відкриваємо нові таланти» м.Кіровоград (1992); лауреат I Українського фестивалю «Повір у себе» м.Одеса (1992); диплом Міжнародного фестивалю дитячого мистецтва «Чарівна книжка», м.Дніпропетровськ (1997); диплом за участь у Всеукраїнській виставці аматорського образотворчого та декоративно-прикладного мистецтва м.Київ (1999); I, II та III місце в обласному конкурсі науково-дослідницьких робіт Кіровоградського регіонального відділення малої Академії наук України секція «Образотворче мистецтво» м.Кіровоград (1999, 2000); диплом Міжнародної виставки дитячого малюнку в м.Лідіце Чеська республіка (2001); дипломи за зайняті I, II, III місця на фестивалях дитячої та юнацької творчості, присвячених Всесвітньому Дню Землі м. Кіровоград (1996, 1998, 1999, 2001, 2002, 2003, 2004, 2006, 2007); диплом за зайняте I місце у обласному конкурсі дитячого малюнка «Безпека дорожнього руху – запорука життя» м.Кіровоград (2004); грамота за участь у обласному конкурсі дитячого малюнка «Барви рідного краю» до Міжнародного дня захисту дітей м.Кіровоград (2004); грамота за зайняте I, II, III місце в конкурсі дитячих малюнків під час проведення обласної акції «Протидія поширення ВІЛ СНІД серед молоді в Україні» м.Кіровоград (2005); дипломи учасників виставки-конкурсу декоративно-ужиткового і образотворчого мистецтва «Чисті роси» м.Київ (2005); дипломи I, II, та III ступенів виставки-конкурсу декоративно-ужиткового і образотворчого мистецтва «Знай і люби свій край» м.Київ (2005, 2006, 2007, 2008, 2009, 2010); лауреат I, II, III ступенів XIV Всеукраїнського фестивалю дитячої та юнацької творчості, присвяченого Всесвітньому Дню Землі у номінаціях «Образотворче мистецтво», «Писанкарство», «Ліплення» м.Кіровоград (2009); дипломант I ступеню Всеукраїнського конкурсу писанкарства «Воскресни, писанко!», м.Київ (2010); дипломант I і II ступеню Всеукраїнського конкурсу великодньої атрибутики і писанок «Ой нумо, нумо заплетемо шума», м.Київ (2010); багаторазові призери обласних виставок дитячого малюнку.

Партнери: гурток декоративного розпису Київського ПДЮ; Кіровоградська дитяча художня школа; Студія «Колібри» Запорізького ОЦДЮТ; Кіровоградська ЗОШ № 4.

Арт-студія «Колаж»

І.В. Гончаренко

Вік і кількість вихованців: 30 вихованців віком від 10 до 21 року.

Короткий опис діяльності:

Програма, спрямована на розвиток абстрактного творчого мислення у дітей, які мріють стати дизайнерами; розвиток дрібної моторики, сенсорики, уяви; отримання навичок роботи з такими матеріалами, як картон, папір, дерево, тканина, природними матеріалами і багато іншого.

Керівник колективу: Ірина Володимирівна Гончаренко, професійний художник та дизайнер

*Народний художній колектив
студія образотворчого мистецтва «Соняшник»*

І.М. Зантарія

Дата заснування: 2 вересня 2004 року.

Вік і кількість вихованців: підлітки та молодь віком від 10 до 18 років.

Профіль: реалізація здібностей в галузі образотворчого мистецтва.

Короткий опис діяльності: створення «натхнених образів» навколишнього

світу крізь особисте почуття прекрасного. Вдосконалення живописної та графічної грамоти. Вивчення засобів художньої виразності.

Керівник колективу: Ірина Михайлівна Зантарія – Відмінник освіти України, старший викладач кафедри дизайну та мистецтва КІРУЕ, педагогічний стаж становить понад 20 років.

Визначні події: виставки в республіканській дитячій картинній галереї (м.Київ); персональна виставка вихованців студії у штаті Юкка (США); персональні виставки вихованців студії у Кіровоградському художньому музеї ім.Осьмьоркіна; виставки колективу студії в обласному художньому музеї, обласному краєзнавчому музеї, музеї ім.Осьмьоркіна, Кіровоградському обласному музично-драматичному театрі ім.М.Л. Кривиницького, ляльковому театрі.

Нагороди: володар Гран-прі Дитячого Міжнародного фестивалю мистецтв «Таланти III тисячоліття», м.Харків (2011); дипломант I, II, III ступеню виставки-конкурсу декоративно-ужиткового і образотворчого мистецтва «Знай і люби свій край», м.Київ (2009, 2010, 2011).

Партнери: КІРУЕ.

Гурток «Народна іграшка»

Н.І. Правда

Дата заснування: березень 2011 року.

Вік і кількість вихованців: 30 вихованців віком від 7 до 16 років.

Профіль: декоративно-ужиткове мистецтво – народна іграшка.

Короткий опис діяльності: гурток знайомить вихованців з таким видом народної творчості як народна іграшка, його особливостями та специфікою роботи; діти виготовляють ляльки з соломи, трави, тканини, глини, з кукурудзи та інших природних матеріалів. Знайомляться з способами виготовлення простих виробів та композицій.

Робота гуртка сприяє вихованню дбайливого, шанобливого ставлення до народних традицій, національної свідомості формуванню естетичного смаку; популяризації народних промислів.

Програмою передбачено оволодіння основними теоретичними знаннями та практичними навиками з виготовлення народної іграшки.

У гуртку об'єднуються діти, які виявляють інтерес до виготовлення народної іграшки. У процесі виготовлення виробів дітям надається можливість самостійно вирішувати численні композиційні й технологічні завдання, працювати над оформленням та оздобленням власних виробів.

Дуже важливим елементом роботи в гуртку є збагачення світогляду вихованців, їхніх знань з історії, народознавства та природознавства, розвиток естетичних почуттів, творчої активності, знання традицій українського декоративно-прикладного мистецтва.

Підсумком навчання є виставка, на якій учні демонструють власноруч виготовлені композиції.

Керівник колективу: Наталя Іванівна Правда

Дизайн-студія «Тетяна»

Т.О. Гладченко

К.Є. Пастушенко

Н.В. Чуйко

Дата заснування: вересень 2007 р.

Вік і кількість вихованців: 58 дітей віком від 13 до 23 років.

Профіль: дизайн та виготовлення одягу.

Короткий опис діяльності: навчання основам дизайну одягу, крою та пошиву, плетіння, в'язання спицями, гачком, макраме. На заняттях діти вивчають теоретичні і практичні основи крою одягу, основи моделювання одягу, технологію його пошиву, історію одягу.

Студія дає необхідні знання для вступу у ВНЗ міста та держави за спеціальністю дизайн одягу та вчителі трудового виховання.

Керівник студії, викладацький склад:

- Тетяна Олексіївна Гладченко, Відмінник освіти України, керівник, рукоділля (макраме, в'язання гачком, спицями, виготовлення аксесуарів);
- Катерина Єгорівна Пастушенко – технологія пошиву легкого плаття, верхнього одягу;
- Наталя Вікторівна Швидка – моделювання та конструювання одягу;
- Наталя Володимирівна Чуйко – художник-дизайнер одягу.

Гурток «Школа моделей» дизайн-студії «Тетяна»

О.І. Рудковська

Дата заснування: 1 вересня 2011 р.

Вік і кількість вихованців: 20 вихованців віком від 6 до 15 років.

Профіль: основи дефіле.

Короткий опис діяльності: школа моделей – це комплексний підхід до розвитку дитини і перша сходинка на шляху до успіху. Діти часто не вміють володіти своїм тілом, не можуть відкрити в собі багато талантів, не в силах самотійно впоратись із комплексами, невпевненістю, сором'язливістю.

Основне завдання школи – всебічний розвиток дитини. Дівчата і хлопці завдяки заняттям стають не тільки більш пластичними, а й вчаться володіти своїм тілом, набувають гарної постави. Крім цього, вони стають більш життєрадісними, розвивають фантазію, в ході ігрових занять вчаться спілкуватися між собою, долають свої комплекси.

На заняттях учні опановують: основи дефіле (формування основних навичок техніки руху на подіумі, навчання різних стилів професійної ходи); хореографію, здобувають знання в області косметології, етикету, стилістики, акторської майстерності. Також у програму входять заняття у фото-класі.

Дефіле – основний предмет школи. Головним завданням уроків по дефіле є постановка техніки дефіле Catwalk – особливої техніки руху (ходи) на подіумі, сцені і в будь-якому іншому просторі. Програма навчання по предмету дефіле включає в себе два основних напрями: класичне дефіле та сучасні західні тенденції. Велика увага приділяється вивченню модельних зупинок, поворотів, технік руху у вечірніх нарядах, роботі з верхнім одягом та аксесуарами і т.д. Паралельно діти вивчають дихальну гімнастику, вправи на координацію, почуття ритму, розслаблення. Вони дозволяють навчитися досконало володіти своїм тілом. За даним предметом здається випускний іспит. Завдяки дефіле дитина навчається кільком стилям ходи для показу одягу: класичне дефіле, спортивні та шоу покази. Це надзвичайно важливий навик як для майбутньої моделі, так і для життя будь-якої дитини – вона вчиться бути розкутою та граціозною.

На заняттях з хореографії, які проходять в ігровій формі, діти із

задоволенням розучують різноманітні танці, вчать володіти своїм тілом. Присутні й вправи на розтяжку, для зміцнення різних груп м'язів. А крім усього іншого, діти на заняттях хореографією отримують заряд позитивних емоцій, вчать любити власне тіло, стають енергійними та безпосередніми.

Теорія моделінга – теоретичний курс. Діти дізнаються, як і де зародилася професія моделі; що таке портфоліо і правила його складання; що таке композіткі і для чого вони потрібні; хто такі скаути, букери, кутюр'є, стилісти; що таке контракт, види контракту, правила його складання; види модельної роботи і спеціалізації моделей; що таке кастинг, види кастінгу і правила його проходження; про професійні взаємини «модель – агенція»; про «підводні камені» професії; що таке snapshots; види показів й світові тенденції в моді.

По закінченню курсу навчання проводиться випускний іспит, на якому випускникам вручаються свідоцтва про закінчення школи моделей.

Керівник колективу: Олена Ігорівна Рудковська.

*Народний художній колектив
оркестр народних інструментів «Орія»*

С.В. Матрос

С.В. Дон

А.А. Дон

А.О. Лисенко

Р.В. Федосеев

Л.В. Федосеева

Р.І. Романенко

Ю.В. Штука

А.І. Сліпченко

С.В. Холіна

А.Є. Фареник

Д.О. Польовий

Дата заснування: 1987 рік.

Вік і кількість вихованців: 120 вихованців віком від 6 до 21 року.

Профіль: Навчання відбувається за такими напрямками:

- Спеціальний інструмент (домра, баян, акордеон, бандура, гітара,

цимбали, сопілка).

- Загальний інструмент (фортепіано, вокал, бас-гітара, гітара, балалайка, перкусія).
- Теорія музики і музична, література.
- Оркестровий клас (молодша, середня та старша групи).
- Ансамбль (бандуристів, народно-інструментальний, естрадно-інструментальний).
- Комп'ютерне аранжування.

Основне завдання оркестру – розвиток професійної школи оркестрового виконання – надання професійної бази у сольному виконанні та підготовка бажаючих до вступу у середні та вищі музичні заклади.

Керівник колективу, викладацький склад:

- Софія Володимирівна Матрос – домра, керівник та диригент оркестру, Відмінник освіти України, нагороджена знаком «Софія Русова»;
- Анатолій Анатолійович Дон – гітара, комп'ютерне аранжування;
- Світлана Василівна Дон – баян, теорія музики;
- Тетяна Василівна Нагорна – баян;
- Антон Ігорович Сліпченко – цимбали;
- Алла Олексіївна Лисенко – Відмінник освіти України, концертмейстер.
- Юрій Валерійович Штука – цимбали, сопілка;
- Роман Іванович Романенко – баян;
- Людмила Вікторівна Федосєєва – домра;
- Руслан Валентинович Федосєєв – гітара;
- Антон Євгенович Фареник – балалайка.

Визначні події: у 1995 році за творчі досягнення та велику концертну діяльність оркестру «Орія» було присвоєно звання народного художнього колективу; оздоровчо-експедиційна поїздка в Ужгород з виїздом до Угорщини (2006); поїздки до Сербії (2009, 2011).

Нагороди: лауреат Міжнародного фестивалю дитячої творчості, що проходив у болгарському м.Албена, Болгарія (1998); дипломант фестивалю «Родослав – 2002»; Гран-прі в обласному святі родинно-мистецьких традицій «Благослови, мати...», м.Кіровоград (2003); лауреат фестивалю «Гран-при Надія» (2005); лауреат XI Міжнародного дитячого фестивалю «Золота рибка», м.Севастополь (2006); дипломант I ступеню Міжнародного молодіжного фестивалю інструментальної музики, м.Нієрпельт, Бельгія (2011 р.).

Оркестр «Орія» є постійним учасником концертів, конкурсів, фестивалів. Щороку, колектив з успіхом виступає серед професійних музичних колективів на Всеукраїнському фестивалі «Провісень», що проводиться на базі Кіровоградського музичного училища. Оркестранти часті гості дитячого оздоровчого центру «Артек».

Творчі успіхи педагогічного та дитячого колективу оркестру «Орія» відмічені Почесними грамотами, листами подяки та заслуженою популярністю серед глядачів.

Зразковий художній колектив ансамбль бандуристів «Орія»

А.М. Чанковська

Дата заснування: 1999 рік.

Вік і кількість вихованців: 40 вихованців віком від 6 до 25 років.

Профіль: вокально-інструментальне мистецтво.

Короткий опис діяльності: навчання гри на бандурі, вокалу, гри в ансамблі.

Мета: сприяння всебічному музично-естетичному розвитку дітей, формування художньо-естетичного смаку та виконавських навичок, збагачення виконавської свідомості вихованців.

Основний зміст роботи: прищеплення свідомої любові до музичного мистецтва взагалі, та кобзарського зокрема; виховання любові до народної пісні, звичаїв, класичної музики; навчання вихованців образного мислення, здатності досягнути зміст художнього твору; привчати учнів до самостійного визначення структури, характеру творів, вміння аналізувати літературний і музичний зміст творів; формування у вихованців навичок ансамблевого музикування, здатності відчувати ансамбль під час спільного музикування; формувати навички професійного партнерства.

Керівник колективу, викладацький склад:

- Алевтина Миколаївна Чанковська, Відмінник освіти України, нагороджена знаком «Софія Русова» – керівник ансамблю;
- Анна Олександрівна Аполярова – сольфеджіо.

Визначні події: присвоєння звання «Зразковий художній колектив України» (2005); участь і перемоги у Всеукраїнських та обласних конкурсах, фестивалях; поїздка до Угорщини.

Нагороди: лауреат міського конкурсу вокально-хорових та інструментальних колективів (2001, 2002, 2005, 2006, 2007); лауреат III ступеню I Всеукраїнського фестивалю кобзарського мистецтва «Під срібний дзвін бандур», м.Миколаїв (2003); дипломант IX Міжнародного фестивалю дитячої та юнацької творчості «Золота рибка», м.Севастополь (2003); лауреат II ступеня VII Всеукраїнського фестивалю кобзарського мистецтва «Дзвени, бандуро!», м.Дніпропетровськ (2004); лауреат I ступеня обласного фестивалю народно-мистецьких традицій

«Благослови, мати...», м.Кіровоград (2004); лауреат I ступеня Всеукраїнського фестивалю дитячої та юнацької творчості «Чисті роси», м.Київ (2005); дипломант Міжнародного фестивалю «Гран-прі Надія», м.Київ (2005); дипломант IV Всеукраїнського фестивалю кобзарського мистецтва ім.Ю.Сингалеви́ча «Дзвени, бандуро!», м.Львів (2005); лауреат I ступеня IX Всеукраїнського фестивалю кобзарського мистецтва ім. Ю. Сингалеви́ча «Дзвени, бандуро!», м.Дніпропетровськ (2005); лауреат III ступеня I Міжнародного конкурсу молодих виконавців «Шоу – Західний регіон» м.Рівне (2007); лауреат I ступеню Всеукраїнського фестивалю дитячої та юнацької творчості «Таланти III тисячоліття», м.Харків (2008); дипломант XII Міжнародного фестивалю дитячої та юнацької творчості «Золота рибка», м.Севастополь, (2008); лауреат I ступеню XIV Всеукраїнського фестивалю дитячої творчості, присвяченого Всесвітньому Дню Землі, м.Кіровоград, (2009); лауреат I ступеню Міжнародного фестивалю «Созопольська панорама», м.Созополь Болгарія (2010).

Партнери: КДПУ ім. В. Винниченка; ОЦДЮТ «Галичина» м. Львів.

Гурток «Вишивка стрічками»

В.С. Соколовська

Дата заснування: 1 вересня 2011 року.

Вік і кількість вихованців: 25 вихованців віком від 9 – 13 років.

Профіль: декоративно-ужиткове мистецтво – стрічкова вишивка.

Короткий опис діяльності: формування знань та умінь з історії вишивки стрічками, основ композиції, малюнку, кольорознавства, освоєння технології стрічкової вишивки; виховання естетичного відношення до дійсності.

Керівник колективу: Валентина Сергіївна Соколовська.

Організаційно-масовий відділ

Л.Л. Сивоконь –
завідуюча організаційно-масовим відділом

Лариса Леонідівна Сивоконь закінчила Кіровоградський державний педагогічний університет імені Володимира Винниченка у 2000 році. Працює в закладі з 1987 року. За період роботи показала себе як ділова, працелюбна людина, творча, ініціативна, яка користується авторитетом серед співробітників.

Л.Л.Сивоконь очолює програму «Дивосвіт», організовує всю масову роботу ОЦДЮТ як у місті, так і в області. Вона вміє не тільки сама творчо працювати, а й організувати своїх підлеглих.

В своїй роботі Лариса Леонідівна не зупиняється на відомих формах, а постійно шукає нові, реалізує свої ідеї, самовдосконалюється. Вона постійно бере участь в обласних семінарах, курсах підвищення кваліфікації при обласному інституті післядипломної педагогічної освіти імені Василя Сухомлинського.

За сумлінну працю, активну громадську роботу та творчі успіхи Л.Л.Сивоконь нагороджена знаком «Відмінник освіти України», Грамотою Міністерства освіти України, управління освіти і науки облдержадміністрації.

Зміст діяльності відділу

Мета – реалізація основних завдань і принципів виховання засобами дозвілево-масової діяльності у позашкільному закладі, широке залучення дітей та підлітків міста та області до позашкільної освіти.

Завдання:

- організація культурного дозвілля вихованців закладу, учнів загальноосвітніх шкіл та студентської молоді міста та області шляхом проведення пізнавально-інформаційних конкурсних програм: ігрових, розважальних, театралізованих, дискотечних та шоу-програм, родинних свят, вечорів;
- розвиток та впровадження інноваційних форм дозвілевої діяльності через реалізацію проектних технологій;
- об'єднання творчих колективів та гуртків закладу, сприяння

- зміцненню традицій дитячого колективу ОЦДЮТ;
- організація та проведення заходів у рамках проекту «Даруй добро»: для дітей сиріт та дітей позбавлених батьківського піклування; для дітей з обмеженими фізичними можливостями, дітей з багатодітних сімей;
 - методично-консультативна та практична допомога культорганізаторам, керівникам гуртків позашкільних навчальних закладів міста та області, педагогам та вихователям шкіл з питань організації дозвілево-масової діяльності;
 - відділ дозвілля – це майстерня гри, гарного настрою та творчості. Відділом реалізовані цікаві дозвілеві проекти для гуртківців – «Пан та панночка», «Я люблю Україну», «Суперюніор», «Ігри патріотів» тощо;
 - спільні проекти педагогів і дітей – «Танці на паркеті», «Мої куміри», «Лабіринт талантів», «Кольоровий шанс», «Дитячі таємниці»;
 - постійнодіюча педагогічна вітальня «Зорепад натхнення» запрошує педагогів ОЦДЮТ в світ пошуку країни «Позашкілля».

На фото (зліва направо): Вікторія Вікторівна Худякова (художник), Лариса Леонідівна Сивоконь (завідуюча відділом), Марина Германівна Титова (культорганізатор), Денис Ігорович Русін (звукорежисер), Артем Борисович Листопадов (фахівець з відео забезпечення), Олег Олегович Савчук (звукорежисер), Валентин Михайлович Поворозник (фахівець з музичного аранжування), Валерій Миколайович Вакуленко (фахівець з комп'ютерного дизайну).

Методичний відділ

*Н.К. Долгополова –
завідуюча методичним відділом*

Зміст діяльності відділу

Мета – координація діяльності комплексних районних та сільських позашкільних закладів на виконання стратегічних завдань позашкільної освіти, методичне забезпечення навчально-виховного процесу у ОЦДЮТ.

Завдання:

- моніторинг діяльності районних та сільських позашкільних закладів та ефективності організації навчально-виховного процесу у ОЦДЮТ;
- впровадження у діяльність позашкільних закладів та гуртків ОЦДЮТ новітніх педагогічних технологій;
- узагальнення кращого педагогічного досвіду
- надання методичної допомоги педагогам;
- підвищення фахової майстерності педагогічних працівників позашкільних закладів та ОЦДЮТ;
- пошук та підтримка обдарованих дітей через їхню участь у обласних очно-заочних масових заходах.

Методичний відділ ОЦДЮТ – це творча лабораторія особистостей, в якій народжуються інноваційні педагогічні ідеї, креативні проекти, формується власний педагогічний досвід, здійснюється моніторинг ефективності діяльності.

На фото (зліва направо): методисти Наталія Григорівна Пугакова, Діна Миколаївна Головка, Валерій Олександрович Кизименко, Наталя Костянтинівна Долгополова – завідувача методичним відділом, методисти Олена Сергіївна Арутюнян, Ольга Костянтинівна Іващенко, Ірина Станіславівна Завражна, Алла Олександрівна Дроздова, Ольга Миколаївна Гура.

Заключення

Кіровоградський обласний центр дитячої та юнацької творчості на українській освітянській арені заслужено називають маленьким університетом – він займає провідне місце серед закладів позашкільної освіти такого типу. Тут зосереджується наукова, методична і дослідницька робота. Педагогічні знахідки колективу вивчаються, впроваджуються в практику інших закладів області й інших регіонів України.

Навчально-виховний процес у ОЦДЮТ передбачає широку варіативність вибору змісту, форм, засобів навчання та виховання, альтернативність у задоволенні запитів особистості, й пізнавальних та інтелектуальних можливостей. Стратегічні напрями діяльності центру – художньо-естетичний, гуманітарний, оздоровчий, науково-дослідницький, дозвілево-розважальний та соціокультурний.

Сьогодні – це сучасний позашкільний навчальний заклад. Він є широко-доступним, комплексним, багатoproфільним, обласним навчальним закладом, який створює умови для гармонійного розвитку дітей та молоді віком від 5 до 23 років.

Згідно статуту Кіровоградський обласний центр дитячої та юнацької творчості розглядається як: науково-методичний центр модернізації системи позашкільної освіти регіону; центр дистанційної форми навчання дітей та педагогів позашкільля Кіровоградщини; центр координації роботи позашкільних закладів регіону з державними органами влади, громадськими об'єднаннями, комерційними структурами на засадах взаємної ініціативи; освітній заклад із зразковими сучасними умовами щодо формування життєвої компетентності особистості; центр гармонізації родинного та суспільного виховання.

Література

1. Войчук В.О. Суспільні потреби і стратегічні напрями розвитку позашкільних навчальних закладів: Навчально-методичний посібник. – Кіровоград: «Імекс-ЛТД», 2003. – 292 с.
2. Державна національна програма «Освіта», Україна в XXI столітті, – Київ: «Райдуга», 2001. – 42 с.
3. Державна цільова соціальна програма розвитку позашкільної освіти до 2014 року. – Київ: «Шкільний світ», 2010. – 52 с.
4. Кизименко В.О. Історія багатoproфільних позашкільних закладів Кіровоградської області. – Кіровоград: «Імекс-ЛТД», 2004. – 62 с.
5. Кизименко В.О. Історія Кіровоградського обласного центру дитячої та юнацької творчості. – Кіровоград: «Імекс-ЛТД», 2006 р. – 135 с., іл.
6. Марія Балашова. Людмила Листопадова – директор обласного центру дитячої та юнацької творчості степової Кіровоградщини. – Кіровоград, 2010. – 98 с.
7. Організаційно-педагогічні основи діяльності сучасного позашкільного навчального закладу: Методичний посібник. Автор – Ковбасенко Л.І., 2000. – 138 с.
8. Положення про позашкільний навчальний заклад Постанова Кабінету Міністрів України від 6 травня 2001 р. N 433.
9. Центральний Держархів Кіровоградської області, ф.№ Р.1749, оп.1, од. зб. 218, ар. 4; ф. № Р-242, оп 1, од. зб.1624, ар. 271, ф. № Р-242, оп 1, од. зб.1525, ар. 246-253, архів ОЦДЮТ, інв. № 163051.
10. Шатна Л.Ф. Орієнтир на національне виховання//Освітняське слово. 2000. № 5.

Статті

- Александрова С. «Маємо право мати право» // «Україна-Центр», 26 квітня 2004 р.
- Бороніна К. «Під прапором надії» // «Вечірня газета», 25 квітня 2003 р.
- Булавко В. «Земле моя, всеплодуюча мати» // «Освіта України», 14 квітня 2007 р.
- Бутельга В. «З думкою про дитину» // «Вечірня газета», 21 березня 2003 р.
- Долгополова Н. «Артек аплодував мистецтву «Іміджа» // «Наша газета», 17 липня 2003 р.
- Долгополова Н. «Імідж» – повнолітній» // «Вечірня газета», 26 грудня 2004 р.
- Завражна І. «Толерантність виховується у дитинстві» // «Освітняське слово», червень 2003 р.
- Здір Л. «Благослови, мати...» // «Народне слово», 27 жовтня 2005 р.

- Здір Л. «Майбутнє України в надійних руках» // «Народне слово», 3 квітня 2003 р.
- Здір Л. «Рідну планету вітають діти» // «Народне слово», 24 квітня 2004 р.
- Здір Л. «Росинка» знайшла свій шлях до зірок» // «Народне слово», 7 грудня 2004 р.
- Здір Л. «Юні співаки виступлять на столичній сцені» // «Народне слово», 11 березня 2004 р.
- Здір Л. «Випробування мідними трубами» // «Народне слово», 15 лютого 2005 р.
- Івашенко О. «Перемога юник журналістів» // «Вечірня газета», 9 червня 2006 р.
- Івашенко О. «Твердий «Горішок» // «Вечірня газета», 16 червня 2006 р.
- Іващенко О. «Транзитом по морю сміху» // «Кіровоградська правда», 11 грудня 2008 р.
- Іващенко О. «Юні творять газету» // «Народне слово», 30 квітня 2008 р.
- Кизименко В. «Підсумки I етапу конкурсу ПНЗ» // «Народне слово», 20 січня 2005 р.
- Кизименко В. «Фінал чемпіонату з інтелектуальних ігор» // «Народне слово», 10 лютого 2005 р.
- Кизименко В. «Активний відпочинок» // «Народне слово», 26 липня 2003 р.
- Кизименко В. «Змагаються ерудити» // «Кіровоградська правда», 24 листопада 2008 р.
- Кизименко В. «Обласний чемпіонат з «Брейн-рингу» // «Кіровоградська правда», 23 листопада 2004 р.
- Кизименко В. «Імениннику сімдесят два» // «21 канал», 30 жовтня 2008 р.
- Кизименко В. «Інтелектуальний бум» // «Вечірня газета», 23 грудня 2007 р.
- Кизименко В. «Молодь за чисте повітря» // «Вечірня газета», 8 червня 2006 р.
- Кизименко В. «Знання – сила» // «Народне слово», 8 листопада 2006 р.
- Кизименко В. «Чемпіонат області з «Брейн-рингу» // «21 канал», 13 грудня 2007 р.
- Кизименко В. «Експедиція до Криму» // «Народне слово», 8 серпня 2004 р.
- Коваленко О. «Змагалися юні музиканти» // «Вечірня газета», 4 березня 2005 р.
- Коваленко О. «Фольклор – мистецтво пам'яті» // «Вечірня газета», 25 лютого 2005 р.
- Коваленко О. «Шоу-проект «Народний артист» // «Вечірня газета», 28 січня 2005 р.

- Корінь Т. «Серйозна гра з командним духом» // «Кіровоградська правда», 11 лютого 2006 р.
- Корінь Т. «Через історію роду – до історії Батьківщини» // «Освітнянське слово», листопад 2007 р.
- Красюк С. «Позашкільники об'єдналися в асоціацію» // «Новий погляд», липень 2006 р.
- Красюк С. «Якби я був президентом...» // «Вечірня газета», 5 листопада 2004 р.
- Красюк С. «Гран-прі «Росинки» // «Новий погляд», 7 жовтня 2005 р.
- Кузнецова А. «ДЮЦ в Європарламенті» // «УІ Репортер», 13 березня 2007 р.
- Кузнецова А. «Семейний праздник» // «УЦ Репортер», 28 жовтня 2008 р.
- Левочко Б. «До нових зустрічей фестивалю!» // «Народне слово», 24 квітня 2007 р.
- Левочко Б. «Росинка» у Артеці // «Народне слово», 15 червня 2004 р.
- Левочко В. «Без маски у «Масці» // «Народне слово», 6 листопада 2006 р.
- Левочко В. «І Європа нам позаздрить!» // «Народне слово», 1 листопада 2006 р.
- Левочко В. «Чому мати навчила» // «Народне слово», 1 листопада 2008 р.
- Листопадова Л. «Успіхи у згуртованості» // «Освітнянське слово», травень 2004 р.
- Лісніченко Ю. «Хоч і тринадцятий, але вдалий» // «Вечірня газета», 2 травня 2008 р.
- Лісніченко Ю. «Колектив ентузіастів» // «Вечірня газета», 25 лютого 2005 р.
- Макей Л. «Змагаються ерудити» // «Народне слово», 24 грудня 2007 р.
- Макей Л. «КВК – це змістовне дозвілля» // «Народне слово», 5 лютого 2008 р.
- Марікупа О. «Обласний парламент дітей» // «Народне слово», 29 жовтня 2005 р.
- Мельник Б. «Юних талантів дзвінкий водограй» // «Освіта України», 16 березня 2007 р.
- Новикова С. «Отримали звання «Зразковий» // «Кіровоградська правда», 6 січня 2004 р.
- Новикова С. «На вогник до Листопадової» // «Нова газета», 13 серпня 2004 р.
- Новикова С. «На саміті ООН – депутати парламенту дітей» // «Народне слово», 24 липня 2003 р.
- Полулях І. «Головна бойова сила? Розум!» // «Кіровоградська правда», 23 листопада 2007 р.
- Салтикова О. «Артек – це добра школа лідерів» // «Освітнянське слово», жовтень 2007 р.

- Салтикова О. «Хай буде мир людству у всьому світі!» // «Освітнянське слово», лютий 2005 р.
- Стороженко Т. «Станемо в коло, будемо танцювати» // «Вечірня газета», 30 травня 2008 р.
- Стороженко Т. «Перемогли «Без понгів» // «Вечірня газета», 4 квітня 2008 р.
- Стороженко Т. «Вишневі посмішки юних гумористів» // «Відомості-плюс», 21 листопада 2008 р.
- Стороженко Т. «Кращі інтелектуали області» // «Кіровоградська правда», 10 лютого 2009 р.
- Стороженко Т. «Літо яке робить дітей активними» // «Кіровоградська правда», 6 червня 2007 р.
- Стороженко Т. «Стрімкий злет «Антаресу» // «Вечірня газета», 30 січня 2009 р.
- Стороженко Т. «Таке улюблене свято! День народження!» // «Освітнянське слово», листопад 2007 р.
- Стороженко Т. «Театр – їхнє покликання» // «Вечірня газета», 7 грудня 2008 р.
- Стороженко Т. «Будували свою Євроландію» // «Освітнянське слово», травень 2008 р.
- Суркова А. «Давайте послухаємо джаз» // «Вечірня газета», 15 лютого 2008 р.
- Турина Л. «Жизнь прекрасна» // «Україна-Центр», 26 травня 2006 р.
- Хоменко І. «Гортаючи сторінки творчого життя» // «Кіровоградська правда», 23 квітня 2005 р.
- Хоружа О. «Родинне свято» // «Вечірня газета», 4 лютого 2005 р.
- Хоружа О. «Національне виховання у студії «Писанка» // «Позашкілля», квітень 2008 р.
- Цуркан А. «Ансамблю «Росинка» 25 років!» // «Новий погляд», 19 квітня 2007 р.
- Шмуратова С. «Щоб щастило в новому році» // «Народне слово», 20 січня 2005 р.